

ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ПРИВАТНІ
ЛИСТИ
XVIII ст.

АКАДЕМІЯ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ
РСР

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ МОВОЗНАВСТВА ім. О. О. ПОТЕБНИ

**ПАМ'ЯТКИ
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ**

Серія приватних листів

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ МОВОЗНАВСТВА ім. О. О. ПОТЕБНІ

ПРИВАТНІ ЛИСТИ XVIII ст.

Підготував до видання
В. А. ПЕРЕДРІЄНКО

ПЕРЕДМОВА

Історично тривалий процес формування української національної літературної мови стає особливо інтенсивним у XVIII ст., коли завершується її перехід від двох основ — книжної і народної — до єдиної, народної. Він пов'язується з найширшим, порівняно з попередніми періодами, проникненням живомовних елементів у структуру старої літературно-писемної мови — її лексику, фонетику і граматику, стилі. Посилюється значення творів світського характеру, пов'язаних з реальними життєвими запитами людини, зростає роль і вага пам'яток, що походять з території південно-східних говорів.

У цьому процесі вирішальну роль відіграє жива народна мова. Свого часу проф. Б. О. Ларін, наголошуючи на важливості вивчення живої народної мови, писав: «Розмовне мовлення Московської Русі в його складній різноманітності і розвитку з XV до кінця XVII ст. має вивчатися як передумова і глибока основа національної мови — істотніша і більш визначальна, ніж традиції книжнослов'янської мови, що також збереглися в ній до сьогодні, проте в спадній, а не зростаючій прогресії»¹. Сказане повною мірою стосується й історії української мови, хоча в ній проблема живого народного мовлення має ряд істотних особливостей.

Жива народна мова XVIII ст., як і старої доби в цілому, не виступає в літературно-писемних пам'ятках (фактично єдиному джерелі її дослідження), так би мовити, в чистому вигляді. Вона є лише компонентом старої літературно-писемної мови, нехай важливим, а в багатьох випадках і визначальним, але завжди поєднаним з іншим компонентом — книжним. Характер співвідношення книжного і живомовного компонентів у пам'ятках зумовлюється багатьма взаємопов'язаними факторами. Назвемо такі з них, як залежність від хронологічного (історичного) періоду, від жанрово-стилістичних особливостей пам'яток, їх тематичного спрямування, світського чи церковного характеру, території походження, авторських настанов тощо.

Процес переходу на народну основу характеризується значним жанрово-стилістичним розвитком традиційної літературно-писемної мови, формуванням у ній нових жанрів і стилів. Як правило, нові жанри і стилі, потреба в яких була зумовлена ускладненням і розвитком мови як засобу комунікації, її демократизацією, мали світський характер, орієнтувалися здебільшого на засоби живого народного мовлення.

Одним із таких жанрів старої літературно-писемної мови, найбільшою мірою типових саме для періоду XVIII ст., є епістолярний, або жанр приватного листування. Хоча його зародження припадає, мабуть, ще на давньоруський

період (пор. так звані берестяні грамоти), проте давньоруських пам'яток, а також староукраїнських пам'яток XIV—XV ст. збереглося дуже мало. Так само невелика їх кількість походить і з періоду XVI—XVII ст. Фактично лише у XVIII ст. канва цих пам'яток стає настільки неперервною і насиченою, що дозволяє простежити формування епістолярного жанру в хронологічному, територіальному, почасти навіть соціальному аспектах.

Кількість публікацій приватних листів, доступних для сучасного дослідника, сьогодні невелика. Вони містяться в окремих архівних виданнях², які самі вже стали раритетними або, зрідка, на сторінках періодичних видань³. Цілком відсутні видання для потреб лінгвістичного дослідження, оскільки всі попередні публікації призначалися не для лінгвістів. Дане видання ставить собі за мету якоюсь мірою заповнити зазначену прогалину і ввести приватні листи в науковий обіг саме як лінгвістичний матеріал.

Викладені вище міркування вплинули на принципи добору пам'яток до збірника. Публікуються насамперед ті з них, які повніше репрезентують живе народне мовлення XVIII ст., є важливим джерелом для його дослідження і містять, отже, матеріал для історичної фонетики і граматики, історичної лексикології, діалектології тощо.

У пропонованому виданні відбиваються різні часові відрізки періоду XVIII ст., подано матеріал у хронологічній послідовності, звичайно, наскільки дозволяє стан його збереження. Це має істотне значення з погляду висвітлення історії формування епістолярного жанру в межах старої літературно-писемної мови, становлення його жанрових ознак, інакше кажучи, з погляду історії функціонально-стилістичного розвитку літературної мови. У збірнику вміщено документи від 1711 до 1776 років, тобто практично першої — третьої чвертей XVIII ст.

Усі тексти походять з території Лівобережної України і репрезентують, отже, лівобережну частину південно-східних і північноукраїнських говорів. Деякі листи писані представниками нижчих прошарків освіченої частини населення: дрібними чиновниками, церковнослужителями та ін. Вони дають матеріал для певних соціолінгвістичних досліджень історичного плану.

У пропонованому збірнику налічується 153 документи; усі вони подаються за оригіналами. Більшість із них публікується вперше; виняток становлять документи 11, 12, 14, 19, 26—28, 37, 44, 45, 51, 61, 66, 73, 89, 90, 130, 144, 150, уміщені у виданні О. М. Лазаревського «Сулимовский архив: Семейные бумаги Сулим, Скороп и Войцеховичей XVII—XVIII вв.» (К., 1884), та невелика кількість інших (про які далі вказується на відповідних місцях).

Документи, подані в збірнику, зберігаються переважно в Центральній науковій бібліотеці АН УРСР у Києві; крім того, додано також кілька листів із Бібліотеки ім. В. І. Леніна в Москві. Якщо приватний лист не становить окремої одиниці збереження, то здебільшого об'єднується під одним каталоговим числом з іншими документами, належними до справи (інструкціями, звітами, судовими актами тощо). Проте в ЦНБ АН УРСР, у колекції О. Лазаревського, є кілька зшитків приватних листів, зібраних з різних джерел. Вони мають пізніше виготовлені тверді обкладинки, аркуші зшиті, пронумеровані. Один із рукописів під шифром І.57478 (Лаз. 43₁) налічує 188 аркушів і містить 116 приватних листів, рукопис І.57479 (Лаз. 43₂) — відповідно 190 аркушів і 94 листи, рукопис І.57480 (Лаз. 43₃) — 202 аркуші і 106 листів.

Формат аркушів документів у цих зшитках та інших здебільшого становить четверту частину аркуша і коливається від 210 × 150 до 230 × 175 мм.

Тексти писані чорним або темно-коричневим чорнилом на нелінованому папері білого та сірого кольору. Зворотні сторінки не нумеруються. Праві бічні поля, як правило, дуже вузькі (5—10 мм) або зовсім відсутні, ліві сягають іноді 30—40 мм, поля вгорі та внизу від 20 до 40 мм. Кількість рядків на одній сторінці в середньому 15—16 і рідко сягає 20. Художньо оформлених ініціалів, кінцівок, заставок немає.

Приватні листи звичайно призначалися для пересилання, у зв'язку з чим аркуші складалися удвоє, учетверо, ушестеро, удванадцяттеро тощо. На верхньому боці робився надпис із зазначенням прізвища, імені та по батькові адресата, його звання і посади. На зворотах конвертів іноді робили помітки адресати, звичайно іншим почерком і чорнилом. Краї конвертів часто скріплювалися печатками круглої, еліптичної або восьмикутної форм на сургучі червоного, в окремих випадках зеленого кольору. Дуже рідко ініціали, герби, емблеми та інші зображення мають чіткий вигляд, оскільки переважно пошкоджені.

Публіковані документи ілюструють історію розвитку українського скоропису. У першій чверті XVIII ст. зберігається тип письма, при якому почерк дрібний, чіткий, літери округлі, з помірно витягнутими донизу лініями, висота рядка не перевищує 2—3 мм. Згодом літери витягуються вгору, висота рядка досягає 5 мм, хоч і не в усіх випадках.

Як правило, документи датуються за старим стилем. Для позначення дат звичайно використовуються арабські цифри, зрідка — кирилична цифрова азбука.

Оскільки приватні листи досі не публікувалися в серії «Пам'ятки української мови», отже, не були об'єктом більш-менш сталого лінгвістичного дослідження, є потреба докладніше зупинитися на характеристиці деяких їх жанрово-стилістичних особливостей.

Потрібно зауважити, що хоча приватні листи розглядаються іноді як окремих стиль сучасної літературної мови, проте в умовах XVIII ст. вони, звичайно, окремого стилю ще не становлять і є одним із жанрів ділового стилю. Про це свідчить композиційна, жанрова, мовностилістична близькість епістолярних пам'яток і пам'яток, наприклад, жанру офіційно-ділового листування. Іноді приватні листи XVIII ст. настільки нагадують листи офіційно-ділові, що їх можна розрізнити тільки за тим, писані вони в офіційному чи приватному порядку.

Жанрово-стилістичні особливості епістолярних пам'яток визначаються багатьма взаємопов'язаними факторами. Так, за тематикою, змістом їх можна поділити в цілому на дві групи.

Перша група — це тексти, пов'язані з різного роду приватними діловими стосунками між більш чи менш знайомими людьми, іноді — навіть членами однієї родини. Здебільшого вони стосуються питань купівлі-продажу майна, його поділу, успадкування, потреби позичити гроші або повернути борг, суперечок і сварок між власниками-сусідами за ґрунти, угіддя і т. ін. (7, 8, 32, 35, 38, 47, 49, 54, 56, 61, 85, 87, 89, 108, 113, 123, 136, 148)⁴. Певна кількість листів відбиває стосунки між власниками та підлеглими їм дрібними урядовцями — старостами, війтами тощо (1, 4).

Другу групу становлять листи, що відбивають стосунки між членами однієї родини, близькими родичами, а часто — навіть добрими приятелями. Вони мають побутовий характер, містять відомості про стан здоров'я, справ, про перебування у від'їзді, мають вигляд привітань зі святами, родинними

подіями і т. д. (2, 6, 11, 12, 14, 15, 24, 27, 28, 42, 43, 62, 63, 67, 103, 104, 125, 132, 150).

Між обома групами можна помітити певну мовностилістичну різницю. Для першої групи характерніший спокійний, діловий виклад, з наведенням доказів, обґрунтуванням. Так, староста с. Чолхова Мачуга Олексій повідомляє своєму господареві: Пржедє сего времєны била у вшь м(с)цъ м(с)цъ пна (<,> гову(р)ка(<:>) з пномъ хоружи(мъ)<:> Василиє(мъ) Вилин(ъ)ски(мъ)<:> сторони руд(ъ)-нъ(<:>) пна судіи(<:>). Сего м(с)ця септєв(ъ)рія в(<:>) [2] дня(<:>), совокупшися я в Синюмъ Колодезъ (<,>) з пномъ хоружимъ, і между собою о то(й)<:> руднъ (<,>) говорили (<,>) і питалися в синоколедєз(ъ)кого в старо(г) [о] чєлвка у Войтєха (<,>) і дознає(т) онъ з(ъ) синами своїми (<,>) що пнъ Дємянь гроши давалъ (<,>) на займанє руднъ (<,>) і грабара(мъ) платиль (<,>) всякоє (<,>) надлежашое дѣло (<,>) пнъ Дємянь (36). У другому випадку виклад жвавіший, невимушеніший, іноді з жартами; ось Старжинський Іван дякує бунчуковому товаришеві Чарнишеві Івану за прислану на Новий рік вишнівку: «Особливій мой патронє (<,>)! За присла(н)ній мнѣ ω(т) блгородія вшего вишневецъ велико блгодарствую (<,>) которій з(ъ) добрими лю(д)ми попиваю (<,>) чи и вше здоров(ъ)є пропили з(ъ) ти(мъ) желаніє(мъ) (<,>) аби вамъ создатель даровалъ Новій сєй годъ блгополучно, при ненарушимомъ здоровю и добромъ поведєнію, зачати и окончати (<,>» (62).

Однією з характерних ознак жанру приватних листів є наявність у них формул звертання до адресата на початку листа та надписів на конвертах, причому тут також помітна певна різниця між зазначеними групами. Так, формули звертання та надписи мають чи не найконсервативніший, умовно кажучи, вигляд у листах першої групи: Высокопочтъенному гпдину его млсти пну Стефану Спиридоновичу Шираю, з(ъ)наменитому товаришевъ в(ъ) вой(с)ку Запорожъскомъ (<,>) а моєму премлс(ъ)тивѣйшому блгодѣтелевъ прияте(л)ско (<,>) да вручитьсє (<:>) (1); Мо(с)цъ пне по(л)ко(в)нику стародубо(в)ски(й), мнѣ вє(л)це премило(с)тиви(й) добродѣю! (7); Мл(с)тиви(й) добродѣю мой, високоблгоро(д)ній м(с)цъ пне швагрє Павєль Григорієвичъ! (139). Для них властивий перелік повних титулів, наявність таких книжних полонізмів і слов'янізмів, як *вєлце*, *вашмосць*, *господинъ* та ін.: вм(с). м(с)цъ пна (122); з пречє(ст) [нимъ] его мл(с)ти г(с)дно(мъ) о(т)цє(м) ігумено(м) (3); о(т) его сыяте(л)ства високопрево(с)ходите(л)нѣйшого г(с)пдна генерала аншева, Киев(ъ)скої губє(р)ній генерала губє(р)натора, обойхъ роси[й](с)ки(х) о(р)дино(в) кавалєра графа онъ Вєй(с)баха (61).

Різниця стає цілком виразною, якщо звернутися до відповідного контексту в листах другої групи: Моя милостивая цятусю и добродѣйко (<,>)! (14); Пне Пятачє! (22); Мл(с)тивая моя матко и добродѣйко! (125); Петрусєнку, сєрцє! (132); Любезнѣйшіє дѣти наши Петръ ђєдоровичъ (<:>) и Анастасія Николаєвна (<,>)! (134). Треба, проте, зазначити, що й у другій групі часто вживається звертання *панє*, іноді з *мосцъ* і навіть згадуванням титулу: Любезный мой пне

швакгре и брате(,)! (9); Милый мой сестре(н)че, пне сотнику по(л)ковы(й) перья(с)ловский(,)! (11); Наймильшій мой сину пне Феодоръ(,)! (12); Любезнѣйшій мой сожителю, м(с)ць пне Иване Сахновскій! (103).

Публіковані документи дають досить повне уявлення про соціальне розшарування українського живого народного й певною мірою літературного мовлення XVIII ст. З цього погляду найістотнішою за своєю вагою, хоч кількісно меншою порівняно з іншими, є група приватних листів, писаних представниками найнижчих прошарків освіченої частини тогочасного українського суспільства: козаків, сільського духівництва, міщан, малоїмущої шляхти, найнижчих за рангом представників старшини тощо. Книжні елементи в листах цієї групи виявляються досить незначною мірою, зате найповніше, порівняно з іншими документами, відбите живе народне мовлення.

Так, Магеровський Федір, піп с. Сокиринців, пише листа до П'ятака Матвія, сільського старости, живою народною мовою: Бо ти суду(,) якъ у Прилуць тобъ приказано, виведся, Пятаче, поставъ того члвка, и когда постави(ш), да пото(м) тебе злодѣемъ назове(т) хто, той буде(т) винень, ажъ того нѣмало уважилесь(,) а тепера, са(м) себе опорочивши, легкомис(л)но важачи, обверънулесь якъ судъ войскови(й) Енера(л)ни(й), такъ и сего члвѣка безвинне турбовати, са(м) будучи не очище(н)(,) . А я якъ у Прилуць, такъ и теперь пишу до тебе: если хоче(ш), щобъ тебе злодѣемъ не звано, дак виво(д), бо тобъ не доводи(т), але ти повине(н) виводи(т)ся, бо, по ви(ш)писа(н)ному, са(м) есь опорочи(л) себе(,) (22). Текст листа пересипаний живими народними фразеологізмами, розмовною лексикою, дає багатий матеріал для дослідження фонетики і словозміни живого мовлення на Лівобережній Україні XVIII ст.

Така ж мова й листа Луценка Кирила, жителя м. Ямполя на Ніжинщині, мабуть, міщанина, який, будучи обурений несправедливим ставленням до сина Трохима, хлопця, пише до хазяїна останнього Сороки Овсія Степановича в м. Кролевець: А особливе і нарочне пишу(,) черезъ люде(й) вши(х) кролевецки(х) же, которие, будучи у на(с) у Я(м)полъ, и сказовали мнѣ, що за вашеціну проступку сна моего Трофима же, котори[й] служи(т) в(ъ) тебе(,) взяли под караулъ и били его безневи(н)не(,) а за и(с)тунную вшу проступку(,) . Для яки(х) мѣръ ви его подали в(ъ) неволю? Визволяйте без турбацій моей(,) а ежели не визволите, то оз(ъ)му писаніе о(т) свой(х) правителе(й) я(м)по(л)ски(х), то из бе[з]че[с]тію тебѣ буде(,) и о(т) ста(р)ши(х) вши(х) из(ъ) утра-тою(,) . Будете плати(т) увѣче и безчестіе за моего сна(,) о се(м) непремѣ(н)не деклярую(,) (24).

Народною ж мовою пишуть листи й деякі представники шляхти та старшини, особливо у випадках, коли це було викликане ситуативно (подіями, що хвилювали авторів листів, тематикою розповіді тощо). Таким є лист пані Бороховичевої Марії, жительки містечка Лютецької, до батька про пограбування її свекрухою, старою пані Бороховичевою, та з проханням захистити її від можливих наступних грабунків і побоїв: Мило(с)тивѣйшій мой родителю! В(ъ)черайша(г)ло дня субо(т)на(г)ло, ополуднѣ, старая пнѣ Бороховичева, ро[з]грабовавши дворець мой свина(р)ски(й) ((:))о чомъ доне(с)ти вшей родите(л)ской мл(с)ти слугу мое(г)ло Ива(н)ця посилаламъ(:), а теперайшаго нде(л)наго дня, зобравши в(ъ)сѣхъ людей люте(н)скихъ, такъ козаковѣ, яко и поспо-

литихъ, до двора еи. старой пнеи, и ста(р)шину горо(до)вую, чтобы я ишла до еи в(ъ) дво(р)⟨,⟩. Теди я, опасаючися [!], даби и оста(т)него з(ъ)доровя⟨:), чо(г)[о] бже не дай⟨:), не из(ъ)бути, не пошла туда⟨,⟩ (16).

На живомовній основі ґрунтується й мова навіть високих представників тогочасної старшини, освічених шарів суспільства, про що свідчить, наприклад, лист чернігівського полковника Миклашевського Андрія до свата Григорієвича Дем'яна, стародубського бурми́стра, з вимогою негайно повернути борг: А же до си(х) часть не вчини́лсмо между собою з вашецъ моспано(мъ) сове(р)шѣнного порахунку⟨,⟩ за ѡдбранную ѡд мене поташъ⟨,⟩ для которого тепера посилаю⟨,⟩ и прошу, що буде по порахунку належало денегъ, поволте оддати всъ сполне⟨,⟩ без всякой трудно(с)ти⟨,⟩ а его млти пану швагіру Корецкому, ежели що буде належало од мене по вчиненому между мною и его мло(с)тю порахунку, в той часть уйтитися и самъ могу его мл(с)ти. А вм. пна прошу, не затрудняючи себе и мене, оддати всъ минъ по пораху(н)ку денги, бо стари(х) людей при(с)лове — «Рука руку знае⟨,⟩». Болшь не ширачи писаніа моего, зо(с)таю⟨,⟩ (10). Порівняно з листами попередньої групи тут додаємо лише трохи більшу кількість мовних елементів староукраїнської книжності XVII ст.

Аналогічне враження справляє й мова листа Томари Василя, чернігівського полкового судді, до сестри Леонтовичевої Феодори про те, що шість кухов горілки останньої ще не продав, а тому не може повернути грошей: Зволишь, в(с)це м(с)цѣ пнѣ, писати къ мнѣ о горѣлку ⟨:(:)которую я приняле(м) куховъ шѣсть⟨:)⟩, ежели видана уже⟨,⟩ даби гроши прислалемъ⟨,⟩. То я в(с)цѣ м(с)цѣ пнеи обявляю⟨,⟩ же до сеєи пори тилко еще куховъ двѣ роздано, а чотири еще и не починанихъ стойтъ⟨,⟩. А й роздавши, не такъ скоро мо(ж)на гроши стягнути⟨,⟩ (30).

Відзначимо, що Григорій Грабянка, автор широковідомого літопису «Дійствія презѣльной и от начала поляков крвавшой небывалой брани Богдана Хмельницкого, гетмана запорожского, с поляки», писаного слов'яноруською мовою, в приватному листі до гетьмана Данила Апостола про роботу, виконану ним при гаченні Гадяцької греблі, і з запереченням наклепів господаря Гадяцького замку пана Казановича, вдається не до слов'яноруської, а до «простой» мови, тобто староукраїнської літературної мови, максимально зближеної з народною. Для ілюстрації подаємо уривок з цього листа гадяцького полковника Григорія Грабянки: ...ѡ(д)накъ я, выше показан(ъ)ни(й) указъ приводя во исполненіе, старался по всякой возмо(ж)ности ѡзначенную греблю угати(т). И собирая килкокротне якъ козаковъ⟨,⟩ такъ з(ъ) свои(х) и прот(ъ)чии(х) де(р)жавцовъ маєтно(с)тєй мужико(в)⟨,⟩ до тро(х) разъ оную угачоваль, толко (ж) за сеголѣтнимъ ѡ(т) валнихъ дожчєй наводненіємъ нево(з)можно было ей удержати⟨,⟩. Но я, усмотря способъ⟨,⟩ велѣлъ на мой денги работниковъ нанима(т)⟨,⟩ и згори Псла просто канали вши(р) на двана(д)цять са(ж)ней⟨,⟩ долго ведучи воду, копа(т) далеко⟨,⟩ и тимъ греблѣ многую полегкость для сна(д)нѣйшого занятя⟨,⟩ учинилъ⟨,⟩ где и самъ неѡ(т)ступно присутствоваль⟨,⟩ (46).

Навіть представники церковних кіл в приватних листах послуговувалися або «простою мовою» (книжною українською), або живою народною; пор. лист київського митрополита Йоасафа Кроковського: Присланный вельможной милости панской даръ, талярей сто, на поминаніе въ богу зешлого его милости пана Васи́лія, милого вельможней милости паней малжонка, вдячне принявши,

вельце вашмоєсьци паней благодарствую, готовъ будучи такъ о блаженномъ его успокоеніи, яко и о многолѣтномъ вельможной милости панской здравіи и желаємомъ спасеніи при архіерейскихъ молитвахъ незабвенно господа бога благати, яко есмь и навсегда перебуваю (2). Мова церковників стає також більш спрощеною, розмовною, а виклад жвавішим, коли автори переходять від загальних міркувань до життєво важливих для них речей. Так, ігумен Каташинського монастиря Каліст, привітавши пана Ширая Стефана Спиридоновича фразою «Посто(м) стія четиридєсятници вашъ м(с)цѣ пана и блгодѣтеля ншего повѣншовавши (<,>) яко нша скудости во(з)могла изнести (<,>) дай бже ша(с)-ливе со презацнимъ родомъ вашимъ па(н)скимъ (<,>) и рождєства Хва дочекати (<,>) того зичливе желаємъ», говорить набагато простіше, коли захищає власність монастиря: Аже намъ вѣдомо е(ст), же вм(с):. па(н) хочете и сѣно позабирати (<,>) тєди, вашъ мцѣ, не важтєся (<,>) и не чинѣте намъ того (<,>) а когда хочете, то ми продамо вамъ поцѣ(н)не (<,>) якъ у то(р)гу веде(т)ся (<,>) а сами не берѣте (<,>) жеби на(м) не (с) кривдою было (5).

Так само вдаються до простішого викладу і представники козацької старшини, якщо до цього спонукає відповідна ситуація; пор. лист Сахновської Євдокії, дружини чернігівського полкового обозного, до чоловіка з повідомленням про неприємності від сотника Кузьминського: Неприятель нашъ со(т)-никъ Кузмѣнскій хотѣль о(т)нять сѣножать нашу ушенску и прислалъ ко мнѣ атама[на] ушенского Михулю з(ѣ) догово(р)мъ, что будто она сотєная, то я оному атаману сказала то, що не сотє(н)на сѣножа(т) то, а куплена наша, на которую и купча в насъ єсть (105).

Проте в цілому мова представників церковних кіл виразно виділяється більшою насиченістю елементами церковнослов'янського походження; мабуть, це явище помічалось і в усному мовленні, як можна спостерегти в листі-проханні ченця Шклярєвича Олександра: Мило(с)тививъ мнѣ добро(д):(<,>)! Если обрѣто(х) блгд(т) прє(д) тобою, испо(л)ни поважную свою па(н)скую обѣтницу (<,>) по(д)лугъ прирожєнія своего, ащє и отягчє(н)но е(ст) (<,>) но не опечалися (<,>): з ласки своєй постарайтєся то(н)кого сукна(<,>) на всегдашню свою чє(ст) (<,>) и славу (<,>)... Ащє же неуго(д)но сїє будє(т) блгродію вшєму (<,>) прочє(т)ши, крайнего ради встиду моєго, сєя цидули свѣту не являйтє (<,>) (4).

Певне групування публікованих пам'яток простежується і в хронологічному плані, хоча межі між хронологічними періодами не завжди чіткі. Якщо в першій третині XVIII ст. в мові листів зберігається більш-менш виразна основа, успадкована ще з XVII ст., хоч і з меншою кількістю зафіксованих старокнижних елементів церковнослов'янського і латино-польського походження (*теди* — 1; *хотѣлє(м)* на єго жалобу прє(к)лада(т) — 7; *поневажѣ* — 7; *рє(с)пє(к)тѣ* — 7; *пожєжкган(ѣ)є* — 11; *дєнно і ноцно* — 1; *сугубую пєча(л)* — 11; *дє(с)ницєю* — 43; *нєистоцѣємое ... сокровищє* — 45), то орієнтовно з середини XVIII ст. старокнижні елементи латино-польського походження практично зникають, подекуди залишаючись як реліктові явища, а елементи російської літературної мови XVIII ст. ще лише намічаються, виступаючи більше як фонд слов'янорусської літературно-писемної мови цього періоду. В кінці XVIII ст. у мові приватних листів уже досить виразно проступають елементи нової російської літературної мови XVIII ст., а староукраїнська літературно-писемна традиція зберігається, крім лексики й словотвору, най-більшою мірою в галузі фонетики і словозміни.

Широко відбитий у публікованих документах український народно-розмовний компонент. Яскравою ознакою є фіксація в них фраз і виразів, типових для усного живого мовлення, що засвідчуються в багатьох документах: То(л)-ко жъ мнѣ перепона тая — мало грошей на дорогу маю теле(р) (1); що ту(т) за бѣда була, все порозвожено, пу(ст)ка зо(с)тала (3); а болшъ ни до кого, здае(т)ся, писати не потребно (64); в(ъ) прійдучую суботу, скоро свѣтъ, прыпровадити (77).

У тексти листів часто вставляються народні прислів'я та приказки, фразеологічні звороти: бо стари(х) людей при(с)лове — «Рука руку знае» (10); Чия дѣша че(с)нику не ѣла, не буде(т) и па(х)нути (18); доношчики шмулятиму(т) очима (18); на божуй пос(с)телѣ [!] лежачи (36) — тобто помираючи. Мабуть, з канцелярської сфери походить прислів'я «я за всіма не страпчий» (67).

Трапляються і точно зафіксовані живомовні фрази і вирази, хоч і рідше, ніж, наприклад, у судових актах. Так, прилуцький полковий суддя Маркевич говорить: «А хто за тобою посилавъ — чи попъ, чи громада(,)?» (22).

У пам'ятках епістолярного жанру широко представлені різні тематичні групи лексики, що відбивають побут людини, її становище в суспільстві, господарську діяльність, ділові стосунки тощо. Назвемо групи лексики, для дослідження яких приватні листи можуть бути використані як багатий і вдячний матеріал:

1. Назви спорідненості й свояцтва, родинних зв'язків і стосунків, назви, пов'язані з дружбаю, приятелюванням тощо: *матка* моя (14); *сини* наши (106); з *дѣтками* и *внучками* (105); *дочка* (16); *сесте(р)* вѣши(х) рожони(х) (9); пнѣ *дядко* (9); *цятусю* (14); *милая малжонка* (19); *пасинка* (64); пнѣ *дядина* (85); *сестре(н)че* (11); *брато(в)ку* (51); *тес(ъ)тя* (22); *сватъ* (10); *приятелю* (37); *друже* стари(й) мо(й) (49); *злупріятелѣ* нашѣ (106).

2. Назви посад, звань, назви, пов'язані з тогочасною системою управління, розшируванням суспільства, адміністративними стягненнями і покараннями тощо: *ста(р)шина* по(л)ковая (11); *бунчуковы(й)* *товари(ш)* (115); пна *хоружого енера(л)ного* (11); пнѣ *хоружина енера(л)ная* (11) — про дружину генерального військового хорунжого; *полковникъ* (78); *сотник* (106); *старо(с)-та* (3); *войто(мъ)* (3); *войтиха* (1); *атаманъ* величковській Чуйко (106); *курѣнця(м)* (11) — членом одного куреня; такъ *козаковѣ*, яко и *посполитихѣ* (16); *подсудьдка* (106); онъ ва(м) не *подданій* и не *хлопецѣ* (104); *слуга* (14); *челя(д)-никъ* (3); *отець ігуменъ* (105); о(т)бували и *паницину* (106); *ука(з)* (7); *би(т)чело(м)* (7); *искати* з мене *управи* (18); *позива(л)* (22); в *ту(р)мѣ* (106); *протестъ ... поданъ* в сотеную Сосницькую канцелярію (106).

3. Назви житлових і господарських приміщень, назви, пов'язані з господарюванням, повсякденною працею людини: *хату* (106); до *го(с)поди* (11); *комора* (3); *млинъ* (3); *и(н)барѣ* (3); *ви(н)ница* (3); на Прокопіївски(й) *млинокъ* з дворико(м) и сѣножатю (3); *ски(р)тѣ* (127); *ка(д)ки* двѣ з *носа(т)ками* (3); в *господа(р)ствѣ* нашемъ (105); сѣмъ *стоговѣ* сѣна (3); з(ъ) *воза* (42); *засѣвъ* пашнею (106).

4. Назви свійських тварин, робочої худоби, птахів та ін.: *скотѣ* (105); *воловѣ* 50 (105); *корову* молодую *третьку*(,) *свиней* двоє стари(х)(,) *овецѣ* двоє стари(х)(,) *козлятокѣ* двоє(,) ... є(д)ного *гусака*, двоє *гусѣй* (3); *коней* (9); *лошака* рижого (51); *телятѣ* 29 (103); *лошатѣ* ... 11 (103); *кабановѣ* дванадцят(т) (132); *ягнятѣ* ... 100 (103); *риби* ... наловлено (132).

5. Назви продуктів харчування, напоїв, а також одягу та взуття: *вишне-везць* ... попиваю (62); *фруктовъ*, яко *сливъ-венгерокъ*, ... *яблокъ* (72); до(б)-рого *пива* (74); *кавуновъ* (134); *свиту*, *кожухъ*, *рукавици*, *шапку*, *поясъ* об(д)рали (127); *черевики*, ... *чоботи* (133).

6. Назви грошей, терміни зі сфери торгівлі, майнових стосунків та ін.: *готовими гро(ш)ми* ω(т)дати (1); *талярей* 40 либо *чеками* ⟨,⟩ либо *копи(й)ками* (1); грошей всъхъ ... такъ в(ъ) *че(р)воны(х)* *золоты(х)*, *таляра(х)* *биты(х)* ⟨,⟩ якъ и в(ъ) *мѣлы(х)* ... о(т)лѣчи(ти) (11); сорокъ *чирвоныхъ* (14); ше(ст) *куховъ* ... по деся(т) *кадокъ* (30); *ко(н)* шисътъ (60); *рублѣ* (60); доброво(л)ний *то(р)гъ* (3); очень *дешева* (105); *обликъ* (1); *визичити грошей* (1).

7. Назви і вирази, пов'язані з процесом листування: *листа* (11); *листо-ни(й)* ... *одозвъ* (14); *писаниє* якоє одибрати (14); по сей *мале(н)кой ка(р)-тоцъ* моєй (51); *из(ъ)вѣстиле(м)ся* (11); *одписати* (14); *ли(ст)* ... *дойшо(лѣ) рукъ* мон(х) (18); *хотѣлемъ учинити* ω(т)вѣ(т) (18).

8. Слова і формули ввічливості, етикету: *коханого моего* пна швакгра (11); *милая моя* пнѣ сестра (11); *Наймилѣшій мой* сину пнѣ Оѣѡдоръ! (12); *до услугъ пово(л)ній* (108); *Доношу прияте(л)ско и зо(с)таю* (59); *уклонъ мой* *нижай-ши(й)* *оддаючи* (14); *записую себе до конца живота моего* вѣ вѣрную службу вѣм. *добродѣйству* (19); *кланяются* *васпану добродѣевъ* (20); *з великимъ подяко-ва(н)немъ* (15); *ізволили* ... *дати* мнѣ *такое слово* (17); но и сего не змовилъ, *якъ здравствуетъ и нехай здравствуетъ мой сестреницъ* (14).

9. Слова і вирази, характерні для усного живого мовлення: *цураєшся* (9); чи *тjami(т)* ω(н) (22); *довѣдалися* (22); *вичекати* (34); *тепера* (10); *нащо* (22); *ги(д)ко* (27); *почасти* (132). Зрідка фіксуються діалектизми (*дакъ* — 22) і слова згрубілого чи лайливого звучання, звичайно в живомовному контексті: в(ъ) Глуховъ могу забаритися чрезъ *ки(л)ка ндель* ... з *ш(ъ)капами* о до(л)-гахъ (1) — про старих жінок; а онъ ω(т) *такои жъ ша(л)вѣруги* чулъ, якъ ти (21).

Автори листів користувалися традиційним правописом, що базувався на етимологічному принципі й нівелював чимало живомовних особливостей. Проте все ж жива вимова, навіть іноді діалектна, впливала на пам'ятки, про що свідчить ряд їх правописних та фонетичних особливостей:

1. Літера и звичайно вживається для позначення українського звука переднього ряду й високого підняття [и]. На це вказують численні випадки плутання и з етимологічним ы: *ти* (22); *довлѣло би* мнѣ (14); *аби* (22); *ви* (24); *випустошили* (127). Рідше використовується ы замість етимологічного и: до господи *зайты* (11). Мабуть, ця особливість живої вимови була дуже стійка, бо Лизогуб Яків Семенович ще 1771 року у своєму листі використовує форми: *батюшкы* по(р)тре(т), *племенныка*, *маты* моя, не *погнѣвы* (150).

2. Дуже часто використовується в текстах літера й з надрядковими знаками (крапкою і дужкою над нею), що вказували на йотованість вимови: *ей* мило(ст) (11); *моймъ* (6); *уйститися* (10); *пойздъ* (17); без *турбацій моєй* (24); в *Украйну* (28); *своихъ* (52); *изъихати* (53); *меншій* дѣти (103); *Анастасій* (130); чрезъ *сий* жъ *подводы* (132).

3. Літерою і перед голосним, здебільшого о, передавалася пом'якшена вимова попереднього приголосного: *єзъведіоваными* (13); ув *озіоръ* (22); *пчоль улювъ* шести (22); *винова(т)ціовъ* (35); *галіонки* (78); *коліору* (78); *маіора*

(101). Рідше така передача спостерігається перед **є**: *Дзієвулски(м)* (48); *Кендзієровскій* (64); *Вънсієра* (80).

4. Літера **ѣ** у переважній більшості випадків уживається етимологічно правильно: *совѣтую* (4); *тѣло* (11); *мѣлкы(х)* (11). Відступи ж від цього правила звичайно засвідчують вимову **ѣ** як **і**: *мѣзерного* (14); *термѣнѣ* (130); при *се(м)* же листѣ **ѣ** ω (т)правую (35); *ілѣ* (133). На це ж вказує вживання літери **и** замість **ѣ**, хоча трапляється рідше: *вси* (10); *погришеніи* (33): *вири* не доймаєтє (36); *перевидоватъ* (68). На користь вимови **ѣ** як **і** говорить і використання її в живомовних українських словах і формах слів, де вона не могла вимовлятися інакше: *тобѣ* (22); *нѣ* разу не изволилѣ... одписати (14); *простѣ* (53); *постановѣтє* (11); *створѣтє* (25); *добродѣєвѣ* (26). На те саме вказують і часті випадки плутання **ѣ** — **и** в одному документі: о *приси(л)ки* — о *постройкѣ* (60); *видєрка* — *вѣдєрка* (64); *вѣдаты* — *перевидоватъ* (68); *доброди[й]ко* — *до(б)родѣ(й)ци* (133).

5. Перехід **о**, **є** в **і** належить до явищ, що фіксуються в розгляданих пам'ятках рідше. Здебільшого зберігається **о** або **є**: *негодного* (14); *одписати* (14); *не то(л)ко* (18). Зрідка в закритих складах замість **о**, **є** вживається **и**: за *прииздомѣ* свои(мѣ) (1); через *ки(л)ка* ндєлѣ (14); *тилко* (30); ко(п) *шисѣтѣ* (60); в *чимѣ* (14); *одислати* (26). Найчастіше ж спостерігається перехід в **у**: *гову(р)ка* (36); *обрукѣ* (53); *кунь* (103); *нѣ* в *сюмѣ*, *нѣ* в *тумѣ* (106); *потумѣ* (23); *вусѣмдєсятѣ* (26); *Ковалювско(є)[о]* (28).

6. Фіксуються також ряд дрібніших явищ живої народної вимови:

а) перехід **є** в **о** після шиплячих перед здавна твердим приголосним: *чотири* (30); *чого* (22); *чолобит(ѣ)ную* (8); *чортори(ж)скіє* (9);

б) чергування **у** з **в**: *о ука(з)* — (в)казу вашого пнѣско(г)[о] (7);

в) сполучення **ри**, **ли** замість давньоруських **рѣ**, **лѣ**, **рѣ**, **лѣ**: *не ω (т)крила* (1); *окрив(ѣ)ши* (11); *ω (т)крию* (19);

г) тверде **р** перед **а**, **о**, **у**: болше *не ширачи* (9); *поратовати* (1); *грабара(мѣ)* (36); *господара* (38); на *урадѣ* (39) *смо(т)ра* (150); *дочєрою* (12); *писару* (31); *благодару* (53);

д) досить часті випадки пом'якшення **ц**: *дѣйця* (22); для *образця* (75); *двана(д)ця(т)* (75); *Бондарця* (103); з(ѣ) *Кривця*, в(ѣ) *Кривецѣ* (132); *гостинця* (134).

7. Послідовно здійснюється чергування **г**, **к**, **х** із **з**, **ц**, **с** у формах давального й місцевого відмінків однини іменників 1-ї відміни: в(ѣ) *Прилуцѣ* (17); нашої *матцѣ* (52); *о домовцѣ* (103); у *Бѣлоусовцѣ* (128); *слуцѣ* (7); *войтистѣ* (1). Проте зрідка спостерігається й відсутність чергування: *о приси(л)ки* (60); ω *ω (т)лучки* (68).

8. В орудному відмінку однини іменників 1-ї відміни послідовно використовуються повні форми: з своєю *панєю*, *сєстрою* вм. м(с). пна *Хвєсєю* (9); *Варварою* (12); за своєю *доч(ѣ)кою* (23).

9. Широко використовуються форми давального відмінка однини на **-овѣ**, **-євѣ** іменників 2-ї відміни чоловічого роду: *товаришєвѣ* (1); *товаришовѣ* (9); *добродѣєвѣ* (3); *к(ѣ)редиторови* (8); *наслѣдникови* (9); *асауловѣ* (11); *Пятаковѣ* (22); *господарєвѣ* (38); *о(т)цєвѣ* (52).

10. Широке використання кличної форми іменників є характерною ознакою пам'яток епістолярного жанру: *матко до(б)родѣйко* (27); *мнѣ ласкавая приятєлко* (128); *сєстрыцє* (150); *добродѣю ... пнє швагерє* и *братє* (7); *Милий*

Єрик і паєрк умовно передаються літерами ь і ъ, що вносяться в рядок у круглих дужках.

Титли зберігаються (б̃г̃ъ, бл̃год̃ътель, в̃ш̃ъ, г̃(с̃)пдн̃ъ, мл̃(с̃)ть, н̃ш̃ъ, п̃н̃ъ, члвк̃ъ та ін.).

Відповідно до правил сучасного українського правопису:

- а) вживається велика літера;
- б) здійснено поділ тексту на слова. Частка ся у постпозиції пишеться разом з відповідними дієслівними формами, у препозиції — окремо;
- в) розставляються пунктуаційні знаки. Усі розділові знаки оригіналів збережені в ламаних дужках. Сучасні розділові знаки не вживаються, якщо мають стояти після графічно тотожних їм розділових знаків оригіналів.

Кінець кожного аркуша позначається двома скісними паралельними рисками, проти яких на полях проставлені порядкові номери аркушів.

№ 1. 1711 р. грудня 6. Ширай Яків до Ширая Стефана Спиридоновича з проханням позичити 40 талярів на судові витрати і зобов'язанням, у разі несплати боргу, поступитися Соловським ґрунтом на користь останнього.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 41₁), арк. 10—11 зв. Документ — ориґінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. На полі з лівого боку арк. 11 зв. печатка розміром приблизно 25 × 25 мм, з якої майже висипався червоний сургуч, на полі з правого боку — невизначний слід від неї.

Мой премило(с)тивъ(й)шний блґодѣтелю, м(с)цѣвый пане Стефанъ Ширай!

Увѣдавшися певне через в(ъ)сече(ст)ного г(с)пдина ѡ(т)ца Каленика(,) о намирєніи пна воита, которий то хочеть, за прииздомъ свои(мъ) или в(ъ)предѣ, за писаніємъ до я(с)неве(л)можного, мене за общій¹ долгъ разорити в(ъ)конєць, зачимъ я, не чекаючи поизду п. воита, хочу денно і ношно спѣшити до боку реиме(н)та(р)ского(,) просячи рєсьпєкту и млсе(р)дия на мое² превеликое³ разорєніє(,) а найпаче же за⁴ общій облики просити свтой справе(д)ливости(;). То(л)ко жъ мнѣ перепона тая — мало грошей на дорогу маю тепє(р), а такъ разумѣю, що в(ъ) Глуховѣ могу забаритися через ки(л)ка ндєль в справѣ с пно(м) войтомъ(,) такъ же и з ш(ъ)капами о до(л)гахъ(.) // Зачимъ, мой блґодѣтелю, 10 пожалуй, не ѡ(т)мо(в) на такую превеликую мою нужду и крайнее разорєніє визичити грошей талярєй 40 либо чеками(,) либо копи(й)ками(,) и(ли) талярями бытими, рахуючи по 4 золоти(х) таляр(р)⁵, на обликгъ, ѡ(т) мене буде(т) данни до повороту моего з(ъ) Глухова(,) либо готовими гро(ш)ми ѡ(т)дати(,) либо житомъ по на(с)тоящей ценѣ приняти за тую су(м)му(,) либо и на Соловьски(й) кґрунѣтъ, до порахуньку, дати тую сумму(,). А що мнѣ самому коштуєть, готовъ буду по(д) сумьнен(ъ)нємъ християн(ъ)скимъ реистровнє освѣдѣчити(,) а до того маю правнью⁶ купьчую и фуньдушъ(;), а заробьку ѡ(т)ню(д) не желаю(;). И повторє прошу не ѡ(т)мовити⁷, бо ежели п. войтъ напередъ мене // зайде в(ъ) Глуховѣ, то моя справа худа(,) а когѣда я поспѣшу, тєди 10 зв. надѣюся на млсть бжию, що не вигрєє(;). А шкапъ я нималєн(ъ)ко не боюся(,) то(л)ко мнѣ притру(д)но с пномъ войтомъ ст[о]рони Е(в)мущенъка части ро(с)правитися(;). А в то(мъ), якеє ваше желаніє и намирєніє будетъ, прошу и

молюся немедленно до мене ѿ(т)писати, ежели можна а(л)бо не можна визичити. А в такомъ превеликомъ моемъ разореній годило би ся вм̃. мене поратовати и поради́ти, яко то сво(й)ственнымъ ⁸ знайдуючися (<,) в(ъ) такихъ моихъ ⁹ тяжкихъ припа(д)кахъ и напастяхъ (<,.). А я, дознавъши такови(й) вм̃. м̃. п̃. афектъ, повинень буду ѿ(т)служити и завдячити моими услуга(ми).

Вм̃., моему м̃. пну и блгодѣтелеви, щире зичъливий приятель и слуга (<:).

Яковъ Шира(й) ¹⁰ (<.)

Z(ъ) Ста(в).

11 1711 ¹¹ року дека(б) (<.) 6 дня. //

Да пожалуй, вм̃., пнѣ своей о томъ извѣ(ст)но учини, чтобы по зичъливости своей войтисѣ не ѿ(т)крила сего ли(с)ту и прошенія моего, а ежели, вм̃., на прошение мое то учините, те́ди ¹² я вм̃. дамъ кабалу поря(д)ную (<,) а сей листь в(ъ) то время мнѣ ѿ(т)дасте (<,.). Да пожалуйте, не ѿ(т)мовѣте, бо я на вм̃. ве(л)ми надѣюся и чекаю ¹³.

Да пожалу(й)те, м(с)цѣ пне [Сте]фанъ, прикажите своимъ по(д)данымъ, хоча и половину, ѿ(т)дати любо овѣсомъ, любо и ячѣменемъ для коней (<,) бо оныѣ ѿ(т)просилися до ща(с)ливого в̃шого повороту к удовѣ, прошу да прошу.

Надпис. Высокопочтенному гпдину его млсти пну Стефану Спиридоновичу Шираю, z(ъ)наменитому ¹⁴ товарише́вѣ в(ъ) вой(с)ку Запорожскомъ ¹⁵ (<,) а моему премл(с)тивѣйшому блгодѣтелевѣ прияте(л)ско (<,) да вручиться (<:).

Помітка адресата. В семь лѣсте симъ п (<:). Яковъ мнѣ поступи(л)ся в Со-
11 зв. лов(ъ)скомъ крунѣтъ (<,) ¹⁶. //

№ 2. 1712 р. грудня 16. Кроковський Йоасаф, київський митрополит, до пані Ялоцької з подякою за сто талярів, подарованих останньою на поминки її покійного чоловіка Ялоцького Василя.

Подается за публикацією: Н. В. Стороженко. Из фамильных преданий и архивов. — «Киевская старина», т. 36, 1892, февраль, с. 347, 348. У даній публікації орфографія залишена без змін, застосована лише сучасна пунктуація, а текст розбито на абзаци.

Благородная мосьцѣ панѣ Ялоцкая, мнѣ велце мосьцѣ панѣ и блгодѣтелко!

Присланный вельможной милости панской даръ, талярей сто, на помина-
ніе въ богу зешлого его милости пана Васи́лія, милого вельможней милости
347 паней малжонка, вдячне принявши, вельце вашмосьци паней благодарствую,
готовъ будучи такъ о блаженномъ его успокоеніи, яко и о многолѣтномъ вель-
можной милости панской // здравіи и желаемомъ спасеніи при архіерейскихъ
молитвахъ незабвенно господа бога благаимъ ¹, яко есмь и навсегда пребываю.

Вашмосьци милостивей паней и блгодѣтелки всѣхъ благъ желающій пастырь и богомолецъ.

Йоасафъ Кроковскій, митрополитъ кіевскій.

З Кіева.

Декабря 16 дня 1712 р.

Надпис. Благороднѣи ей милости паней Маріи Васи́лево́й Ялоцкой, мнѣ
348 велце мосьцѣ паней и блгодѣтелцѣ. //

№ 3. 1714 р. серпня 1. [Шкляревич] Олександр, писар Каташинського монастиря, до Ширая Стефана Спиридоновича про Прокопівський грунт з млином, двориком і сіножаттю в с. Салаві, що їх купує останній за домовленістю з ігуменом того ж монастиря.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43.), арк. 1—2 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 2 чистий. На полі угорі арк. 2 зв. — три сліди від печатки невеликого розміру на червоному сургучі, без емблем і написів; на місці четвертого сліду прорвано папір. Прізвище «Шкляревич» відновлене за текстом листа, уміщеного на арк. 3—5 зв. даного рукопису.

Блґоро(д)ный м̃(с)ць п̃не Шырай(,) мило(с)тывый мнѣ и велики(й) добродѣю(,)!

По(д)лу(г) слова(?) вшм. м. п(:) с. з прече(ст)[ним] его мл̃(с)ти г̃(с)дно(мъ) о(т)це(м) ігумено(м) ншимъ(,) и доброво(л)наго то(р)гу(:) на Прокопівски(й) млинокъ з дворико(м) и с̃ножатю(,) в селѣ вшомъ Салавѣ(,) тшате(л)но, єлико возмогохъ, по блґ(с)ловенію(,) о(т)ца ігумена(,) мнѣ сего послушанія ¹, а (ш)собливе значной блґродію вшему о(т) по(д)лости моя прислуги, з(ъ) ординованимъ вм̃(с)ни(м) слугою, тако(ж)де Грицкомъ и войто(мъ) управовале(м)ся(:). З рукъ мойхъ вла(с)не и(мъ) вручили(мъ) п̃е(р)вѣй дво(р) з хлѣбомъ и солю(,) в то(м) же животи(н) оставиле(мъ) (,) корову молодую третяку(,) свиней двое стари(х)(,) овецъ двое стари(х)(,) козлятокъ двое(;), ей м̃(с)ць добродѣйци [!] на прошеніе, є(д)ного гусака, двое гусей(,) бже, ублагослови и умножи(,) усугубленіе(м) з сего малого тысящами(,). Ви(н)ница зо вс̃ми принадлежностями(,) ка(д)ки двѣ з носа(т)ками и про(ч)(:), ув и(н)барѣ двѣ ка(д)ць(,) и друбязку **В**(:)[2] лубо(ч)ки, дѣжка(,) у другой коморѣ шѣсть бочокъ варивни(х)(,) и кухви **В** [2] поро(ж)ни(х) стари(х)(,) и прочая, короби и що є(ст)(,) буде(т) в добро(м) соблюденій(,) В млинѣ осмо(т)ровали(с)мо(,) все желѣзо ², такъ є(ст)(,) // кромѣ є(д)ни(х) клецовъ(,) не мо(г)ле(м) и допитатися(,) На с̃ножати не були, питали(с)мо челя(д)ника достовѣ(р)не(,) з войто(м), старо(с)тою, котри(й) повѣдавъ с̃мъ стоговъ с̃на(,) власного, кромѣ за(с)тавно(г)lo, на гроши(,) а не с половины(,) иже ³ и о(т)обрано, еще наперє(д)(,) Що о все(м) по(д)роб[н]у виразивши блґгородію вшему(,) и самого мя(,) непрєм̃нному вшему п̃нскому и о(т)че(с)кому⁴ призр̃нію вручившися, застаю.

Вшм. м. п̃ну и великому добродѣвѣ унѣжоный(,) убоги(й) мона(х) Алєѣ(н)де(р), Каташи(н)ского мн̃(с)тира писа(р)(,) ⁵.

Z Салавы.

Авгу(ст). а̃ [12]. д. ≠а̃ѣди [1714] року.

[PS]. Листовъ не возмого(х) допитатися правни(х), бо все п̃я(н) бувъ, проспавшися, да и знову п(ъ)еть, чи не да(ст) бг̃ лу(ч)ше в мн̃(с)тирѣ в(ъ) его о(т)обрати онеи(х). Слуга вм̃(с): роскаже(т)(,) що ту(т) за б̃да була, все порозвожено, пу(ст)ка зо(с)тала ⁶. // Бруся справлє(н)наго без(ъ) о(д)ного три(д)- ¹ 3в. ца(т), старого ставу к̃е(:) [25] брусевъ и чоти(р). лотоки, що у ви(н)ницу вода текла(,).

Надпис. Блгоро(д)ному его млсти пну Стефану Спиридоновичу Шираю(,) знаменитому въ войску Запорожскомъ товаришу, моему великому добродѣв(,) вѣ(,) належить подати(,)?. //

№ 4. 1714 р. вересня 3. Шкляревич Олександр, чернець і писар Каташинського монастиря, до Ширая Стефана Спиридоновича з порадою пришивидшити, оскільки він переїжджає до Чернігова працювати на архієрейській кафедрі, купівлю Прокопівського ґрунту.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 3—5 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 3 зв. і 5 чисті. Арк. 4, 4 зв. обрізані так, що залишилася лише частина з текстом. На полі угорі арк. 5 зв., посередині, — три сліди від печатки на червоному сургучі, що цілком висипався.

М(с)ць пне Шырай(,) милостивый мнѣ добродѣю(,)!

Доношу вшм. м. п(,):. о то(м) вѣдати(,) яко є(ст) воля и указ(ь) его а(р)хиности(р)ской млсти(,) преселитися мнѣ о(т) мнатира Каташи(н)ского до боку его а(р)хиерейского в кате(д)ру Че(р)нѣговскую на житіє(,) зара(з) по ро(ж)дествѣ бци(,). Совѣтую вшой пнской млсти тепе(р) без(ь)о(т)кла(д)не, взглядо(м) то(р)гу ншего на Прокопівски(й) кру(н)ти(к), при мнѣ в самое дѣло произвести(,) в книги записати(,) а особливе з(ь) мнатира, по(д) печатю мн(с)ти(р)скою и по(д)писо(м) рукъ братий, писмо видати(,): на спокойное владѣніє онимъ(?). Да(ст) ли г(с)дь, возвратившися с Почепа, справивши, по указу а(р)хиерейскому, у протопопи дѣло, пе(р)сона(л)не обѣцуся вм. кланятися(,) пишуся.

Мона(х) Алѣѣ(н)де(р) Ш(ь)к(ь)ляреви(ч)(,) еще тепе(р) Каташи(н)ского мн(с)тира писа(р)(,) ¹.

З мн(с)тира.

3 зв. Септе(р)(,):. г(,): [3] д. ~~а~~иді [1714] року. //

[PS]. Мило(с)тивый мнѣ добро(д)(,):! Если обрѣто(х) блгда(т) пре(д) тобою, испо(л)ни поважную свою па(н)скую обѣтницу(,) по(д)лугъ прироченія своего, аще и отягче(н)но є(ст) (,) но не опечалися(,): з ласки своей постарайтесь то(н)кого сукна(,) на всегдашню свою че(ст)(,) и славу(,) Азь же, аще и недо(с)тойный, одо(л)жаю себе во вся дни житія моего в памяти сіє мѣти (,) противу

4 силъ моеѣ о(т)слуговати(,):. // Аще же неуго(д)но сіє буде(т) блгродію вшему(,) 4 зв. проче(т)ши, крайнего ради встиду моего, сея цидули свѣту не являйте(,). //

Надпис. Его млсти пну Стефану Шираю, знаменитому в(ь) войску Запо- 5 зв. ро(ж)скомъ товаришевѣ, належи(т) подати ². //

№ 5. 1714 р. [вересня] 29. Каліст, ігумен Китишинського монастиря, до Ширая Стефана Спиридоновича з проханням купити, а не забирати задарма сіно з ґрунту отця Пафнутія.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 6—7 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 6 зв., 7 чисті. На арк. 7 зв. — два сліди розміром 30 × 40 мм від печатки на червоному сургучі, що висипався. Назва місяця в даті встановлюється на підставі інших документів рукопису.

Намъ ве(л)це ла(с)кавій м(с)цѣ пане Стефа(н) Ширай а особливій блгодѣтелю нашъ(.)!

Посто(м) стія четиредесятници вашъ м(с)цѣ пана и блгодѣтеля ншего повншовавши(,) яко нша скудости во(з)могла изнести(,) дай бже ща(с)ливе со презацнимъ родомъ вашимъ па(н)скимъ(,) и рожества Хва дочекати(,) того зичливе желаємъ(.) А при семь, поневажъ сицевое¹ изволеніе сталося между нами и о(т)цемъ Пахнутіе(мъ), ижъ вм(:). панъ заплатили гру(н)тъ о(т)ца Па(х)нутія(,) теди добре е(ст), по изволенію бжію(,). Аже намъ вѣдомо е(ст), же вм(:). па(н) хочете и сѣно позабирати(,) теди, вашъ мѣцъ, не важтєся(,) и не чинѣте намъ того(,) а когда хочете, то ми продамо вамъ поцѣ(н)не(,) якъ у то(р)гу веде(т)ся(,) а сами не берѣте(,) жеби на(м) не (с) кривдоу было(,). Тое доне(с)ши в(:). м(с)цѣ пану(,) и зичливому блгодѣтелевъ нашому, зо(с)-таємо бгомолци всегдашній(,).

Вм(:). пну и зичливому² бгодѣтелевъ.

Іе(р)(:). мона(х) Кали(ст)вего мн(ст)ра, зичливій ігумен(н) Киташи(н)ск³.
Z обители Кיתיши(н)(:).

Року ~~ъ~~а^ѿид [1714] кѠ [29]. //

6

Надпис. Намъ ве(л)це ласкавому и зичливому блгодѣтелевъ, его мл(с)ти пана Стефану Спиридоновѣчу Шираю сіе наше наче(р)таніе всепоко(р)стве(н)-но да вручи(т)ся⁴.

Помітка адресата. До честно(р)[о] о(т)ца Калѣста, ігумена Котишно(р)[о], надобно о(д)пѣсать strony(й) сѣна⁵. //

7 зв.

№ 6. 1716 р. лютого 20. Ширай Яків до Ширая Стефана з застереженням купувати у нього ґрунти, а не відбирати їх іншим способом.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57478 (Лаз. 43), арк. 8—9 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 9 зв. чистий. Надпис і печатка відсутні.

М(с)цѣ пане Стефане Ширай, мой ла(с)кави(й) пріятелю и блгодѣтелю!

Не сло(с)не(,) но ли(с)товне за сло(с)ный вм(с)цѣ м(с)(:). пана поклонъ(,) къ мнѣ чре(з) пана Голе(м)бевского за(с)ла(н)ный, со взае(м)нимъ моймъ по(к)-лономъ, вм(с)цѣ м(с)цѣ пану блгода(р)ствуючи(:), и(з)являю добрую скло(н)ность намѣренія моего въ семь(,) въ чемъ и мнѣ бы было съ по(л)зою(,) и вм(с)цѣ м(с)цѣ пану тако(ж)де(;). Ибо ежели вм(с)цѣ м(с)цѣ пана скло(н)ная ми(с)ль е(ст) ценою слушною мене за ґрунта мой уко(н)те(н)товати(,) и я з(ъ) доброю волею на тое при(с)тупаю(,) а ежели (же) противни(м) способомъ(,) // ((:))чего о(т) пріа(з)ни моє(й) не зичу(:)), то и я правосудію яснєве(л)можнаго готовъ вда- 8
тися(.) А что панъ родите(л)ка ваша тоє смѣла здѣлати самово(л)ствомъ своимъ на(д) мною(,) чего че(ст)нимъ и добримъ людемъ не ти(л)ко на(д) крвними(,) але и на(д) чюжими не при(с)тойтъ(,) и о то(м) я, ско(л)ко силы моє(й), хотя бы и самому ца(р)скому величе(ст)ву, готовъ быть чело(м) о кривдѣ моє(й)(,) и мню(,) что въ тоє вм(с)цѣ м(с)(:). панъ и самъ не пожелаєшь интєрессоватися(;), бо з(ъ) вм(с)цѣ м(с)цѣ пано(м) и(н)ное(,) а з(ъ) ей мл(с)тію и(н)ное дѣло(,). А да(ст) бгъ(,) // за пріє(з)домъ моймъ, котори(й) в скорѣ(х) 8 зв.

чи(с)лѣхъ ве(с)ною намѣре(н) я тра(к)товати(,) и в(ѣ) то время з(ѣ) вм(с)цѣ м(с)(:). паномъ, какъ на(м) обоймъ буде(т) поле(з)нѣйше(,) обы(й)де(м)ся(:). А тепе(р), пріятє(л)скою прія(з)нію желая вм(с)цѣ м(с)(:). пану, на(с)тоящи(й) путь свтія четиредєся(т)нишы сове(р)шивши(,) въ сове(р)ше(н)номъ дшы и тѣла здравіи текущему на по(д)вигъ страданія и того(ж)де то(р)же(ст)ве(н)ному во(с)крєсенію по(к)лонитися(,) нелицемѣ(р)но и паки усє(р)дствуя, пребываю.

Вм(с)цѣ м(с)цѣ пана, моего ла(с)каваго пріятеля и блгодѣтеля.

Яковъ Ширай, в. р.¹

З(ѣ) Са(н)ктпите(р)бурха.

9 1716 февруарія 20(:). //

№ 7. 1717 р. березня 11. Гудович Андрій до Жоравка Лук'яна, стародубського полковника, з проханням наказати Зурману Василеві та Моцарському повернути борг, інакше він поскаржитья в Генеральний військовий суд.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 3—5 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 5 чистий. Текст на арк. 4, 4 зв. подано після тексту на арк. 5 зв., оскільки в рукопису порушено послідовність тексту. На полі з правого боку арк. 5 зв. — слід від печатки на червоному сургучі, що цілком висипався, а на полі з лівого боку — відтиск від неї на папері.

Мо(с)цѣ пне по(л)ко(в)нику стародубо(в)ски(й), мнѣ ве(л)ше премило(с)ти-ви(й) добродѣю!

3 Прощу вашо(й) пнѣско(й) мило(с)ти о ука(з) до Василя Зу(р)мана и до Моца(р)ского, жеби ѿ(т)дали до(л)гъ, що на ни(х) доводи(т)ца, а коли не ѿ(т)-даду(т), то прощу по(з)воле(н)ня по(г)рабить(;), бо и (м)нѣ¹ тепе(р) на (г)роши ве(л)ми² ну(ж)но(;). Тако(ж) прощу вашо(й) пнѣско(й) мило(с)ти и (в) то(м) о ре(с)пе(к)тъ, що на Василю Зу(р)ману и досєлѣ пропадає(т) моя втрата, що тратиле(м) в то(й) ча(с), ко(г)да побил(л) Зу(р)ма(н) слугу моего, котори(й) слуга ѿ(т) его ру(к) мало и не (в)ме(р), [и з]а³ (з)доро(в)є слузѣ моему нѣ-мало не нагороди(л), [хоч]а⁴ и (в)ка(з) вашѣ пнѣски(й) бил(л). Тєди, понєва(ж) онѣ и (в)казу вашого пнѣско(г)[о] не по(с)луше(н), то мушу на его в суду Ене-ра(л)но(г)[о] би(т) чело(м), що єму не бє(з) бо(л)шо(й) утрати було (б), // бо и тепе(р), будучи в Гадячо(м), хотѣле(м) на его жалобу пре(к)лада(т)⁵, то(л)ко бє(з) волѣ вашо(й) пнѣско(й) ро(з)ми(с)лилє(м)ся; а тепе(р), ко(г)да не буде(т) мило(с)ти вашо(й) пнѣско(й), то мушу о (с)вята(х) пре(к)лада(т) жалобу о то(м). И по(в)торе вашо(й) пнѣско(й) мило(с)ти о святую справе(д)ливо(с)тѣ просячи, во(с)таю.

Вашо(й) пнѣско(й) мило(с)ти зи(ч)ливи(й) слуга.

Анѣдре(й) Гудови(ч)⁶.

З Ива(н)тєно(к).

3 зв. ≠ аѢзі [1717] року ма(р)та аї [11]⁷ чи(с)ла. //

Надпис. Его ца(р)ского пре(с)вѣтлого вѣл(и)чє(с)тва⁸ во(й)ска Заторо(з)-кого⁹ пну по(л)ко(в)никовѣ стародубо(в)скому, его мило(с)ти пну Лу(к)яну

Жоро(в)ку¹⁰, моему на(й)ла(с)ка(в)шому добродѣевѣ, на(й)поко(р)нѣ подати належить¹¹.

*Помітка адреса*па. Ѡ(т) Гудовича ли(ст) на Зу(р)мана, присовокупле(н)-ний с пенєю¹². //

5 зв.

Розписка Василя Зурмана. Я, Васи(л) Зу(р)ма(н), зо(с)таю винова(т) пнѹ Гудовичу талярє(й) два битихъ а повиненъ буду ѡ(т)да(т) ѡ(б) Тро(й)цѣ в се(м) же року \neq а $\widetilde{\Psi}$ ни [1718]. На то(м) и руку свою по(д)писую(;). Кре(ст)¹³. //

4

№ 8. 1717 р. березня 29. Гетьман Скоропадський Іван до князя Голіцина Петра Олексійовича, ризького губернатора, з клопотанням про виплату боргу — шестисот битих талярів — жителя м. Риги Беренса Ганса, небіжчика, з його майна знатному жителеві м. Стародуба Григоровичу Дем'яну.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43а), арк. 1—3 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 2 зв.— 3 зв. чисті. Арк. 2,2 зв.— це конверт розміром 105 × 90 мм, на звороті якого збереглася печатка розміром 22 × 25 мм на червоному сургучі, в центрі якої — три схрещені стріли на фоні щита, обрамленого візерунком-плетивом, по боках — ініціали І С Г (ліворуч) та В Ц В (праворуч), тобто: Іоанн Скоропадський, гетманъ войска царского величества. Печаткою також продавлений папір з лівого боку арк. 3, угорі.

Сіате(ль)ний и прево(с)ходителнѣйши(й) князь кгубернато(р) риз(ь)ский, г(с)пдне, г(с)пдне мой вел(ь)це зичливый пріятель(.)!

Подавалъ мнѣ чолобит(ь)ную(,) Демя(нъ) Григорієвичъ, зна(т)ни(й) обиватель стародубов(ь)ски(й) (,) п(ь)рек(ь)ладаючи (,) что риз(ь)ски(й) тамошни(й) граждани(нъ) (,) п(ь)розиваемій Гансъ Берен(ь)съ(,) задолжив(ь)шися ему за горьлук шест(ь)сотъ талярє(й) быти(х) (,) з лишкомъ(,) и они(х) не уистив(ь)ши¹ (,) з(ь)мерь(ь) а по смерти его ѡсталая вся субстан(нъ)ція в(ь)ручена нѣякимъсь опекунамъ, куп(ь)щамъ риз(ь)с(ь)кимъ² же(,) в(ь) завѣдован(ь)є(;) (.)

И любо пере(д) симъ писалемъ до вшого княжого сіател(ь)ст(ь)ва(,) в(ь)носячи мою за помянутимъ Демяномъ инстан(ь)цію(,) жебы ему то(т) дол(ь)гъ, небо(ж)чико(мъ) Гансъ Берен(ь)сомъ затыгнен(ь)ни(й) (,) за волею(,) и вѣдомомъ вшого княжо(го) сіател(ь)ст(ь)ва, былъ вип(ь)лаченъ(,) ѡ(д)накъ до ти(х) часъ жа(д)ная оному в(ь) томъ не учинена сати(с)фак(ь)ція(;). Чого ради онъ, Демянъ, з(ь)нову п(ь)росилъ моеї о поискан(ь)ю менен(ь)ного своего дол(ь)гу до вшого княжого сіател(ь)ства инте(р)позицій(,). Теды я, вѣдаючи самую слуш(ь)но(с)ть(,) же в(ь)сякъ дол(ь)жникъ к(ь)редиторови своему без(ь) против(ь)но(с)ти належито(ст) // уицати повине(нъ) (,) чрезъ сіє мое пов(ь)то(р)-ное писаніє(,) вел(ь)це п(ь)рошу — блговоли, вшое княжое сіате(ль)ство(,) когда онъ, Демянъ, туда, в(ь) Ригу, прибуде(т) или кого ѡ(т) себе п(ь)ришле(т)³ (,) и іскатиме(т) з(ь) ти(х) опекуновъ, в(ь)сѣми добрами Ган(с)⁴ Берен(ь)са завѣдующихъ⁵ (,) в(ь) оп(ь)лачен(ь)ю нале(ж)ного себѣ до(л)гу справе(д)ливо(с)ти⁶ (,) приказать онимъ по облѣкахъ, ско(ль)ко доведе(т)ся до(л)жно(й) к(ь)редиторови⁷ сумми(,) з(ь) позо(с)тало(й) Ган(ь)съ Берен(ь)са субстан(ь)цій(,) без(ь) да[л]шого⁸ од(л)лагател(ь)ства вип(ь)латити(;). П(ь)ри семъ ласкавой вшого княжого сіател(ь)ст(ь)ва полещаясь пріяз(ь)ни, пребываю(.)

Вашо(му) княжому сіате(ль)ст(ъ)ву в(ъ)се(г)[о] добра зичливи(й) ⁹ прія-
тель(,) и пово(л)ний слуга.

Іванъ Скоропа(д)ски(й), гетма(нь) во(й)скъ ¹⁰ его црско(г)[о] пр(с)тло(г)[о]
влч(с)тва За(п)[орожскихъ] ¹¹.

З(ъ) Глу(х)(:).

1 зв. Ма(р)та 29 ¹² д(:). року 1717. //

Надпис. Сіате(ль)ному и прево(с)ходите(ль)нѣйшому кнзю, его мл(с)ти
г(с)пдну Петру Алеѣвѣвичу Голицину(,) его црско(г)[о] пре(с)вѣтлого влч(с)тва
2 кгубернатору ризскому ¹³. //

*№ 9. 1718 р. червня 1. Маркович Федір запрошує швагра
Томару Василя, знатного війського товариша, у с. Безуглівку
на поділ майна, що залишилося сестрам останнього по смерті батька.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57479 (Лаз. 43₂), арк. 6—9 зв. Документ —
оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 7, 9, 9 зв. чисті. Печатка відсутня. До-
дається також писана іншим почерком і чорнилом копія купчого запису на гаї в с. Чорторіях
і Османне, продані Писаренком Василем та Бердиченком Харком генеральному військовому
судді Чарнишеві Івану.

Любезный мой пнѣ швакгре и брате(,)!

Поневаж(,) его, ниже на датѣ вираженного, числа прибувѣ в(ъ) домѣ мой
его мило(ст) пнѣ Григорій з своєю панею, сестрою в.м. м(с). пна Хвесею для
отобра(н)ня оста(т)ку своѣхъ недобранияхъ коней(,) и товару рогатого(,) а
сполне, ту(т) же з нимъ, и пнѣ Іванъ Томара, мой швакге(р)(,) в.м. м(с). пна
братѣ(,) которого его мило(ст) пнѣ дядко изволили прислати зо всѣми рее(ст)-
рами тими, зколко ми дитячи(х) рѣчей, именно товару, коней, ове(ц) и свиней,
приняли були в дозо(р)(,) тепе(р) тоє всеконечно(;) мѣемъ в.м. м(с). пну, дво(х)
паня(н), сесте(р) вши(х) рожони(х), Тосѣ й Настусѣ, до рукъ в.м. м(с). пану,
яко наслѣдникови по о(т)цу, на всѣхъ добра(х) о(т)чески(х) и матерински(х)
сидячому и в(ъ)ладѣючому, мѣемъ о(т)дати. Теди пишу, извѣстующи о томъ,
6 до в.м. м(с). пна: // изволте, в.м. м(с). пнѣ, и своѣ рее(ст)ра, роспи(с)ки, о(т)
на(с) в.м. м(с). паномъ(,) якіє силою в.м. м(с). пнѣ намъ кгрунта пу(с)тіє вру-
чилъ на випосажен(ъ)е тро(х) сесте(р)(;), то й тую росписку, из собою озмѣ-
те(,) и изволте, в.м. м(с). [пнѣ] и бра(т), в(ъ) Безугловку приехати на сей при-
йдучій четве(р)токъ(,) и учинитъ сове(р)шенное доброе дѣло сирота(м) бѣднимъ,
каторіє, якъ ми видимъ всѣ, же яки(й)сь ихъ е(ст) виступокъ, что они чужди
у в.м. м(с). пна своѣй о(т)чизни(,) же в.м. м(с). [пнѣ] и(х) весма цураешся(,) и
види(т)ся намъ и всѣмъ людямъ тоє, что одного жъ того жъ о(т)ца и матери,
що и вашецъ, и не стратили нѣчого своего о(т)ца(,) Болше не ширачи, в.м.
м(с). [пна] здорового у четве(р) в(ъ) Безугловцѣ оглядати(,) ¹.

В.м. м(с). пну всѣ(х) добръ щирозичливій швакгеръ.

Оѣдо(р) Ма(р)ковичъ ².

З(ъ) Прилуки.

6 зв. Юля а [1] ~~а~~ѣи [1718] року. //

Надпис. Любезному швакгру моему его мило(с)ти п̃ну Василю Томарь, зна(т)ному товаришовъ войсковому, мое(му) велце м̃(с)щ̃вому пну и брату, подати .³

Списокъ ли(с)та того, что послал(е)м до п̃на Василя Томари тогдѣ, якъ приездилъ швакгеръ п̃нъ Григори(й) по сво(й) статокъ і п̃нъ Иванъ Томара на м̃(ст)цу о(т)ца своего⁴. //

7 зв.

Копія⁵.

Року тысяча сѣмьсотъ осмаго на дцать июля двадцать первого(.)

Каждому, кому бы о томъ теперъ и въ пото(м)ніе часы вѣдати надлежало(,) мы, ниже на подписъ вираженный, жители чортори(ж)ские, обя(в)ляе(м)(;) , ижъ велможно(му) его милости пану Ивану Чарнишу, судій войсково(му) енера(л)но(му)⁶, за его жъ ради насъ поднятїе труди, съ доброй воли своей(,) а не с примушенья(,) еденъ гай, под селомъ стоячїй(,) въ яко(г)lo и самъ под часъ бытности своей в селъ Черторїя(х) его велмонжно(ст) изволилъ бути(,) а другїй гай, за селомъ Османье стоячїй(,) во вѣчное владѣнїе даруе(м)(;) . До яки(х) то гаїовъ ниhto(,) и по смерти нашей, якъ съ женъ(,) такъ и съ дѣтей нашихъ(,) ани з покре(в)ны(х), близки(х) и далеки(х), не повиненъ вѣтручатись(,) и жадной препоны и перешкоди // чинити не важил бы ся(,) . Для 8 лучей же вери и утверждєнїя подъ именемъ, не вѣмъючи писанїя, крестомъ подьписуемся(;) .

Въ подлѣнной подпи(сь).

Василь Писаренко.

Харко Бердиченко⁷. //

8 зв.

№ 10. 1719 р. березня 12. Миклашевський Андрій до свата Григорїевича Дем'яна, знатного стародубського бурмистра, з вимогою повністю розрахуватися за поташ і запевненням, що з швагром паном Корецьким він розрахується сам.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57480 (Лаз. 43), арк. 8—9 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Арк. 9 чистий. На місці печатки, що знаходилася на верхній половині арк. 9 зв., з правого боку, — прорваний папір.

М̃цѣ п̃не свате и благодѣтелю!

Зачуле(мъ) а, же вм. п̃нъ м̃бешъ на сѣхъ днахъ вїездить в дорогу ризкую(,) которому зичу часливого¹ и благополучного путьшествовїя(,) . А же до си(х) часъ не вчинилисмо между собою з вашецѣ моспано(мъ) сове(р)шеного порахунку(,) за ѿдобранныю ѿ мене поташъ(,) для которого тепера послаю(,) и прошу, що буде² по порахунку належало денегъ, поволте оддати всѣ сполне(,) без всякой трудно(с)ти(,) а его млти пану швагіру Корецкому, ежели шо буде належало од мене по вчиненому между мною и его мло(с)тю порахунку³, в той часъ уїститися⁴ и самъ могу его мл(с)ти. А вм. п̃на прошу, не затрудняючи себе и мене, оддати всѣ минѣ по пораху(н)ку денги, // бо стари(х) людей при(с)лове — «Рука руку знае(,)». Болшь не ширачи писанїа моего, зо(с)таю(,) .

Вм. п̃на зичливо⁵ свать и служить радѣ(,) .

Андрей Миклашевски[й]⁶.

З Нижнього.

8 зв. Ма(р)та 12⁷ року $\neq \tilde{a}\tilde{\Psi}\theta_1$ [1719]. //

Надпис. Его млти пну Демяну Григо(р)евичу(,) знатному бурмистру стародубовскому(,) моему велце мо(с)цѣвому пну свату и благодѣтелю(,) належить(,) ѡ(д)дати(,) ⁸. //

№ 11. 1720 р. квітня 8. Полуботок Павло, чернігівський полковник, до племінника з настановою відвезти тіло покійного генерального хорунжого для похорону додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 12—13 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надпис та печатка відсутні.

Милій мой сестре(н)че, пнѣ сотнику по(л)ковы(й) перья(с)лавский(,.) З(ъ) пе(р)вого листа, о(т) вм(ст). ко мнѣ писа(н)ного(,) а и о(т) ста(р)шини по(л)ко(л)вой принесе(н)ного, получив(ъ)ши я вѣдомо(ст) непотѣшную о слабости здоровья его мило(сти) пна хоружого енера(л)ного(,) коханого моего пна швакгра(,) любо не мен(ъ)шѣ таки(мъ) его мило(сти) припа(д)ку соболѣзновале(м) ¹ моймъ швакгра(н)скы(м) се(р)це(м)(,) о(д)накъ, понева(ж) тепе(р) з(ъ) пов(ъ)-то(р)ного(,) из(ъ)вѣстиле(м)ся(,) же его мило(ст) бжійми неухрон(ъ)ними су(д)бами своєму житію оста(т)ное приня(л) пожежгнан(ъ)е, теды сугубую печала(л) слѣ(з)ни(м) моймъ растворяю се(р)це(м)(.) В(ъ) якомъ свое(м) листѣ понеже требуешь, вм(ст), собѣ о(т) мене настав(ъ)ленія, где тоє тѣло преставле(н)ного, чи то ту(т) похорони(т), чили додому провадити, прето хоча (й) бы и ту(т) не ѡ(т)рѣчи ² похорони(ти) его мило(сти)(,) за такъ далеки(м) ра(з)-стояніемъ дороги(,) о(д)накъ же в се(м) краю и імены его мило(сти) нихто никогда не помяне(т)(,) а до того бы и ей мило(ст) пнѣ хоружина енера(л)ная, милая моя пнѣ сестра, зо всѣ(м) своймъ домомъ неоплакане в(ъ)сегда печала(л)на была(,) того рады // вели, вм(ст), належитую труну зроби(ти), в(ъ) якую тѣло вложив(ъ)-ши(,) чи(м) таки(м) оноє обложи(ти)(,) жебы в(ъ) трунѣ нимало не колихалося(,) и осмолив(ъ)ши округъ тую труну, постановѣте оную з(ъ) тѣло(м) чи то в(ъ) палубѣ, если може(т) такы(й) обиска(ти)ся, жебы труна влѣзла, хоча (й) ке(л)нѣ о(т) оного повикидати(,) чили у возѣ яки(м), окрив(ъ)ши добре лубя(м) для то(г)ло, жебы бри(з)ки гря(з)ніе на труну не сходили(,) и спорядивши такъ, о(т)праву(й), вм(ст), его мило(сти) до го(с)поди при пну снови(,) и при пну Грабовецко(мъ), велѣв(ъ)ши якъ значковымъ при тѣлѣ(,) ити(,) такъ и курѣнця(м) же его мило(сти)(,) и музицѣ войсковою(,.) То(л)ко самого добоша оставъ, вм(ст), при комен(ъ)дѣ(,) поневажъ онъ е(ст) ту(т) потребе(н) чи то на конѣ(,) чили иногды на побудку в(ъ)дари(ти) на ко(т)лѣ, а когда тѣло запроважено буде(т) в(ъ) ншу о(т)чи(з)ну(,) то на погребеніе оногo у пна Бу(р)ляя(,) та(м) можно буде(т) узят(т) ко(т)ла. Пну асауловъ зась по(л)ковому пре(д)ложы, вм(ст), жебы для бе(з)печнѣйшо(г)ло з(ъ) тѣло(м) переходу прида(л) з(ъ) по(л)-

12 зв. ку, хоча (й) з(ъ) кашоваровъ, // з належиты(м) оруже(м) члвѣка з(ъ) 10, о чо(мъ) и я до не(г)ло пишу(.) Запаси его мило(сти) ко(р)мовіе и пи(т)ніе можешъ,

вм(ст), всѣ ту(т) спрода(ти), если буду(т) поцѣнне плачены(,) оставив(ъ)ши оны(х) с по(т)ребу(,) якими бы то(л)ко можна до господи зайты(,) а и воли ради(л) бы-(м) ту(т) же или в(ъ) Тор(ж)ку попрода(ти)(,) поневажъ, ко(р)млячи и(х)(,) великая утрата в(ъ) гроша(х) буде(т)(.) Грошей всѣхъ, ско(л)ко в(ъ) его мило(сти) ту(т) осталося(,) такъ в(ъ) че(р)воны(х) ³ золоты(х), таляра(х) биты(х)(,) якъ и в(ъ) мѣлкы(х)(,) з(ъ) которы(х) мѣешь, вм(ст), на проход(л) о(т)лѣчи(ти) зо(л):. зо 200 срѣбра(,) рондовъ(,) шабе(л)(,) суконь(,) коней и іны(х) рѣчей много, чога на(й)дуе(т)ся(,) пригласивши к(ъ) себѣ ѿ(т)ца капеляна тамошне(г)ло] свое(г)ло], и всю ста(р)шину по(л)ковую, [о]чевисте пере(д) всѣми з(ъ)рееструй, вм(ст)(,) и якъ са(м) на то(м) реестрѣ руку приложи(,) такъ и о(т)цѣ капелянѣ и вся ста(р)шина по(л)ковая руки своей нехай попо(д)писую(т)(,) и одинъ реестрѣ заручны(й) в(ъ)ручи, вм(ст), п̃ну синовѣ, п̃ну Грабовецкому(,) и з(ъ)начковы(м)(,) приказав(ъ)ши имъ в(ъ) цѣлости они(й) в(ъ) домѣ его мило(сти) заве(з)ти(,) а други(й), такъже заручны(й), ты(х) всѣхъ рѣчей до мене пришли. вм(ст)(.) // То(л)ко когда будешь виправля(ти) додому тѣло, вели оное провади(ти) биты(м) шляхо(м) на Москву, на Калугу и далѣ к(ъ) городамъ ⁴, на Украину(,) а то для того, же сей трактъ(,) яки(м) вм(ст) ишли, весма неудобе(н) до переходу заводами, на(й)ба(р)зѣй по(д) часъ теперешне(й) резолюцій(.). Листъ подорожний, о(т) мене писанни(й), посылаю(,) з(ъ) которы(м), вм(ст), выправив(ъ)ши тѣло(,) самъ мѣешь з(ъ) комендою своею при по(л)ку да(л)шы(й) пу(т) до означен(ъ)ного мѣсца за мною о(т)правля(ти), жадаю и застаю.

З(ъ) Во(л)даѣ.

Ап(р):. 8 ⁵ року 1720 ⁶(.)

Вм(ст). все(г)ло] добра зы(ч)ливывы(й) дя(д)ко.

Его црского пртло(г)ло] влчтва во(й)ска Запо(р). по(л)ковникъ чернѣговски(й) Павелъ Полуботокъ ⁷(.) //

13

13 зв.

№ 12. 1720 р. грудня 31. Мати Кочубея Василя вітає Сулиму Федора і його родину з народженням дочки Варвари.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43), арк. 10—11 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удв'ятеро, як лист. Арк. 10 зв., 11 чисті. На полі з правого боку арк. 11 зв., посередині, — печатка розміром орієнтовно 20 × 20 мм на зеленому сургучі, що цілком висипався, напроти, на полі з лівого боку, помітно відтиск від неї на папері.

Наймилшій мой сину п̃не Феодоръ(.)!

При обисланномъ мене ѿ(т) в̃сти чрезъ нарочного своего чл̃вка хл̃бб̃(;) и по писменномъ его ж̃ь предложению(,) извѣстно мнѣ ест̃ь(,) иж̃ь з(ъ) ѿсобливо(й) своеѣ ¹ благодати(,) г(с)д̃ь бг̃ъ, на болшую его ж̃ь бж̃ественную похвалу(,) а в̃сти на раз(ъ)ширеніє значной фамильї, изволил̃ь домъ его ж̃ь новорожденною дочерою Ва(р)варою обдаровати радостно(,) з(ъ) которой теда и я, не менш̃ь свое материнское обдаровавши се(р)дце(,) таковое ей, новорожденной в̃стиной дочерѣ, препосилаю усе(р)діє(,) дабы на потѣху и величіє дому в̃сти, при вшелякомъ бл̃гополучій, многол̃тного сподобилася узнавати возраст̃у(,) А якъ сіє мое ѿной воздаю непрем̃нное усе(р)діє(,) такъ и матери(н)-

ски(мъ) завсегда посьщаю блгословеніємъ(,) и ея же такожъ родителемъ, при ненарушимо(мъ) здравій, блгополучного и желаемаго зичу поведенія и ² есмъ(.)

Вмсти всего добра усе(р)дно желате(л)ная matka.

Васылиева Кочубеева ³.

З(ъ) Ярославця.

10 Року 1720 декаврія 31. //

Надпис. Моєму наймилшому синови(,) его млсти пну Феодору Сулимъ(.) належи(т) ⁴.

11 зв. *Помітка адресата.* Ли(ст) ω(т)вѣтни(й) на хлѣбъ христинни(й) ⁵. //

№ 13. 1721 р. липня 23. Невстановлена особа до Чарнолузького Івана, стародубського полкового сотника і наказного полковника, з проханням допомогти козакові доїхати в Глухів з військовим донесенням гетьманові.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 10—11 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 10 зв., 11 чисті. У верхній частині арк. 11 зв.— восьмикутна печатка розміром 30 × 30 мм, червоний сургуч висипався, у нижній частині аркуша — невизначений слід від неї.

Мцѣ пане по(л)ковнику наказны(й) стародубовски(й), мнѣ велце ласкавы(й) и зычливый пртелю!

О(т)правуючи посланны(х) мои(х) в Чернѣговъ, на Смоленскъ и на Стародубъ(,) казалемъ о(д)ному з ныхъ о(т) Стародуба забѣгти в Глуховъ до ясновелмо(ж)ного его милости пана гетмана з писмами в ну(ж)ныхъ во(й)сковыхъ дѣлехъ, о(т) мене еѣпедіоваными(,). Которому прошу прида(т) певного якого и доброго ¹ козака, жебы вѣдалъ дорогу до самого Глухова(,). И если бы ко(н) его былъ притомлень(,) хоча (й) и по(д)воду повелѣ(т) да(т) для лѣпшого поспѣху(,). Учинно(ст) тую готовъ буду моєю вм. м(с). пану завдячи(т) взаємною учинно(ст)ю(,) и приазнію(,) з которою и тепе(р) застаю.

Вм. м(с). пану зы(ч)ливы(й) прте(л) и ра(д) служи(т) ².

З канала.

10 Июль 23 1721 року. //

Надпис. Мнѣ велце ласкавому и зы(ч)ливому пртелеви, его милости пану Івану Чарнолузкому, сотникови полковому и по(л)ковникови наказному стародубовскому, належи(т) ³. //

№ 14. 1722 р. грудня [31] ¹. Обідовський Іван до тітки Параскевії Сулими з проханням про грошову та іншу допомогу для його навчання у Вроцлаві та зі скаргою на байдужість дядьків Василя і Федора Сулим.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 14—16 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 15, 15 зв.— це конверт розміром 100 × 82 мм, краї якого склеєні зісподу і скріплені посередині круглою печаткою розміром 15 × 15 мм на червоному сургучі, з зображенням у колі вензеля, над ним — корони.

⊃ Моя милостивая цятусю и добродѣйко(.)!

Слуга его млти пана Дмитрашки(,) чрезь которого чинилемъ листовни(й) мой одозвъ до вм. добродѣйки(,) щасливе тутъ к намъ повернулся(.) Надежду

имѣлемъ чрезъ его яко $\omega(t)$ вм. добродѣйки \langle, \rangle такъ и $\omega(t)$ ихъ милостей добродѣей пановъ дядковъ моихъ писание яко е одибрати $\langle. \rangle$ Лечь особливое мое в томъ есть неблгополучие: казалъ тотъ слуга, же видѣлъ его млти добродѣя пана Василя и пана Феодора \langle, \rangle не вѣдаю, чого ради его млтѣ добродѣй панъ Феодоръ не писалъ, и не токмо не писалъ \langle, \rangle но и сего не змовиль, якъ здравствуетъ и нехай здравствуетъ мой сестренець $\langle. \rangle$ Его млтѣ тижъ добродѣй панъ Василя \langle, \rangle колко разъ первѣе обширне писалемъ до его млти добродѣя з Вроцлава \langle, \rangle нѣ разу не зволилъ до мене, мѣзерного сироти, одписати \langle, \rangle любо и писалъ до мене \langle, \rangle когда еще в Полци билемъ \langle, \rangle барзо любовне, // приобищующися минѣ ² одъ своєї фортуни (ж) супплементъ прислати \langle, \rangle котори \langle, \rangle листъ до сего времени консервую \langle, \rangle . Я того $\omega(t)$ его млти добродѣя не жадалемъ \langle, \rangle довѣло би мнѣ, аще би листъ до мене любовни \langle, \rangle написалъ $\langle. \rangle$ Не вѣдаю, що то за причина есть: чи розгнѣвилемъ его млти в чимъ $\langle! \rangle$, в чомъ и якъ, не вѣдаю \langle, \rangle . Я его млти добродѣя $\omega(t)$ сердца всего любилемъ и люблю \langle, \rangle яко тижъ и matka моя, небожка \langle, \rangle и на его любвѣ по бзѣ немалую надежду покладалемъ \langle, \rangle бо и самъ его млтѣ добродѣй, будучи когдасъ в Киевѣ, зволилъ мнѣ щось особливого сказати \langle, \rangle . Ежели сиротствомъ моимъ и подлою особою гордить \langle, \rangle не вѣдаю $\langle! \rangle$, о Хртѣ мой, токмо ти мене до конца не остави $\langle: \rangle$, молю тя чрезъ кровь твою \langle, \rangle иже мя возлюбиль еси \langle, \rangle и за мя предаль еси тебе \langle, \rangle . А же вм. добродѣйка не изволила одписати \langle, \rangle казалъ мнѣ причину тотъ слуга \langle, \rangle я теперъ симъ листомъ моимъ знову одзиваюся до вм. добродѣйки, уклонъ мой нижайши \langle, \rangle отдаючи вм. добродѣйць \langle, \rangle . Велце блгодарствую // такъ вм. добродѣйць \langle, \rangle яко и его млти добродѣевѣ пну Феодоровѣ, милому малжонку вм. добродѣйки \langle, \rangle же мой листъ приняliste вдячно $\langle. \rangle$ Росказоваль мнѣ тотъ слуга, в какой любвѣ консервуете мене, негодного \langle, \rangle бгъ буди вамъ милостивъ $\langle. \rangle$ Казаль мнѣ тижъ, же вм. добродѣйка хотѣла била гостинець нѣяки \langle, \rangle съ послати $\langle. \rangle$ Оби я билъ одибралемъ $\langle! \rangle$ Биль би-мъ доживотне облѣговани \langle, \rangle вм. добродѣйць $\langle. \rangle$ А ховай бже, жеби-мъ я не оддалъ билъ вм. добродѣйць тихъ денегъ \langle, \rangle заразы би-мъ билъ прислаль карту, аби вм. добродѣйка рачила тое, що на мене тратить, з моею же фортуни одибрати \langle, \rangle бо того цѣле не жадаю, аби вм. добродѣйка що на мене дармо $\omega(t)$ своего ложила $\langle. \rangle$ Маєте, вм. добродѣйка, по ласцѣ бжои на кого ложити $\langle. \rangle$ Прошу вм. добродѣйки, впадши до стопъ ногъ еи: Хрта ради, буди милостива на мене а пришли що на мене одъ себе $\langle. \rangle$, оказѣи суть частий в Киевѣ $\langle. \rangle$, я карту пришлю // вм. добродѣйць $\langle. \rangle$ 14

А то для того прошу \langle, \rangle поневажъ барзо оскуденъ естемъ на денги $\langle. \rangle$, септеврия толко сорокъ чирвонихъ одибралемъ $\langle. \rangle$ Що жъ тутъ сорокъ чирвонихъ $\langle? \rangle$ Суконки не маю за що справити \langle, \rangle ажъ встидъ мнѣ передъ нашими людьми появиться $\langle. \rangle$ Ей, будьте милостиви, ратуйте мене в моихъ наукахъ, в семъ святомъ дѣлѣ \langle, \rangle на славу бжию и ползи ради души моею учуся, и на вашего тижъ дому честь и похвалу \langle, \rangle . Аще би-мъ такъ естимоваль науку, яко перед тимъ, перестал би-мъ учитися \langle, \rangle але теперъ познаю, що то есть наука $\langle. \rangle$ В сихъ 14 зв.

краяхъ³ можна видѣти, що то естъ наука(,) що то учони(й) челоуѣкъ(?), яки(й) з его пожитокъ(.) Также вѣра святая не можеъ стояти безъ науки, якъ можеъ церковь святую ѿ(т) еретиковъ чисту сохранити безъ науки(?) Не могу словами виразити(.) Прошу вѣм добродѣйки и повторе Хрѣта ради, буди милостива(,). Которой мене ласцѣ полекаю(.)

Вм., милостивой моеи цятусъ и добродѣйки, щерози(ч)ливи(й) сестренецъ и слуга найнижши(й).

Іванъ Обѣдовски(й)⁴.

З Вроцлава.

16 зв. Декемврия остатнего року 1722(.) //

Надпис. Милостивой моеи цятусъ и добродѣицѣ еи милости панеи Парас-

15 кевѣи Кочубеевнѣ Сулимовой(.) всепокорственно⁵. //

15 зв. *Помітка адресата.* Поданъ в Кунашеуцѣ 4(;) (д). 1723(;) ма(р)та(;) 23(;) ⁶. //

№ 15. 1723 р. лютого 11. Генваровський Костантий, колишній королевецький сотник, до Чарниша Івана, генерального військового судді, з проханням почекаати 30 золотих боргу, поки він продасть горілку.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 12—13 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 12 зв., 13 чисті. На арк. 13 зв. — печатка овальної форми розміром 22 × 18 мм, притиснена на червоному сургучі.

Ве(л)можни(й) мо(с)цѣ панє судия во(й)скови(й) енерални(й)¹(,) мо(й) ве(л)це всемило(с)тиви(й)ши(й) пане и єдини(й) добродѣю(,)!

Ви(н)на себе в томъ представляю(,) ве(л)можно(с)ти вашей(,) же приобицалемся до(л)жнихъ червонихъ золотихъ тридцять у неде[л]ю в(л)можно(с)ти ваше(й) прислати(,) на якіє далемъ влможнсти ваше(й) и облѣкъ(,). Аже в томъ моемъ словѣ не содержалемъ(,) и не могу такъ оныхъ вскорѣ² уистити(,) зачимъ всепокорственно прошу(,) вашего панского на себе помилованія(,) пождати дотоль, поки-мъ да(с)тъ богъ горѣлку позбути(,). А спровавши горѣлку, долженствую(,) з великимъ подякова(н)немъ ве(л)можно(с)ти ваше(й)(,) зверхъ означеныхъ тридцять червоныхъ золотихъ(,) оплатити(,). О тою милость³ и постокротне просячи(,) его жъ мя блгонадеждно(й) полекаю милости(,) застаючи(,).

Ве(л)можно(с)ти вашо(й), моему ве(л)це мило(с)тивѣйшому добродѣю, всѣхъ благъ щирос(р)д(ч)не зичливи(й) рабѣ.

Ко(с)тантей Генваровскій(,) ⁴.

З Крелевця.

12 Року ≠аѸкг(;) [1723] февралѣ(;) аї(;) [11]. //

Надпис. Его императорского пресвѣтлого величества во(й)ска Запорозкого ве(л)можному его мило(с)ти пану Иоа(н)ну Чарнишу, судий во(й)сковому, моему ве(л)це всемилостивѣйшому добродѣевѣ⁵, на(й)покорнѣй⁶.

Помітка адресата. Ѡ(д) пана Костантия Генваровского, бившого сотника королевецко(г)ло, просячи вибаченя, же до(л)жни(х) чи(р)вони(х) 30 не при-
13 зв. (с)ла(л)(.) Пода(н) в Глуховѣ року 1723 фе(в)руа(р). 13(;) ⁷. //

№ 16. 1723 р. березня 17. Бороховичева Марія,
жителька містечка Лютецької, до батька про пограбування її свинарника
старою пані Бороховичевою та з проханням захистити
від можливих наступних грабунків.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 14,14 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Чисті аркуші, надписи та печатка відсутні.

Мило(с)тивїйшії мой родителю!

В(ъ)черайша(г)ло] дня субо(т)на(г)ло], ополуднѣ, старая пнѣ Бороховичева, розрабовавши дворець мой свина(р)ски(й) ((:)о чомъ донє(с)ти вшеї родите(л)скої мл(с)ти слугу мое(г)ло] Ива(н)ця послаламъ (:)), а теперайшаго нде(л)наго дня, зобравши в(ъ)сѣхъ людей люте(н)скихъ, такъ козаковъ, яко и посполитихъ, до двора ей, старої пнеї, и ста(р)шину горо(до)вую, присилала, чтобы я¹ ишла до ей в(ъ) дво(р) (< ,). Теди я, опосаючися², даби и оста(т)него з(ъ)доровя (:), чо(г)ло] бже не дай (:), не из(ъ)бути, не пошла туда (< ,) ба(р)зѣй извѣщено мнѣ, что она, старая пнѣ, зо всѣма людми тими зобра(н)ними має(т), пришедши до двора мое(г)ло], рабовати в(ъ)се. И для тоєи крайней нужди мусѣла(мъ) маєра, на квартирѣ стоячо(г)ло] в(ъ) Люте(н)цѣ, просити калауру, на якое мое прошеніє далъ чоловѣка трохъ для оборони великороси(й)скихъ служителей, и то не знаю, крѣпко ли буде(т) или нѣтъ, и что въпередь учини(т)ся, не вѣдаю. А сие извѣстивши вшой родите(л)скої // мл(с)ти, перебуваю, донелъ же в(ъ) 14 живихъ еще есмѣ.

Вшеї родите(л)скої мл(с)ти, добродѣя мое(г)ло] ве(л)це мл(ст)ива(г)ло], зи(ч)ливая³ дочка и рада вѣдѣти лице о(т)че(с)коє.

Марія Бороховичева⁴.

З(ъ) Люте(н)ки.

Ма(р)та 17 року 1723. //

14 зв.

№ 17. 1723 р. березня 31. Фридрикевич Григорій до дядька Томари Василя,
полкового судді і чернігівського наказного полковника,
з проханням перевезти дружину з м. Прилук додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 15—16 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 15 зв., 16 чисті. Угорі арк. 16 зв. — частина круглої печатки розміром орієнтовно 15 × 15 мм, витисненої на червоному сургучі.

М(с)цѣ пне полковнику наказны(й), мнѣ велце м(с)цѣвий пне дя(д)ку и ласкавы(й) добродѣю!

Якъ в(ъ) бы(т)но(ст) вм(с)ти добродѣя в(ъ) моемъ домку ізволили, вм(с)ть добродѣй, дати мнѣ такое слово, жебы по жоноу¹ мою, в(ъ) Прилуцѣ будучую, свой поїздъ для припроважен(ъ)я оной послати(< ,) такъ и² тепе(р) прошу вм(с)ти до(б)родѣя, якъ схотѣтъ, учини(ти)(< ,): чи то свой³ поїздъ, по ласце своєї до(б)родѣйско(й), посла(т)⁴(< ,) по вышѣ мененноюю мою жону, чили до єго милости пна Феодора сво(й) поважны(й) написати листъ з(ъ) таковы(мъ) выряжен(ъ)емъ [!], жебы оная была прислана(< ,). При томъ нео(т)емлемой вм(с)ти до(б)родѣя навсєгда мя вручаючы ла(с)каво(сти)(< ,) естє(мъ).

Вм. м(с). п̃ну дя(д)ку и ласкаво(му) до(б)родѣви моему во все(мъ) зычли-
вы(й) слуга.

Григори(й) Фридрикевичъ ⁵.

З Се(д)нева.

15 Ма(р)та 31 д. року 1723. //

Надпис. Моєму велце м(с)цѣвмоу п̃ноу дя(д)коу и ласкавому добродѣви,
его милос(ти) п̃ну Василию Томары, судій ⁶ полковому и наказно(му) полков-
никовъ че(р)нѣговско(му), поко(р)не пода(ти) ⁷.

Помітка адресата. С(т) п̃на Фридрикевича з требованіє(м) его просител-
16 зв. ни(м) о прислане п̃не(й) его (ж) з Прилуки в Че(р)нѣговъ(,) ⁸. //

*№ 18. 1723 р. квітня 11. Фридрикевич Григорій до дядька Томари Василя,
полкового судді і чернігівського наказного полковника,
з виправданням у тому, що ніби він дорікає своїй дружині
ущипливими словами, зрікається її і марнує її посаг.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 17—18 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші складалися учетверо, як лист. Арк. 18 зв. чистий. Печатка, надпис
та помітка адресата відсутні.

М(с)цѣ пане судія по(л)ковій че(р)нѣговській, мнѣ велце м(с)цѣвій п̃не
дя(д)ку и добродѣю!

Ли(ст) вм. м(с). п̃на и добродѣя дойшо(л) рукъ мои(х)⟨,⟩ в(ъ) которомъ
изволилѣ вм. м. п̃нѣ и добродѣй виражати, что якоби я, в(ъ) непотребной за-
взятости будучи, бавлюся нѣякими(с) увѣ(д)ливими словами⟨,⟩ якихъ я не
могу спорозумѣти⟨,⟩ и будто чуждаюся жони мое(й), до которой я, надѣю-
чися на ласку вшцѣ добродѣя, же под часъ би(т)ности своєї в(ъ) Седневи⟨,⟩
приобѣцалесь поездъ свой по шную послати⟨:⟩, до сего часу не писалє(м) и не
посилалємъ⟨.⟩ Аже посла(н)ній вде(нъ), од(ъ) вшцѣ добродѣя п̃⟨:⟩. Юзефовичъ⟨,⟩
а другій одъ его мл(с)ти п̃на Феодора Ма(р)ковича, сотника по(л)кового прилу-
ц(ъ)кого⟨,⟩ Иванъ Кривій Ма(р)кутоновичъ, ло(ж)не вшцѣ добродѣви доноси-
ли⟨,⟩ что буд(ъ)то я не(с)лушними словами жону свою обошу, вирѣкаючися
оной⟨,⟩ в(ъ) томъ є(ст) неправда⟨,⟩ и такъ де(р)жу⟨,⟩ что доношчики шмуляти-
17 му(т) очима⟨,⟩. // Которіє с посе(л)ствомъ своімъ тог(ъ)да, ночной пори⟨,⟩
по(д) самую по(л)ночь уже, в(ъ) домъ мой не якъ и до под(ъ)лого г(с)пдра⟨,⟩
але нѣби в ко(р)чемній якій домъ пришовши, заразъ без всякого роз(ъ)говору
фа(н)тазѣю свою розпустили⟨,⟩ домовляючи нѣкоторіє мнѣ укоризне(н)ніє
слова с(ъ) фуками⟨,⟩ же не дали мнѣ, при (с)лабости здоровья, покою⟨,⟩ а ба(р)-
зѣй п̃⟨:⟩. Юзефовичъ⟨;⟩, и требовали скорого такого ѡ(т)вѣту⟨,⟩ ижъ бы з(ъ)
онимъ воспя(т) тоє(й) же ночи пове(р)нутися⟨;⟩. Того ради не то(л)ко не мо(г)-
лємъ писати в(ъ) то(т) ча(с) до его мл(с)ти п̃на сотника по(л)кового прилу(ц)кого,
але и до вш(с)цѣ добродѣя залє(д)во мало ѡ(т)вѣтовалємъ⟨,⟩. И хоча й хотѣ-
лємъ учинити ѡ(т)вѣ(т) онимъ⟨,⟩ и по(с)лати то за ними (ж) в(ъ) тропи⟨,⟩ о(д)-
накъ Ива(н) Кривій извѣ(с)ти(л), же не мѣли оногo дожидати(с), и для того по-
мянутого ѡ(т)вѣту не посилалємъ до его мл(с)ти п̃на Феодора⟨.⟩ Что же рачишь,

вм. м(с). добродѣй, в(ъ) то(м) же ли(с)тѣ своемъ, виражати о спле(н)дора(х) жони моей и про(т)чихъ всѣхъ, ско(л)ко е(ст), ея уношеній(,) же буд(д)то я¹ оное потратиле(м)(,) а другого взя(т)ку еще якоби требую(,) прето яко ложне // 17 зв.
вш(с)цѣ добродѣви тоє донесено(,) такъ е(с)ли что² покаже(т)ся мною страче(н)ного(,) по рози(с)ку, до чого ежели прійде(т)(,) могу нагородити належите(,) поневажъ не ти(л)ко другого да(т)ку не требую, лечъ и тоє в(ъ) цѣло(с)ти соде(р)жую(;), взглядомъ за(с) сорома, так(ъ)же наказанія и безче(с)тія. Якъ изьявляе(ш), вш(с)цѣ добродѣй, удатися до судовъ свѣцко(г)о и дѣхов(ъ)ного и искати з мене управи(,) буди то в(ъ) волѣ вш(с)цѣ добродѣя(,) а такъ надѣюся, что моей вины жадной не обрѣтатиме(т)ся(,) якъ приповѣсть простая носи(т)ся(;): «Чия дѣша че(с)нику не ѣла, не буде(т) и па(х)нути(,)». В семь теди, по требованію вш(с)цѣ добродѣя, ѡ(т)вѣ(ст)вуя, пишуся, же ес(ъ)темъ.
Вм. м(с). добродѣя всего добра шире зичливій и слуга на(й)ни(ж)шій. Григори(й) Фридрикеви(ч)³.
З(ъ) Се(д)нева.

Ап(р)(:). аї [11] року ~~а~~ѣкг [1723]. //

18

№ 19. 1723 р. липня 27. Обідовський Іван до дядька Сулими Федора з подякою за позичені для навчання у Вроцлаві гроші — сімдесят червоних і зобов'язанням повернути їх по приїзді додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43а), арк. 19—21 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 21 чистий. Арк. 20, 20 зв. — це конверт розміром 105 × 85 мм, кінці якого скріплені зісподу, посередині арк. 21 зв., печаткою овальної форми розміром 22 × 18 мм на червоному сургучі, з зображенням двох орлів на фоні чаші у плетиві та ініціалами І О по боках (тобто «Іванъ Обѣдовский»); з лівого боку арк. 21, угорі, — відтиск від печатки на папері.

Милостиви(й) мой добродѣю(,)!

Листъ ѡ(т) вм. добродѣя, писани(й) ко мнѣ, одибралемъ(,) в которомъ вм. добродѣй виразиль любовъ вашу ко мнѣ, негодному(,) истенну, реку, нѣкогда не сподѣваемся, жеби вм. добродѣй и еи милость добродѣйка панѣ цятуса моя, милая малжонка вм. добродѣя, такое попечение о мнѣ мѣли(,) яке мѣти устне тижъ его милость панѣ Михайль, войтович полтавски(й), потвердилъ(.) Контентъ би-мъ билъ самимъ симъ любовнимъ листомъ вм. добродѣя(.) Що жъ, когда супплементъ таки(й) ѡ(т) вм. добродѣя одбираю(?) Чимъ(,) яко возмогу возблагодарствовати вм. добродѣевъ(?) Бгъ вамъ нехай сию любовъ нагородитъ(.) Любовъ такую(!) Любовъ ѡ(т)ческую(!) Тисящъ устенъ треба мнѣ, аби-мъ могль виразити, яко вдяченъ сей вашой милости естемъ(,) то естъ вопит орус¹. Певень буди, вм. добродѣй, же бгъ сторицею воздасть вамъ(,), поневажъ мене, бѣдного // сироти, не забуваєте(.) Дай бже, аби-мъ, за прииздомъ моимъ, могль устне вм. добродѣевъ блгодарствовати(.) Тогда² облѣуюся сие денги, сѣмдесять чирвонихъ, вм. добродѣевъ оддати(,) а тутъ запишую себе до конца живота моего въ вѣрную службу вм. добродѣяству(.) «Бже васъ блгослови», — в замислахъ моихъ, за прииздомъ моимъ (::) мишлю (!) по вовез-

19

денин' честнаго креста з Врацлава ω(т)ихати(·)), буду говорити(·) Еще ipse-
stus sum quid astipiam³: чекаю респонсу ω(т) преосвященного епископа Про-
коповича(·) Когда прииду, будите мнѣ милостиви(·) и що вѣ. добродѣвѣ ω(т)-
крию, в томъ зволте мнѣ помоществовати, Хрта ради(·) Я великую надѣю
мѣю в ласцѣ вѣ. м. пана, милого моего дядка и добродѣя, и в материнской любвѣ
ѣи милости добродѣйки пнѣ⁴ цятусѣ(·) Ко(г)да буду приижджати до Києва,
буду особливи(й) листъ до вѣ. добродѣя писати(·) о чомъ тижъ⁵ устне доне-
сетъ вѣ. добродѣвѣ его млть панъ Михайль(·) Тутъ мене ласцѣ и милости вѣ.
добродѣя отдаю(·)

Вѣ., милостивого моего дядка и добродѣя, щерозичливи(й) сестренець
и слуга найнижши(й)(·)

Івань⁶ Обѣдовски(й)⁷.

З Врацлава.

19 зв. Юля 27(·) року 1723(·) //

20 *Надпис.* Милостивому моему добродѣвѣ, его мл(с)ти пну Феодоровѣ
Сулимѣ(·) в(ъ)сѣпокорствено⁸(·) //

20 зв. 14 д. 1724⁹(·) //

Перша помітка адресата. Поданъ в Рудяко(вѣ) чре(з) пна Стешипла юля

21 зв. *Друга помітка адресата.* Листъ облѣкгова(н)ни(й) его мл(с)ти пна Сѣби-
довского на червонихъ 70¹⁰. //

*№ 20. [1723 р.] Обѣдовський Іван до дядька Сулими Федора
з проханням позичити двадцять п'ять червоних і двадцять битих талярів
для виплати боргу, а також до тітки Параскевії Сулими
із засвідченням поваги і тим самим проханням.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 17—18 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Чистих аркушів немає. На полі з правого боку арк. 18 зв., посередині, — печатка овальної форми розміром 22 × 18 мм на червоному сургучі, що частково висипався, із зображенням двох орлів на фоні чаші у плетиві та ініціалів І О по боках (тобто: «Івань Обѣдовський»). Датується на підставі змісту інших листів Обѣдовського Івана, уміщених у цьому рукопису.

Милостиви(й) мой добродѣю(·)!

Надѣялемся еще предъ постомъ великимъ кланятися васпану добродѣ-
вѣ(·) але того перешкодою била тяжкая хороба моя¹(·) которою бгъ мене
в Львовѣ навидѣлъ(·) Теперъ, приихавши до Києва щасливе, писаниємъ симъ
моимъ одзиваюся до вѣ. добродѣя(·) уклонъ мой низки(й) вѣ. добродѣвѣ од-
даючи(·) А в надѣю ласки вѣ. добродѣя, которой дозналемъ, смѣю просити
вѣ. добродѣя о позичене денегъ на виплачене долгу моего(·) котори(й) зятягну-
лемъ, одижджаючи з Вроцлава [!] и ве Львовѣ(·) вчинитъ всего двадцять пять
чирвонихъ и двадцять талярей битихъ(·) А п, якъ скоро прииду до его милости
пна Феодора, заразъ обипцаю мой долгъ вѣ. добродѣвѣ(·) О що и повторе вѣ.
добродѣя прошу(·) яви в сѣмъ ω(т)ческую свою ласку(·) бо тогъ человекъ вже
17 долгу того чекаеть, а маеть ω(т)ихати отътоль в середу(·) //

спѣшилиемся на свята до вѣм. добродѣя (<.), его милость панъ Grabowieckij устне донесеть, по любвѣ своей (<.) То тилко мое нещасце, же слышу, же васпанъ добродѣй мѣеть гдесъ одиздिति (<,) а я теперь весма не могу поспѣшитися, ажъ хйба одътоль третего дня хошу одихати албо четвертого (<.), еднаково жъ, где вѣм. добродѣй изволить бути, буду з Коракова ² ((:))ежели будетъ в томъ воля вѣм. добродѣя (<:)) до вѣм. добродѣя поспѣшатися (<.) О всемъ обширне его млтъ панъ Grabowieckij устне донесеть (<,) которого просилемъ (<.), а тутъ мене ласцѣ вѣмти добродѣя полѣцаю (<,) которого сподоби бже щасливе оглядати (<.)

Вмти, милостивого моего добродѣя, щероужичливи(й) и найнижши(й) слуга (<.)

Иванъ Обѣдовски(й) (<,) ³. //

17 зв.

Милостивая моя добродѣйко, мѣць панъ цятусю (<.)!

Вѣм. добродѣйць низки(й) мой уклонъ отдаю (<,) которую сподоби бже при очевистомъ служебничомъ моемъ уклонъ щасливе оглядати (<.) В чомъ его млти добродѣя, милаго малжонка вѣм. добродѣйки просилемъ, о томъ и вѣм. ⁴ добродѣйки прошу (<,) яви свою материнскую любовь (<.)

Вѣм., милостивой добродѣйки, щерозичливи(й) сестренець и слуга.

Иванъ Обѣдовски(й) ⁵. //

18

Надпис. Милостивому моему добродѣевъ, его милости пну Феодоровъ Суулимъ[!]<.) всепокорственно (<.) оддати належить ⁶. //

18 зв.

№ 21. [1723 р.] Обідовський Іван до тітки Сулими Параскевії з проханням про матеріальну допомогу для навчання у Вроцлаві.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57480 (Лаз. 43), арк. 22, 22 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 22 зв. чистий. Надпис і печатка відсутні. Дата встановлюється за змістом інших листів Обідовського Івана.

Моя мѣць добродѣйко (<.)!

Ознаймую тижъ особливе, же здравъ естемъ на тѣлѣ и на души (<,) токмо не могу нѣчого порадити безъ денегъ (<,) що колвекъ добрии о моихъ наукахъ радять люде (<.) Будите милостиви, не оставляйте мене в сѣмъ святомъ дѣли (<.) Его млтъ добродѣй панъ Феодоръ Кочубей писалъ до мене, аби-мъ ихаль додому (<,) найбарзѣй сюю рацѣю даючи, же правъ трудно ¹ естъ мнѣ держатися з вашимъ добромъ (<.) Писалемъ я до его млти добродѣя п. оца Прокоповича о томъ, поради просячи (<.) дай бже, жеби мнѣ помоглъ (<.) Ежели нѣтъ, то истенно буду чернцемъ (<,) а буду еще учитися (<,) и когда мнѣ не пришлють денегъ, то хочъ хлѣба просячи, буду учитися (<,) бгъ мене не оставить (<.) Казаль мнѣ тот же слуга, же вѣм. добродѣйка говорила (<,) жеби о всѣхъ моихъ рѣчахъ толко до самои вѣм. добродѣйки писалемъ (<.) Прошу токмо вѣм. добродѣйки, пришли що мнѣ (<,) и о всемъ ² ознайми, що будетъ треба (<.) //

22

№ 22. [1723 р.] Магеровський Федір, піп с. Сокиринців,
до П'ятака Матвія, сільського старости, з вимогою виконати рішення
Прилуцького полкового суду і довести свою невинність
у справі викрадення церковного дзвону, інакше її буде порушено
перед Генеральним військовим судом.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 23—24 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Надпис, чисті аркуші, печатка відсутні. Перед початком документа, на полі угорі з правого боку арк. 23, помічено олівцем, мабуть, рукою О. Лазаревського: «Матвей Пятак, староста сокиринський, 1723». Документ датується на підставі цієї помітки.

Пнє Пятаче!

Лучше було тобѣ¹ ѿ звонѣ то(м), за як[ий]² са(м)³ еси ѿпорочи(л) себе, и не споминати(,) а ког[да] еси, хотячи зломишленію твоєму учин[и]ти задоси(т), зача(л) (,) то уже тепера вес(ь)ма тобѣ невозможно ѿ(т)чисти(т)ся (,); перве, же, идучи у дорогу, прислалесь до ѿ(т)ца, тес(ь)тя моего, спижи питати(,) на що мой тес(ьт) ѿ(т)каза(л) тобѣ, чи тями(т) ѿ(н), нащо ту(т)⁴ сп[и]жи питає(т), ми не зво(н)ніки⁵, а бо(л)ш⁶ ту(т) спиж[и] не машь, кромѣ того звона, що у звонника стои(т) розбити(й); другое, и са(м) ти вѣдаєш⁷, же ти уже позива(л) ѿ(т)ца, тес(ь)тя моего, за тои пред ѿ(т)ца протопопу в(ь) Прилуцѣ (,) где и ѿ(т) пна по(л)ковника присла(н)ни були для [ви]слухання виводу твоего свѣцкне ѿсоби(,) іменно его млс(т) пнѣ судия Маркевѣч⁸, пнѣ писарь полкови(й), пнѣ Яки(м) Горленко, пнѣ Тарнавски(й) Меценко, пнѣ [хо]ренжи(й) полкови(й) Мо(л)ча(н)нѣ, асау(л) по(л)кови(й), и когда предложи(л) ти⁹, же «ѿ(т)ць Оѿѿдоръ зове(т) мене злѿдемѣ, бу(д)то я зво(н) укр[алъ]», аж мой ѿ(т)ць тес(ьт) сказавъ: «Не зва(л) е[...] я тебе злѿдемѣ(,) то(л)ко говори(л), же не [...] мнѣния минѣ ес(т) на Пятака, для т[о]го[о] що ѿ(н), идучи до Сѣчи,

23 пита(л) у мене [спи]жи(,) а на то(м) слѣду и¹⁰ зво(н) ншѣ проп[ал](л) [изъ] // звоницѣ (,)». На що ти¹¹ заразѣ ѿ(т)каза(л) пре(д) всѣми вишѣписанными дховними и свѣцкими ѿсобами(,) : «Хочѣ ѿ(н) и мисли(т), щобѣ бу(д)то я зво(н) укра(л), еднак же я трусився ув озіорѣ Лебидинихѣ (,)». Аж пнѣ судия сказа(л) тобѣ: «А хто жѣ за тобою посилавѣ — чи попѣ, чи громада(,)?» Аж мой тес(ьт) сказа(л): «Якѣ ми мали посилати, що¹² ми еще и не скоро по то(м), якѣ пошо(л) ти¹³ у дорогу, довѣдалися(,)?» Аж ти сказа(л): «Ви не посилали, то(л)ко жена моя посилала(,)». А женѣ¹⁴ жѣ твоєи пнѣ судия питає(т): «Хто велѣвѣ посилати?» На що ти бо(л)ше и не да(л) ѿ(т)вѣту (,). З(ь) чоґо пнѣ судия сказа(л) тобѣ (,) : «Ежелѣ жѣ такѣ чини(т)ся, що ти, идучи до Сѣчи, перше спижи пита(в), а в то(м) разѣ зара(з) и зво(н) пропа(в) ихѣ (,) а другое, же¹⁵ са(м) же говори(ш), що трусився, а не далесь виводу, хто посила(в) за тобою, дакѣ тебе и до смерти злѿдемѣ зватиму(т), когда ти того козака не постави(ш), при якому и для чоґо трусив(ь)ся (,)». Где ти сказавѣ, що «буду я козака того шукати (,)». Чому уже чини(т)ся з годѣ(,) а якѣ звонѣ пропавѣ, то болше пяти годѣ тому (,). Для чоґо ти не вводи(л)ся (,) ? Да и сего году колкоко(т)не говори(л) я тоє громадѣ своєй: «Скажѣтъ Пятаковѣ, нехай ѿ(н) постави(т) козака того¹⁶, якѣ єму з(ь) суду дховного и с(ь)вѣцкоґо повелено в(ь) Прилуцѣ, аби ѿ(н) виводился,

23 зв.

що у цркви бже(т)ве(н)но[й] ¹⁷ нѣди не буваешъ, да уже лять шѣс(ъ)ть, якъ у ншо[й] ¹⁷ цркви не сповѣдаешся(,) нѣкому нѣ кае(ш)ся(,) а у мене не чого иншого, ради то(л)ко аби не явити ((:)) якъ ти легкомислни, же бу(л)то по(п), якъ яви(ш), на исповѣди о(т)каже(т)(:)) злочи(н)ного своѣго дѣис(т)вия(:()) ¹⁸.

А тепера, когда есь зача(л) за зво(н) тои безвинне сего члвѣка Кирика турбовати, то чекай моего приезду. Не такъ ему црковного доброго доискува(т)ся треба ((:)) а онъ о(т) такой жъ ша(л)вѣруги чуль, якъ ти, а са(м) не знаеть и не зва(л) тебе злодѣемъ, на що и людеи мае(т), которие ув о(т)ца протопопѣ при мнѣ св[ѣ]дѣтелс(т)вовали ¹⁹, що не о(т) Кирика, але о(т) вора ж ми чули, не то(л)ко, и совѣстию по(д)вердити, мови(л), готови, ув о(т)ца протопопѣ при многи(х) людяхъ говорили тое(:()), якъ намъ пожди, бо минѣ нужда тепера у Нѣжи(н) ехати, а я и тепера ма(л) из Кирикомъ ехати и просити суду воинского Енера(л)ного, аби тебе осадили(,) а жену твою послали шукати того члвѣка, при якому съ и для чого труси(л)ся(,). Бо ти суду(,) якъ у Прилуцѣ тобѣ приказано, виведся, Пятаче, поставъ того члвѣка, и когда постави(ш), да пото(м) тебе злодѣемъ назове(т) хто, той буде(т) виненъ, ажъ того нѣмало уважилесь(,) а тепера, са(м) себе опорочивши, легкомис(л)но важачи, // обѣ- ²⁴ верънулесь якъ судъ войкови(й) Енера(л)ни(й), такъ и сего члвѣка безвинне турбовати, са(м) будучи не ощище(н)(,). А я якъ у Прилуцѣ, такъ и теперь пишу до тебе: если хоче(ш), щобъ тебе злодѣемъ не звано, дак виво(д), бо тобѣ не доводи(т), але ти повине(н) виводи(т)ся, бо, по ви(ш)писа(н)ному, са(м) есь опорочи(л) себе(,). Такъ тежъ и ²⁰ пчоль, улювъ шести, по двокро(т)номъ з(ъ) суду войкового Енера(л)ного писаніи, минѣ не видалесь(,) да и похоро(н) по тому небожчику, що у погребѣ чи ти, чи хто и(н)ши(й), задави(л)есь, то(л)ко, зна(т), же ти дѣйця тому оста(л)ся, бо заплатилесь женѣ головщину, да и па(мъ) ²¹ казано заплатити(,) а на(д) ни(мъ) похоро(н) о(т)правити христия(н)ско, а ти и не споминаль на(м)(,) и тепера то(т) небожчикъ не по христия(н)ску лежи(т) загребень(,). И в прочіихъ дѣис(т)вия(х) твоихъ застае(ш) злочи(н)нихъ, якихъ не можно и выписати(,) бо и са(м) вѣдаешъ, же уже мало не повислесь, о(т) шибеницѣ тебе еще за Горле(н)ка о(т)прохано ²², такъ тежъ ²³ и присягалесь за злочи(н)нос(т) свою жъ, а тепера хоче(ш) без виводу оправдितися, что и повторе упоминаю: коли хоче(ш) за зво(н) оправдитися, то са(м) собою не оправди(ш)ся(,) то(л)ко повине(н) есь поставити ²⁴ того члвѣка, при якому трусився, и когда постави(ш), то пото(м) тебе злодѣемъ назове(т) хто, то той вине(н) буде(т)(,) бо спижь тобѣ зашкодила тая, а того члвѣка ти безви(н)не потурбовалесь.

Оѣодоръ Магеровски(й), попъ сокѣрински(й). //

24 зв.

№ 23. [1723 р.] Маркович Федір, прилуцький полковий сотник, до дядька Томари Василя, чернігівського полкового судді, з клопотанням про відшкодування посагу сестри, а племінниці останнього, змарнованого її чоловіком Фридрикевичем Костантиєм, і з проханням звернутися з цією справою до чернігівського полковника.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 19—20 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 20 зв. чистий. Надпис, помітка адресата і печатка відсутні. Дата встановлюється на підставі іншого документа, уміщеного на арк. 17—18 зв. цього рукопису.

М(с)цѣ пнѣ судия пол(ъ)ковий че(р)нѣгов(ъ)ски(й), мой всена(й)ла(с)кав(ъ)-
ший пнѣ дяд(ъ)ку и блгодѣтелю!

Пишетъ до мене з(ъ) Седнева мили(й) ншѣ швак(ъ)грѣ пнѣ Леон(ъ)товичѣ,
ч(ъ)то Костан(ъ)тій, швакгрѣ пна Фридрикевича ншего(,) зажив(ъ)ши кон(ъ)-
цеп(ъ)ту неправедного черезъ листь свой, писани(й) до пней Лео(н)товичовой
тепереш(ъ)ней(,) а сестри ншей(,) обяв(ъ)ляючи тоѣ оной(,) ч(ъ)то будто покой-
ная старая Фридрикевич(ъ)ка(,) полѣцала(с) ему, Костантию, с тимъ(,) чтобъ
мае(т)ностями, а меновите кгрун(ъ)тами, половину тихъ, якими в(ъ)ладѣль
ншѣ ш(ъ)вак(ъ)грѣ Григори(й) Фридрикевичѣ, ему, Костантию, в(ъ)ручити
за своею доч(ъ)кою(,). Чого памя(т)но вм. м(с). пну, же ког(ъ)да покойний пнѣ
согникъ седнев(ъ)с(ъ)ки(й) якъ свата(л)ся, и з(ъ) вами и з(ъ) нами не уговорилъ
того, чтобы кому в(ъ) тихъ мае(т)ностях(х), а особливе в(ъ) кгрун(ъ)та(х), била
пайка(,) але в(ъ)се, на чо(мъ) живѣ поко(й)ний Григори(й)¹ Фридрикевичѣ
и чимъ до сме(р)ти в(ъ)ладѣль, то говорили², что единого самого добра тие
нѣкому нѣ в(ъ) чомъ не пѣнные. О чомъ ког(ъ)да тоѣ з(ъ) нами сва(т)ство зачи-
налось, то в(ъ) то(т) ча(с) писали(с)те и вм. м(с). пнѣ до мене, о томъ добре
тве(р)дячи³, якие ли(с)ти я у себе и тепе(р) мѣю. И если то Костантий той,
з(ъ) лег(ъ)коми(с)лности своей, у свой умъ тоѣ узавѣ, чога такъ пот(ъ)реба ра-
зумѣти, же будѣ(т) посрам(ъ)ленъ в(ъ) суду(,) многи(х) ради причинѣ, о яки(х)
обши(р)не не спецѣфикую, однакѣ вокра(т)цѣ в(ъ)нушаю вм. м(с). пну, и жби
по милости своей оной сиротѣ вшецѣ свою яв(ъ)ляль мл(с)тѣ.

Просили вел(ъ)можного его милости пна пол(ъ)ковника чернѣго(в)с(ъ)кого
19 // такой милос(ъ)ти, жеби пе(р)ве в(ъ)ношен(ъ)не, якоѣ обойхъ насъ з(ъ) вм.
м(с). пномъ по(д) реестромъ, при веселю, Фридрикевичу о(т)дали, тоѣ би оной
сестрѣ ншей, а вшей братан(ъ)нѣ, воз(ъ)вратили в(ъ)секоне(ч)не, якъ самие
прав(ъ)ние артикули повелѣвао(т)(,). И любо жъ вѣдаю тоѣ, что уже того
у томъ дому не машѣ, в(ъ)се оний потративѣ, а куди имен(ъ)но о(т)далъ в(ъ)но-
шен(ъ)е сестри ншей, естѣ свѣдѣтель живие, такъ уже тая дан(ъ)ная готовиз(ъ)-
на денежная такъ в(ъ) ста(т)ку, коня(х), товарѣ рогото(мъ) [!], ов(ъ)ца(х) и про-
чая, якъ роспи(с)ка, его в(ъ)ла(с)ною рукою, поко(й)ного Григория, м(ъ)нѣ
дан(ъ)ная, свѣ(д)чи(т), скол(ъ)ко чога в(ъ)зяль о(т) на(с)(,) а они(мъ) тоѣ потра-
чено(,). Теперѣ в(ъ)секонеч(ъ)не з(ъ) тихъ добрѣ потреба, жеби оно(й) сестрѣ
ншей Леонтовицѣ⁴ прав(ъ)ни(м) наказаниемъ било нагорожено и дек(ъ)ре-
томъ п(ъ)рав(ъ)нимъ било утвержденно(,) а остатокъ, ежели з(ъ) дубрѣ що
остане(т)ся, то надобно на дитину покойного Фридрикевича, яко по(с)се(с)сора
по о(т)цу его, ему в(ъ)ручити, а не ле(г)коми(с)льному пну Ко(с)тю, до чога ему
дѣла нѣтъ. Однакѣ на одномъ будѣ мило(с)тивѣ, постав(ъ)те без(ъ) жадного
о(т)кладу: за ей, бѣдной, в(ъ)ношен(ъ)н(ъ)е накрѣп(ъ)ко треба стояти. Раз(ъ)-
суждайте, пнѣ дя(д)ку, же бгѣ юй пош(ъ)ле(т) из(ъ) симъ мужемъ дѣт(ъ)ки,
то вол(ъ)но оной свое уношене з(ъ) дѣтей свойхъ кому хотя дати, а Григорие-
вой дитинѣ особне потреба що з(ъ) о(т)чиз(ъ)ни(,). Потумъ, що остане(т)ся⁵,
якъ вик(ъ)лючи(т)ся правомъ за уношен(ъ)не ншей сестрѣ а его ма(т)ки, те-

перешне(й) Л(ъ)еонтовичово(й) ⁶, и хоча (й) би то голова Костан(ъ)тий ⁷ и не зачепаль // Л(ъ)еонтовичовой жени, сестри ншей, братанни вм. м(с). пна, то ва(мъ) и Л(ъ)еон(ъ)тович(ъ)ць треба в(ъ)сѣхъ его, поко(й)ного Фридрикевича, родичовъ прим(ъ)к(ъ)нути до права а учинити конецъ, чтобъ оная свое в(ъ)ношен(ъ)е назадъ одобрала.

Може, они схотят(т), крив(ъ)ниє его, ден(ъ)ги положити(,) що они(й) готовие побраль о(т) на(с), да и за статокъ то(т), яки(й) о(т) на(с) побраль и росписался зо м(ъ)ною(,) который поп(ъ)родав(ъ)ши, за дол(ъ)ги свой п(ъ)режние, скоро оженив(ъ)ся, посплачова(л)ся тими ден(ъ)гами, тоє, може, родичи его за в(ъ)се за тоє оной гроши положи(т), якъ и артикула прав(ъ)ниє повелѣвают(,) . А если не похотят(т) того учинити, то можная крун(ъ)та, скол(ъ)ко за тую су(м)му оной вик(ъ)лючити шацун(ъ)комъ и у вѣчно(ст) дек(ъ)ретомъ, за по(д)писо(м) рукъ в(ъ)ла(с)телински(х), такъ и ⁸ за по(д)писомъ рукъ на томъ же дек(ъ)ретѣ, родичовъ ихъ, ствердив(ъ)ши ⁹, на вѣчность Леон(ъ)тович-ць, сестръ ншей а вшей братан(ъ)нѣ, в(ъ)ручити.

О чомъ просимъ вм. м(с). пна, яко оно(й) о(т)ца и па(т)рона, у вел(ъ)можного пна пол(ъ)ковника че(р)нѣговского ходота(й)ствовати ¹⁰.
Федоръ Ма(р)кови(ч). //

20

№ 24. 1724 р. квітня 24. Луценко Кирило, житель м. Ямполь, до [Сороки] Овсія Степановича, жителя м. Кролевця, з вимогою захистити від несправедливого покарання його сина Трохима, наймита останнього.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.54122 (Лаз. 16), арк. 56—57 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 56 зв., 57 чисті. На полі з лівого боку арк. 57 зв., посередині, залишилася половина круглої печатки діаметром орієнтовно 14 мм на червоному сургучі, з зображенням частини кола в плетиві; напроти, на полі з правого боку,— прорваний папір на місці другої половини печатки. Помітка адресата відсутня. Його прізвище встановлюється за арк. 61 рукописної книги.

М(с)ць пне Ов(ъ)сей Степанови(ч), мнѣ всенадежни(й) благодѣтелю(,)!

З(ъ)дравия добраго зичу ¹ вм. м. пну(,) ω(т) г(с)пда бга, а наипаче дшев-наго спасенія, яко і са(м) себѣ(;). А особливе і нарочне до вашецѣ пишу(,) черезъ люде(й) вши(х) кролевецки(х) ² же, которие, будучи у на(с) у Я(м)полѣ, и сказовали мнѣ, що за вашещіну проступку сна моего Трофима же, котори[й] служи(т) в(ъ) тебѣ(,) взяли под караулъ ³ и били его безневи(н)не(,) а за и(с)-ту(н)ную ⁴ вшу проступку(,) . Для яки(х) мѣръ ви его подали в(ъ) неволю? Визволяйте без ⁵ турбачій моєй, а ежели не визволите, то оз(ъ)му писаніє о(т) свой(х) правителе(й) я(м)по(л)ски(х), то из бе[з]че[с]тію тебѣ буде(,) и ⁶ ω(т) ста(р)ши(х) вши(х) из(ъ) утратою(,) . Будете плати(т) увѣче и безчестіє за моего сна(,) ⁷ о се(м) непремѣ(н)не деклярую(,) .

Кирило Луце(н)ко ⁸.

З(ъ) Я(м)поля.

1724 м(с)ця априля 24 дня. //

56

Надпис. Сіє писаніє моєму благодѣтелю пну Евсею Степановичу подати(;) в Подоловѣ ⁹. //

57 зв.

№ 25. 1724 р. травня 22. Олександр, намісник Каташинського монастиря, до пана Григорієвича Дем'яна з повідомленням про те, що пан Миклашевський не дозволив робити майдан біля церкви на хуторі попа Мартина Рыловського.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43_з), арк. 25—26 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удвоє, як лист. Арк. 25 зв., 26 чисті. На полі внизу арк. 26 зв., посередині, — печатка квадратної форми з тупими кутами розміром 20 × 20 мм, на зеленому сургучі, що висипався, із зображенням усередині хреста на фоні хоругви у плевити та ініціалами угорі й унизу М Л О С; напроти, на полі вгорі, — слід від печатки.

Добродѣю мой, м(с)цѣ пнѣ Демья(н) Григорієвичъ(,)!

Преосвѣщенны а(р)хип(с)трѣ нашъ че(р)нѣговскій(;) вмм. м. пнѹ препосилаѣ(т) листовное блгословеніе(,) и на желаніе вше пишеть о(т)твористое писаніе до о(т)ца Ма(р)тина Рыловского(;), штобы не возбранилъ на футорѣ своемъ на вапну майданъ постройти(,) и тоѣ жѣ писаніе до вм(с)ти посилаю(,). Пойсти(н)но сове(р)шенной моеѣ о ѡбытели с(т)(:). ревно(с)ти(,) а к вм(с)ти, добро(д)(:). моему, прислужѣ(:), по силѣ(;) долгъ мой испо(л)нихъ(,) яко же и давно(,) аще бы було стараніе вше(;) испо(л)нилось, и уже до сего часу вапны в запасъ много було бы. Но зачувъ я, што его м(л)(:). пнѣ Миклашевскій(;) мимоше(д)ши(х) дней си(х)(:) з о(т)це(м) Рыловски(мъ) о майдану слово положивъ(,) и расписалися(,) жебы до сове(р)шенія це(р)кви другого майдана не заводити(;) и никому иному на своемъ футорѣ не попускати стройти майдану(,) извѣствую(,). Якъ вос(ъ)хощете и можете(:), такъ и сотворѣте(.) Кланяюся и пребываю(,).

Вмм. м. пнѹ, великому добро(д), унѣжонимъ.

Мона(х) Алѣѣзанде(р) ¹.

25 Мая 22 д. 1724-го року. //

Надпис. Блгоро(д)ному его мл(с)ти пнѹ Демьяну Григорієвичу(:), милостиному моему добродѣви, належитъ вручити ².

26 зв. Помітка адресата. Превелебному в(ъ) богу господину ѡ(т)цу ³ Алѣса(н)д-ру, намѣснику Каташи(н)скому, а моему великому благодѣтелю, подати ⁴. //

№ 26. 1724 р. червня 14. Обідовський Іван до свого дядька Сулими Федора з повідомленням, що в даний час він перебуває при особі архієпископа псковського [Прокоповича Феофана], проханням позичити грошей для виплати боргу — вісімдесяти п'яти битих талярів, шістдесяти простих і десяти червінців, наміром передати йому в опіку своє майно та з іншими справами.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43_з), арк. 27—28 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 28, 28 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні.

Милостиви(й) мой добродѣю(,)!

Уклонъ мой найнижши(й) вмти добродѣвѣ чрезъ сие писмо отдавши, ознаймую, ижъ я щасливе приихалемъ до Москви(,) и застаю при преосвѣщенномъ архієпископѣ псковскомъ(,) и з его преосвѣщенствомъ сего жѣ дня,

которого до вми добродѣя пишу, в Санктпѣтербурхъ еду⟨.⟩ Особливе ознаймую вми добродѣвѣ о его преосвященства ко мнѣ любовь и милти, ω(т)ческа я весма есть⟨,⟩ бжая провѣденцѣя мнѣ сего блгодѣтеля подала⟨.⟩ Тут же вми добродѣвѣ и еи млти добродѣйцѣ, паней цятусъ и матцѣ моеи, милой малжонцѣ вми добродѣя, за вся ваша блгодѣянния блгодарствую и до конца жития моего памятенъ вашей любви буду⟨.⟩, и имѣние вми добродѣвѣ мое все въ опеку даю⟨.⟩ О клейнотахъ ⟨(:) такъ пишу, яко самъ преосвященни(й) изволилъ мнѣ говорити⟨(:)⟩ скажѣте ѿцу Ретизкому и напомнимѣте именемъ преосвященного, же ежели би // где мѣли подѣтися, до синоду святѣйшого будетъ апелловани(й)⟨.⟩ О грошахъ тижъ имѣйте попечение, которіе суть на гутѣ⟨,⟩ нѣмъ ажъ умисани(й) ¹ человѣкъ будетъ в моихъ потребахъ ω(т) преосвященного присланни(й) до вми добродѣя⟨,⟩ и тежъ в тотъ часъ у долгъ мой заплачу вми добродѣвѣ⟨.⟩ О що тижъ просилемъ вми добродѣя, о сие и теперъ прошу: вусѣмдесять и пять талярей битихъ изволте пну Ѳеодору Тихоновичовѣ, мѣшчанину киевскому, оддати⟨.⟩; изволте тижъ чрезъ пана Смешкала одислати Бергеровѣ, купцу вроцлавскому, шѣстдесять талярей простихъ, небитихъ⟨,⟩; пну Смешкалу пожалуйста отдайте десять чирвонихъ и коня якого не ледаякого подару(й)те, покорне прошу⟨.⟩ Болшъ нема времени писати, устне панъ Смешкаль скажетъ⟨.⟩

Слуга вашъ найнижши(й).

Іванъ Обѣдовски(й) ².

З Москви.

Іюня 14 року 1724⟨.⟩ //

27 зв.

№ 27. [1725 р. жовтня]. Сулима Федір до своєї матері Сулими Марії з повідомленням про перебування у військовому поході та з проханням надіслати вози з провіантом на Диканьку, до пана Кочубея Василя, щоб були готові для відправки далі, на Царицин.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 29—30 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Чисті аркуші відсутні. На полі з правого боку арк. 30 зв., посередині, збереглася частина круглої печатки розміром 20 × 20 мм на червоному сургучі, що частково висипався, з зображенням орла на фоні плетива та ініціалами Т S по боках (тобто «Геодоръ Сулима»). Документ датується за вказівкою в іншому листі Сулими Федора, уміщеному на арк. 31—32 зв. цього рукопису.

Мило(с)тивая мнѣ матко до(б)родѣйко⟨.⟩!

Прошло(г) [о] м(с)ця авгу(с)та числа ⟨.⟩18⟨.⟩ з города Астраханѣ писалемъ я листъ до вшой родителско(й) и до(б)родѣй(с)к[ой] ¹ мл(с)ти, освѣ(д)чаючи о своемъ пребиваний здравственно(м)⟨,⟩. А тепе(р) тако(ж), за прибутемъ в Сулакъ, в крѣпость Че(с)но(г)ло Кре(с)та, о(д)коль були комендрованни в баталю в гори пе(р)си(д)скіе и невредите(л)но о(д) неприятелиевъ пове(р)нули(с), за щитомъ тво(р)ца ншего⟨,⟩ и моли(т)вами вши(ми) материнскими⟨,⟩. А нше(г)о походу в ли(с)тѣ военно(г)ло, баталѣя(р)ного по(д)ленно(г)ло, виражаю в ли(с)тѣ до милой женѣ ² моеи⟨;⟩, бо за скоро(с)тю и о(д)правую оказий не у(с)пѣле(м) по(д)ро(б)но зде(с) вирази(т) до вми добродѣики⟨.⟩

Освѣ(д)чаю, вм. добродѣико матко, же³ всѣ(х) на(с), бунчукови(х), не вѣдаемъ певне скорого о(д)пуску в доми⁴(,) толко певнѣише вѣдаемъ, же зимова(т) в полю крей⁵ крѣпо(с)ти всему войску(.), и уже и мѣ(ст)ца намъ дано(.). Пишу(т) всѣ началники⁶(,) яко⁷ слобо(д)скіе(.), тако(ж) и малороси[й](с)кіе, ста(р)шина(.), да и⁸ нше товари(с)тво в свои доми, жеби провиантъ
 29 ку городу Царацина⁹ припроважували(.), бо намѣраю(т) лица високіе, // генералѣте(т) , лѣ(т)ного времени на(с) и войско о(д)пустити. Блговоли, матко до(б)родѣико, завчасу вигото(в)лять провиантъ(.), а іменно горѣ(л)ки куфовъ простой доброй б(.), или¹⁰ сѣмъ(.), и до(б)рой досужи(х) бариль (.).З(.), сала бочку да круповъ гречани(х) з бочку, а инно(г)ло провианту не (т)реба, бо ту(т) ра(з)вѣ¹¹ за горѣлку, зпродавши, ла(т)во и всякого борошна доста(т), купи(т), хоча й не бе(з) тру(д)но(с)тїи¹², и завчасу виправля(т) в Диканку до ен м(л)():. пнеи Василієвни, жеби совокупне при воза(х) пна Василія и нши ишли вози в Царицинь ((:))борошна моего да(в)но¹³ уже не стало, пна швак-гровимъ контентувати зачавъ¹⁴). О (з)дешномъ ншомъ поведений не о(с)вѣ(д)-чаю, бо ги(д)ко и о(с)вѣ(д)чати(.), тилко еще мл(с)тією бжією ненарушимо в здоровю зо(с)талемъ(.). Денегъ, сколко взяли о(д) вшой родительской мл(с)-ти, іме(н)но талярей бити(х)(,) и че(р)вони(х), толко есть третья часть при мнѣ, много¹⁵ стратилемъ, дорожною купуючи(.). А о¹⁶ всяки(х) бо(л)шъ ну(ж)-дахъ не о(с)вѣ(д)чаю(,), толко единому тво(р)цу всѣхъ насъ полекаю себе в милость(;). А вм(.), до(б)родѣйку ма(т)ку молю о при(з)рѣніе до(б)родѣйское
 29 зв. на мене, // zde(с) стра(ж)душо(г)ло(;), а найба(р)зѣй ку милой женѣ моей осо(б)лѣвѣиши(й) свой матерински(й) імѣти респектъ всепоко(р)ственнѣше прошу і при томъ блго[с]ловенію материнскому рекоме(н)дую(с).

Вшой материнской мл(с)ти щирозичливи(й) синь¹⁷ и найни(ж)ши(й) еслуга. Феѡдо(р) Сулима¹⁸.

[PS]. А любе(з)нѣйшому братови моему, его м(л)(). пну Іоанну и милой его женѣ, моей коханой пнѣ братовой, осо(б)ливе кланяюся і¹⁹ прошу ку женѣ
 30 моей імѣти любо(в)ную склоно(ст). //

Надпис. До рукъ мило(с)тливой моей ма(т)цѣ до(б)родѣйцѣ, ен мл(с)ти пней
 30 зв. Марій Полубо(т)ковнѣ Іоанновой Сулиминой поко(р)не²⁰. //

№ 28. 1725 р. листопада 7. Сулима Федір до матері Сулими Марії з повідомленням про своє перебування у військовому поході та з проханням надіслати провіант і гроші.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 31—32 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Чистих аркушів немає. На полі з правого боку арк. 32 зв., посередині, збереглася частина круглої печатки розміром 20 × 20 мм на червоному сургучі, що частково висипався, з зображенням орла на фоні плетива та ініціалами Т S по боках (тобто «Геодоръ Сулима»).

Мило(с)тивая мнѣ матко добродѣико(.).!

Писалемъ я листъ чере(з) пна Ковалювско(г)ло, со(т)ника по(л)ку Гадяцко(г)ло, даючи о своемъ пребивании до вм(с)ти до(б)родѣйки ма(т)ки в мсяцѣ

октов(р) (:), в сере(д)ни(х) чи(с)лъ(х); не вѣдаю, чи дошли тіе ли(с)ти до рукъ
вѣши(х) материн(с)ки(х). Тепе(р) теѣи чере(з) о(д)пускнѡго з командою ¹ со
(в)сею о(д)сель его м(л) (:). пна гадяцкогo полковника ку дома(м), в Украйну,
извѣстную вм(.) добродѣйцѣ о своемъ пребиваній, же еще по мл(с)ти бжой
и вѣшимъ родите(л)ски(м) моленіемъ при цѣло(сти) здоровья застаю(,). Толко
се(р)дечне жалѣю, же до такъ се(г)ло[о] долго(г)ло[о] часу не могу получитьи о пове-
дений вшомъ родителско(м) (,) тако(ж) и о мило(й) женѣ моеѣ писменного и(з)-
вѣстия(,). Да в том же ли(с)тѣ моемъ(,) чере(з) со(т)ника Ковалювско(г)ло[о]
писанно(м), я вм(.) добродѣйки писалемъ, жебы завчасу знову бы(л)ъ про-
виянтъ у Сулиминця(х) виготовленъ, и скоро на Украйнѣ, в полку ншомъ,
буде(т) слиха(т), жеби прови[я]нти сюди, в Сулакъ, присилали(с) (,) то жебы
былъ гото(въ), а іменно // куфов[ъ] горѣ(л)ки про(с)той литовской пѣнной ⁴ (,) 31
а до(б)ро(й) двойной досужую е(д)ну(,). а особливе бариль алембикови(х)
во(д)ки умислне перегна(т) зо (т)ри, бе(д)ренцевой ² (,) сала бочку, крупъ
грецки(х) бочку(,) и пшона бочку(,) а инного борошна не на(д)до(б)но !!, ту(т)
зна(д)нѣй за горѣлку борошенно(г)ло[о] провиан(ту) доста(т) (:), и все т[ое] ³
боро(ш)но завчасу пригото(т) (,) Пише(т) его м(л) (:). пнѣ Васи(л)и(й) Кочубей до
пнеи своєї тако(ж) о провиант[ѣ], и когда ука(з) зайде(т), зара(з) бы и висила-
ли(,). О чомъ я [пи]салемъ(,) жеби совокупне и нши вози з пномъ Васи(л)іе[мъ]
до Царицина ишли, к рѣки ⁴ Волги(,). Горѣлки [прос]той толко імѣю двѣ
повни(х), а З(,) оковитой, и половини[и] уже нѣ(т) ⁵, и бочки ⁶ простой двѣ
розийшлись ⁷. Я сего часу еще не (з)буваю оной, бо м[ного] навезено ез(д)нимъ (:).
О о(д)пускѣ ку домовѣ ншом[у] и до си(х) часъ не можемъ певне вѣда(т), хйба
ра(з)вѣ надѣ[я]ти(с) сове(р)шенно(,) з Пѣте(р)бу(р)ха в януа(р) (:). м(с)цѣ (:).
Притомъ полечаю мя блго(с)ловенію матери(н)ско[му], а милую жену з дѣ(т)ми
мойми в ре(с)пектѣ осо(б)ли[вий] мл(с)тиви(й) матерински(й) и до(б)родѣй-
ски(й) рекоменду(,) // 31 зв.

Есте(м) вшой родителской мл(с)ти щирожичливи(й) снѣ, нижайши(й)
слуга(,)

Өеодо(р) Сулима ⁸.

З крѣпо(сти) Чесно(г)ло[о] Кре(ста).

Ноєв(р). (:)7 (:) го(ду) (,) 1725 (,)

[PS]. Пну Яну, братови моему(,) и милой пнѣи осо(б)ливе оклонъ ⁹ заси-
лаю(,) и прошу и(х) мл(с)тѣй ку женѣ мо[ей] ¹⁰ и ко всему дому по своей долж-
ной брате(р)ско(й) [зи]чливо(сти) ¹¹ быти любовними и ласкави(ми).

Денегъ якъмога, добродѣйко ма(т)ко, старайтеся зобра(т) и присла(т)
чере(з) певную оказ[ю]. // 32

Надпис. Милостивой мнѣ ма(т)цѣ до(б)родѣ[й]цѣ, еи мл(с)ти пнѣи Марий
Полубо(т)ковнѣ Іоанновой Сулимин(ъ)ной, належи(т) в Сулиминцяхъ ¹². // 32 зв.

№ 29. 1725 р. [...] 14. *Ладинський Павло повідомляє Сулимі Марії, дружині генерального хорунжого Сулими Івана, що вона затверджена як власниця Ковбасинового лісу і половини Рожанівського хутора, проте відповідне рішення Генеральної військової канцелярії буде підписане правителем паном Гречаним, через хворобу останнього, лише за тиждень.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 201—202 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 202 чистий. Посередині арк. 202 зв., з правого боку, — слід від невеликої печатки на темно-зеленому сургучі овальної форми розміром 18 × 7 мм. Назва місяця в тексті документа відсутня.

Мило(с)тивѣйшая м(с)цѣ добродѣйко!

По требованію вм. м(с).¹ добродѣйки, листовне, з(ѣ) включеніе(м) рози(с)ку, пномъ Новаковичомъ, судією перея(с)ловскимъ, и м(ѣ)ною справованно(г)ло(,) ко мнѣ жѣ предложенномъ(,) любо тотъ розискъ в(ѣ) Енеральной войсковой канцелярій уже и стве(р)жено, з(ѣ) таки(м) виражене(мъ)², дабы вамъ лѣсомъ Ковбасини(м) и половинною частію хутора Рожановско(г)ло(,) владѣти спокійне, а мѣли бы до оно(г)ло(,) лѣса козаки старицкіе или другіе в(ѣ)тручати(с) (,) такого предложено в(ѣ) томъ стве(р)женю(;) грабы(т), а за проде(р)зо(ст) и штрафоват(т) (:), ти(л)ко (ж) же теперешне(г)ло(,) часу его мло(ст) пнѣ Гречаній, канцелярій войсковой правитель, велми болень и за болѣзнію на означенно(мъ) стве(р)женномъ розиску по(д)писа(т) руки не зможе, зати(мъ) оній роз(ѣ)искъ у себе заде(р)жалемъ, и ко(г)да пнѣ Гречаній о(д) болѣзни в(ѣ)стане и руку по(д)пише(,) то порадошно, при печатіи войсковой, в(ѣ)скорѣ з(ѣ)готовленъ буде(т) (:). А для оде(б)раня оно(г)ло(,) блговоли, вм. м. пнѣ, ти(ж) — 201 день зо(ж)давши, присила(т) в(ѣ) Глухо(в) кого³ бе(з) о(т)лагател(ст)ва(;) // бо я і самъ, да(ст) бгѣ, ме(ж)ду святы ро(ж)дественскими для розисковъ кудась мѣю о(т)езди(т) (,) того ради безо(т)кла(д)но изволь, вм. м(с). добродѣйко, присилати о(д) себе по рози(с)къ, совѣтую и прито(мъ) блгонаде(ж)ной вм. м(с). до(б)родѣйки полѣцаюсь ласце.

Вм(с). м(с). добродѣйки все(г)ло(,) до(б)ра зи(ч)ливи(й) и ни(з)кий слуга. Павелъ Ладинский⁴.

З(ѣ) Глу(х) (:).

201 зв. 14 д. року 1725. //

Надпис. В. п(с). млсти пней Марій Полубо(т)ковнѣ Івановой Сулимовой (,) хоружиной енерално(й), мнѣ велце мо(с)цѣвой пней и блгонаде(ж)ной до(б)ро- 202 зв. дѣйцѣ, пода(т)⁵. //

№ 30. 1727 р. серпня 29 — 1736 р. серпня 16. *Томара Василь, чернігівський полковий суддя, до сестри Леонтовичевої Феодори з повідомленням, що не може заплатити грошей за позичених шість кухов горілки, бо роздано для продажу лише дві кухви, а чотири непочаті, та письмове зобов'язання його сина Томари Стефана виплатити весь борг — чотириста дев'яносто вісім золотих.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 21—22 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 22 чистий. На полях з лівого і правого боків арк. 22 зв. помітно два сліди від печатки розміром приблизно 15 × 15 мм на

червоному сургучі, що цілком висипався; на полі з правого боку арк. 21 зв. підпис Стефана Томари, скріплений печаткою овальної форми розміром 23 × 19 мм на червоному сургучі, в овалі — судно з візерунком, над судном — якір і корона.

Всєлюбєзнѣйшая мнѣ м(с)цѣ пнѣ сестро(.)!

Зволишь, в(с)це м(с)цѣ пнѣ, писати къ мнѣ о горѣлку ((:)) которую я приняе(м) куховѣ шѣсть (:)), ежели видана уже (,) даби гроши прислалемъ(,). То я в(с)цѣ м(с)цѣ пнеи обявляю(,) же до сеєи пори тилко еще куховѣ двѣ роздано, а чотири еще и не починанихъ стойтъ(,). А й роздавши, не такъ скоро мо(ж)на гроши стягнути(,). Болшь не ширачи, есте(м)(.)

В(с)цѣ м(с)цѣ пнѣи и всєлюбєзнѣйшей сестрѣ зичливи(й) бра(т).

Василь Томара ¹.

З(ъ) Кавраю.

1727 авгу(с)та 29 д ²(.) //

Надпис. Всєлюбєзнѣйшей моеѣ сестрѣ, еи мл(с)ти пнеи Феодорѣ Томаровнѣ Стефаново(й) Леонтовичово(й), подати в(ъ) Гадячѣ ³. //

21

22 зв.

По сему пи(с)му поко(й)но(г)ло(о)тца мое(г)ло(,) за взятіє о(т)цемъ моймъ в(ъ) пна Стефана Леонтовича, дядѣ мое(г)ло(,) ше(ст) куховѣ горѣлки(,) мѣроу ко(ж)дая кухва по деся(т) кадокъ(,) а цєною ка(д)ку по осмѣ золоти(х) и ше(ст) копѣекъ(,) должєнь я ему, пну Стефану Леонтовичу(,) по то(й) уговорной цєнѣ з(ъ) о(т)цемъ моймъ(,) денги за всю тую горѣ(л)ку чотириста девѣ(т)деся(т) осмѣ золоти(х) уплати(т) непрємѣнно(,). И на томъ своєручно при печати моеѣ по(д)писуюся(.)

¹1736(:) году(:) августа 16 числа.

21 зв.

Стефанъ Томара. //

№ 31. 1727 р. листопада 28. Жураківська Марія, дружина генерального військового осавула, до Скорупи Григорія, стародубського полкового писаря, з повідомленням про те, що за третю частину Шираївського млина вона вже одержала сто карбованців, а за рештою, ста тридцятьма карбованцями, прибуде не в Стародуб, а в Глухів, де й буде оформлено купчий запис.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43), арк. 33—34 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 33 зв., 34 чисті. На полі з правого боку арк. 34 зв., посередині, — половина круглої печатки розміром орієнтовно 14 × 14 мм на червоному сургучі, з нечітким зображенням, оскільки сургуч наполовину висипався; напроти, на полі з лівого боку, прорваний папір на місці другої половини печатки.

М(с)цѣ пне писару полковій стародубовській, мой зичливій пріятелю(.)!

Лис(т) о(т) в(с)цѣ (:), м(с)цѣ пне, ноеврія 23 д. з(ъ) Почєпа о(т)пущенній, получила сєго (ж) ноев(р). (:)28(:) д., в(ъ) котромъ пишєшь, в(ъ) м(с)цѣ пнѣ(,) дабы я, при нарочно посла(н)номъ слузѣ сто рублєй денєгъ за ча(ст) третинную в(ъ) млинѣ стародубовско(мъ) Шираєвско(мъ) завда(т)ку, по договору, принявши, спорадила слущную на всю тую третину, за закрѣпоу рукъ свѣдителей, купчую(,) и послала своймъ члвкомъ в(ъ) Стародубовѣ для уписѣ в(ъ) книги смѣкіє стародубовскіє(,) а тамъ осталніє денги, по договорно(мъ)

торгу (<,) сто два(д)ця(т) рублей дене(г), одобрати (<.) Теды я на сіе ω(т)вѣствую, же послала(т) мнѣ слугу своего з(ъ) купчою в(ъ) Стародубовъ нѣ для чего, и такъ достални(х) денегъ по договору не сто два(д)ця(т) рублей (<,) якъ вм(с)цѣ пнѣ в(ъ) писмѣ своемъ означаетъ (<,) але сто три(д)ця(т) рублей (<,) бо догово(р) ме(ж)ду нами стался за ¹ двѣстѣ три(д)ця(т) рублей, принима(т) не на(д)лежи(т) (<);, понеже, якъ дастъ бгъ, же ² вм(с)ц(.) м(с)цѣ пнѣ, повернувши(с) ³ з(ъ) назначе(н)ной себѣ функцій, и прибудеть в(ъ) Глуховъ (<,) то я ту(т) ω(т) себе самому вм(с)ц(.) м(с)цѣ пну на ратушу Глуховско(мъ), за руками свѣдителей, принявши о(с)талніе сто три(д)ця(т) рублей денегъ, дамъ слушную купчую (<,) О чомъ пре(д)ложив(ъ)ши (<,) застаю (<.)

Вм(с)ти мцѣ пна в(ъ)сего ⁴ добра зичливая.

Марія Григоріевна Маѣимовичовна Василиѣва Жураковская, а (<:) е (<:) ⁵. Глу(х).

33 1727 [но]еврія ⁶ 28 д. //

34 зв. *Надпис.* Его мл(с)ти пну Григорію Скоруппѣ, писареву полковому стародубовскому, моему жичливому пріятельвѣ, належи(т) ⁷. //

№ 32. 1728 р. листопада 5. Жураківська Марія Григорівна, дружина генерального військового осавула, дає розписку в одержанні 130 крб. від Скорупи Григорія, стародубського полкового писаря, за продану частину Шираївського млина, і зобов'язується віддати купчий та інші записи на цю частину по приїзді чоловіка додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I. 57480 (Лаз. 43₂), арк. 35—36 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 35 зв.— 36 зв. чисті. Надпис та печатка відсутні.

Року 1728 ноеврія 5 д.

Я, нижей вираженная ¹, о(б)являю сеєю моею ка(р)тою, и(ж) приняла оста(л)ніе сто три(д)цять ру(б)лей, денги за ча(ст) млина Шираєвского, належніе о(д) пна Григорія Скоруппи, писара полку Стародубовско(г)lo, при(с)ланніе чре(з) пна Антона Котенка, бурмистра майстрату Стародубовского (ж), зачи(мъ) купчая на проданн(ъ)е той части в(ъ) млинѣ Шираєвско(мъ), муже(мъ) мои(мъ) пре(ж)де владѣемой, и другіе, якіе имѣю(т)ся, крѣпости за приездомъ з(ъ) Москви его (ж), мужа мое(г)lo, мѣють ему, пну Григорію Скоруппѣ, дани быти (<,) а ннѣ во(л)но ему (ж), пну Григорію, тою частю владѣти ² (<.)

35 Марія Григоріевна Василиѣва Жураков(с)кая (<,) асаулина енералная ³ (<.) //

№ 33. 1729 р. січня 9. Письмове вибачення Римші Івана перед ображеною ним дружиною пана Войцеховича Петра.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₂), арк. 25, 25 зв. Документ — оригінал. Складался учетверо, як лист. Арк. 25 чистий. Надпис і печатка відсутні.

1729 году генвара 9 дня.

Я, нижей именованный, чиню вѣдомо сымъ моймъ пи(с)момъ, что в прош-

ломъ 1728 году писалъ я ли(с)тъ до пна Пётра¹ Войцехевича, укорите(л)ніе² ей мл(с)ти пнеи Петровои Войцехевичовой, сотниковой седневской, з не(с)трожности своей, в чомъ чиню себе винни(м) и прошу в то(м) моемъ погрешеній прощенія, при многи(х), на то(т) ча(с) будучи(х), зна(т)нихъ пе(р)сона(х). А впре(д) облѣгуюсь чести и(х) никогда наруша(ти)³, а если би мѣль, то по(д)леглий буду наказанію⁴ знатному(,).

Иванъ Римша, сотни(к) седневский⁵. //

25 зв.

№ 34. 1729 р. січня 14. Василіевич Іван мелинському сотникові Сементовському Олексію з проханням почекаати, поки він поверне борг.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 37—38 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 38 чистий. Печатка відсутня.

М(с)ць панє Алежєю Семє(н)товськи(й), мнѣ в[є]лце зичливи(й) и всемило-стивѣйши(й) блгодѣтелю!

Зичу во всемъ ща[с]ливо[го] и блгополучного здравия вашець м(с)ць пану зо всѣмъ благородни(м) домоь вмоцьномъ. Любо и многажди изволили¹ писати домой же², и една[к] же й тепе(р) чрезъ листоподавѣца вашмо(с)цьного, пожалуй(й), мо(с). добродѣю, вичекати малое время; еще и са(м) не могу прийти до чу(с)твия³ по(с)лѣ походу, и впре(д)ь прошу моего добродѣя⁴ не ду(р)боватися [!]. Ежели достану, то й самъ сво[и]мъ человѣкомъ пришлю, бе[з]и⁵ в(с)якого ѿ(т)лагателства и ту(р)бацѣи, вашець, моему добродѣви, готовъ увистити. При се(м) зоста[ю] назавше зичливи(й). //

37

Вашмо(с)ць пану, моему добродѣви, всегдашний слуга.

Иванъ Василиевич⁶.

Слобдка.

ѦаѦкѦ [1729] году януария дѣ [14]. //

37 зв.

Надпис. Его мило(с)ти пну Алежсею [!] Семє(н)товскому и пану сотнику мгли(н)скому, моему всемилоствивѣшому добродѣви, всепоко(р)ствено да вручи(т)ся в Менѣ⁷. //

38 зв.

№ 35. 1729 р. січня 18. Гронович Михайло, прилуцький полковий обозний, до [Сементовського Олексія], мелинського сотника, про одержання в борг тисячі золотих і чотирьох куніць.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 39—40 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 40, 40 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні.

М(с)ць пне сотнику мгли(н)ски(й), мой велце м(с)цьви(й) пне, зичливи(й) пртлю и братє(,)!

Ъ(т) посланно(г)ло в(с)ц(,). м(с). пна(,) именно Гарасима Гришкова Бабкина, одобраемъ належни(х) мнѣ гроше(й) тысячу золоти(х) спо(л)на и куни(ц) чотири(,) за яки(х) нарочное при(с)ланніе велце блгода(р)ствую в(с)ц(,). м(с).

пну(,) и якъ о вибаченніє вм(с)(:). м(с). пна(,) же ѿ(т) себе зо грошми нѣко(г)[о] в домъ вм(с)(:). м(с). пна(,) не посилалє(м)(,) а то для то(г)[о](,) же єдно о поворотѣ вм(с)(:). м(с). пна з Москви ку дому не вѣдалємъ(,) хотя до пнєи єго и писалє(м)(,) єднакѣ ѿ(т)вѣту не получилимъ(,) такъ и о виправленню оста(т)-нихъ ста копѣ гроше(й)(,) и шести куни(ц) при(с)ланніє(,) велце вм(с)(:). м(с). пна просячи(,) и обявляючи вм(с)(:). м(с). пну(,) же по єго требованію на рукоданно(м) облѣцѣ, при посла(н)ному Гарасиму Гришкови, о(д)дачу тисячи золоти(х) гроше(й)(,) записалє(м) и до полково(г)[о] правленія Стародубовско(г)[о] о примушеніѣ винова(т)ціовъ до ѿ(т)да(н)ня долгу нарочни(й) ли(ст) мой до вм(с)(:). м(с). пна(,) при сє(м) же листъ ѿ(т)правую(,). И при то(м), звиклой вм(с)(:). // м(с). пна приязни полєцивши(с), застаю(:).

Вм(с)(:). м(с). пну все(г)[о] добра щирє зи(ч)ливи(й) пртль и служи(т) готови(й).

Миха(й)ло К(ъ)гроновѣ(ч) ¹, обозни(й) по(л)кови(й) прилу(ц)ки(й) ².

З Прилуки.

40 зв. Гєнва(р)(:). 18 1729 року(,). //

№ 36. 1729 р. вересня 4. Мачуга Олексій, староста с. Чолхова, до пана Дем'яновича Н. Н. про те, що рудня в с. Синьому Колодязі, на думку свідків, належала пану Дем'яну.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43₃), арк. 41—42 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 42 чистий. Печатка відсутня.

Мой вел(ъ)це ласкави(й) бл̄годѣтелю м(с)цѣ пнє Н̄. Н̄(:(. Дем'янови(ч)!

Прежде сєго времени била у вш̄ м(с)цѣ м(с)цѣ пна(,) гову(р)ка(:) з пномъ хоружи(мъ)(:). Василиє(мъ) Вилин(ъ)ски(мъ)(:). сторици руд(ъ)нѣ(:(. пна судій(:(. Сєго м(с)ця сєптєв(ъ)рия В̄(:([2] дня(:(, совокупшися я в Синюмъ Колодезѣ(,) з пномъ хоружимъ, і между собою о то(й)(:). руднѣ(,) говорили(,) і питалися в синоколедєз(ъ)кого в старо(г)[о] челвкѣ у Войтехѣ(,) і дознає(т) ѿнѣ з(ъ) синами своїми(,) що пнѣ Дем'янъ гроши давалъ(,) на займанє руднѣ(,) і грабара(мъ) платилъ(,) всякоє(,) надлежачоє дѣло(,) пнѣ Дем'янъ(,). А є(с)-ли, вш̄ м(с)цѣ добродѣю(:(, ли(с)ту ншєму вири не доймаєтє(,) не тилко сє(й) члвкѣ(,) з синами своїми дознає(т)(,) хоча и би ѿ(т) я(с)невєл(ъ)можна(г)[о] вислани(й) билъ(,) то и всѣ синоколодєз(ъ)цѣ дознаю(т)(,) хоча (й) і на пи(с)-ми, то за своїми руками даду(т)(:), тилко ѿбъ фундишъ не видаю(т), якъ пнѣ Дем'я(н)нѣ [!] ѿ(т)далъ фун(ъ)дишъ(,). А ми совє(р)шен(ъ)о извиствує(мъ) вш̄ м(с)ци м̄(:(. пну(:(, якъ Войтехъ стари(й) с̄ноколодєзки(й) сказовалъ на(мъ) под су(мъ)лєнемъ(,) на божу(й)(,) пос(с)тєл̄ [!] лежачи(:(, на то(т) 41 ча(с) будучи при пну хоружому(:(// Василию Вылинскому(,) при Тимоху Рудєнъку, войту замишов(ъ)скому(:(, и при многихъ людє(х) годны(х), на тотъ

часъ будучи(х)⟨:⟩. Тее ѡз(ъ)на[й](ми)вши⟨,⟩ вшъ м(с)цѣ м̃⟨:⟩. пну⟨:⟩ все(г)ло
добра зичливыи(й) [!] і до услу(г) повол(ъ)ныи(й)⟨:⟩.

Алеѣеы Мачуга, стро(с)та чол(ъ)хов(ъ)[ский] ¹.
З Чол(ъ)хова.

М(с)ця септев(р). ⟨:⟩д⟨:⟩ [4] 1729 року. //

41 зв.

Надпис. Моему велце ласкавому блгодѣтелю, его милости пну Н.Н.⟨:⟩.
Демяновичу в Старо(д)дуби [!] всепоко(р)ствено⟨:⟩ на(д)длежытъ [!] податы ².

Помітка адресата. Поданъ о(т) старо(с)ти чолховско(г)ло авгу(с)та б⟨:⟩
д. року 1729 о займищу руднянско(м) ³. //

42 зв.

*№ 37. 1730 р. червня 8. Полковник Кочубей Федір до баришівського
сотника Сулими Семена, свого свата, з пропозицією доглядати спадщину
по смерті брата останнього, поки гетьман накаже поділити її.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57480 (Лаз. 43), арк. 45—46 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися удвоє, як лист. Арк. 46 чистий. У верхній частині
арк. 46 зв., посередині, — кругла печатка розміром 25 × 25 мм на сургучі темного ко-
льору.

Мой велце зичливій приятелю и свате, м̃(с)цѣ пне сотнику баришовскій!

З(ъ) листа вм̃(с). пана, сего юна 1 д. з(ъ) Баришовки ко мнѣ ѡ(т)пущен-
ного, а се(г)ло числа ту(т) мною одобранного, извѣстно мнѣ есть, что панове
племѣнники вм̃(с). пана, пнѣ Тимофѣй Скоропа(д)скій да панѣ Дми(т)рашко,
тепе(р), по уме(р)твїи ей мл̃(с)ти пане(и) родите(л)ки вм̃(с). м̃(с). пана, напри-
краютса ему, хотячи позосталое ¹ на сиротѣ, дѣтей покойного брата вашего,
а моего швагра пана Феодора, паннѣ Уліану и Елену, спадающее имѣніе и
сами(х) оны(х) сиротѣ до себе взяти⟨,⟩; зачи(м) требуешъ, вм̃(с). пнѣ, моеї
пе(р)свазіи, что з(ъ) позостав(ъ)ши(м)ся пререче(н)ны(м) имѣніе(м) и сиротами
мѣете чини(ти)⟨?⟩ и кому оно[е] ² вручити⟨?⟩, понеже вм̃(с). пнѣ у себе и(х)
держать не можете⟨,⟩ ибо статку на(д) число пре(ж)ное тепе(р) поболшало⟨,⟩
на что и кошту бо(л)ш[ъ] ³ уже во всемъ надо(б)но⟨.⟩ Пре(д)лагаю теде вм̃(с).
пну, и(ж)бы помянутаа, на пререче(н)ны(х) дѣтей спадаючаа, ходоба ⁴ в(ъ)
рухомихъ и лежащи(х) речахъ, во все(м) была у вм̃(с). пана до слушного ра(з)-
смотру и ѡ(т)дѣлен(ъ)а в(ъ) цѣлости соде(р)жана⟨,⟩ понева(ж) имѣю теперъ
намѣреніе поеха(т) в(ъ) си(х) числе(х) в(ъ) Глуховъ до яснѣве(л)мо(ж)ного его
мл̃(с)ти пана гетмана, з(ъ) Москвы во(з)вратившогося, дла ѡ(т)дан(ъ)а нале-
житого уклону⟨,⟩ где проситиму у его яснѣве(л)мо(ж)но(сти) // росказан(ъ)а⟨,⟩ ⁴⁵
кому пристойно будетъ пререченны(х) сиротѣ к себѣ в(ъ) опеку приняти з(ъ)
принадлежащимъ на и(х) посессиве ѡ(т)чизны(м) и мате(р)нымъ имѣніемъ⟨,⟩.
Я те(ж), по свое(м) мнѣнію, тое быти за слушность узнаю⟨:⟩, что хто маетността-
(ми) осиротѣли(х) дѣтей ѡ(т)ческими владѣтиметь⟨,⟩ и користоватиме(т)са⟨,⟩
тому и дѣтей ты(х) в(ъ) опеку пристойно есть в(ъ)зяти⟨.⟩ До якого его яснѣ-
велмо(ж)ности блгораз(ъ)смо(т)рите(л)ного ⁵ приказан(ъ)а⟨,⟩ нѣмъ оное со-

тавшогоса имѣнія слушни(м) поря(д)комъ состоятса и(х) дѣле(н)е(,) и вруче(н)е кому осиротѣли(х) паннѣ в(ъ) опеку(,) рачѣ, вм(с). пнѣ, старатись, что(б) в(ъ) семѣ лѣтно(м) времени и статкови тому, яки(й) на сиротѣ ты(х) прина(д)лежить(,) было на зиму уготовано ѿ(т)ческими йхъ по(д)данними и на лука(х) ѿ(т)чизны(х) же сѣно для паши(,) дабы чре(з) безко(р)мищю не было якого в(ъ) то(м) ста(т)ку убы(т)ку(,) и вм(с). пну в(ъ) то(м) бы в(ъ)пре(д) не ѿ(т)вѣствова(т)(,) . Сіе вм(с). пну совѣтно пре(д)ложивъ, его (ж) сватовско(й) прія(з)ны назавше себе вовѣраю и есмѣ(.)

Вм(с). м(с). пну все(г)[о] добра зичливи(й) прѣ(л) и сватѣ.

Полковникъ Кочубе(й) ⁶.

1730 ю(н). 8 д.

45 зв.

Жуки. //

Надпис. Моему велѣе зичливому пріателевѣ и свату, его мл(с)ты пану Симеону Сулимѣ, сотниковѣ баришовскому, подати ⁷.

Помітка адресата. Получень в(ъ) Баришовку іюня 13 д.

46 зв.

1730 году(,) ⁸. //

№ 38. 1730 р. липня 26. Искрицький Петро до [тестя Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша], з повідомленням про те, що, за наказом дружини гетьмана, має одержати від ропського старости десять карбованців за ятку, а незабаром — двісті карбованців за двір і купчий запис на нього в Стародубському магистраті.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57480 (Лаз. 43), арк. 104, 104 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надпис, помітка адресата, печатка відсутні. Адресат встановлюється на підставі інших документів рукопису.

Милостивѣйшій мой ѿ(т)че и добродѣю(.)!

По о(т)правѣ писма, о(т) мене писанного до вм. м. добродѣя, припомина(л) я ясневел)можной добродѣйцѣ взглядомъ двора, прито(р)гованного для мене у пна Силевича(,) по которо(м) моемъ предложеню приказала ясневел)можная пну господаревѣ написа(т) до старости ропского(,) что(б) тотъ дво(р) заплатилъ(,) а на скоро(м) времени(,) что(б) пе(р)вѣе за ятокъ дальдеся(т) рублей(,) ; при о(т)дачи же в(ъ) скорости оста(л)ни(х) денегъ, двохъсотъ рублей(,) что(б) купчую з(ъ) майстрату Стародубовского взя(л) на імя мое, о то(м) ему о(т) его мл(с)ти пна господара приказано, обявляю(,) . О про(т)че(м) же чре(з) повто(р)-
104 ни(й) мой листь буду писа(т) до вм. м. // добродѣя(,) а тепе(р) тимъ кончу, же есмѣ.

Вм. м. добродѣевѣ щирозичливи(й) ¹ синѣ и ни(з)ки(й) слуга(.)

Петро Искрички(й) ².

Глу(х).

104 зв.

Юля 26 д. 1730 году. //

№ 39. 1730 р. липня 30. Іскрицький Петро до [тестя Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша], з проханням підшукати йому для купівлі хутір, про який повідомити Острозькому Костянтину, господареві гетьманського двору, в Стародуб.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 105—106 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 106, 106 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні. Адресат встановлюється на підставі інших документів рукопису.

Мл(с)тивѣйшій мой о(т)че и добродѣю (>,)!

Господа(р) двору реймента(р)ского пнѣ Костантій Острожскій мѣеть, по указу ясневе(л)можного добродѣя, прійдучого августа 1 или 2 числа о(т)ездить в(ѣ) Мглинѣ для взят(ѣ)я на урадѣ тамошно(м) купчой на покупленніе груннта его ясневе(л)можно(сти) (>,) а о(т)то(л) ((:))еще для лучшей крѣпости (:)), прибувши в(ѣ) Стародубѣ, з(ѣ) майстрату тамошного взя(т) мѣеть еѣтракто(м) купчую ти(х) покупленни(х) грунто(в) (>.) Которій поневажѣ, за волею ясневе(л)можной паней, за одни(м) заходомъ и ¹мнѣ осмотрува(т) буде(т) прито(р)-гова(т) ² хуто(р) (>);, того ради блгволи, в.м. м. добродѣй ³ (>,) освѣдомивши(с) о ⁴ его, господара, // в(ѣ) Мглинѣ прибутій, обявить пи(с)момъ своимъ о хуторѣ (>,) ежели якій на продажѣ имѣється поблизу (>,) а хоча й и в(ѣ) ра(з)стоянню о(т) Стародуба ⁵, {би-м бы ⁶ былъ угодень (>,) и что(б) при немъ млинѣ заня(т) мощно было (>);, понеже такъ в(ѣ) скоро(с)ти, а особливе не знаючи осѣдлостѣй тамошни(х), господа(р) не може(т) винайти бе(з) обявлен(ѣ)я ⁷ ему (>);, О якую в.м. м. добродѣя отеческую милость поко(р)нѣйше просячи (>,) застаю (>.)

105

В.м. м. добродѣя щирозичливи(й) синѣ и нижайши(й) слуга (>.)

Петро Іскрицьки(й) ⁸.

Глу(х).

Юля 30 д. 1730 году. //

105 зв.

№ 40. 1730 р. серпня 29. Юркевич Григорій до [Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша,] з повідомленням про те, що до закінчення слідства руднею має володіти, за рішенням гетьмана, пані Чарнишева.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 47—48 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удванадцятро, як лист. Арк. 48, 48 зв. чисті. Печатка, надпис, помітка адресата відсутні. Особу адресата встановлено на підставі інших документів рукопису.

Милостиви(й) мой до(б)родѣю и патроне!

По челоби(т)ю в(с)с. до(б)родѣя в справѣ его о ру(д)нѣ, з пнѣ Чарнишевою спорной, указъ пнски(й) ¹ при се(м) до в(с)с. до(б)родѣя соо(б)щаючи, доношу, что его пнская ясневелмо(ж)но(ст) не сои(з)волилѣ, дабы ру(д)нею до росправы пнѣ Чарнишевой не владѣ(т), а изволи(л) сказа(т) (>);: «Когда, де, розыскъ учини(т)ся и ежели явиться неслухноѣ завладѣнне, тогда мо(ж)на буде(т) о(т)каза(т)». При семъ нео(т)мѣнной в(с)с. до(б)родѣя ласкавости себе поручая, пребываю.

В(с)с. до(б)родѣевѣ всезичливѣйши(мъ) и на(й)поко(р)нѣйши(мъ) слугою. Григори(й) Ю(р)кеви(ч) ².

Августа 29 (д). 1730 году.
Глуховъ.

PS. По присылце о(т) пней Ча(р)нишевой к розиску повѣренно(г)ло з(ъ)
47 крѣпостями (,) ука(з) к ней пнски(й) о(т)правлень // при семъ же (,) для того
что(б) пп. розыщики тотъ пнский ука(з) при своемъ писмѣ до ей послали, и мо-
же(т) сіе скорѣ здѣлати(с), и о(т)вѣтъ о(т) ней могутъ получи(т) (,). А когда (б)
о(т)селя чре(з) почту тотъ ука(з) к ней посла(т) (,) то она, получивши то(т)
ука(з), скаже(т), что и не получила оно(г) (,) и тимъ в дѣлѣ остановку здѣла-
47 зв. е(т) (,) //

*№ 41. 1730 р. вересня 4. Панюшка Кирило до Скорупи Григорія,
знатного бунчукового товарища, із запевненням, що поверне
йому борг через пана Рубця Юрія.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 49, 49 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 49 зв. чистий. Печатка, над-
пис, помітка адресата відсутні.

Блгородни(й) м(с)цѣ пне Скорупа, мнѣ вѣдце м(с)цѣ пне и все(г)да доз(ъ)-
нани(й) блгодѣтелю!

Писание ко мнѣ ω(т) вашего блгородия получи(л), в которо(м) виражено,
аби-мъ¹ я учинилъ оплатку по облѣку, мною даномъ вашему блгородию (,).
Но poi(с)тинѣ надѣяв(ъ)ся я, что уже вамъ пнѣ А(н)дре(й) Рубецъ уплати(л),
или облѣкъ мо(й) премѣни(л), понева(ж) я до его ко(л)к[о]кро(т)не² разовѣ
писа(л) и слове(с)но говори(л), и онъ хотѣлъ вашему блгородию в скоро(с)ти
уплати(т) (,). А й тепе(р) до его з наро(ч)но ω(т) мене по(с)лани(м) пишу, аби
о(н) блгороди[ю]³ вашему всеконе(ч)не уплати(л) (,) и что ω(т) его получу,
то я самъ могу з вамъ повѣдѣтися (,). О че(м) в(ъ) обявление вашему блгородию
подавши и его (ж) все(г)да неω(т)емлемо(й) прияз(ъ)нѣ полецѣвши(с), зо(с)-
таю (,).

Блгородия вашего доброжелате(л)ни(й) и ни(з)ки(й) слуга.

Кири(л)ль Панюшка⁴.

1730 року се(н)теб[р]а (<)4 д.

49 Пога(р) (,) //

*№ 42. 1730 р. вересня 9. Галецький Семен, стародубський полковий сотник,
дякує Сулимі Семену, баришівському сотникові, за гостинність
і просить два барильця вина, за що обіцяє віддячити.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 50—51 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 51 чистий. На полі з право-
го боку арк. 51 зв., посередині, — кругла печатка розміром 20 × 20 мм, у центрі якої зоб-
ражений щит у вінку, під ним ініціали С і П, над ним ініціали С і Г (тобто «Семень Га-
лецький, сотник полковий», або «Семень Галецький, Стародубовський полкъ»), між якими
зображений пернач.

Любе(з)ни(й) мо(й) м(с)цѣ пне брате и мно(г)лоу(з)на(н)ни(й) блгодѣтелю,
блгородни(й) м(с)цѣ пне сотнику баришовски(й) (,)!

За прїятыє гости(н)ное на(с), подорожни(х), бл̃городни(мъ) домо(мъ) в(с̃). м(с̃). п̃на ве(л)це и поко(р)не такъ я, яко и ко(мъ)пан̃ѣя, мнѣ присуство(н)-ная, бл̃года(р)ствуемъ и желае(мъ) ¹, аби бг̃ъ всемогущи(й) послалъ желаемую в(с̃). п̃ну з̃ млоу его сожите(л)ницею презе(н)цию ² в(ъ) нашихъ краяхъ литовски(хъ) воз(ъ)бл̃годари(т)⟨,⟩. При том же оз(ъ)на(й)мую в(с̃). м(с̃). п̃ну⟨,⟩ что сего, на датъ писа(н)ного, чи(с)ла к(ъ) об̃дной порѣ в(ъ) Лубнѣ я прибуль, и по ла(с)цѣ е̃й м(с)цѣ п̃нѣ тещи в(с̃). п̃на имѣемъ кватеру, о(т)веде(н)ную на предм̃стю, на грунтъ еи же м̃лости⟨,⟩ где объежжаючи(й) возъ з(ъ) виномъ в(с̃)тини(мъ) споткале(мъ)⟨,⟩ которому хочъ и хотѣло(с) убитокъ з(ъ)дѣлать, то(л)ко не здарило(с) нѣ судна⟨,⟩ анѣ чимъ наволочи(т). Того ради, с(ъ)коштовавши, в(ъ) цѣлости о(т)пу(с)тиле(мъ)⟨,⟩. Да з(ъ)верхъ того, на нужду дорожную з(ъ) воза в̃шо(г)ло в(ъ)зяле(мъ) сафя(н) оде(н)⟨,⟩ рижу фунтъ⟨,⟩ и бобко(в) жменю⟨,⟩ и за то прошу покорне не по(с)ко(р)бѣть⟨,⟩ гди жъ я облѣгуюсь в(с̃). м(с̃). п̃ну о(т)вдѣчити⟨;⟩. Да прошу поко(р)не по любвѣ своѣй обон(хъ) винѣ оставить по бари(л)цу // и ониѣ хочъ мои(мъ) же литвино(мъ), котори(й) буде(т) 50 еха(т) зимою⟨,⟩ пере(с)лать к(ъ) намъ въ Литву⟨,⟩ а я в(с̃). п̃на литовскимъ го(с)ти(н)це(мъ) о(т)бл̃годарить не оставлю⟨,⟩. В томъ и пишу(с)ь⟨,⟩

Вш̃ь м(с̃). м(с̃). п̃ну, моему се(р)дечне коханому брату⟨,⟩ и мно(г)лоу(з)-нанному бл̃годѣтелевѣ⟨;⟩, всего добра желате(л)ни(й) и слуга поволн[и](й). Сотникъ полкови(й) стародубо(в)ски(й) Семѣ(н) Галецьки(й) ³.
З(ъ) Лубе(н)⟨;⟩.

Септѣв(р). ⟨;⟩9⟨;⟩ (д). 1730 году.

Hic etiam et ego cum(m) epistola parentis humilima(m) meam reddo veneratione(s) et opto ut Deus ⁴ teroptimus salute(m) magnificencia(m) veltra(s) mil-lat et servet.

Petrus Galecki ⁵. //

50 зв.

Надпис. Високобл̃городному его м̃лости п̃ну Семѣну Сулимѣ, сотниковѣ баришовскому, моему се(р)дечне коханому приятелевѣ, бл̃годѣтелевѣ⟨,⟩ и брату⟨,⟩ подати ⁶. //

51 зв.

№ 43. 1731 р. квітня 1. Іскрицький Петро до тестя Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з повідомленням про своє прибуття з Польщі до Києва і побажанням здоров'я.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57480 (Лаз. 43а), арк. 52, 52 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надпис і печатка відсутні. Особа Скорупи Григорія встановлена на підставі наступного документа рукопису, уміщеного на арк. 53—55 зв.

Мл̃(с̃)тивѣйшій мой о(т)че и добродѣю⟨,⟩!

По многи(х) приключивши(х)ся мнѣ в(ъ) По(л)щи о(т) ляховѣ, а ба(р)зѣй жидовѣ⟨,⟩ туда едучому и во(с)пя(т) поворочаючомуся⟨,⟩ напастехъ и нападе-

ніяхъ(;) , заледво сего, нижей на датъ положенного, числа(,) бжіймъ смотреніємъ(,) и вшмъ отечески(мъ), въ пути сохраняющимъ мя, блгословеніємъ(,) в(ъ) цѣлости прибылемъ до Кіева(;) , где о(т) дражайши(х) вм. м. добродѣя синовъ(;) , а мойхъ коханихъ пановъ¹ швагровъ, ту(т) студующихъ, увѣдомившися о цѣлости здоровья обойхъ вм. м. добродѣйства, мойхъ милостивѣйшихъ
52 родителей(,) по премногу синовскимъ моймъ тѣшуся се(р)дцемъ(;) , желая // усе(р)дно(,) абы оноє вишняго де(с)ницею и в(ъ)предѣ ненарушно сохранено било(;) . Чого сторично усе(р)дствую и есмь(.)

Вшей отече(с)кой млсти, моего млостивѣйшого добродѣя, щирозичливи(й) синь и нижайши(й) слуга(.)

Петро Іскрицкі(й)².

Кієвъ(.)

52 зв. Апри(л)(:). 1 д. 1731 году(.) //

№ 44. [1731 р. травень—червень]. Апостол Юліана, гетьманова, до Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з пропозицією засватати його дочку Елену за свого братанича Іскрицького Петра.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57480 (Лаз. 43₃), арк. 74—75 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 75, 75 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні. Датується на підставі інших документів рукопису.

Намъ зичливи(й) пртлю(,) пне Григори(й) Скорупа(.)!

Еще предѣ ω(т)ездо(м) пна наше(г)ло в(ъ) Москву намѣренни мы били, за волею (ж) пна наше(г)ло, писа(т) къ вм(с)ти, желаючи сприятелитися з(ъ) до[мо]мъ вши(мъ)(,) но понева(ж) тоє намѣреніє нше такъ скоримъ ω(т)су(т)етвиє(мъ) з(ъ) Глухова пна нше(г)ло(,) яко и нѣкоторими домашними пресѣклося тогда трудностями(,) того ради з(ъ) тимъ до вм(с)ти ω(т)озво(мъ) ажъ по сее укоснѣли время(:). Тепе(р) теди тоє прежде завзятоє намѣреніє нше(,) желаючи мы привесть во исполненіє(,) и хотячи любезную доче(р) вшу пну Елену братаничовѣ ншему Петру Іскрицкому в(ъ) доживотно(г)ло пртля сакраменталнимъ сочета(т) союзомъ(,) з(ъ) тимъ ншимъ до вм(с)ти ω(т)зиваемся писаниємъ(,) чрез(ъ) которое просимъ вм(с)ти такому обополному з(ъ) пно(мъ) нашимъ не ω(т)ректи намѣренію(,) якоеє, за щасливи(мъ), да(ст)
74 бгъ, поворотомъ в(ъ) Глуховъ пна наше(г)ло, желаємъ(,) // за согласнемъ къ тому вм(с)тинимъ, брачнимъ окончи(т) актомъ(,) обявляємъ(,) сему же желанію ншому согласного ω(т) вм(с)ти очекиваемъ¹ ω(т)вѣту(,) . В(ъ) прочемъ же остаємся(.)

Вм(с)ти всего добра зичливая.

74 зв. Іулиянна Апо(с)толова, гетманова². //

№ 45. 1731 р. червня 12. Іскрицький Петро до тестя Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з синівською вдячністю, побажанням здоров'я і повідомленням про те, що тестеві слуги ним відпущені з Глухова додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 53—55 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 55 зв. чистий. Арк. 54, 54 зв. — це конверт розміром 110 × 85 мм, з краями, скріпленими зісподу, посередині арк. 54 зв., круглою печаткою розміром 15 × 15 мм на червоному сургучі з зображенням кулі у плетиві, яка тримає стрілу і кулю над нею меншого розміру в ореолі.

Милостивїйшій мой о(т)че и добродѣю(.)!

За всякіє бл̄годѣянїя, по(д) часѣ бытно(сти) моеї в(ъ) дому отече(с)комъ, вм. м. добродѣя(,) мл̄(с)тиво мнѣ явленная (,);, а ба(р)зѣй за усиновленіе(,) кѣ тому же и за таковаго по се(р)дцу моему друга(,) любимую доче(р) вм. м. добродѣйства(,) которую з(ъ) че(с)тни(мъ) а поважному ихъ домовѣ пристойнимъ вихован(ъ)емъ в(ъ) законное принялемъ супружество(,) при доземно(мъ) моемъ челобытїи поко(р)нѣйшое во(з)даю бл̄года(р)ствіе(,) в(ъ) томъ записуючися(,);, что будемъ оба бгу поспѣшествующу кѣ тому усе(р)дное ложить старате(л)ство(,) дабы за // бл̄гословеніемъ бжїимъ и вшїимъ родите(л)скимъ(,) бгу угодное препровождаяще житїе(,) дал(ъ)шую любовь(,) ласку(,) и милость отече(с)кую нео(т)емлемую(,) но паче вящшую могли своїми стязати услугами(,) а бл̄гословеніе бжїе и вше родите(л)ское, аки неистоощаемое собирать сокровище(,). Которому и тепе(р) о(т)давши себе(,) перебуваю ¹(.)

Вм. м. добродѣевъ щирозичливїй синь и нижайши(й) слуга(.)

Петро Іскрички(й) ²(.)

Глу(х)(.)

Юня 12 д(.) 1731 году(,): //

53 зв.

PS(,). Жена моя(,) а вм. м. добродѣя доче(р)(,) при обятїи ногъ его отечески(х) нижайше б(ъ)етъ чоломъ(.)

Служителѣ вшой отече(с)кой мл̄сти Іванъ Великій, староста кустички(й)(,) и Тимофѣй Шкля(р), припровадивши насъ в(ъ) Глуховъ в(ъ) цѣлости(,) о(т)пущени в(ъ) домъ з(ъ) чоти(р)ма кон(ъ)ми возовими(,) которїе били по(д) возами с(ъ) нами(,) и пятимъ ве(р)ховимъ(,) доношу вм. м. добродѣевъ(.) //

55

Надпис. Мл̄(с)тивїйшому моему о(т)цу и добродѣевъ, его мл̄(с)ти п̄ну Григорїю Скорупѣ, знатному товаришевѣ бунчуковому, пода(т) ³(,) //

54

Помітка адресата. Полученъ іюня 14(,): д. року 1731 о(т) пна Іскричко(р)[о] ⁴. //

54 зв.

№ 46. 1731 р. жовтня 18. Грабянка Григорій, гадяцький полковник, до гетьмана про роботу, виконану ним при гаченні Гадяцької греблі, і з запереченням наклепів господаря Гадяцького замку пана Казановича.

Подається за рукописом Бібліотеки ім. В. І. Леніна в Москві, фонд 159, № 389 (454), арк. 1, 1 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Надпис і печатка відсутні.

Ясневелмо(ж)ний м̃(с)цѣ пне гетманъ и кавале(р)⟨,⟩ всемл̃(с)тивѣйший мнѣ пне патроне и велики(й) добродѣю⟨.⟩!

Будучи а на слу(ж)бѣ ея імперато(р)ского влч̃(с)тва при ленѣйной работѣ, получил сего фкта(б)ра 2⟨.⟩ числа листь⟨,⟩ которимъ изволите, ясневелмо(ж)-но(с)ть в̃ша, писать з(ѣ) наганою⟨,⟩ бу(д)то я по указамъ в̃шой ясневелмо(ж)-ности исполненія в(ѣ) гаченню греблѣ Гадяцкой⟨,⟩ не чинилъ⟨,⟩ и якоби оная самими до замку Гадяцкого прислушаючими по(д)даними⟨,⟩ якъ господа(р) замкови(й) п̃нь Казановичъ доносить, угачена, и даби на тоє мнѣ писменно до в̃шой ясневелмо(ж)ности ф(т)вѣтствовати⟨,⟩ в(ѣ) то(мъ) же указѣ повелено⟨.⟩ Теди на оноє в(ѣ) ф(т)вѣтъ поко(р)ностію моею доношу, что гачен(ѣ)е помянутой греблѣ, хотя з немалою трудностію⟨:(.) при такъ многи(х) сего лѣта бывши(х) г̃(с)дрственни(х) и войскови(х) дѣлахъ в(ѣ) висилки тро(ж)дн козако(в)⟨,⟩ а в четве(р)тоє мужиковъ на ленѣйную работу⟨,⟩ тако(ж) в(ѣ) килкакротной туда (ж) запасовъ виправѣ⟨:(.) мнѣ было⟨,⟩ ф(д)накъ я, выше показан(ѣ)ни(й) указъ приводя во исполненіе, старался по всякой возмо(ж)-ности означенную греблю угати(т). И собирая килкакротне якъ козаковъ⟨,⟩ такъ з(ѣ) свои(х) и прот(ѣ)чии(х) де(р)жавцовъ маєтно(с)тей мужико(в)⟨,⟩ до тро(х) разъ оную угачовалъ, толко (ж) за сеголѣтнимъ ф(т) валнихъ дожчей наводненіемъ нево(з)можно было ей удержати⟨,⟩. Но я, усмотря способъ⟨,⟩ велѣлъ на мой денги работниковъ нанима(т)⟨,⟩ и згори Псла просто канали вши(р) на двана(д)цять са(ж)ней⟨,⟩ долго ведучи воду, копа(т) далеко¹⟨,⟩ и тимъ греблѣ многую полегкость для сна(д)нѣйшого занятя⟨,⟩ учинилъ⟨,⟩ где и самъ неф(т)ступно присутствовалъ⟨,⟩ и мѣлъ заразъ и про(р)ву матеріа-лами, на то уже з(ѣ)готованними⟨,⟩ задѣловать⟨,⟩. А же за(й)шолъ указъ⟨,⟩ // дабы мнѣ с полкомъ чимъ на(й)скорѣй слѣдова(т) для военного случая на сро(к) в(ѣ) походъ⟨,⟩ муслемъ, оставя гребельное дѣло⟨,⟩ на службу мона(р)шую ити⟨,⟩ где и ннѣ фбрѣтаюсь⟨,⟩ ф(д)накъ греблю гати(т) приказалъ, уже по готовому ладу, атамановъ гадяцкому, придавши в(ѣ) помо(щ) з(ѣ)начкового товариша⟨,⟩ з(ѣ) другими пристави⟨,⟩. Которіє по моему приказу и по двомъ писмамъ с походу, о(т) мене писан(ѣ)нимъ⟨,⟩ оную гре(б)лю и угатили⟨,⟩. И такъ неповиннѣ за ф(д)ну греблю килкакротніє з(ѣ) наганою указы ф(т) в̃шой ясневелмо(ж)ности не без(ѣ) стида получаю⟨,⟩ ибо елико сили моеѣ ставало⟨,⟩ всякое старан(ѣ)е коло помянутой греблѣ ложилъ⟨,⟩. А п̃на Казановича⟨,⟩ что(б) и ногою на греблѣ былъ⟨,⟩ ни разу я не видѣлъ⟨,⟩ и что онъ же, п̃нь Казановичъ, доносилъ⟨,⟩ бу(д)то вышепомянутая гребля самими посполитими, до за(мъ)ку прислушаючими лю(д)ми, угачена⟨,⟩ то проти(в) того атаманъ городовой гадяцки(й) писмомъ свои(мъ) фбъявляе(т) мнѣ⟨,⟩ же и в небытно(ст) мою де(р)жавскихъ сѣлъ люде⟨,⟩ а не саміє замковіє, греблю гатили⟨,⟩. А когда, по занятю про(р)ви, для лучшей покрѣпи⟨,⟩ по моемъ же с походу писму, оная гребля поновляла(с)⟨,⟩ то саміє толко дер(ѣ)жавскіє по(д)данніє были⟨,⟩ а з(ѣ) замковихъ, пишетъ онъ, атаманъ, нѣкого не имѣло(с)⟨,⟩. И такъ п̃нь Казановичъ, дво(р)ско здоблячи(с), чужими трудами⟨,⟩ напрасно мя до в̃шой ясневелмо(ж)ности описалъ⟨,⟩ за що готовъ наочне невинно(ст) мою во время свое фправдати⟨,⟩. Чего для прошу поко(р)не впре(д) таки(мъ) доносителямъ⟨,⟩ напрасно на мене гнѣвъ ясневелмо(ж)ности в̃шей

наводячимъ (<,) не вѣрити (<,) но суде(р)жати мене, во всемъ послушного слугу, в(ъ) мл(с)сти, вѣйшо(мъ) своемъ блгопризрѣній (<,) . Которому навсегда польщя(с), пребываю (<.)

Вшо(я) ясневелмо(ж)ности, всемл(с)тивѣйша(г)[о] мнѣ пна патрона (<,) и великого до(б)родѣя (<,) нижа(й)ши(й) слуга.

Ея імперато(р)ского влч(с)тва войска Запоро(ж)ского полковникъ гадяцки(й).

Григори(й) Грабя(н)ка ².

Року 1731 окте(б)ра 18 д.

Лаге(р) при 9 (<.) крѣпо(с)ти. //

1 зв.

№ 47. 1731 р. грудня 10. Есимонтовський Олексій, мглинський сотник, до Іскрицького Петра, знатного бунчукового товариша, з повідомленням про те, що купчий запис, на бажання останнього, переписано, а дучівниця Хирси, яку Мглинський сотенний уряд визнав неправильно і подав до Глухова на перегляд, зараз знаходиться в Стародубському полковому суді.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 26—27 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удванадцятєро, як лист. Арк. 27 чистий. На полях з лівого і правого боків арк. 27 зв., посередині,— два сліди від круглої печатки діаметром орієнтовно 22 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

М(с)цѣвий пне Іскрицький, з(ъ)на(т)ний товаришу бу(н)чуковий, мнѣ велце м(с)цѣви(й) пне і все(г)да наде(ж)дни(й) благодѣтелю (<,)!

По желанію вм(с). м(с). пна, купчую сура(з)ную переписано і во оной, что потребнишее, виражено (<,) . А о Хи(р)синой духов(ъ)ниці тако о(з)на(й)мую, что она(я), якъ нена(д)лежащи(м) поря(д)комъ и переводомъ злохи(т)рнимъ плута Хи(р)си писана (<,) по челобитію брата его, про(с)тодушного члв(ъ)ка и во в(ъ)се(м) о(т)цу по(с)лушного, і войсковіе слу(ж)би, за совокупного житія з(ъ) Хи(р)сою, сами(м) імъ, за домъ о(т)че(с)кий, о(т)бивающого, ра(з)с|мотрениемъ ¹ із с(ъ)ли(д)ствие(м) уряду, на(с), сотен(ъ)ного Мглин(ъ)ского, узнана бы(т) неправи(л)ная и для того мнѣние(м) наши(м) по(д)писана в(ъ) разсмо(т)рєние вишше(й) в(ъ)ла(с)ти ку на(д)лежащой ка(с)сацій. Для чего бра(т) Хи(р)си(н), узнав(ъ)ши в(ъ) се(м) і в про(т)чемъ обиди немалия, дѣючися ² о(т) Хи(р)си, заве(л) пошину о(т)чини до Лисицкой ³, в(ъ) продажу я(с)невел(л)мо(ж)ному пну, до високого // его пнского ра(з)су(ж)дениа и до конє(ч)ной судовой децизий. Якое дѣло с про(т)чийми рози(с)ками, о(б) немъ же, Хи(р)сѣ, чинен(ъ)ними, пре(ж)де било о(т)о(с)лано, по указу, в(ъ) Глуховѣ, при рози(с)ку пна Пекалицкого с товарищи, потомъ, по челоби(т)ю жителей дронов(ъ)скихъ, при указѣ пнскомъ, в Стародубовѣ, а из(ъ) ⁴ Стародубова паки во (М)глинѣ, о(т) его мл(с)ти пна судий, з(ъ) Мглина же, по указу его мл(с)ти г(с)пдна по(л)ков(ъ)ника нше(г)[о] стародубов(ъ)ского, з(ъ)нову в(ъ) Стародубовѣ (<,) . А якое окончание судомъ пол(ъ)ковимъ учини(т)ся, прѣ то не из-

26.

вѣстенъ, токмо і о семъ о(б)яв(ъ)ляю, что по(л)ковая ста(р)шина пре(ж)де в(ъ) розговорахъ узнавали духов(ъ)ницу Хи(р)сину бѣ(з)си(л)ную и не(с)лушную(,). Ту(т) же осо(б)ливе о(б)яв(ъ)ляю о при(с)ланно(м) указѣ о приготов(ъ)лени ся в(ъ) пох(о)д) военни(й) в(ъ)сяки(м) чина(м)(,). При се(м) зо(с)тою ⁵.

Вм(с). м(с). пну всего добра желате(л) і слуга найпово(л)нийший(,).

Со(т). м(г). А(,). Есимо(н)(,)⁶.

1731-(г)lo] году(;) дека(б)ра 10 д.

26 зв.

Мглинъ(,). //

Надпис. Его мл(с)ти пну Петру Искрицкому, зна(т)ному товаришовъ бунчуковому, моему м(с)цѣвому пну и наде(ж)дному блгодѣтелевъ(,) в(ъ)ручи(т) ⁷.

27 зв.

Помітка адресата. По(д)(:). дека(б)(.) 10 д. 1731 году в(ъ) Лубенка(х) ⁸(.) //

№ 48. 1732 р. березня 9. Завадовський Василь повідомляє Скорупі Григорію, знатному бунчуковому товаришеві, про те, що разом із паном Дзевульським має вести слідство в справі Скорупи Григорія з пані Чарнишевою.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 57—59 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учтверо, як лист. Арк. 57 зв., 59, 59 зв. чисті. Арк. 58, 58 зв. — це конверт розміром 95 × 115 мм, кінці якого зісподу скріплені круглою печаткою діаметром 16 мм на червоному сургучі з зображенням щита в плетиві, на щиті бик з вершиком, угорі по кутах іціціали В і Z.

Сердечни(й) брате и благодѣтелю, м(с)цѣ пне Григори(й) Скоруппа!

Сего, на датѣ положенного, чи(с)ла(,) получи(л) я ѡ(т) по(с)ла(н)ного вашого козака(,) висоце поважни(й) я(с)невелможного добродѣя его мл(с)ти пна ге(т)мана и кавалера(,) по челоби(т)тю вм. м(:). пна(,) на пню Чарнишеву(,) указъ(,) в которо(м) что певелѣвае(т)ся [!] на(м) с пно(м) Дзіевулски(м) слѣдова(т)(,) тоє копією того (ж) указу вм. м(:). пну обьявляю(,). А до пна Дзіевулского завтрешнего дня пошлю своего человѣка(,) просячи, чтобы зо мною ѡбачи(л)ся(,) и якоє ѡпредѣленіє до исполненія ѡно(г)lo] з собою учини(м)(,) ѡ то(м) и вм. м(:). пну не умедли(м) датѣ знати(,). При се(м), дружеско(й) его жъ любвѣ навсєгда мя рекомендуя(,) ѡстаюсь(,)

Вм. м(:). пну и се(р)дечному брату и благо(д)(:)¹ доброжелате(я)ни(м) и повслни(м) слугою.

Васили(й) Завадовски(й) ².

Ма(р)(:). 9 1732 году.

57

Дохновичи. //

Надпис. До рукъ его мл(с)ти пна Григорія Скоруппи, зна(т)ного товариша бунчукового, ѡ(т)дати належи(т) ³. //

58

Помітка адресата. О(т) пна Завадовско(г)lo] о полученіи указу я(с)невел(л)(:). еха(т) ему на розискъ в справѣ моеѣ з п. Ча(р)нишевою и о присилцѣ мнѣ копіи указу. Пода(н) року 1732 ма(р)(:). 9(:) ⁴. //

58 зв.

№ 49. 1733 р. лютого 12. Симонтовський Олексій, бунчуковий товариш,
до Галецького Семена, стародубського полкового сотника,
з вимогою десяти талярів боргу, а також відповідь Галецького Семена
з обіцянкою сплатити борг.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 62—63 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк 63, 63 зв. чисті. Надписи та печатки відсутні.

Вм(с)ць пне Галецьки(й), со(т)нику по(л)кови(й) стародубовски(й)⟨,⟩ мнѣ
велце кохани(й) друже и блгодѣтелю!

Пожалу(й) занеха(й), вм. м(с). пнѣ, непотребную свою о(т)гово(р)ку во
о(т)данню мнѣ десяти таляре(й) дене(г), а противь данно(г)ло] свое(г)ло] само-
ручно(г)ло] пи(с)ма мнѣ, изволте зо мною, консе(р)вуючи свою че(ст), роздѣ-
ла(т)ся, ибо еще Никита, злотникъ, с(ъ) товаришемъ своимъ финтъ сребра мое-
(г)о похитили⟨,⟩. Зачи(м) повторе братски и кра(й)не прошу вм. м(с). пна де-
ся(т) таляре(й) дене(г) ему, по(с)ланному моему, на ну(ж)ную потребу мою
о(т)да(т) или пре(з) свое(г)ло] кого з они(м) же до мене при(с)ла(т) и свое пи-
сане, на оніе данное, до себе о(т)обра(т). Пр[и с]ємъ¹ зо(с)таю.

Вм(с). м(с). пну доброжелате(л)ни(й) и до услугъ поволни(й).

А⟨:⟩. Есимо(н)⟨,⟩, т⟨.⟩ бу(н)⟨,⟩².

1733 го(д)⟨:⟩. febbra(л). 12 д. //

62

Мо(с)ць пне Алеѣ(й) Симо(н)товъ(с)ки(й) и друже стари(й) мо(й)!

Пожалу(й), друже(с)ко ва(с) прошу, я не вѣдаю, что то(т) зло(т)ни(к)
плу(т), да перенявсь³ за его ва(м) десе(т) таляре(й) заплати(т). И я надѣяльсь
по вашецъ, что не та(к) нагло станете доправля(т). А ежели по свое(й) любвѣ
не (с)хочете до десятиухи⁴ по(ж)да(т) денегъ, то я оного ва(м) ѡ(т)да(м) паки
въ ваши руки. О сие вашецъ поко(р)не и брате(р)ско прошу и за(с)лужи(т)
готовъ.

Семе(н) Галецьки(й). //

62 зв.

№ 50. 1733 р. лютого 22. Романовська Христина до кума
Симонтовського Олексія, бунчукового товариша, з подякою
за позичені гроші, сіно і гречку і повідомленням про те, що горілку
вона повертає, а гроші і сіно просить почекати.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57480 (Лаз. 43_з), арк. 64—65 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 64 зв., 65 чисті. По краях угорі і внизу арк. 65 зв., посередині, — два сліди від печатки розміром орієнтовно 15 × 15 мм на червоному сургучі, який наполовину висипався.

М(с)ць пане Семонтовски(й)⟨,⟩ мой велце м(с)цьвый пне¹ куме⟨,⟩ и особ-
ливый блгодѣтелю⟨.⟩!

За вызиченные мнѣ ден(ъ)гы чре(з) такъ немалое время всепоко(р)не блго-
да(р)ствую вм. м(с). пану и блгодѣтелевъ⟨,⟩ тако(ж)де за поль стана горѣлки⟨,⟩
и за полу(с)макъ гречки⟨.⟩ Якую горѣлку тепе(р) посилаю чре(з) своего члка
костянского Бѣленка⟨.⟩, а ѡ денга(х), пяти таляре(х) бытихъ, прошу всени-

жайше хочь мало что в(ъ)пре(д) еще сождать(.), и полусмака гречки(.) На сьно позичаное сей же Бъленокъ о(т)вѣ(т)ствоваль(.), же стогъ за сто(г)(,) шести копъ присажены(х), в(ъ) то время просили(,) а не ден(ъ)гами(,) и такъ того всего сьна двана(д)цять возковъ остра(м)ковъ наклали(.) Ѡ че(мъ) и я тепе(р) особливе прошу вм. м(с). пна и вседо(з)нанно(г)lo блгодѣтеля сьномъ же приня(ти)(,) любо из(ъ) интересо(мъ) якимъ(.) В(ъ) чомъ на блгодѣте(л)-ски(й) респектъ наде(ж)дна будучи, застаю(.)

Вм. м. м(с). пану и блгодѣтелевъ всего добра зичливая и всенижайшая слуга(.)

Христина Иванова Раку(ш)кина Романовская ²(.)

Z(ъ) Ко(с)тенычъ(.)

64 Февруа(р). КВ [22] (д). 1733 року(.) //

Надпис. Моему вел(ъ)це м(с)цѣвому пану(,) и особливѣйшому блгодѣтелевъ(,) его мл(с)ти пану Алеѣю Симо(н)товскому(,) товаришу бу(н)чуковому(,)

65 зв. моему м(с)цѣвому пну куму(,) всенижайше ³(.) //

№ 51. 1733 р. лютого 25. Лизогуб Семен, генеральный військовий обозний, до майбутнього зятя з відповіддю, що дочку, можливо, віддасть за нього, якщо буде точно відома частина спадщини останнього, та замітки Савич Анни Василівни, зятевої матері, до можливої розмови з майбутнім тестем.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 60—61 зв. Частина документа, належна Лизогубові Семену, — це тогочасна копія, зроблена для «Меморіалу до розговору», а сам «Меморіаль» є оригіналом. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надпис, печатка відсутні.

Копія з(ъ) ли(с)та п(.): Семенового.

Любезно(й) мо(й) м(с)цѣ пне зятю!

Дочерь ншу еще развѣ за два года о(т)да(т) ми намѣрени за того, кого бгъ пошле(т), а нинѣ за малолѣтствіемъ о(т)дава(т) невозможно, зати(м) и упевня(т) трудно(;). Однакъ блговоли, вм(с). м(с). пнѣ, въпредь о мае(т)но(с)тяхъ подробно свѣда(т) и реестро(м) да(т) на(м) вѣда(т), что пну Василеви Савичу опредѣлила ма(т)ка ему въ по(с)се(с)сію(.), име(н)но, то тогда, по рее(с)тру разсмо(т)ривши и з домашними посовѣтовавши, резолюцію учини(т) не о(с)тави(м). При се(м) желаю ва(м) всѣхъ ща(с)ливо(с)те(й)(.)

Вм(с). м(с). пну все(г)lo добра зичливій.

Дядко Семю(н) Лизогубъ ¹(.)

1733 году февр(.): 25(.)

Глуховъ.

Копія цедули ²(.)

И то, если за меншого сьна пнѣ Савичево(й), ра(з)смо(т)рѣвши и посовѣтовавши, мощно буде(т) за годъ или по(л)тора отдать(,) а за старшого невозможно(,) толко еи м(с)ть пнѣ Савичова да блговоли(т) сьновъ свойхъ подѣли(т) мае(т)-ности и грунтами, и якоє меншому опредѣленіє учини(т), з(ъ) того рее(с)трѣ

пришлѣтъ въ Андрѣвку, и са(м), вм(с). м(с). пнѣ, въ тихъ добрахъ побувай, з(ъ) п(): . Василемъ разсмо(т)ри и побереги, а жеби подѣломъ не укривжено () // 60
PS (): . В(ъ) ли(с)тѣ своемъ до ѡ(т)ца Свмеона из(ъ)волили ³ е(с)те писа(т) (), что лошака ⁴ рижого ему посилаете (), такъ ти(л)ко на бумаги видѣтъ (), а ⁵ в(ъ) самой рѣчи живого не получивъ ⁶ принять (); , что или поми(л)кою в(с)цѣ м. пана написа(т) стало(с) (); , или забвеніемъ ѡ(т)си(л)ка не учинила(с) (), ѡ чомъ просите(л)но прамого ⁷ ис(ъ)по(л)ненія ѡжидает(т) ().

PS (): . Прошу брато(в)ку ⁸ по сей мале(н)кой ка(р)тоцѣ моеѣ прошеніе учинить ⁹ (), по(с)ла(т) би кого з(ъ) своей стороны в(ъ) сот(ъ)ню Ягоди(н)скую о(с)мо(т)рѣтъ коней (), и мене о то(м) увѣдомить в(ъ) скоро(с)ти ().

PS (): . В(ъ) чомъ мое е(ст) в(ъ) ли(с)тѣ прошеніе до вм. пна, прошу мене отвѣ(т)но увѣдоми(т) для певно(й) надежди ¹⁰, буде(т) ли швагровска любовь въ Андрѣвку поеха(т) или ни(т) (), и на якое время, чтобъ за продолженіе(м) дѣло вовся не спо(р)тилось () // 60 зв.

Меморіаль до розговору.

1 ¹¹. Противъ ¹² написанного в(ъ) листѣ его мл(с)ти пна Лизогуба (), что за меншого сна ѡ(т)да(т) не ѡ(т)рицае(т) (), а за ста(р)шого невозмо(ж)но(ст) пре(д)лагае(т) (), вопрошува(т), что бы тому была за причина (): , усмотрѣлъ ли какій за нимъ по(д)зо(р), или какое ѡ(т) кого худое о немъ обнесен(ъ)е (); , чили другое что противное (): , понеже якъ меншій, такъ и ста(р)шій синъ мой ((:)слава бгү ():) безъпо(д)зорни оба в(ъ) чести своей обрѣтаю(т)ся (); . Старшій же е(ст) ¹³ не каковою лѣтъ престарѣлостю (), что его мл(с)ти малолѣтствіе ¹⁴ дочери своей противъ его в(ъ) невозмо(ж)но(ст) ко сочетанію стави(т), но годомъ едни(мъ) старѣйшій е(ст) ѡ(т) меншого (); .

✦ 2. О маетно(с)тя(х) и грунтахъ сказова(т) (), что у мене якъ единоотечніеи и мате(р)ніе дѣти су(т) (), а не разніе (), да и два, а не болше синовъ (), такъ что е(ст) маетности и грунто(в), в(ъ) ровній подѣлъ прійти имѣеть ().

3. Что пише(т) увѣдомити(с) (), якая ча(ст) на меншого опредѣлена, сіе в(ъ) ѡ(т)вѣтъ дава(т) (), же у на(с) во всяки(х), и болши(х), домахъ не бываю(т) сини нежонатіе ѡ(т)вѣновани (), але и оженившійся, еще те(р)пя(т) время, если живи су(т) ѡ(т)ци ¹⁵ и матери (), барзѣй, если (ж) при ни(х) живу(т) в(ъ)купѣ (), а когда востребую(т) ѡ(т)дѣлно жи(т) (), ча(ст) належная опредѣляе(т)ся імъ (). Іле бы // новій образецъ в(ъ) Малороссій былъ (), если (б) сини нежонатіе, при ѡ(т)цевѣ албо матцѣ жіючіе, были маетно(с)тми ѡ(т)че(с)кими ѡ(т)дѣлни (), и сами (б) тѣхъ владѣлци были (); , что приходило (б) з(ъ) явною обидою и противно(с)тню родителе(м) ихъ (), кто (б) развѣ и(з) на(с) пе(р)вій в образецъ произи(й)шоль ().

4. Да і сіе пре(д)лага(т) (), же а всяче(с)ки меншого сна мимо ста(р)шого жени(т), противно общенаро(д)ному обычаю (), не намѣрена (), а если его мл(с)ти малолѣтствіемъ дочери своей з(ъ)куруеться (), а во правду мы(с)ли(т) з(ъ) домомъ наши(мъ) спріятелити(с) (), то мо(ж)но (б) еще намъ и подожда(т) чре(з) лѣто сіе ().

5. На остатокъ, если усмотри(т)ся тое (), что его мл(с)ти тако(г)о пртел(с)тва завести не намѣрень (), то потруди(т)ся поеха(т) до его мл(с)ти пна обозного

енералного и приговорува(т) за другую дочь (<,) ежели пе(р)вая з(ъ) ннѣшнихъ его пан(ъ)енъ змовлена за пна Ту(р)ковского.

61 зв. 6. А что ме(ж)ду обоима домами тими или єдини(мъ) симъ учинено буде(т) (<,) о томъ да(т) мнѣ извѣстно на оста(т)не(й) се(д)мици поста (<,) прощу материнско. Анна Василіевна Василіева Савичева. //

№ 52. 1733 р. травня 3. Сулима Іван до батьків з проханням позичити грошей і запрошенням їх до себе в гості.

Подається за рукописом Державної бібліотеки ім. В. І. Леніна в Москві, фонд № 159, одиниця збереження № 2710 (2941), арк. 1—2 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 1 зв.— 2 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

В(ъ)семилостивѣишій нашъ о(т)че и добродѣю (<.)!

Із умислу посилаю Нестора, певного чоловіка, чере(з) которого благодарствуємъ вашецѣ добродѣевъ, нашому о(т)цевъ, и м(с)цѣ добродѣйцѣ, нашой матцѣ, за прийатіє насъ, своихъ дѣтей. Чере(з) которого прощу вашецѣ добродѣя, нашого о(т)ця, и мосцѣ добродѣйку матку, о пожи[ч]е(н)не денежокъ, которій повиненъ о(т)дати за поворотомъ моймъ изъ походу въ скоро(с)ти. Всєпокорственно просимъ вашецѣ добродѣя, нашего о(т)ця, изъ маткою нашою и добродѣйкою въ Гудовку посѣти(т) нашъ домъ и желаємо здравственно и благополучно оглядати. И при томъ ласцѣ добродѣйской полекаю мя.

Вашои о(т)ческой млсти добродѣйскои нижайшій слуга.

Іванъ Сулима ¹.

Зъ Гудовки.

Году 1733 мѣсяця мая 3 дня. //

1

№ 53. 1733 р. листопада 18. Сулима Іван просить дружину прислати грошей і дає їй поради по господарству.

Подається за рукописом Державної бібліотеки ім. В. І. Леніна в Москві, фонд 159, № 2709 (2940), арк. 1—2 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 2, 2 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Наимилшая моя панѣ малжонко!

Черезъ Андрѣя, слугу п(<:). Скоропадского, ознаймую о своемъ поведеній.

Благодару г(с)да бга нашего, здоровъ зостаю, толко не имѣю чимъ конте(н)товатися, грошей болшь не имѣется. Сто вось(м)десять золотихъ, чи не можно до Чернѣгова изъйхати poradитися изъ панотцемъ, где позичить? Принамне двѣстѣ золотихъ изъ Гудо(в)ки чи не возможно изобрати и зо Калного, господарс(т)ва, золотихъ сто? И просѣте панотця, черезъ кого певного прислано (б) било, черезъ именного слугу и пе(в)ного пна Семена Лиз[ог]уба, непремѣнно будетъ виправа, или черезъ Ско[ро]па[д]ского посланни[хъ] людей. Присилайте, или не пришлете, то мушу заратоватися въ дорозѣ въ чоловіка доброго. Боже, сохрани для нужди своєї! В томъ єсть нужда, обрукъ купуємо и сѣно, а для себе купую харчъ, конѣ поо(т)падали, мусилемъ двое коней купи-

1 ти. На зѣму ¹ бути не сподѣваємося. Прошу вм. м. паней о господа(р)ствѣ //

порядокъ чинити, якъ бг̃ъ васъ настановиль (<). Притомъ г(с̃)пдѣвъ в(<). мл(с̃)ти пню ² поручаю навсегда.

Вашей милости мосцѣ пней, моеѣ на милшоѣ малжонцѣ, щире зичливѣѣ малжонокъ.

Иванъ Сулима ³.

[PS]. Могла ся бѣ нужда бути вамъ о(т) супостатовъ наши(х), бийте в Глуховъ челомъ до генерала.

А Грицка ⁴, которій при мнѣ застаєтъ, то на жену его прошу имѣти ресектъ за его вѣрную слу(ж)бу. -

Року 1733 ноября 18 (д) ⁵. //

1 зв.

№ 54. 1733 р. грудня 17. Мовчан Иван, стародубський полковий комісар, до Лашкевича Івана, також стародубського полкового комісара, з проханням допомогти зібрати сотенних комісарів з козаками для поїздки в Лубенський полк, щоб здати «порції і рації» (гроші та фураж) для Валуйського полку ландміліції.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 28—29 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися у шестеро, як лист. Арк. 29 чистий. На полі з правого боку арк. 29 зв., посередині, — кругла печатка розміром 15 × 15 мм, притиснена на червоному сургучі.

М(с̃)цѣ пне Ла(ш)кевичъ, мой ласкавы(й) брате і товаришу!

Для поє(з)дки со мною в по(л)кѣ Лубе(н)скій к о(т)дачи по(р)цій и рацій на по(л)кѣ Волуйскій лантмилійскій комисаро(в) соте(н)ни(х) з грошми еще и понинѣ в Новгородку нѣ одного, кромѣ соте(н)ного почепо(в)ско(г)[o], не имѣється, тако(ж) и козаковъ чотири з сотнѣ Почеповско(й) хоча й имѣється тепе(р) при мнѣ, в Новгоро(д)ку, то(л)ко (ж) весма худ[ий], и конѣ в ни(х) уже, еще не дойхавши до Новгородка, попрѣ(с)тавали. І того для мнѣ ка(з)ну з ними провади(т) опа(с)но, ибо, якъ і выше(й) прописано, что конѣ весма худіе и ха(р)чей на и(х) сами(х), козаковъ, то(л)ко ра(з)ви на неделю ¹.

Того ради и(з)во(л), вм(с̃). м(с̃). пнѣ, о все(м)ъ вышеписанно(м)ъ податъ в по(л)ковую Стародубовскую канцелярію доношеніе, якая же на тоє вм(с̃)тино доношеніе будє(т) з канцеляріѣ по(л)ковой резолюція (<) тако(ж), и(с)правяся у ка(н)целяріѣ по(л)ковой, з яки(х) сотен(ъ) мнѣ надлежи(т) еще козаковъ для поє(з)дки со мною в по(л)кѣ Лубенскій взя(т), и(з)воль, вм(с̃). м(с̃). пнѣ, // ²⁸ бє(з) всяки(х) замє(д)лѣтелствъ мнѣ о(б)явить и требова(т) на ни(х) выси(л)ки, дабы за тимъ не учинило(с) в о(т)правленіѣ належитого званія ншего якоѣ остановки (<);).

Сіє о(б)явивши, застаю.

Вм(с̃). м(с̃). пню, мнѣ ласкаво(му) брату и товаришу, до(б)ра всего желающи(й) комиса(р) полковы(й) стародубовски(й).

Иванъ Мовчанъ ³.

1733 году дека(б)ра 17 д.

Новгоро(д)к). //

28 зв.

Надпис. Его мл(с̃)ти пню Ивану Ла(ш)кевичу, комисару по(л)ковому стародубо(в)скому, моему велце ласкаво(му) б(ъ)рату і товаришу, пода(т) ³. //

29 зв.

№ 55. 1734 р. січня 3. Пилатович Леон до Лашкевича Івана, комісара Стародубського полку, з проханням повідомити, чи його син Пилатович Олександр і далі має виконувати обов'язки комісара Погарської сотні.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 62—63 зв. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 62 зв., 63 чисті. На полі з лівого боку арк. 63 зв., посередині,— слід на папері від восьмикутної печатки розміром 15 × 15 мм.

М(с)цѣ пнѣ Лашкевичъ, мой велце м(с)цѣ пнѣ и блгодѣте(л)ній брате(,)!

Ω(р)деро(м) блгородного его мл(с)ты пна полковника нашего старод(д)(<:). посланъ булъ синъ мой Алеџандеръ до вм. м. пна в(ъ) Погарь(,) в(ъ) сук(ъ)-ку(р)съ коми(с)саріату по(л)ковому(,) которій, явившись на время и по о(т)-ездѣ вм. перебувши до свѣт в(ъ) ономъ Погару без(ъ) інструкціи вашей(,) якому малъ дається вѣра о(т) соте(н)нихъ подручнихъ комисаровъ(,) рейторовался в(ъ) домъ и свкуеть в(ъ) Азаровцѣ, очекивая вм. м. пна резолюцій(<:), потребній лы онъ естъ в(ъ) тоє комиса(р)ство(,). Теды блговоли, вм. м. пнѣ, інструкцією своєю умоцни(т) онаго(,) когда же не потребенъ(,) то(ж) листовне объяви(т) ему илы намъ, чрезъ кого воля буде(т)(<,) дабы не понеслъ гнѣву и штрафу на себѣ(,). В(ъ) чомъ очекивая пи(л)ной резолюціи(,) его (ж) мя навсегда полѣцаю пріязни и зичливои ласце.

Вм. м. пна, моего всегдашнего пріятеля ¹ и блгодѣте(л)наго брата, низкій до услугъ и поволний болни(й) ².

Леѡнъ Пилатовичъ ³.

1734 году генваря 3 дня(<.)

62 С(ъ) Азаровки. //

Надпис. Его мл(с)ты п(<:). Лашкевичу, комисару по(л)ковому стародубов-
63 зв. скому(,) моему ве(л)це мцѣпну и блгодѣте(л)ному брату, належитъ ч[а](с)тно ⁴. //

Помітка адресата. Полученъ генва(р) ⁵.

№ 56. 1734 р. січня 7. Терентіев Василь,
комісар Новгородківської сотні, до Лашкевича Івана,
комісара Стародубського полку, з проханням прибути до Новгородка
і допомогти сотенним комісарам у їх стосунках
з офіцерами Мекленбурзького корпусу.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57479 (Лаз. 43₂), арк. 72—73 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 73 чистий. На полі з правого боку арк. 73 зв., посередині,— слід від восьмикутної печатки розміром орієнтовно 15 × 20 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

М(с)цѣ пнѣ комиса(р) по(л)ковий стародубо(в)ский, намъ премилостиви(й)-ший до(б)родѣю!

Из(ъ)вѣсно буди вамъ, что г(с)пднъ по(л)ко(в)никъ Меклебу(р)ска(г)lo] ко(р)пуса(,) якъ у проше(д)шо(м) ге(н)вари м(с)цѣ(,) сѣна вѣсо(м), яке у наши(х) обивателѣй имѣется, не принима(л)(<,) такъ и в семъ, настоющо(м) м(с)-ци(<,) не хоче(т) приняти(<,) сказуючи ¹, что тако(г)lo] сѣна вѣсо(м) приняти

не мо(ж)но(,) а принимаю(т) якъ на шта(п)(,) то такъ и про(т)чие то(г)ло| ко(р)пуса офицери, по старому ихъ обикновенію, возами(,) а за про(т)чіе раціи и денгами требую(т) по ѡсми золоти(х) за рацію(,) а за по(р)ціи по (п)пя(т)на(д)цети [!] алтинъ(,) а в(ъ) натури по(р)ціи ниякою мѣрою не принима(т)(,) .

Почему ожидаемъ ми вам(с). м(с). пна до на(с), в(ъ) Но(в)городокъ, ваше(г)ло| приезде(,) , понеже в(ъ) такой о(т)дачи провия(н)та и фуража обивателемъ имѣется не без трудности(,) да й сами в(ъ)конецъ разоряе(м)ся(,) в(ъ) такой упла(т)ки денежной, что за ѡскудѣніе(м) обивателѣй(,) и нескорою и(х) о(т)дачею запозичили ² болѣй ста рублѣй(,) зачи(м) намъ не без уби(т)ку имѣе(т)ся(,) . Почему, ежели не будетъ до на(с) в Новгоро(д)к) ваше(г)ло| щасливого приезде(,) , то можемъ ми сами, оставя дѣла комиса(р)скіе(,) , з города утѣкать(,) , понеже ни о(т) ко(г)ло| при о(б)стоятелстви о выдачи провиянта и фуража, якъ указъ(,) , ея императо(р)ско(г)ло| величе(с)тва // повелѣвае(т)(,) , з нашихъ градоначал(л)ник(о)въ помоще(с)твованія не имѣемъ(,) : ³ 72

Да и о семь прекладае(м) вм(с). пну(,) , что ⁴ обиватель села Протопо(по)в(ъ)ки(,) , Кузма Игнато(в) си(н) самово(л)ство(м), без вѣдома наше(г)ло|, за рацію, на(д)лежащую з(ъ) села Протопо(в)ки(,) , прапо(р)щику(,) , котори[й] ⁵ на шта(п) принимае(т) фуражъ(,) , заплати(л) денгами(,) , по(л)девята золотого(г)ло| (,) , которий тепе(р) де(р)жи(т)ся по(д) калауромъ(,) , до приезде ваше(г)ло| (,) , понеже по тако(й) его упла(т)ки(,) , и о(т) про(т)чихъ наши(х) обивателѣй(,) , оной прапо(р)щикъ такою ценою требуе(т)(,) .

Сие о(б)явив(ъ)ши вм(с)(:) . м(с)(.) пну и до(б)родѣви, в(ъ) любовь вашу себе польцаемъ.

Комисаре сотнѣ Новгоро(д)ско(й).

Васи(л) Тере(н)тіе(в) с товариша(м)ли ⁶ .

З Новго(р)(:).

Ге(н)ва(р). 7(.) 1734-(г)ло| года(,) . //

72 зв.

Надпис. Его мл(с)ти пну Ивану Лашкевичу, ко(м)мисару пол(ъ)ку Стародубовско(г)ло| (,) нашему премило(с)тивийшому добродѣвѣ, в(ъ) Стародубѣ(,) , а ежели тамъ не имѣе(т)ся(,) то где о(б)рѣтае(т)ся(,) пода(т) на(д)лежи(т) ⁷ .

Помітка адресата. Полученъ февра(л)(:). 20 д. 1734 году ⁸ . //

73 зв.

№ 57. 1734 р. січня 25. Комісар Новгородківської сотні повідомляє Лашкевичові Яну, комісару Стародубського полку, що приїздить до Стародуба для з'ясування питання про стосунки з офіцерами Мекленбурзького корпусу.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 43—44 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися удев'ятеро, як лист. Арк. 44 чистий. На полі з правого боку арк. 44 зв., посередині, — слід від восьмикутної печатки розміром орієнтовно 15 × 20 мм на червоному сургучі, що цілком висипався; напроти, на полі з лівого боку, — слід від неї на папері.

М(с)щѣ пне Лашкеви(ч), мо(й) ла(с)кави(й) блг(о)дѣтелю!

По (т)рекро(т)ни(х) до вм. м(с)(.) пна пи(с)ма(х) о прибытии вшомъ в Но(в)городокъ доселѣ дожида(л)ся я в Но(в)горо(д)ку(,) , понеже многие и не(с)те(р)пимие обыди якъ в самомъ городѣ Но(в)горо(д)ку, такъ и по села(х) обивателямъ сотнѣ Но(в)горо(д)скои о(т) ко(н)систентовъ Мекле(н)бу(р)ского корпусу чиняться(,) . Хоча (й) я и доноси(л) многокро(т)не господину по(л)ковнику

Дешаку о ти(х) обыда(х), обывателямъ и сотеннимъ комисарамъ чинячи(х)ся(,) токмо бе(з) бы(т)но(с)ти вм. пна жа(д)ной по тѣмъ моимъ доношенія(м) не получи(л) резолюціи(,) но требую(т) самого вм. пна в Но(в)городокъ прибытія(,) . А понеже по тѣмъ моимъ, до вм. м. пна ѿ(т)пущенни(м) для прибытія вашего в Но(в)городокъ, писма(м)(,) не вѣдаю, чога ради вм(:) . м(:) . пнѣ не изволите прие(з)ди(т)(,) а людя(м) и сотеннимъ комисарамъ кра(й)ние чиня(т)ся // чиня(т)ся обыди и разорения, в(ъ) чомъ не могучи обыдимимъ жа(д)ной помощи дати, того ради за вм. м(:) . пномъ прину(ж)денъ приеха(т) самъ в Стародуб(б), опасаяся, дабы не (с)лучилося якогоне(с)ти бѣдствія(,) . Ибо комисари сотенни хотя(т) з Но(в)городка бѣжа(т), понева(ж) онии меклембу(р)ци натурою весма не хотя(т) принима(т) за сей мѣсяцъ генва(р) и требую(т) за по(р)цію по пя(т)н(ъ)нцати¹ алти(н), а за рацию по (д)ва рубли, даючи причину², что половина мѣсяца про(й)шла. Тепе(р) те(д)и я, дожидаяся вм(:) . м. пна в Стародубѣ, обявляю, прия(з)нѣ и любви вашо(й) навсѣгда мя рекомендуючи(,) .

Вм. м. пну, моему ла(с)кавому блгодѣтелевѣ, всего добра зичливи(й) прияте(л)³.

43 зв. 1734-(г)[о] году генвара 25 д(,) .
Стародуб(б)(,) . //

Надпис. Его млости пну Яну Лашкевичу, комисару по(л)ковому ста(р).⁴,

44 зв. моему велце ласкавому блгодѣтелеви, в Гарцеви в(ъ)ручить надлежи(т)(,) .⁵ //
Помітка адресата. Полученъ генва(р)(:). 27 д(,) .⁶

№ 58. 1734 р. січня 28. Робаківський Іван, комісар Погарської сотні, до Лашкевича Івана, комісара Стародубського полку, про постачання провіантом і фуражем військ, що перебувають на постій на території сотні.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 37—38 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 38 чистий. На полях з лівого і правого боків арк. 38 зв., посередині, — два сліди від печатки розміром орієнтовно 14 × 14 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

Блгоро(д)ны(й) м(с)ць пне коми(с)са(р) по(л)ковы(й) стародубо(в)ски(й), мнѣ велце осо(б)ливѣ(й)ши(й) до(б)родѣю(,) !

О(р)деры вшм(с)ти до(б)родѣя, бе(з) бы(т)но(с)ти мое(й) до товариша мое(г)[о] при(с)ла(н)ніе, я вычиталъ и ворозумьль(,) з которы(х) в(ъ) повто(р)но(м) о(р)дерь, з(ъ) Ста(р)(:). 19 чи(с)ла ге(н)варя¹ о(т)пуще(н)но(м), пре(д)лага(т) изволите(,) что(б) требова(т) намъ, о(т) кого при(с)то(й)но, вѣдомо(с)ти(,) хто, где и въ яки(х) мѣста(х), села(х) и дере(в)ня(х)(,) и якогоне(с)ти полку и роты стѣя(т) офицеры и рядовіе(,) а офицеры яко(г)[о] ра(н)гу(,) и якъ всѣхъ поиме(и) и прозванію зову(т)(,) и сколко кому на(д)лежи(т) по(р)ци(й) и рации(й)(,) и пряміе ли саміе мекле(м)бу(р)цы(,) и имѣю(т)ся (л) всѣ на лице(,) и если не имѣю(т)ся, то въ яки(х) о(т)лучка(х)(,) и такую вѣдомо(с)т) взя(в)ши, за рукою прысыла(т) бы до вшм(с)ти до(б)родѣю², самую по(д)ли(н)ную(,) а зня(в) точную копію, пры себѣ³ остави(т) бы(,) и на ты(х) наличны(х) о(т)дава(т) провіа(н)тъ и фура(ж) натурою, а не де(н)гами(,) и не са(н)ми, и не возами,

и не по(д) вере(в)ку(,) а сѣно о(т)дава(т) бы до(б)рое и хорошее, а не гнилое, и не билникъ, тако(ж) и не крупное(,).

На которы(й) вщѣ до(б)родѣя о(р)де(р) таковы(й) то(т) чиню о(т)вѣтъ(,) что ко(г)да ходиль я до г(с)пдна маеора и требоваль о(т) него име(н)но(й) вѣдомо(с)ти, то(л)ко (ж) на тоє мое требованіє таки(й) получилъ о(т)вѣтъ(,): я, де, не то(л)ко тебѣ ⁴, но и полковому вѣшему коми(с)сару таково(й) не да(м) вѣдомо(с)ти, понеже, де, я ежемѣсячно о свое(й) кома(н)дѣ и наличны(х) людя(х) репо(р)тую генералѣтетъ(,) и ежели, де, ва(м) надо(б)на име(н)ная вѣдомо(ст), то требу(й)те в(ъ) генералѣтета, а не въ мене, в(ъ) о(т)лучка(х) же жа(д)ны(х) мои(х) люде(й) не имѣе(т)ся(,) тако(ж) и убыли(х) нѣтъ(,). А что приказова(т) и(з)волите, что(б) сѣно прои(з)води(т) ⁵ в(ъ) дачу на вагу(,) то таково(г)о[] сѣна в на(с), якъ въ указѣ изо(б)ражено, и во все(й) со(т)нѣ вына(й)ти невозмо(ж)но, // и многіє з(ъ) обывателе(й) желаю(т) дава(т) де(н)гами(,) 37
да о(н) же, г(с)пднѣ маеорѣ, тепе(р) не хоче(т) и принима(т) натурою(,) але де(н)гами по то(й) ценѣ(,) якъ в(ъ) пре(ж)не(м) ли(с)тѣ до вѣщѣ до(б)родѣя писалъ я(,). Да ту(т) же доношу вщѣ до(б)родѣеви(,) что онѣ, г(с)пднѣ маеорѣ, потребуе(т) въ по(л)кѣ прибытія вѣшего(,) якому прие(з)ду и мы ве(с)ма (б) были радо(ст)ны, понеже на(м) в(ъ) требованіа(х) г(с)пдна маеора о(б)стоєва(т) великая и не ме(н)шая тру(д)но(ст)(,). Да ту(т) же доношу(,) же сотню ншу о(н), г(с)пднѣ маеорѣ, розбилъ по всѣмъ рота(м)(,) якъ в(ъ) наше(й) со(т)нѣ ква(р)тируючи(м), такъ и въ Бакла(н)ско(й), что на(м) не без(ъ) осо(б)ливо(й) тяже(с)ти(,).

В(ъ) про(т)че(м), осо(б)ливѣ(й)шому респектовѣ вовѣри(в)ши мя, пребываю.

Вшм(с)ти м(с)цѣ пна и осо(б)лива(г)о[] мнѣ блгодѣтеля зичливы(й) и пово(л)ны(й) слуга.

Коми(с). со(т)нѣ Пога(р).

Іва(н) Робако(в)ски(й) ⁶.

1734 году ге(н)варя 28 д.

Пога(р). //

37 зв.

Надпис. Блгродному его мл(с)ти пну Івану Лашкевичу ⁷, полку Стародубовского полковому коми(с)сару(,) моему велце м(с)цѣвому пну и осо(б)ливому блгодѣтелевѣ, поко(р)нѣ(й)ше в(ъ)ручыти ⁸. //

38 зв.

Помітка адресата. Получе(н) генва(р). 29 (д) ⁹.

№ 59. 1734 р. лютого 2. Галецький Семен, генеральний бунчужний, до пана Шаркевича Петра, ув'язненого стародубським полковником, із запевненням, що той буде виправданий, а його переслідувач покараний.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₂), арк. 30—31 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися удев'ятеро, як лист. Арк. 31 чистий. На полі з правого боку арк. 31 зв., посередині,— слід на папері від печатки розміром орієнтовно 15 × 17 мм.

Мо(с)цѣ пнѣ Ша(р)кевичѣ!

Моглѣ би я двити(с) тому(,) что вашмо(с)цѣ не изволи(л) до мене писаниє(м) о себѣ написа(т)(,) то(к)мо о(с)вѣдоми(л)ся ω(т) вашего милого сина,

ко(т)ри(й), по о(т)ци ревънуй(,) п̃шь пришо(л), *б̃д̃ни(й), в П̃те(р)бу(р)х̃ь и (с)казаль о вашо(й) неволь(й) сидячо(й) народа ради и в̃р̃но(с)ти. И я та(к), видя по не(м) печалующого по о(т)ць(,) взя(л) оно(г) в сво(ю) протек(ц)ию(,) н̃(м) во(с)кор̃ь его чрез̃ь сво̃х̃х̃ мл(с)тиви(х) и високих̃ па(т)ронов̃ въ ¹ високи(й) до(м) во(с)кор̃ь зал̃цу, даби мог̃ль чрез̃ь такую високою пе(р)сону(,) вз(с)ка(т) ѿ(т)ца своего прете(р)п̃ваемую неволю(,) Да и я неусип̃но стара(н)е буду о ва(с) прилага(т) (,) и над̃ю(с), что можеш̃ь и сам̃ь зде(с) ѿ(т)в̃ѣ(т) да(т) в сво(м) попечени̃(,) погибающего(,) ѿ(т) гд̃на по(л)ковника стародубов̃(с)кого народа ради ². Да и (с)вяще(н)ни(к) Дени(с) Ка(р)ь(с)ки(й) неха(й)

не о(т)чаевае(т) мл(с)рдия бжого и мона(р)шого за люди страждущого, о чо(м) я дово(л)но изв̃ѣ(с)те(н) е(с)м̃ь, о вашо(м) попечени̃(,) народа(,) Но хотя (й) ни стра(ж)де з попо(м) (,) да во(с)кор̃ь може(т) ваша печал(л) обрати(с) в рад(с)т̃ь за и(с)ти(н)у и в̃р̃но(с)т̃ь ея и(м)перато(р)скому ³ величе(с)тву ⁴(,) и в̃сьему госуда(р)ству(,) ибо зде(с) не на лица зраще судя(т), но сира, и в̃дово-
30 ва, и б̃д̃ния, в неви(н)но(с)ти сво(й) страждущи(х), з мило(с)тн(ю) сугубою // ея и(м)перато(р)ское величе(с)тво судь вели(т) тво[рити] ⁵, да и (с)воею все-височа(й)шо(й)ю !! пе(р)соною много труди(т)ся, роз̃сма(т)р̃ваючи обиди-ми(х), и утоляе(т) плачь убоги(м) и ⁶ неви(н)н̃ь страждущи(м) ѿ(т) си(л)ни(х)(,) Яко же и са(м) би(л) таков̃ь, нин̃ь же помилова(н) раб̃ь е̃ь величе(с)т-ва зо(с)тал(л), та(к) и ва(с) си(м) увеселяю не (с)ко(р)бити, но наде(ж)ду в б̃з̃ь себ̃ь возлага(й)(,) и мл(с)ти в нин̃ьш̃него на(м) ѿ(т) бога и о(т) е̃ь и(м)перато(р)ского величе(с)тва да(н)ного(,) все(й) Мало(й) Ро(с)си̃ь па(т)рона(,) князя Шахов̃(с)кого(,) О яко(м) я, изв̃ѣ(с)тен̃ь будучи прежд̃е его мин̃ь(с)те(р)ства, что безлицем̃ь(р)ни(й) е(с)т̃ь судия(,) и без̃зоби(д)ни(й)(,) но о(т) всякого ищущего прав̃ди(,) чолоби(т)ни̃ь прие(м)л̃е(м) ⁷(,) о чо(м) и зде(с) тое е(с)т̃ь славно. Да и обидими(й) ва(м), над̃ю(с), что по(с)ра(м)л̃е(н) буде(т)(,) и о(т)в̃ѣ(т) треба буде(т) возда(т) о себ̃ь(,) и о по(с)тупка(х) зли(х). Доношу при-яте(л)ско и зо(с)таю.

Ея и(м)перато(р)ского величе(с)тва во(й)ска Запоро(ж)ского бу(н)чу(ч)ни(й) енерал̃ни(й).

Семе(н) Гал̃ец̃ки(й) ⁸.

30 зв. З Са(н)к̃п̃те(р)бу(р)ха.

Өв̃ер̃яля 2 (д). 1734 году. //

Надпис. Моему ла(с)кавому приятел̃ев̃ п̃ну Петру Ша(р)кевичу, зна(т)ному товаришеви по(л)ку Стародубов̃ского, ѿ(т)да(т), в неволь ⁹ сидящему
31 зв. в Глухов̃(,) ежели возмо(ж)ная, за изв̃ѣсти(м) надлежаци(м)(,) ¹⁰. //

№ 60. 1734 р. лютого 19. Лозовський Василь, староста с. Горська, до свого господаря про завершення побудови греблі і Ущербського млина та про те, що він надсилає господареві гроші — сто десять талярів.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 1—2 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 1 зв., 2 чисті. На полі з лівого боку арк. 2 зв., посередині, збереглася половина печатки розміром 17 × 9 мм на червоному сургу-чі, з чітко вираженими літерами М і Д, напроти, на полі з правого боку, — невизначний слід від другої її половини.

Всемило(с)т̃в̃ѣ(й)ши(й) доброд̃ью мо(й)!

Ізв̃єсно чиню вш(с)ць доброд̃ев̃ ѿ уст̃роеною гребл̃ь і м̃лина Уще(р)-п̃ського, котори(й) на сю(м) ти(ж)ню моло(т) по(ч)нет̃ь(,) Ту(т) же посилаю

шого Генваря 28 (д). сего (ж) году в(ъ) по(л)ковой Стародубов(ъ)ской ка(н)це-
70 лярий // получе(н)ного, о приниманій прихожи(х) и(з)-за границы по(л)ской
тамо(ш)ни(х) обывателей з(ъ) женами, и дѣтми, и (з) пожитки(,) согла(с)но
приговорили(,): учиня помянутимъ Ѳомъ и Ігнату Го(р)батимъ в(ъ) вѣрности
ихъ для житя в(ъ) Россій³ присягу(,) и в(ъ)зявъ у ни(х) ска(з)ку с по(д)тве(р)-
женіемъ(,) что(б) имъ в(ъ)пре(д) за границу бѣ(з) указу не вие(з)ди(т)(,) ото-
(с)лать и(х) при пи(с)ме(н)номъ свѣдите(л)ствѣ до вм(ѣ)стѣ(,) что(б)
имъ, Ѳомъ и Ігнату, з(ъ) женами и (з) дѣтми своими свобо(д)но жить в(ъ) сло-
бодѣ вашей Ребов(ъ)ки(,). Которіе Ѳома и Ігна(т) Го(р)батіе(,) на вѣрно(ст)
ея ім(ъ)перато(р)скому влч(с)тву к(ъ) присяги тутъ, в(ъ) Стародубѣ, приве-
дены(,) и при семъ пи(с)мѣ з(ъ) по(л)ковой Стародубов(ъ)ской канце(л)лярій
до вм. пней посланы(,).

Вм. пней всего до(б)ра зи(ч)ливий приятель(,).

Ея імперато(р)ского величе(с)тва войска Запоро(ж)ского полков(ъ)никъ
стародубов(ъ)ски(й) Алѣѣ(н)дръ Дуровъ.

По приказу его блгородія гдна полковника, на сей часъ болѣзнующего,
вомѣсто руки его по(д)писалъ писа(р) полковы(й) стародубовский Григори(й)
Ю(р)кевичъ⁴.

Мая 3 (д). 1734 году.

70 зв. Староду(б). //

Надпис. Ей млсти пней Анастасій Ширавенъ Григоріевой Скорупиной(,) мой
велце зичливо(й) пріателцъ(,) вручи(т)⁵.

71 зв. *Помітка адресата.* О загранични(х) людя(х), прозиваемихъ Го(р)ба-
тихъ(,) ⁶. //

*№ 62. 1735 р. січня 3. Старжинський Іван до Чарниша Івана,
бунчукового товариша, з подякою за прислану на Новий рік вишнівку.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57479 (Лаз. 43), арк. 34, 34 зв. Аркуш
складався учетверо, як лист. На полі з лівого боку арк. 34 зв., посередині, збереглася печат-
ка розміром 13 × 13 мм на червоному сургучі, проте пошкоджена в центрі.

Особливій мой патроне(,)!

За присла(н)ній мнѣ ѡ(т) блгородія вшего вишневецъ велико блгодар-
ствую(,) которій з(ъ) добримі лю(д)ми попиваю(,) чи и вше здоров(ъ)е про-
пили з(ъ) ти(мъ) желаніе(мъ)(,) аби вамъ создатель даровалъ Новій сей годъ
блгополучно, при ненарушимомъ здоровю и добромъ поведенію, зачати и окон-
чати(,).

Блгородію вшему служи(т) готовъ(,).

Іва(н) Ста(р)жинскій¹.

Д. 3 ге(н)варя 1735 г(,):).

34 З(ъ) Глухова. //

34 зв. *Надпис.* Блгоро(д)ному его млти пну Іоанну Чарнишу, зна(т)ному бу(н)-
чуковому товаришу, особливому моему блгодѣтелевъ, вручи(т)². //

№ 63. 1735 р. січня 6. Оршаєвич Мойсей до Лашкевича Івана,
знатного товариша Стародубського полку, з новорічним привітанням
і повідомленням, що його син, а також Робаківський,
зараз перебувають у Стародубі.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 84—85 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 84 зв., 85 чисті. На полі з правого боку арк. 85 зв., посередині, видно слід від печатки на червоному сургучі, напроти, на полі з лівого боку, — нечіткий відтиск від неї на папері.

Блґоро(д)ны(й) м(с)цѣ пнѣ Лашкевичѣ, мнѣ велце осо(б)ливы(й) до(б)родѣю!

Новозачаты(м) ннѣ годо(м) по(з)доровляю вш(с)цѣ до(б)родѣя(,) в(ъ) которо(м) пре(д)вѣчны(й) Хр(с)тосъ г(с)дѣ з(ъ) милюю бшею¹ панею и любезными дѣтми новы(м) обогати(т) здравіє(м) (,) щастіє(м) (,) и всяки(м) блґополучіє(м) на множе(ст)во лѣтъ, всеусе(р)дно желаю(,) . При которо(м) моє(м) же ланій доношу вш(с)цѣ до(б)родѣєви(,) что снѣ мо(й) Іванъ² поехалъ въ Староду(б) сего г(н)варя т(ъ)ретога чи(с)ла(,) и надѣю(с), что о(б)рѣтає(т)ся онъ та(м) в(ъ) пна Ѳедора Яскевича(,) или въ по(л)ково(й) коми(с)сіи для уп(ъ)ра(в)ки(,) . А о Робаковско(м) доношу, что тако(ж)де о(б)рѣтає(т)ся въ Стародубѣ, в(ъ) полково(й) коми(с)сіи, и развѣ будетъ о(н) к(ъ) ваше(й) пнско(й) мл(с)ти, управяся въ Стародубѣ(,) . Я же хоча (й) и вседушно ра(д) бы(м) бы(т) до вшо(й) пнско(й) мл(с)ти и маю учыны(т) при(с)лугу(,) толко (ж) пои(с)ти(н)нѣ за управкою г(н)ва(р)скою и прошлы(х) зи(м)ны(х) мѣсяце(й) (,) весма теперъ не успѣю(,) развѣ бгѣ пода(ст) свободное получитьи время(,) . Буде же изволите воз(ъ)имѣтъ до Глухова тракть через(ъ) Погарь(,) то надѣю(с), что и снѣ мо(й) на си(х) дня(х) буде(т) въ до(м) (,) . О се(м) все(м) вшо(й) пнско(й) мл(с)ти поко(р)но донє(с)шы, пребываю(,) . Буде же о(н), снѣ мо(й), вшцѣ надобє(н) є(ст) (,) то изволте за ни(м) посылати въ Староду(б).

Вшо(й) пнско(й) мл(с)ти, мнѣ осо(б)ливому до(б)родѣєви, поко(р)ны(й) слуга.

Moiselj] Orszaєви(ч)³.

1735 году г(н)варя 6 д.

Пога(р). //

84

Надпис. Блґоро(д)ному его мл(с)ти пну Івану Лашкевичу, знатному по(л)ку Стародубовского товаришевѣ(,) моему велце м(с)цѣвому пну и осо(б)ливому до(б)родѣєви, поко(р)но в(ъ)ручыти⁴. //

85 зв.

№ 64. 1735 р. січня 17. Старжинський Іван до Чарниш Євдокії Іванівни,
вдови генерального військового судді, з порадою трохи почекаати
в її справі та з повідомленням ринкових цін на горілку, тканини тощо.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 35—36 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. На полі з лівого боку арк. 36 зв., посередині, збереглася маленька печатка розміром 13 × 13 мм на червоному сургучі, напроти, на полі з правого боку, — слід від неї.

Ве(л)можная мл(с)тивѣйшая добродѣйко!

Пріѣхавши я сюда, в(ъ) Глуховъ, увѣдомился, же пна пасинка ве(л)можности вшой в(ъ) Глуховъ не бывало по святыхъ и ннѣ нѣтъ, и буде(т) ли скоро или нѣ, про то не слышно (,). И по приказу ве(л)можности вшой ходи(л) я до пна писара енера(л)ного, просячи извѣстія, докладалъ ли его сіяте(л)ству о медіаціи (,). И онъ ѿ(т)каза(л), что ми всѣ о(б)ще говорили его сіяте(л)ству (,.) а якій резо(н) получили ѿ(т) его сіяте(л)ства, того мнѣ не о(б)явилъ (,.) а казалъ, что на(мъ) без(ъ) би(т)ности обоихъ сторонъ медіаціи чини(т) не(л)зя (,). Когда би еи мѣцъ пріѣхала, то его сіяте(л)ство могль би пна Чарниша указомъ сискатъ (,). Якіе слова пна писареву объявлялъ я пну старому и пну Якову, и они сказали, что надобно еще ве(л)можности вшой умедли(т) дома, покаместъ з(ъ)ездъ великій з(ъ) Глухова на(д)ѣде(т) (,.) ибо тогда дѣль его сіяте(л)ству ме(н)ше буде(т) (,.) которихъ ннѣ, за з(ъ)ездомъ великимъ ста(р)шинства, имѣе(т)ся премного (,). А сказивалъ пнѣ старій, что развѣ около неделѣ тіе дѣла око(н)ча(т)ся и ста(р)шина роз(ъ)ѣзди(т)ся начне(т) (,). Хороше бѣ пре(ж)де пріезду своего, что(б) изволили, ве(л)можность вша, припасъ сюда приспособи(т), якій на(д)лежи(т) (,.) бо ту(т) все оче(н) дорого по(д) сее без(ъ)дороже и по(д) з(ъ)ездъ (,.) а для склужи того припасу ¹ изво(л)те до Михайла написа(т), что(б) имбарецъ той, що подля коморки, // попустилъ (,.) бо сѣно надворѣ склавши, их же това(р) потрови(т) и ногами побѣ(т) (,.) и той листь претихо, хто буде(т) з(ъ) припасомъ, к(ъ) Миха(й)лѣ присла(т) (,.)

Сіяте(л)нѣйшая княгиня, слышно, велми болна (,.) Термини листовъ до архима(н)дрита троецкого черниговского и до префекта, ежели буду(т) угодні, посилаю (,.) а болшъ ни до кого, здае(т)ся, писати не потребно (,.)

Видерка своего пнѣ Кендзіеровскій туда, в(ъ) Подоловъ, не далъ (,.) а повѣрилъ то(л)ко вимѣрати тута (,.) и я, судна другого, способного к(ъ) тому, не нашовши, ящикъ вимѣриле(мъ) (,.) в(ъ) которій в(ъ)мѣщае(т)ся, по заруба е(д)ніе, в(ъ) томъ ящику в(ъ)нутрь знаки, половина вѣдерка г(с)даревого (,.) а в(ъ) цѣломъ вѣдерку к(ъ)вартъ ² буде(т) г(с)даревихъ АЗ [17] (,.) а продае(т)ся тепера такое вѣдерко горѣлки прости полувигорной по два золотихъ равно, а иная по два золотихъ с(ъ) птяю копѣйками, и то лучшая ³ (,.) А кто по такой ценѣ горѣлку купуе и провади(т) оную за границу московскую (,.) то плати(т) вѣдерко по виш показанной ценѣ (,.) а вимовляє(т), что(б) продавецъ платилъ покуховное ⁴ и индукту (,.) а покуховного ⁵ ѿ(т) куфи бере(т)ся по три копи, а индукти по золотому (,.) и с(ъ) такой продажи видно баришъ такой (,.) ибо в(ъ) самой бо(л)шой носа(т)щи такихъ вѣдерокъ то(л)ко по(л)пята (,.) и тіе по(л)пята вѣдерка, продавши по два зо(л) (,.) с(ъ) птяю копѣйками (,.) а заплати(т) покуховное ⁶ и индукту, не вйде(т) за носа(т)ку талярей и трохъ.

35 зв. Дукля чорная венецкая то(л)ко в(ъ) едного купчина имѣе(т)ся (,.) и то оче(н) то(н)ка // ка а не ве(л)ми густа (,.) а цена по таляру с(ъ) птяю копѣйками, а дешевше не ѿ(т)пускае(т) (,.) У Ивановни естъ атласецъ чорній, гла(д)кій и квѣтчитій ⁷, шириною такой, якъ и дукля венецкая, гла(д)кій (,.) а квѣтчастій узшій, а цена золотихъ по чотири без(ъ) пяти копѣекъ локоть (,.)

Китаю чорного по всѣхъ радахъ шукалъ на прошеніе пнѣи Голубиной (,.)

а якій вишукалъ⟨,⟩ такій посилаю, бо ѿ(т)ню(д) в(ъ) радахъ ни лу(т)шого, ни по(д)лѣйшого китаю чорного не имѣ(т)ся⟨,⟩ а цена сему китаю двомъ штучка(мъ) золотихъ деса(т)⟨,⟩ которіе денги при окказіи нехай пнѣ Голубиная ѿ(т)дасть, бо купчинъ мнѣ буде(т) докучати⟨.⟩

Ве(л)можности вшой служите(л).

Іва(н) Ста(р)жинскій⁸.

Д. АЗ [17] ге(н)варя 1735 року⁹.

З(ъ) Глухова. //

36

Надпис. Ве(л)можной еи мл(с)ти пнѣи Евдокіи Ивановни Чарнишевой, вдовствующой судинной енеральной, мл(с)тивѣишой моеї добродѣйци, на(д)лежи(т)¹⁰. 36 зв.

№ 65. 1735 р. серпня 20. Полковник Радищев Афанасій повідомляє Скорупі Григорію, знатному бунчуковому товаришу, що в належну останньому слободу Молодкову направлені піддані Польської держави Харків Семен, Харків Іван і Кривоніс Парфен з дружинами і дітьми для постійного проживання.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 72—73 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Чисті аркуші і печатка відсутні.

М(с)цѣ пне Скоруппа, мо(й) велце зичливій приятелю⟨;⟩!

Прошлого юня 23 д. сего году яви(в)шієся в по(л)ковій Стародубовско(й)

канце(л)лярій сами собою три члвка, Семень⟨,⟩ и Іванъ Харкови⟨,⟩ да Парфень Кривонось⟨,⟩ с пи(с)ме(н)ними свѣдителямъ о(т) порутчика Никити Кускова, в Мглинѣ при фарпостахъ стоячого, и(мъ) данни(мъ)⟨,⟩ допроса(ми) свои(ми) показали⟨,⟩ ижъ ѿни родимци заграничніє⟨,⟩ полско(й) о(б)ла(с)ти уе(з)ду Метиславско(г)ло⟨,⟩ Семень⟨,⟩ и Іва(н)¹ Харкови села Гнѣвкова⟨,⟩ а Парфень Кривоносо(в) дрвнѣ Пенкова⟨,⟩ и за о(с)кудѣніємъ та(мъ), за границею, хлѣба, приехали оні в семъ 1735-(м) году, з жена(ми)⟨,⟩ и дѣтми свои(ми), для житя в Малую Росію⟨,⟩ и желаю(т) жи(т) в слободѣ ваше(й), про(з)ваніє(мъ) Молодковой⟨;⟩. А по спра(в)ки в по(л)ково(й) Стародубовско(й) канце(л)лярій, прошло(г)ло[о] 1734 году генваря 8 д. в о(р)дерѣ его сиятельства г(с)пдна генерала аншеѳа², // Кіевской губерній генерала губернатора и обой(х) російски(х) 72. ѿрдиновѣ кавалера графа ѳонъ Вейзбаха, в по(л)ковую Стародубовскую канце(л)лярію присланномъ⟨,⟩ котори(й) в одной по(л)ковій канцелярій того (ж) генваря 28 д(⟨):). получе(н)⟨,⟩ ме(ж)ду про(т)чій(мъ) повелено⟨,⟩ приходящи(х) з по(л)ско(й) о(б)ласти обывателей з жена(ми)⟨,⟩ з дѣт(ми)⟨,⟩ и с пожитки к житю в по(л)къ Старо(ду)бовскі(й), учиня имъ в вѣрности и(х) для жи(т)я присяги⟨,⟩ и кто в полку Старо(ду)бовско(мъ) в которо(мъ) мѣстечке⟨,⟩ и селѣ пожелаю(т) житъ, о(т)сила(т) ихъ туда с пи(с)менними свѣдителями⟨;⟩. Да в(ъ) указѣ³ ея імператорско(г)ло[о] величества, з войсковою Енерально(й) канце(л)лярій в по(л)ковую Стародубовскую канцелярію сего (ж) 1735 году априля 2 (д). присланни(мъ), велено⟨,⟩ прихожихъ по(л)ски(х) з-за рубежа людей, якіє в полку Стародубовско(мъ) жить повелѣваю(т)⁴, по силѣ намѣне(н)ного в то(мъ) з войсковою Енеральною канцелярій ея імператорского величе(с)тва указу⟨,⟩ записавъ имя⟨,⟩ и прозвание они(х), о(т)пу(с)ка(т) в тѣ мѣста⟨,⟩ где оніє пожелаю(т)⟨,⟩ но всячески о(б)надеживать и(х) височайшимъ ея імпера-

72 зв. торского влч(с)ва // при(з)рѣніє(мъ)⟨,⟩ что(б) оны та(мъ) жили без опасенія⟨;⟩. Того ради помянутіє⟨,⟩ Семе(н) и Іванъ⁵ Харкови⟨,⟩ да Па(р)фе(нъ) Кривонось, по учиненій и(мъ) на вѣрно(ст) присяги⟨,⟩ для жит(ъ)я, з женами⟨,⟩ и дѣтми и(х), в показанно(й) вшеі має(т)ности, слободъ Молодково(й)⟨,⟩ з(ъ) обнадєживаніє(мъ) високомонаршого ея ім(ъ)ператорского величества при-зрѣнія⟨,⟩ что(б) они та(мъ) жили безопасно, при се(мъ) свѣдѣтелствѣ до вм(с)⟨:⟩. м(с)⟨:⟩. пна и по(с)лани, обявляє(мъ)⟨;⟩.

Вм(с)⟨:⟩. м(с)⟨:⟩. пну всего до(б)ра зичливи(й) приятель.

Абанасей Радищевъ⁶.

1735 году августа 20 д.

73 Староду(б)⟨:⟩⁷. //

Надпис. Его милости пну Григорію Скоруппѣ, знатному бун(ъ)чуковому товаришу⟨,⟩ моему велце зичливому приятелѣв(ъ)⟨;⟩, в(ъ) о(т)д(ъ)ан(ъ)е⁸.

Помітка адресата. 1735 септевр(р). 2 д. о(т) г(с)пдна по(л)ковника Ради-

73 зв. щєва⟨,⟩ о присилцѣ на Моло(д)кову тро(х) присяжни(х) члвѣкъ поданъ⟨,⟩⁹. //

*№ 66. 1736 р. жовтня 14. Миклашевський Іван,
чернігівський полковник, до племінника Скорупи Григорія
про підготовку до військового походу та про різні чернігівські новини*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₂), арк. 76—77 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 77 чистий. На полях з лівого і правого боків арк. 77 зв., посередині, прорваний папір на місці печатки.

М(с)цѣ пне Григорій Скоруп(ъ)па, мнѣ велце м(с)цѣ пне и сер(ъ)дечне коханы(й) п(ъ)лемѣн(ъ)нику!

Прибыв(ъ)ши пнѣ Оѣодо(р) Ширай в(ъ) Любечѣ, писалъ ко мнѣ в(ъ) листѣ своемъ, сего октоврія 11 (д). в(ъ) Чер(ъ)нѣговъ¹ мною полученномъ⟨,⟩ что никакой коман(ъ)ди тамо не зосталъ²⟨,⟩ токмо пнѣ Есимон(ъ)тов(ъ)скій, поручив(ъ)ши, де, в(ъ) команду гори⟨,⟩ води⟨,⟩ и лсы⟨,⟩ о(т)ехалъ в(ъ) домъ⟨:⟩. З(ъ) здешни(х) же чер(ъ)нѣгов(ъ)ски(х) вѣдомостей бо(л)ше никаки(х) газетовъ³ не імѣ(т)ся, ток(ъ)мо старая войтиха Лопатиха сего, на датѣ положен(ъ)-но(г)loI, числа рано ум(ъ)ре⟨,⟩. А я на кушен(ъ)е⁴ запрошенъ до прео(с)вящен(ъ)но(г)loI, где и за вше здоров(ъ)е по(л)ную імѣю выпить, о(б)являю⟨,⟩. Да если еще не і(з)вѣстно у ва(с), и(ж) ука(з) во всѣ малоро(с)сійскіє по(л)ки, в(ъ) томъ числѣ и в(ъ) Чернѣгов(ъ)ско(мъ), получень се(г)loI октов(р)⟨:⟩ 13 (д)., дабы всѣ по(л)ковніки з(ъ) ста(р)шина(ми)⟨,⟩ бунчуковіє и зна(ч)ковіє товарищи и хто ти(л)ко імене(м) козачи(м) зове(т)ся по(д) сме(р)тною казнєю

76 // были⁵ в(ъ) крайней к(ъ) походу готовности, дабы за полученіє(м) в(ъ)пре(д) указа в(ъ) 24 часа вы(с)тупили непремѣн(ъ)но⟨,⟩ к(ъ) выше(й) показан(ъ)нимъ соо(б)щаю вѣдомостямъ. А до(б)роздрав(ъ)ственно(г)loI в(м). м(с). пну желая пребиванія, о(с)таюсь⟨,⟩.

Вм. м(с). пну, сердечне коханому мое(му) племѣн(ъ)нику, щирозичливы(й) дядко.

Іванъ Миклашевски(й)⁶.

1736 году окто(вр)⟨.⟩ 14 (д).

Чернѣговъ. //

76 зв.

Надпис. Моему велце м(с)цѣвому п̃ну, сер(ъ)дечне коханому племѣн(ъ)-нику, его милости п̃ну Григорию Скоруп(ъ)п̃ь, зна(т)ному товаришу бун(ъ)-чуковому, в(ъ) городѣ Сосницѣ, у покупки провіан(ъ)та обрѣтаючомуся⟨,⟩ надлежить под. ⁷

Помітка адресата. О(т) п̃. Івана Миклашевско(г)[о] з Че(р)нѣгова о прибитій в Любечъ п̃. Феодора из и(з)вѣстіемъ в поход(д) бунчукови(м). Поданъ в Сосницѣ октов(р). 10 д. року 1736 ⁸. //

77 зв.

№ 67. 1737 р. лютого 10. Миклашевський Іван до племінника Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з повідомленням про те, що написав йому два листи, та про інші справи.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 78—79 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 78 зв., 79 чисті. На полі з правого боку арк. 79 зв., посередині, збереглася половина круглої печатки розміром орієнтовно 12 × 12 мм на червоному сургучі, що майже цілком висипався, з нечітким зображенням; напроти, на полі з лівого боку, прорваний папір на її місці.

Сердечнокохани(й) племѣннику, м(с)цѣ п̃не Скоруппа!

Сего февраля 9 (д). 1737 го(ду) листъ в(м)с(с). м(с)с. п̃на получилъ, в(ъ) котормъ ізволите обявля(т), что якобы я до в(м)с(с). м(с)с. п̃на нѣ разъ своймъ писмомъ не писалъ, то на тоє о(б)являю, что писа(л) я до в(м)с(с). м(с)с. п̃на двома мойми листами и п̃на Ширая листъ до в(м)с(с). м(с)с. п̃на жъ послалъ, токмо дойшлись ли оніе писма, или нѣтъ, про то не извѣстенъ⟨,⟩. О кустинскомъ попу о(б)являю, что о(т)ца писара двогажди упрашива(л) ¹, толко онъ сказалъ, что «я за всѣми не страпчій», а что signīficat ², сами и(з)волите зна(т). В(ъ) протчемъ остаюсь.

В(м)с(с). м(с)с. п̃на, моего се(р)дечнокоханого племѣнника, зичливи(й) дядко і слуга.

Іванъ Миклашевски[й] ³.

1737 го(ду) февраля 10 (д).

Чернѣговъ. //

78

Надпис. Се(р)дечнокоханому моему племѣннику, его милости п̃ну Григорию Скорупп̃ь, знатному бунчуковому товаришу, в(ъ) коммиссѣй покупно(г)[о] провянта і фуража, в городѣ Сосницѣ о(б)рѣтаючогося ⁴.

Помітка адресата. О(т) п̃. Івана Миклашевско(г)[о] о полученіи ли(с)-товъ мой(х) и о приходѣ поколовцовъ, получено в Сосницѣ фев(р)⟨.⟩ 14 д. 1737 году ⁵. //

79 зв.

№ 68. 1737 р. квітня 12. Завадовський Василій і Ширай Федір до Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, про своє перебування при головній армії.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 66—67 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 67 чистий. На полях з лівого і

правого боків арк. 67 зв., посередині,— два сліди від круглої печатки діаметром орієнтовно 18 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

М(с)цъ пне Григорій Скоруппа (<,> намъ вселаскавѣшій пне швагре й блгодѣтель!

Пра(з)денстве(н)ною урочисто(с)тію воскресенія Хрва вѣм. м(с). [пна] привѣт(ъ)ствующи (<,> желаємъ добродра(в)ственнo (<,> и блгополучно ему (ж) оную ѡпрово(ж)дать (<:>). А понеже указо(м) на(м) пре(д)ложено, что бунчуковимъ товарищамъ на(д)лежить битъ при главной арміи (<,> куда и мы з(ъ) всяки(м) поспѣшеніємъ слѣдуя (<,> поко(р)ніи ншѣ вѣм., м(с). пнѣ, реферуемъ уклонъ (<,>). При котормъ ничого з(ъ) авѣзій ему (ж) изяс(ъ)нить не можемъ (<,>), понеже и самы еще нѣ ѡ чомъ не извѣстны (<,> в(ъ)пре(д) же что всемогущій творецъ пошлетъ намъ вѣдаты и знати, не упомни(м) и вѣм. м(с). пна ѡ томъ увѣдомлять (<,>). // То(л)ко (ж) намъ вѣ семъ не безъ печелы [!], (<,> что про(т)чіе товарищи нши ѡ(т) компуту ншего ѡ(т)ришенны (<,> з(ъ) которихъ инніе нѣгде не булы (<,> а й тепереча в(ъ) дома(хъ) ѡставленни (<,>). При семъ насъ швагропріяз(ъ)ненной ласкавосты вѣм. м(с). пна вовѣривши, назав(ъ)ше пребиваемъ (<,>). Вѣм. м(с). пна, вселаскавого ншего швагра и блгодѣтеля, низкіи слугы ¹. Ѳедо(р) Шира(й).
Василій Завадо(в)скій ².
1737 года априля 12.
Грузкая.

Р(<:>). S(<:>). Мцѣ пнѣ сестро и добродѣйко! Прошу вѣм. добродѣйки (<,> жону мою всяческій ѡ(т)води(т) ѡ(т) печалы (<,> и перевидовать (<,> дабы она не скорбила ѡ ѡ(т)лучки моеи (<,>).
Зичливій бра(т) и слуга.
66 зв. Федоръ Ширай. //

Надпис. Его мл(с)ти пну Григорію Скоруппѣ, зна(т)ному войскъ Запоро(ж)скихъ товаришу бунчуковому, ншему вселаскавѣйшому пну швагру и блгодѣтелевѣ (<,> податъ ³.

Помітка адресата. О(т) п. швак(ъ)гровъ, п. Ѳеодора Ширая и п. Завадовско(г) [o], з поздоровленѣ(м) ⁴ свя(т) воскресенски(х) и о собѣ ознаймуючи,
67 зв. где обрѣтаю(т)ся. Получено в Сосницѣ ап(р). 27 д. 1737 року ⁵. //

№ 69. 1737 р. травня 13. Іскрицький Петро до тестя Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з повідомленням про те, що кінний ярмарок у Сосниці буде наступної середи.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57480 (Лаз. 43₃), арк. 82—83 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Арк. 83 чистий. На полі з лівого боку арк. 83 зв., посередині, залишилася половина восьмикутної печатки розміром 18 × 18 мм на червоному сургучі з нечітким зображенням, напроти, на полі з правого боку,— слід від неї.

Млстивѣйши(й) мой о(т)че и добродѣю (<.>)!
За многимъ на ¹ многіе указы о(т)вѣтствіе(мъ) не могучи ² обши(р)нѣ до вѣм. м. добродѣя тепе(р) писа(т) (<,> доношу сіе (<,> что в(ъ) прійдучую сію ³ се-

реду я(р)марокъ сами(й) конни(й) буде(т)⟨,⟩. Теди ежели поволите сами посмо(т)-
рѣти коней продаваем(х), то соблговольте сюда прибу(т) в(ъ) на(д)ходячи(й)
овто(р)никъ на вече(р)⟨,⟩ ибо, по ска(з)ки з(ъ)дешни(х)⟨,⟩ по(л)тора то(л)ко
дня я(р)марокъ здешни(й) конни(й) стойтъ⟨,⟩ а послѣ зара(з) и ро(з)еде(т)ся⟨,⟩ // 82
доношу вм. м. добродѣвѣ и пребываю⟨.⟩

Вшей о(т)че(с)кой млсти щирозичливи(й) снѣ и поко(р)нѣйши(й) слуга⟨.⟩
Пе(т)рѣ Искрички(й) ⁴.

Бере(з)⟨.⟩

Мая 13 д. 1737 году⟨.⟩

Р⟨:⟩.S⟨:⟩. Прошу вшей отече(с)кой млсти⟨,⟩ послаеміе о(т) мене доноше-
нія, давно уже проме(д)леніе, пересла(т) в(ъ) Глуховъ зара(з)⟨,⟩ а третее до
г(с)дна Лаптева⟨.⟩ // 82 зв.

Надпис. До рукъ его млсти добродѣя пна Григорія Скоруппи, зна(т)ного
бунчукового товариша, пода(т) в(ъ) Сосниці ⁵.

Помітка адресата. 1737 году мая 14 д. о(т) п. Искрицкого о прибитіи
моемъ на я(р)марокъ ⁶ в Сосниці. Поданъ в Сосницѣ⟨,⟩ ⁷. // 83 зв.

*№ 70. 1737 р. травня 29. Маркевич Марко до Скорупи Анастасіі,
дружини знатного бунчукового товариша Скорупи Григорія,
з відмовою сватати її дочку.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 86—87 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 86 зв. і 87 зв. чисті. На полі
з лівого боку арк. 87, посередині,—половина круглої печатки розміром 16 × 16 мм на чер-
воному сургучі, на якій збереглася частина корони в плетиві та ініціали ММ по боках (тоб-
то «Марко Маркевич»).

М(с)цѣ панѣ Скоруппиная, мнѣ велце м(с)цѣвая пнѣ и ла(с)кавая блгодѣ-
те(л)ко!

В(ъ) битность мою в(ъ) Стародубѣ, в дому вм(с). м(с). пнѣй⟨,⟩ який розго-
воръ имѣлъ я з(ъ) вм(с). м(с). панею ѿ сродствѣ⟨,⟩ тотъ за приездомъ моймъ
в(ъ) Глуховъ⟨,⟩ кому на(д)лежало⟨,⟩ ѿбьявлялъ⟨,⟩ и розсмотривано ѿ то(м)
много якъ з дховного чина⟨,⟩ такъ и другихъ⟨,⟩ толко жъ донесено⟨;⟩, же
тому собити(с) нѣлзя⟨,⟩ и сіе я вм(с). м(с). паней доношу и пребываю.

Вм(с). м(с). паней, моей велце м(с)цѣво(й) паней, доброжелателній и слу-
жи(т) готовій⟨.⟩

Ма(р)ко Ма(р)кевичъ ¹.

1737 года мая 25 дня.

Глуховъ⟨.⟩ // 86

Надпис. Еи мл(с)ти панѣй Анастасіі Скоруппиной⟨,⟩ моей велце м(с)цѣвой
паней а ѿсо(б)ливой блгодѣтелцѣ, надлежитъ ²⟨.⟩

Помітка адресата. Полученъ з(ъ) Глухова ѿ(т) пна Ма(р)ка Ма(р)кевича
1737⟨:⟩ мая 29 д. ³ // 87

№ 71. 1737 р. липня 9. Безбородько Андрій до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням від князя Барятинського Івана Федоровича сприяти каптенармусу Ладигіну при купівлі ним у Полтаві бичків.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 88—89 зв. Документ — оригінал. Складався ушестеро, як лист. Арк. 88 зв., 89 чисті. На полі з правого боку арк. 89 зв., посередині, — кругла печатка розміром 15 × 15 мм, притиснена на червоному сургучі.

Міцѣ пнѣ писарѣ полковы(й) полтавски(й), мои сердечны(й) братѣ и блгодѣтелю!

Нарочно о(т)правленѣ о(т) его сиятелства гпдна енерала и кавалера князя Івана Федоровича Барятинского в Полтаву для покупки биковѣ молодихъ, о(т) двохъ до трохъ лѣтъ, каптенармусѣ Ладигинѣ, которому дабы в покупке учинено было всякое вспоможене, его сиятелство приказалѣ с прошение(м) мнѣ к вицѣ мицѣ пну писа(т)⟨.⟩ О чомѣ вицѣ м. пну о(б)явивши, остаю(с).

Вицѣ мицѣ пна вседоброжелателны(й) и поко(р)ны(й) слуга.

Андре(й) Бе(з)боро(д)ко ¹.

1737 году юля 9.

88 Переволочна. //

Надпис. Его мл(с)ти пну Андрею Руновскому, писару полковому полтав-
89 зв. скому, моему велце мицѣвому пну, коханому брату и блгодѣтелевѣ ². //

№ 72. 1737 р. вересня 4. Безбородько Андрій до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням від генерала князя Барятинського Івана Федоровича прислати в Переволочну фруктів, потрібних для зустрічі генерала-фельдмаршала графа фон Мініха.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 90—91 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушістнадцятеро, як лист. Арк. 90 зв.— 91 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

М(с)цѣ пнѣ писарѣ полковы(й) полтавски(й), мой велце мицѣвы(й) пнѣ, сердечны(й) братѣ и блгодѣте(л)!

Его висококняжое сиятелство изволилѣ приказать мнѣ писать к в. пну дабы в. пнѣ постаралѣся фруктовѣ, яко сливѣ-венгерокѣ, тако(ж), не(г)ло ради ¹, яблोकѣ и про(т)чи(х), для прибытія его високографского сиятелства г(с)пдна генерала фелтмаршала и кавалера фонѣ Миниха⟨,⟩ да не таки(х), какѣ присилано к двору его сияте(л)ства⟨,⟩. Того ради, в. пну о то(м) о(б)являя, совѣтую приложить ² старання и о(т)прави(т) ко(г)ло в Опо(ш)не или где бы во(з)можно как лучши(х) сискать овощей и оніе овощи сюда, в Переволочную, в дворѣ его сиятел(с)тва присла(т) какѣ скорѣе, возможно с нарочни(м) ³, ибо его високографско(г)ло сияте(л)ства ⁴ прибытія надѣя(т)ся вскорѣ⟨.⟩ в Переволочную.

Вм. пна, сердечно(г)[о] брата и блгодѣтеля, вседоброжелателны(й) братъ и слуга.

Андре(й) Бе(з)бородко ⁵.
1737 году сентября 4 (д)⟨.⟩
Переволочна. //

90

№ 73. 1737 р. вересня 12. Думитрашко-Райча Василь, бунчуковий товаришъ, до Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з наміром висватати дочку останнього за свого племінника Кониського Матвія.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 84—85 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 84 зв.— 85 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

М(с)ць пне Григори(й) Скорупа, вселаскавы(й) мой свате и блгодѣтелю⟨.⟩!

Племенникъ мой, сотникъ іваньгоро(д)ски(й), пнъ Матвей Кониски(й), пришедши, с(ъ)мотреніємъ ¹ бжїимъ, в(ъ) совершенны(й) возрастъ, будучи совершенного ума и ученія, желяеть в(ъ) супружество себъ пртля искать⟨.⟩ а понеже сей станъ, по бжїему смотренію и его стои ординацій установленны(й), избирають персоны не безъ пртлского отозву⟨.⟩ и родителского консенеу⟨.⟩ того для пртлскую мою сватовскую вм. пну симъ моймъ виразивъ венерацию⟨.⟩ родителского вашего соизволенія и аппропацїи моего отозву зъ охотою дождаю(с)⟨.⟩ и ежели намѣренъ вм. пнъ наймилшую свою панну дочъ ему, пну Матвею Конискому, в(ъ) супружество о(т)да(т)⟨.⟩ покорнѣйше прошу вм. пна стороны отозву моего своимъ мене ² писаніе(м) не оставитъ⟨;⟩, которое мнѣ, в(ъ) надежду сватско(й) вм. пна любовь, висвѣдчить имѣючойся, блгоприятное будетъ⟨.⟩ а ннѣ со всяки(м) персони вм. пна почтеніе(м) остаю(с)⟨.⟩

Вм. пна покорны(й) слуга.

Васили(й) Думитрашко Райча, бунчуковы(й) товаришъ ³.

Д⟨.⟩ 12 септеврїя 1737 году.

Нѣжинъ⟨.⟩ //

84

№ 74. 1737 р. вересня 13. Безбородько Андрій до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням від генерала князя Барятинського Івана Федоровича прислати в Переволочну зо дві куфи доброго пива.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43_б), арк. 92—93 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 92 зв., 93 чисті. Помітка адресата відсутня. На полі з правого боку арк. 93 зв., посередині, залишився слід від круглої печатки діаметром орієнтовно 16 мм на червоному сургучі, що цілком висипався; напроти: на полі з лівого боку,— прорваний папір на її місці.

Мць пне писаръ полковы(й) полтавски(й), мои велце мцьвы(й) пне, сердечны(й) брате и блгодѣтель!

Его висококняжое сіятелство изволилъ приказа(т) мнѣ писа(т) к вм(с).
пну партикулярно, дабы проискать до(б)рого пива куфь зо двѣ и прислать,
какъ скорѣе возможно (<,). А понеже я надѣюсь, что ни где инде, какъ в Нови(х)
Санджара(х) легко до(б)рого пива сискать возможно (<:), того рады совѣтую
вм(с). пну в томъ своего осо(б)ливого приложи(т) старанія, дабы до(б)рого и
тонкого пива куховъ зо двѣ было в сами(й) скорости в дворъ его сіятелства
прислано, за что самъ его висококняжое сіятелство вм. пну будеть блгодарить (<,).

Вм. пна вседоброжелател(ь)ны(й) братъ и слуга.

Андре(й) Бе(з)боро(д)ко ¹.

1737 году сентя(б)ра 13 (д).

92 Переволочна. //

93 зв. *Надпис.* Его милости пну Андрѣю Руновскому, писару полково(му) пол-
тавскому, моему велце мѣвому пну, сердечному брату и блгодѣтелевъ ². //

*№ 75. 1737 р. жовтня 20. Кочубей [Василь], полтавський полковник,
до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням
купити в Полтаві дванадцять гудзиків і прислати до його двору,
в с. Жуки, та відповідь останнього з цього приводу.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 97, 97 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші складалися удванадцятєро, як лист. Чисті аркуші і печатка від-
сутні.

Пне писарь полкови(й)!

Пугвичку для образца к ва(м) посл[а]ю ¹ и прошу против оно(й) купи(т)
таки(х) з двана(д)ця(т), или бо(л)ше, или меньше, то(л)ко бѣ били крипкие,
якъ сея. А ежели такихъ не зна(й)де(т)ся, хоча (й) плоскихъ, толко не обши(р)-
рнихъ, прошу купити и ко мнѣ зара(з) прислати.

Вшь щирози(ч)ливи(й) птль.

Кочубе(й) ².

1737 (<) окто(вр) (<:). 20.

97 Жуки. //

Надпис. Пну писаревъ по(л)ковому ³.

Ве(л) (<:). д (<:).!

Противъ присланно(г)[о] о(б)ра(с)ца пугвичокъ у ⁴ лавочниковъ ⁵ по(л)-
тавски(х) вина(й)шло(с) то(л)ко десять, и оніє при се(м) ⁶ такъ ⁷, и друго(г)[о]
манієру 36 (<:)⁸ ко усмо(т)ренію вшо(й) п (<:). ве(л) (<:). усмо(т)ренія [!] о(т)сы-
лаю (<:). Зостаюсь.

Ве(л) (<:). вшо(й) (<:)⁹.

97 зв. Д. 20 октов(р) (<:). 1737 (<) //

№ 76. 1737 р. жовтня 26. Кочубей [Василь], полтавський полковник,
до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря,
[з вимогою негайно знайти в місті Полтаві кравця по хутру
і прислати до нього в с. Жуки.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₂), арк. 80—81 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 80 зв., 81 чисті. На полі з правого боку арк. 81 зв., посередині,— слід від печатки розміром орієнтовно 20 × 20 мм на червоному сургучі, що цілком висипався. Напроти, на полі з лівого боку, помітно відтиск від неї на папері.

[Мнѣ велце зичливій] прѣтелю, пнѣ пи[са]рѣ по(л)кови[й] ¹

Ежели Филенка в(ъ) городѣ еще нѣтъ(,) то якого другого футерника тамо прикажѣтъ поискать(,) котори(й) би моглѣ зна(ти) разбира(ть) на ро(з)нѣ лисицѣ(,) и із(ъ) они(х) всякое особно составля(ть) футро(,) и оного футерника в само(й) скоро(с)ти сюди, в до(м) мой, присилайте(,) понева(ж) в немѣ немалая со(с)тойтъ по(т)реба, пи(л)но жадаю(.)

З(ъ) Жуковъ.

Окто(в). 26 д. 1737 го(ду).

Вм(с)ти зи(ч)ливи(й) прѣтель, по(л)ковни(к) по(л)та(в)ски(й) ².

Кочубе(й) ³.

[P.S.] А помянути(й) футерникѣ болшѣ еди(н)о(г)о[о] дня зде(с) бавити(с) не буде(т), та з собою пя(л)ця неха(й) озме(т)(,) // 80

Надпис. Моему велце зычливому прѣтелевѣ, пну Андрею Руновскому, пысаревѣ полковому полтавскому ⁴. // 81 зв.

№ 77. 1737 р. жовтня 26. Псьол Григорій до Руновського Андрія,
полтавського полкового писаря, з наказом від Кочубея Василя,
полтавського полковника, прислати до панського двору в с. Жуки
сорок козаків та музик Кабася.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₂), арк. 88—89 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 88 зв., 89 чисті. На полі з лівого боку арк. 89 зв., посередині,— слід від половини круглої печатки орієнтовно розміром 12 × 12 мм на червоному сургучі, на якій видно частину візерунка, напроти, на полі з правого боку,— прорваний папір на місці другої половини печатки.

Мылостывѣйшый мой патронъ и блгонаде(ж)нѣйшый добродѣю!

Вшои добродѣйской мылосты з(ъ) собою взяты козаковъ самы(х) лучшыхъ, одѣжнѣйшы(х) з(ъ) сотнѣ пна Тернавско(г)о[о] двадця(т) члвѣкъ(,) да городовы(х) двадця(т) члвѣкъ и в(ъ) панскій жуковскій дворъ в(ъ) прыйдучую суботу, скоро свѣтъ, прыпровадыти(,) такожъ и музыкантовъ Кабася з(ъ) товарищы в(ъ) пятныцю пры(с)ла(ти) его панская велмо(ж)ность приказуеъ, покорнѣйше доношу и за сымъ остаюсь(.)

Вш(с)цѣ, мое(г)о[о] мило(с)тиво надежно(г)о[о] патрона и добродѣя, всецире желате(л)нѣй и нижа(й)шѣй слуга.

Григорій Псіоль ¹.

1737 году октоврѣя 26 д.

Жуки. // 88

Надпис. Мило(с)тивѣйшому моему патрону и блгонадѣ(ж)нѣйшому до(б)-
родѣвѣ его мл(с)ти пну Андрею Руновскому, писаревѣ по(л)ковому по(л)тав-
скому ² (<.) //

№ 78. 1737 р. жовтня 26. Кочубей Василь, полтавський полковник,
до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням
купити тканин, шовку тощо різних кольорів і прислати в с. Жуки.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43₃), арк. 93—94 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися удвоє, як лист. Арк. 93 зв., 94 чисті. На полі унизу арк.
94 та на полі вгорі арк. 94 зв., посередині, — два сліди від круглої печатки розміром орієнтов-
но 22 × 22 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

[Мой велце зичли]вїй ¹ пртлю, пне писарѣ полковїй полтавскїй!

Матерїй и галїонки, ω(т) вм(с)ти ко мнѣ для ωсмотру присланный, ωбратно
при сѣ(мѣ) посилаю(т)ся(<.) З(ѣ) котори(х) матерїй если продадутъ якогони-
будь колїору локоть по сѣмъдеся(т) копее(к)(<,) то ко мнѣ ω томъ ω(т)пишете(<:).
Галїонку сребрного купѣте на мою потребу локоть сѣмънадесятъ(<,) да шну(р)-
ка шолкового зеленого ² аршинъ пя(т)десятъ, и гапликовъ папѣрковъ десятъ(<,) и
по посилаючомуся ωбразцю шолку кренцонного алого купѣте лотовъ два и
присила(й)те сюды, прошу и за си(мѣ) пребываю.

Вм(с)ти во все(мѣ) зычливїй пртль.

Полковникъ Кочубе(й) ³.

1737 году октя(б)(<:). 26 д.

Жуки.

[PS]. Срѣбно(г)ло галїонка куплено о(д). цѣвку бе(з) золо(т)ника, шовку
93 кра(с)но(г)ло и рожево(г)ло по 2 лота(<,) а ценою ло(т) по 14 (к) ⁴. //

Надпис. Моему ве(л)це зичливому приятелевѣ пну Андрею Руновскому,
94 зв. писаревѣ полковому по(л)тавскому ⁵. //

№ 79. 1737 р. жовтня 26. Жученко Иван до кума Левенця Ивана,
полтавського полкового осавули, з проханням, щоб той,
їдучи на весїлля в дїм [Кочубея Василя, полтавського полковника],
в с. Жуки, привїз із собою милчанського кухмістра.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57480 (Лаз. 43₃), арк. 95—96 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 95 зв., 96 чисті. На полі з пра-
вого боку арк. 96 зв., посередині, — слід від круглої печатки розміром орієнтовно 16 × 16 мм
на червоному сургучі, що цілком висипався; напроти, на полі з лівого боку, прорваний папір
на її місці.

Премлсердїй мой г(с)дрѣ кумѣ и мно(г)ломл(с)тивї(й) добродѣй!

Ежели вшець добродѣй блгоизволите сюди, в(ѣ) Жуки, в домъ ве(л)мож-
ного пн(ст)ва, для веселно(й) церемонїй приезде(т) (<(:)чего и(х) панская ве(л)-
мо(ж)но(сть) по васъ желаю(т) раниохо(н)ко в при(й)дучую субботу(<:)), то не
препомнѣтъ взя(т) з(ѣ) собою пна Ивана, кухми(ст)ра милчанчого, для вся-
ко(й) з(ѣ)дєсь поварской прислуги(<,) іх же па(н)ская ве(л)мо(ж)но(ст) про-

ся(ть)⟨,⟩ покорне доношу, и в кумо(в)скую всегда(ш)ную мл(с)ть себе навсегда препоручивъ, пребываю.

Ей-ей, вѣрножелате(л)ни(й) кумъ и всенижа(й)ший слуга.

Іванъ Жученко ¹.

С(к)то(в). ⟨:⟩26⟨:⟩ д. 1737 года.

Жуки. //

95

Надпис. До рукъ прѣмлсе(р)до(г)ло моего г(с)дра кума и многомл(с)тиво(г)ло(б)родѣя, его блгородія пна Івана Левенця, асаула полково(г)ло полтавско(г)ло ². //

96 зв.

№ 80. 1737 р. жовтня 27. Кочубей Василь, полтавський полковник, до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням запросити на весілля до нього в господу, в с. Жуки, лікаря Вінсера з дружиною і дочкою.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₉), арк. 98—99 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 98 зв., 99 чисті. На полі внизу арк. 99 та на полі вгорі арк. 99 зв., посередині, — два сліди від круглої печатки розміром орієнтовно 30 × 30 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

Мой ¹ велце зичливи(й) пртлю, [пне писаръ] ² по(л)кови(й) по(л)тавскі(й)!

В посланно(мъ) пред си(м) рее(ст)рѣ⟨,⟩ кого мѣете вм(с)ть проси(ть) з(ъ) пно(въ) полта(в)щювъ в домъ мой на весь(л)ля⟨,⟩ упомнѣли(с)мо написа(ть) пна лѣкара Вѣнсiera⟨;⟩, ннѣ же, повторе пишучи⟨,⟩ предлагаю⟨,⟩ аби вм(с)ть, при прошений други(х)⟨,⟩ и его, пна Вѣнсiera, купно з(ъ) пнею і дочер(ь)ю, на то(ть) начинаючийся актъ весе(л)ний попросили⟨;⟩.

Вм(с)ти зичливи(й) пртель, полко(в)ни(к) по(л)та(в)ски(й).

Кочубе(й) ³.

С(к)то(в)⟨:⟩. 27 д. 1737 года.

Жуки. //

98

Надпис. Моєму велце зычлывому прятелєви пну Андрею Руновскому, пысарєви полковому полтавскому⟨,⟩ ⁴. //

99 зв.

№ 81. 1737 р. жовтня 27. Псьол Григорій до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням прислати чотирьох гармашів на весілля до двору Кочубея Василя, полтавського полковника, в с. Жуки.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₉), арк. 102—103 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 102 зв., 103 чисті. На полях з лівого і правого боків арк. 103 зв., посередині, — дві половини круглої печатки розміром 12 × 12 мм на червоному сургучі з зображенням птаха в плетиві.

Млстывѣйшый мой патронъ и блгонаде(ж)нѣйшый добродѣю!

Для поганян(ъ)я пнскы(х) лошадей на завтрешнѣй день в(ъ) пнскій жуковскі(й) дво(р) армашовъ члвѣкъ чотырохъ и(х) панская велмо(ж)ность требу-

ють (:.) и о сѣмъ до вшой добродѣйской млсти приказали писать, поко(р)нѣйше доношу и за симъ остаюсь (.)

Вшой добродѣйской мл(с)ти всенижа(й)шій слуга.

Григорій Псіоль ¹.

1737 году октоврія 27 д.

102

Жуки. //

Надпис. Мьлостывѣйшому моему патрону и блгонаде(ж)нѣйшому добродѣевѣ, его млсти пну Андрею Руновско(му), писаревѣ полковому полтавско(му), покорне ²(.) //

103 зв.

№ 82. 1737 р. жовтня 28. Кочубей Василь, полтавський полковник, до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням купити в Полтаві постав найгіршого сукна червоного або зеленого кольору і негайно відіслати його в с. Жуки.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 91—92 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 91 зв., 92 чисті. На полі унизу арк. 92 та на полі вгорі арк. 92 зв., посередині, — два сліди від круглої печатки розміром орієнтовно 22 × 22 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

Мой велце зичливи(й) пртєлю, пне писарь [полкови](й) по(л)та[в]ски[й] ¹!

На пилную потребу ншу (.), ізволь, вм(с)ть, за получєніє(мъ) сего тамъ, в(ъ) Полтавѣ, поіска(ть), на наши де(н)ги купи(т) сукна поставь самого по(д)лѣйшого (.), коліоро(м) красно(г)ло¹ или зеленого (.), а(л)бо не імѣ(т)ся ли тамъ моско(в)ской работи того показа(н)ного сукна (.), то і того можете купи(ть) намънєнни(м) коліоро(мъ) (.), якоє ² сукно, скоро куплено буде(ть) (.), в той часъ и присилайте сюди, в до(мъ) ншъ жуко(в)ски(й) (.), пи(л)но жадаю (.)

З(ъ) Жуковъ.

С(к)то(в) (:). 28 д. 1737 року.

Вм(с)ти зичливи(й) пртє(л).

91

Кочубе(й) ³. //

Надпис. Моему велце зичливо(му) пртєлевѣ пну Андрею Руновско(му), писаревѣ полково(му) полтавскому ⁴. //

92 зв.

№ 83. 1737 р. жовтня 28. Псіол Григорій до Руновського Андрія, полтавського полкового писаря, з проханням прислати музикантів Кабася на весілля до двору Кочубей Василя, полтавського полковника, в с. Жуки.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 100—101 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 100 зв., 101 чисті. На полях з лівого і правого боків арк. 101 зв., посередині, — по половині круглої печатки розміром орієнтовно 12 × 12 мм на червоному сургучі, з зображенням орла на фоні плетива.

Млстывѣйший мой патронъ и блгонаде(ж)нѣйши(й) добродѣю!

Музыкантовъ полтавскы(х) Кабася з товарищы вельтє, вшць до(б)родѣй, сегодня присилать в(ъ) домъ пнскій жуковскій (.), его пнская велмо(ж)ность

приказаль ѿ семъ до вщцѣ добродѣя мнѣ писа(т)⟨,⟩ поко(р)нѣйше до-
ношу.

Вшъ, мое(г)⟨о⟩ млстивѣйшо(г)⟨о⟩ патрона и блгонаде(ж)нѣйшого добродѣя,
всемижа(й)шій слуга.

Григорій Псіоль ¹.

1737 году ⟨о⟩ктоврія ² 28 д.

Жуку⟨.⟩ //

100

Надпис. Милстивѣйшому моему патрону и блгонадежнѣйшому добродѣевы,
его мл(с)ти пну Андрею Руновскому, писареву полковому полтавскому ⟨,⟩ ³. // 101 зв.

*№ 84. 1738 р. січня 6. Анастасія Забілівна Олексієва Думитрашкова
до свата Петровського Андрія з порадою заборонити її дочці Юліані,
невістці останнього, збирати гулянки.*

Подається за публікацією: Лазаревский А. Из семейных отношений начала XVIII века.— «Киевская старина», т. 65, 1899, апрель, с. 4—5 («Документы, известия и заметки»). У даному виданні незначною мірою змінено лише пунктуацію публікації і поділ тексту на абзаци.

Благородний мосцѣ пане Андрей Петровский, ласкавий намъ приятелю
и пане свату!

Листъ, писанный отъ вашмосцѣ пана, получила 10 генвара, въ которомъ
прописалъ вашмосцѣ, что сынова ваша, а моя дочерь Іуліяна, щаста збираючи
к себѣ, якъ непотребно, жонокъ, и съ ними гуляніе справляєть, а о господар-
ствѣ и дѣтяхъ, якъ описуєть вашмосцѣ, не дбаєть нѣмало. Что я тому ея гулян-
ню нѣмало не благодарна, вашмосцѣ же, якъ отецъ ей и дѣтемъ, всячески си-
лень возбранить и запретить, да и наказать, дабы она того вовся поперестала.
А худобу, которая імѣется, в себе изволте до зросту дѣтей содержать, перстен-
ки и прочія вещи пожалуйста пожалуйста [!] в себе удержать, и ей нѣмало не
дать, бо и я рада б вседуш отвѣдаться и розговоръ імѣти с вами, тилко жъ,
якъ видите и сами, непостоянная дорога; ежели ж, господь подаєть, хотя мало
дорога полѣпша, то и сама обѣщаюсь повидѣтись с вами. При семъ застаю ваш-
мосцѣ пану всего добра зичливая сватова.

Анастасія Забѣловна Алексѣева Думитрашкова.

З Березани.

1738 году генваря 6 д.

PS. Прошу вашмосцѣ пана сей листъ, который посилаемъ до пана асаула
полкового лубенского, хотя своимъ козакомъ одослать и вручить, кому надле-
жить.

Надпис. Благородному его милости пану Андрею Петровскому, ласкавому
намъ приятелю и пану свату, належить. В Городищи.

*№ 85. 1738 р. квітня 15. Носенко Яків до дядини Сулими Параскевії,
дружини переяславського полкового обозного, з повідомленням про те,
що лист від дядька і прислану ним худобу він одержав,
але гнідого лисого коня повертає назад
і просить іще прислати Лесину худобу.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 107—108 зв. Доку-
мент — оригінал, Аркуші складалися ушестеро, як лист, арк. 107 зв., 108 чисті. На полі з

правого боку арк. 108 зв., посередині,— слід від круглої печатки розміром орієнтовно 20 × 20 мм на червоному сургучі, що цілком висипався, напроти, на полі з лівого боку, прований папір на її місці.

Блгородная мѣцѣ пнѣ обозная полковая переяславска(я), мнѣ велѣце мѣцѣ пнѣ дядина и добродѣйко (<,)!

При сообщенно(м) реестрѣ ѡ(т) его млсти пна дядѣ ншего, в(ъ) лист[у] ¹, скоть в(ъ)весь, присланни(й) чрезъ Лукяна, нароч[н]о(г)[о], ѡ(т) вшм(с). добродѣйства посланного къ на(м), получили(<,) за котори(й) по премногу вшм(с). добродѣйству блгода(р)ствую, желая возмо(ж)ними моими услуга(ми) завдячи(т) и о(т)служи(т)(<);). Лошадѣ гнѣдую лису, данную на(м) ѡ(т) его млсти пна дядѣ под часѣ бѣднои моеи жени(т)ви, обра(т)но посылаю, понеже ² онѣ ³ нѣ к чему годенѣ(<,) ⁴ и не клейнованѣ(<,) покойно(г)[о] пна родича ншего кле(й)но(м), и опасуя(с), что(б) не зачисленно мнѣ противъ про(т)чихѣ, по(к)р). прошу приня(т)(<,) а о позостало(м) в(ъ) вшм(с). добродѣйства скоту, о яко(м) вшм(с). добродѣйство извѣстни, о Лесино(м), присла(т) прошу без уде(р)жанія. О че(м) сторично упросивши, остаю(с)(<.)

Вшм(с). добродѣйки, моеи вел[цѣ] мѣцѣ пнѣ дядиной(<,) вѣ(р)ни(й) слуга. Яковъ Носенко ⁵.

1738 года(<,) априля 15 д.

107

Прилука. //

Надпис. Блгородной ея млсти пнеи Параскеви(и) Савичовнѣ Симеоновой Сулиминой, обозной полковой переясловской, моеи велѣце мѣцѣ пней дядиной 108 зв. и добродѣйцѣ, в(ъ)сепоко(р)нѣйше ⁶. //

Помітка адресата. По(л). 1738 мая 6 ⁷(<.)

№ 86. 1739 р. червня 5. Юркевич Григорій до Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, із засвідченням поваги та розповіддю про своє перебування на військовій службі.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 12—13 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 13, 13 зв. чисті. Правий кут унизу арк. 13 вирізаний: мабуть, вирізана частина розміром 45 × 45 мм була місцем печатки.

Блгородный м(с)цѣ пне Скоруппа, мнѣ велѣце м(с)цѣввий пне и милостиво дознанный добродѣю!

В(ъ) неза(б)венной памяти имѣючи я осо(б)лившую вшм(с). до(б)родѣя ко мнѣ(<,) и убогому домишку моему отеческую милость и призьрѣніе(<,) не могъ того оставитъ(<,) что(б) при случившейся окказіи не восписать до(л)жного моего поклону(<,) при которомъ всеискренно желаю(<:), да вся строящій г(с)пдѣ подасть вшм(с). до(б)родѣевѣ, со всею его ѳамилією, цѣлоздравственныя и блгополучніе поведенія(<.) А о себѣ о(б)являю(<:), что состою с командою на линіи при крѣпости Орловской еще с прошлого марта 15 дня(<,) и якъ о(т)пуску надѣятися(<,) и самогъ не могу знать(<,) но развѣ за возвращеніе(м) сюда, на линію, командующего, генерала маіора его высокопревосходите(л)ства вонѣ Девіца з(ъ) главной рандеі(<,) куда его высокопревосходите(л)ство прошлого мая 4(<:)

с(ъ) квартири своей, о(т) крѣпости с̃(̃:). Параскевій, и(з)волилъ поехать(,) а сюда надѣмся прибытія его (ж) высокопревосходите(л)ства к дню с̃(̃:). с̃(̃:). апостоль Петра и Павла(,) не будетъ ли мнѣ о(т)пуску.

В протчемъ, // рекомендуя мене и домашни(х) мойхъ нео(т)емлемой вашей 12
отеческой милости, остаюсь з(ъ) глубочайши(м) упокореніе(м).

Вм. м(с̃). до(б)родѣя, милостивого моего патрона, вѣрнозичливый и ни-
жа(й)ши(й) слуга.

Григори(й) Ю(р)кевичъ ¹.

Д(̃:). 5 юня 1739 (г.) //

12 зв.

№ 87. 1739 р. листопада 21. Шага Карпо до Есимонтовського Олексія, значного бунчукового товариша, з повідомленням про те, що він одержав заборговані йому покійними синами останнього, паном Базилем і паном Федором, шістьдесят чотири карбованці і тридцять одну копійку і більше не має претензій.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 119—120 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Арк. 120 чистий. Печатка відсутня.

Благоро(д)ны(й) м(с̃)ць пне Алежѣ(й) Есимо(н)то(в)ски(й), мнѣ ве(л)це ла(с)кавы(й) до(б)родѣю!

Благода(р)ствую вашецѣ за присланій денги, которіє по рее(ст)ру моє(мъ) даводилися о(т) небъ(ж)чиковъ сино(в) вашихъ, о(т) пна Базилія і о(т) пна Хведара, понеже ото(б)ра(л) я оу вашецѣ до(б)родѣя ру(б)ле(й) пя(т)десз(т) [!] и о(т) Ески, которіє вашецѣ прислалъ чети(р)на(н)це(т) ру(б)ле(й) і три(д)-ца(т) адну копѣйку, а о(б)лѣ(к), которій п. Базилія имѣлся ¹ у мене, то посилаю они(й) о(б)лѣ(к) чере(з) Еску до ваше(й) па(н)ско(й) мѣло(с)ти, і пѣсмы, которіє пѣсанѣе до мене, всѣ вашецѣ ² до(б)родѣю о(т)силаю, и з рее(ст)ру все повы-тира(л) і нѣчего не ймѣю на небо(ж)чико(в) пновъ сино(в) вашихъ нѣ на кар-(та)хъ ³, нѣ на лее(ст)рахъ // нѣ на лее(ст)рахъ. Сее ознаймѣвши, застаю. 119

Всего вамъ до(б)ра зичливы(й) і до оуслугъ пово(л)ній.

Ка(р)пъ Шага ⁴.

М(с̃)ца новѣрія 21 д. 1739.

Староду(б). //

119 зв.

Надпис. Благоро(д)ному его мѣло(с)ти пну Алежѣю Есимо(н)то(в)ско(му), зна(т)но(му) бунчуковому товаришу, моему ве(л)це ла(с)каво(му) до(б)родѣе-вѣ, по(д)да(т) [!] на(д)лежи(т) в Сѣмо(н)то(в)цы ⁵.

Помітка адресата. Шагина квѣта(н)ция(,) ⁶. //

120 зв.

№ 88. 1740 р. лютого 5. Купчинський Пилип, яготинський сотник, повідомляє швагрові Думитрашкові Андрію, що отаманові с. Нечипорівки наказано не втручатися в справи кріпаків останнього, і радить йому не втручатися, у свою чергу, в справи козаків.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 121—123 зв. Документ — тогочасна копія, про що свідчить помітка на полі угорі арк. 121 іншим почерком і чорнилом: «Копѣя»; така сама вказівка міститься також на полі угорі арк. 123. Аркуші складалися, як лист: арк. 121—122 зв.— учетверо, арк. 123 — 123 зв.— утроє. Арк. 122 зв., 123 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні. Публікується також текст наказу яготинського

сотника Купчинського Пилипа отаманові с. Нечипорівки в згаданій справі, уміщений у рукопису на арк. 123.

Се(р)дечній швагре, брате и коханій благодѣтелю, м(с)цѣ пнѣ Андрей Думитрашко!

Писмо о(т) ва(с), се(р)дечного моего швагра, февраля 4 д. я получилъ, в которомъ изволите писа(т)⟨,⟩ что по слѣдствию, ско(л)ко явило(с) по(с)полити(х) давни(х) и вновь приходящи(х) в сѣль Нечипоровцѣ, по силѣ ея императорского величества ¹ указу об о(т)дачи ² вамъ, се(р)дечному моему швагру, и по силѣ фундуша, данного о(т) его велмо(ж)ности пна полковника переясловского, не подлежало (б) атаману нечипоровскому интересовати(с), анѣ под карауль забира(т)⟨,⟩ и о(т)лучки людей посполити(х) в по(д)води⟨,⟩ и будто атаманъ самоволне людей и в колодки забива(т) хвалится, киевимъ боемъ всякого по(с)политого, под вами живучого, безъ(ь) пощаждѣнія кара(т)⟨,⟩ и о томъ
121 изволите просить о(т) мене атаману нечипоровскому // о(т) таки(х) самовольствѣ поперестать, а еже имѣеть долегливости, они ³ бѣ атаманъ доносилъ на ва(с), се(р)дечного моего швагра, а люди похвалками и грабительствы не розгонилъ бы⟨,⟩ о томъ к нему, атаману нечипоровскому, пи(с)менного приказу⟨;⟩. Того ради се(р)дечно коханому моему швагру и благодѣтелю объявляю⟨;⟩, что атаману нечипоровскому былъ о(т) мене пи(с)менній приказъ⟨,⟩ дабы з козаковъ ничипоровски(х) ⁴, кой в ревѣзиялни(х) книга(х) межи козаками стоятъ, всякіе общенародніе датки⟨,⟩ и в послілки взималъ и употреблялъ⟨;⟩, о(т)данъ⟨,⟩ а до посполити(х), кой межи посполитими в ревѣзій прописанни, не интересовался (б)⟨;⟩. И упователно мнѣ, что атаманъ козаковъ грабилъ за денги, кой велено, по указу, собира(т) з козаковъ на полкови(х) чиновниковъ и сотенни(х) служителей за 1739 годъ⟨,⟩. Пи(с)менного же // приказу к атаману
121 зв. нечипоровскому я да(т) не смѣю⟨,⟩ зати(м), понеже и ннѣ о(р)деромъ с полковой канцеляріей мнѣ накрѣпко притве(р)ждено з сотнѣ Яготинской вибра(т) вибо(р)ни(х) козаковъ сто вось(м)десятъ⟨,⟩ и ва(м), се(р)дечно коханому моему швагру, совѣтую до указу они(х) козаковъ нѣ в чомъ не заступа(т) и к онимъ не интересова(т)ся⟨,⟩. Объявляю и в протчемъ остаюсь.

Вм⟨;⟩. м⟨;⟩. пна се(р)дечного швагра и благодѣтеля щирожелательнѣйшій и поко(р)нній слуга.

Филипъ Купчинскій ⁵, сотникъ яготинскій ⁶.

1740 году февраля 5 д.

122 Недра. //

Атаману ничипоровскому приказуе(т)ся⟨,⟩.

Извѣстился я, что козаки многи под пна Дми(т)рашка своего ⁷ невѣвѣжества [!] кланяю(т)ся, а панъ Дми(т)рашко во свое владѣніе принимае(т) и на служительѣ денегъ не допустилъ с козаковъ доправля(т). Того ради тебѣ притве(р)ждаю, диби ⁸ ти, несмо(т)ря нѣ на кого ⁹, зо всѣхъ козаковъ денги собралъ и о(т)далъ в(ъ) сотенное правленіе по силѣ расположенія⟨,⟩ такожь ¹⁰ на почту Журавского, писара почтового, Миколу Шква(р)ка, ежели доброволне не похощеть поихать, забивъ в колодки, о(т)о(с)лать ¹¹ на оную почту ¹² и о(т)дать тамъ городничому Журавскому з роспискою. А ежели би кто не похотѣлъ на служительѣ денегъ ¹³ о(т)дать, то, забивъ в колодки и приславъ в сотенное правленіе, накрѣпко приказую⟨,⟩ ¹⁴.

Сотникъ яготинскій Филипъ Купчинскій ¹⁵.

З Недри.

123 1740 года февраля 12. //

№ 89. 1740 р. травня 18. Валкевич Петро, бунчуковий товариш,
до Скорупи Григорія, бунчукового товариша, з вимогою відступитися
від його земель в урочищі Пласкому, біля с. Меженьок.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 126, 126 зв. і 129, 129 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 129 чистий. На полі угорі арк. 129 зв. збереглася чотиригранна печатка з тупими кутами розміром 18 × 20 мм на червоному сургучі, з зображенням стріли в колі на фоні плетива, над колом — птах; напроти, на полі внизу, — прований папір на місці печатки.

М(с)цѣ пне Скорупа, мой велце м(с)цѣ пне и блгодѣтелю!

Я, за приездомъ моймъ в(ъ) домъ, не толко извѣсти(л)ся, но и самъ увидѣлъ(;) , что вм(с)(<):. м(с)(<):. пнѣ близъ деревнѣ моеѣ Меженіокъ, вѣ урочищи Пласкомъ, земли мой меженковскіе, наславши туда нагло сохъ колкодеся(т), зорать велѣлъ, и зорани, другіе же копцами закопалъ(,) намѣровая єдни сѣять(;) , а инніе косить(;) , в(ъ) якіе земли вм(с)(<):. м(с)(<):. пнѣ доселѣ никогда не вступалъ(;) . Того рады нарочно сєє писаніє о(д)правилемъ до вм(с)(<):. м(с)(<):. пна, жебы вм(с)(<):. м(с)(<):. пнѣ какъ до ти(х) земель мойхъ пере(д) симъ не вступалъ(;) , такъ и теперъ пожалова(л) о(т) онихъ о(д)ступилсѣ(;) , понеже к(ъ) завладнію они(х) никакого права імѣтъ вм(с)(<):. м(с)(<):. пнѣ не можетъ. А что по сему в(ъ) намѣреніи вашо(м) состоя(т) будеть(;) , о то(м) мене увѣдоми(т) прошу не остави(т)(<); , ибо я о тихъ // земляхъ нѣкому упустити не думаю 126 и не хочу(.) В(ъ) чомъ и остаюся(.)

Вм(с)(<):. м(с)(<):. пну всего добра желающій братъ и слуга.

Петръ Валкевичъ¹.

1740(<) году мая 18(<) дня(.)

Пантусовъ. //

126 зв.

Надпис. Моему велце м(с)цѣвому пну и ласкавому блгодѣтелевъ, его милости пну Григорію Скорупѣ, товаришевѣ бунчуковому²(.)

Помітка адресата 1. Получень в Кустича(х) чере(з) козака меженковско(г)[о] 1740 году мая 31 д. о(т) п. Валкевича о кгрун(т) новоселски(й), купле-ни(й) нами³. //

129 зв.

Помітка адресата 2. О Пласкомъ лѣсъ⁴.

№ 90. 1740 р. травня 31. Скорупа Григорій, бунчуковий товариш,
відповідає Валкевичу Петрові, бунчуковому товаришу, що, на вимогу
останнього, він не відступиться від земель в урочищі Пласкому,
біля с. Меженьок, бо має на них купчий запис.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 127—128 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Помітка адресата і печатка відсутні.

Мцѣ пне Валкевичъ, мой мцѣвій пне и блгодѣтель(,)!

Ли(с)тъ вм. м. пна, о(т)пущенній до мене з Па(н)тусова сего мая 18 д., получилъ я, в разстояніи за деся(т) ве(р)стѣ, в Ку(с)тичахъ того (ж) мая 31 д., которимъ что изволишъ, вм. м. пнѣ, затѣва(т) до мене напра(с)ною¹ привязку(,) , якоби я бли(з)² деревнѣ вм. м. пна Меженокъ, в урочищи Пло(с)комъ, землю

его, на(с)ла(в)ши нагло, зора(т) велѣлъ и зоран(ъ)ніи³ копцами закопалъ(,) намѣревая едни съятъ, другіє коси(т), що самого вм. м. пна очи видѣли(;), то на то в о(т)вѣтъ обявляю вм. м. пну(;), что очи вм. м. пна вину зазрили чужого грунту(,) а я в урочищи Пло(с)комъ, то ес(т) в дубровѣ викуи(с)той новосѣл-
 127 ской, // давно имѣю уступъ по купляхъ мои(х), и якая ннѣ копцами означенна оранная земля и неоранная, то и тую мѣю куплею набытую и заведенную⁴ о(т) прода(в)ци, новосѣлского жителя, которій самъ з людми, ограничаючи копцами, свое доброе означалъ(,) а не я(;) , по якой крипо(с)ти моеѣ оную землю ора(т) і засѣва(т), тако(ж) и коси(т) буду свободно(?), да(р)мо жъ оди(й)ма(т) у людей не желаю(;), до чего и самого вм. м. пна заохочаю(;) ⁵, и затѣва(т) самоволства не изволте⁶. И хоча й околичности ес(т) извѣс(т)но, что нѣ предки, анѣ самъ вм. м. пнѣ ти(м) новосѣлски(мъ) грунтомъ не владѣлъ нѣ-
 127 зв. когда(,) токмо хочу вѣда(т) я, до тоѣй зе(м)лѣ чужой якое вм. м. пна тепе(р) наглое при(с)военіє ими(т) хочешъ, // понеже она по (б)лизос(т)и и по о(т)чини до Ку(с)тичь и бѣ(з) куплѣ повинна би належа(т)(,) а не до Меженіокъ(,) и та(м) вступу нѣкакова вм. м. пну не било(;) , мой же ку(с)тинци ещѣ за покойного полковника Миклашевского о тую землю на новосѣлцовъ были челомъ(.) Тимъ оконча, о(с)таюсь.

Вм. м. пну всего до(б)ра желающій швакге(р) и слуга.

Григори(й) Скоруппа⁷.

1740-(г) [о] году мая 31 д.

128 Ку(с)тичи. //

Надпис. Его мѣти пну Пе(т)ру Вал(ъ)кѣвичу, товаришевѣ бунчуковому,
 128 зв. моему велце мѣтвому пну и ла(с)кавому блгодѣтелевѣ⁸. //

№ 91. 1740 р. червня 26. Опацький Михайло, фактор м. Ропська, до Скорупи Григорія з проханням подати чолобитну на нього в Стародубську полкову канцелярію в справі про суперечку останнього з паном Валкевичем за урочище Плоский.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 111, 111 зв. і 118, 118 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 118 зв. чистий. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Благоро(д)ній мѣт пне Григори(й) Скоруппа, мило(с)тивѣйши(й) мнѣ мѣт добродѣю!

Хотя я, по приказу вашего благородія, и составилъ билъ явочную чело-
 би(т)ную для поданя в(ъ) полковую Стародубовскую канцелярію(,) токмо мно-
 гіє, в томъ искусніє, люде не посовѣтовали мнѣ(,) а совѣтовали просить благо-
 родія вашего, чтоб на мене приказали пода(т) во оную канцелярію челоби(т)-
 ную(,) которую я обши(р)нѣє мог би очисти(т) допросомъ(,) . Да к тому (ж)
 111 і имѣющуюся в(ъ) мене на сели(т)бу, лежащую в селѣ // Новомъ магистрату Стародубовско(г) [о], купшой копью приобщи(л) би(,) якая купшая покойному Польтичѣ 1685 году дана о(т) Матвѣя Михаловского, жителя того (ж) села Нового, козака со(т)нѣ полковой(,) . Токмо в оной купшой не упомянуто того врочища Плоски(й)(,) , еднат же новосѣлскіє старожили сказую(т)(,) что више

показанное, де, в рочище Плоски(й) в(ъ) грунта(х) Нового села(,) а не в меженковски(х)(,) и покойни(й) Полѣтика то(т) Плоски(й), болше, де, сорока лѣтъ е(ст), якъ поскупля(л) // и без жадного нѣ о(т) кого упоми(н)ку свободно тимъ владѣль(,) но токмо сего, на датъ положенного, году по нѣякойся умишленной прихоти своей пнѣ Валкевичъ желеа(т) нахално о(т)ня(т) и насъ разори(т)(,) . О чомъ боліе не разшираючи, поко(р)нѣйше благородія вашего прошу на мене в вишепомянутую канцелярію повелѣтъ пода(т) челобите(,) а в Глуховъ не волочи(т), чили суда войскового Енералного о томъ проси(т), что(б) по(л)ковая Стародубовская канцелярія розискала о то(мъ) гру(н)тѣ. О семъ и повторе поко(р)нѣйше просячи, застаю(,) .

Благородію ваше(му), мило(с)тивѣйшо(му) моему мѣдъ добродѣвѣ, поко(р)нѣйши(й) слуга.

Миха(й)ло Опацки(й), факто(р) ропски(й) ¹.

1740 году іуна 26.

Ропскъ(,) . //

118

№ 92. 1740 р. жовтня 26. Опацький Михайло, фактор м. Ропська, до Скорупи Івана, знатного бунчукового товариша, про те, що для розмови з останнім про господарські справи він прибуде в с. Кустичі, а до пана Валкевича не поїде.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 114—115 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 115 чистий. На полях з правого і лівого боків арк. 115 — три сліди від круглої печатки розміром орієнтовно 22 × 22 мм на червоному сургучі, що майже цілком висипався.

Мѣдъ пнѣ Іоанъ Скоруппа, мнѣ велце ласкави(й) добродѣю!

Сего октября 26 получилъ я, нижа(й)ши(й), ли(ст), писанни(й) о(т) вм. м. пна, в которомъ виражено, чтобъ яви(т)ся мнѣ в село Кустичи для розговору(,) что з заведенного мною грунту якъ сѣна не косили(,) так и с поля овса не знимали(,) . О якомъ зкошенію трави и овса знятю хотя и писалъ я до пна родича вм. м. пна, токмо не вѣдаю, чога для не прибрано(,) . Я же прибуду // в село Кустичѣ немѣ(д)ля(,) . А до пна Валкевича явля(т)ся мнѣ нѣ для чего(,) но где на(д)лежи(т), явлюсь, а не в домъ Валкевичовъ, обявляю и зо(с)таю.

Вм. м. пну, мнѣ велце ласкавому добродѣвѣ, поко(р)нѣйши(й) слуга.

Михайло Опацки(й) ¹.

1740 году окто[вр]я 26.

З Ропска. //

114 зв.

Надпис. Благо(р)о(д)ному его мило(с)ти пну Іоану Скоруппѣ, зна(т)ному бунчуковому товаришу, мило(с)тивому моему добродѣвѣ(,) в Кустича(х) ².

Помітка адресата. 1740(;) году октовр[я] 28(;) дня получе(нъ) в(ъ) селѣ Кустичахъ ³(,) //

115 зв.

№ 93. [1741 р. травня]. Борозна Василь, [син генерального військового судді], до матері з проханням дозволити зорати поле в Лобках «з копи» (за частину врожаю) і дати конопель, гороху і проса на насіння.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 132—133 зв. Документ — копія того часу, на що вказує останній підпис у ньому та помітка на полі вгорі з правого боку арк. 132: «Копія». Тут же — помітка рукою О. Лазаревського: «Сын генерального судьи Ивана Борозны». Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 132 зв.— 133 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні. Дата встановлюється на підставі аналогічного листа Василя Борозни, умішеного на арк. 134—135 зв. рукопису.

Мнѣ премило(с)тивѣйшая добродѣйко!

Писа(л) я к вамъ, мило(с)тивѣйшой родите(л)цѣ, просячи позволенія сора(т) поле с копи у Ло(б)ка(х), на что о(т)вѣту, на то, не получивъ, зачи(мъ) и по сие пори не посилавъ. И теперечи прошу ва(с), милостивѣйшой родите(л)ки, позволитъ на толоку с копи сорать, бо ни кроку ¹ нѣчи(мъ), що Миха(л)ко сѣно люде(мъ) попродавъ, а и(н)шиє, сказую(т), пори дававъ с копи, а вола(мъ) мой(мъ) не дававъ, да воли поморивъ, що, може, инѣшіє подо(х)нутъ(,). Ту(т) же прошу ва(с), милостивѣйшая родите(л)ко, на насѣне на(мъ) да(т), если есть, конопель ², гороху да проса до(б)рого, хоча й ковшовъ зо два(,). В про(т)-че(мъ), все(г)дашній вашей на на(с) мило(с)ти и благо(с)ловенію вовѣривъ, остаюсь.

Нижайшій снѣ і по(д)ножокъ.

Василь Борозна ³.

132 К сей копѣи Анъ(д)рій Бороздна подѣписался ⁴. //

№ 94. 1741 р. червня 13. Борозна Василь,
[син генерального військового судді], до матері з запевненням,
що хоче не привласнити, а лише зорати її землю в Лобках
не тільки за третину, але й за половину врожаю.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 134—135 зв. Документ — копія того часу, на що вказує останній підпис у ньому на арк. 134 зв. та помітка на полі вгорі з правого боку арк. 134: «Копія». Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 135 зв. чистий. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Мнѣ мило(с)тивѣшая родите(л)ко!

Увѣдоми(л)ся я чрезъ Івана, що ви на мене напра(с)но ско(р)бите, по наговору якийся ¹ брехунокъ(,) якими я хочу Ло(б)ки завладѣть, чего бу(д)то у Глуховъ ² ишу. Що и(х) чуючи плутов(с)тво ³, мо(ж)но бѣ всяко(му) рассу(д)и(т), ижъ по всяки(мъ) примѣромъ сему ста(т)ся не мо(ж)но(,) что в мене и во умѣ, ниже в ми(с)лѣ не снилося, когда аби мнѣ, все(г)да мило(с)тию вшею будучему, конте(нъ)тимъ мо(г)ло би на кую противо васъ дѣлать обиду, за що невидомо бѣ мене покаравъ бы(,) И впредъ прошу милостивѣйшой родите(л)ки на таки(х) брехуновъ, или брехунокъ, не слуха(т)(,) и на мене николи то(г)[о] не надѣяти(с). А если би я що то(г)[о] противо васъ противно дѣла(т),

134 за що и неблаго(с)ловеніє ваше // на себе поруши(т), то нехай мене бѣ на души и тѣлѣ невидимо скараєтъ(,) симъ прекращаю. Все(г)дашной склоности и ненарушиму благо(с)ловенію себе вовѣривши, остаюсь(,).

Навсе(г)дашній синъ и по(д)ножокъ.

Василь Борозна ⁴.

1741-(г)[о] году іюня 13 дня(,).

Радомка.

К сей копѣи Анъ(д)ріи Борозна подъписа(л)ся ⁵. //

134 зв.

PS. Прежде плутовъ си(х) писавъ к вамъ, мило(с)тивѣйшой родите(л)цѣ, прося в Ло(б)ка(х) наора(т) с копи поля(,) бо в Мощо(н)цѣ ора(т) мнѣ ни(л)зя, и зати(мъ) в наде(ж)ду вашу и по(с)лавъ третину, но за половину спори(т) не буду, а не то, щоби мнѣ во владѣній вше(мъ) спори(т), за що невѣдомо о(т) бога каранъ би бувъ, если противно(ст)(,) какую з кимъ би дѣлатъ(;). //

135

№ 95. 1742 р. січня 7. Опацький Михайло, дозорець с. Баклана, до Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з повідомленням про те, що він не в змозі повернути сорок карбованців боргу, а тому просить останнього володіти його землею в урочищі Плоскому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43а), арк. 136—137 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 137 чистий. На полях з лівого і правого боків арк. 137 зв., посередині, — два сліди від круглої печатки розміром ориєнтовно 15 × 15 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

Благоро(д)ни(й) мѣ пнѣ Шкоруппа, милостивѣйши(й) мнѣ пнѣ и добродѣю! Сего генваря, на датѣ положенно(г)[о] числа(,) получилъ я пова(ж)ній о(т) вашего благородія, писанни(й) ко мнѣ, ли(ст)(,) в которомъ ізволилъ ваше благородіє написа(т), дабы я, по данной женою кабаль, должніє сорокъ рублей денги благородію вашему привезъ(,). Якіє више упомянутіє денги, хотя и ра(д) бимъ привезти(,) токмо, не имѣя ннѣ они(х), поко(р)нѣйше благородія вашего о мило(ст) таковую прошу(,) — полемъ, даннимъ в закла(д), до о(т)дачѣ више вираженни(х) денегъ, владѣтъ(,). Ибо я на бѣга надежденъ, на врочищѣ Плоскомъ дуброву с полемъ(,) // и пожнями, якъ копцѣ положени, о(т)стоя(т) и в вѣчно(ст) благородію ваше(му) прода(т), обявляю(,). Самъ я, хотя мало уволнюся о(т) нужнѣйши(х) дѣлъ гпда моего, то з нижайшимъ мои(мъ) должнимъ уклономъ благородію вашему явлюсь. В про(т)чо(мъ) же остаю(,).

136

Благородію вашему, мило(с)тивѣйшому мое(му) добродѣвѣ, поко(р)нѣйши(й) слуга.

Миха(й)ло Опацки(й), дозо(р)ца бакла(н)ски(й)(,) ¹.

1742 году генваря 7.

Бакланъ(,). //

136 зв.

Надпис. Благоро(д)ному его мило(с)ти п[і]ну ² Григорію Скоруппѣ, зна(т)ному бунчуковому товарише[вѣ], мило(с)тивѣйшому моему п[і]ну и добродѣвѣ(,) в Стародубѣ ³.

Помітка адресата. [174]2-(г)[о] году януарія 8(;) (д). полученъ в Стародубѣ о(т) Опацко(г)[о] о долгови(х) денга(х) и(м), Опацкимъ же ⁴. //

137 зв.

№ 96. 1742 р. березня 6. Давидов Григорій до чернігівського полкового хорунжого з запевненням про те, що домагання на суміжний ґрунт і підгір'я останнього з боку Войцеховича Володимира, бунчукового товариша, безпідставні.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 94—95 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Блгоро(д)ны(й) мѣъ пне хоружій полковы(й) черніговскій, мой милости-
вій до(б)родѣю!

Пнѣ Владимѣ(р) Войцехови(ч), бунчуковій товаришѣ, в про(ш)ломѣ году в сотенное Седне(в)ское правленіе на вше блгородіе подаль протѣ(ст)(<);, якобы на ґрунтѣ его, пна Войцеховича, вше блгородіе(<,) помѣжномъ з(ѣ) ґрунтомъ Оридрикевичевски(м), ннѣ во владѣній ваше(г)ло блгородія імѣючомся, о(т) гумна Оридрикевичевско(г)ло до саду его, пна Войцеховича, состоащомъ, минувъ імъ, Войцеховиче(м), огороженную колемъ между новую, по своему мнѣнію и самоволству здѣлавъ(<,) и до оно(г)о, де, ґрунту Оридрикевиче(в)-ского немало землѣ его, Войцеховича, того, іменно Давидов(с)кого, ґрунту приняли(<);. Проти(в) которо(г)ло протѣ(с)та о(т)вѣтній подаль я протѣ(ст) в сотенное Седне(в)ское пра(в)леніе, что ваше блгородіе при реставраціи двора Ори(д)рикевичевского своєю огорожею, по межа лежачои ме(ж)ду двора(ми) Ори(д)рикевичевскимъ и Давидовски(м), правѣ(д)но о(т)городиле(с), не займая и малѣйшей части Давидовско(й) землѣ, // взявши о(т) улицѣ Гуме(н)нон и гумна Ори(д)рикевичевско(г)ло ажъ до само(г)ло Давидовского саду ровно, такъ якъ и здавна оная межа лежала. И поки я при продажи оно(г)о моего Давидовского двора покойному родителю пна Владимира заводилъ, чимъ онѣ, покойній, за живота своего бе(з) всяко(г)ло спору з покойнимъ же Ори(д)рикевичемъ(<,) по жизнь свою, владѣ(л), и за огорожу умершимъ Ори(д)рикевичемъ на томъ же мѣстѣ, гдѣ і ннѣ вше блгородіе о(т)городи(л)ся, у(в)у(н)до(в)а(н)но(<,) чре(з) долгое время стоячую, онѣ, покоиній пнѣ Войцеховичѣ, не спорилъ, чего ради означенной межи, правѣ(д)но огорожею блгородіемъ вашимъ(<,) утвр(ж)денной(<,) пну Владимиру Воицеховичу нѣкакого дѣла и затрудненія якъ тепе(р), такъ и в(ѣ) потомніе часи вщина(т) не надлежи(т)(<,) понеже на оной межи ваше блгородіе огорожу поставилъ належите(<,.). Что же в нѣкоторое время пре(д) симъ при вопросѣ пна Владимира о по(д)гор(ѣ)ю-проти(в) Давидов(с)кого саду лежачо(г)ло, мнѣнія свое(г)ло входя, // что оно(е) проти(в) саду Давидовского состоить, говорилъ, по(д) ко(н)дицією, може бы(т) оно(е) по(д)гор(ѣ)е и до саду по(д)лежащое(<,) то и на ти(х) мнителни(х) слова(х) за давностю лѣтъ на владѣніе тѣмъ дворомъ, мною учинѣ(н)ни(х) пну Войцеховичу, фундовати(с) нѣкакъ твердо(ст) не во(с)лѣдуе(т), а утвр(ж)дати(с) мѣсть на моеї купшой, которую я, со в(ѣ)сякимъ обстоятельствомъ написавши, при продажи всего оселища Давидовского покойному родителю пна Владимира далъ о(т) себе. И по оной якъ онѣ, пна Владимира родитель, тоєю продажею моею владѣлъ безспорно с помѣжчиками, такъ и ему тѣмъ, о(т)

родителѣй в посессію доставшимся(,) дворомъ по вираженни(м) в(ъ) оной куп-
шой помѣжнимъ межа(м), безъ (п)ривлащенія чужей землѣ владѣть на(д)ле-
жи(т) (,) . И оной мой правѣ(д)ній, яко о(т) самого продавци и заво(д)ци того,
мною проданного, Давидовского двора, учиненній о(т)вѣтъ, // жебы усяка(г) [о] 95
суда і права былъ вѣроятє(н) и пре(д) будущаго случая, просиль я, принявъ,
соо(б)щи(т) з протестомъ пна Войцеховича (,) і записа(т) в протоко(л)ніє книги.
О чемъ вашему блгородію в покорности моеѣ донося, пребываю(;) .

Вашего блгородія, мое(г) [о] милостива(г) [о] до(б)родѣя ¹, нѣжа(й)ши(й)
слуга.

Григори(й) Давидовъ, наказній [сотникъ] ².

Марта 6 (д). 1742 году.

Седне(в) ³. //

95 зв.

*№ 97. 1742 р. березня 19. Безбородько Андрій до швагра
про потребу одержати атестати для полковника і старшини
Чернігівського полку та про різні господарські справи.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₂), арк. 97—98 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Арк. 98 зв. чистий. Надпис і помітка
адресата відсутні. На місці печатки, унизу лівої половини арк. 98 зв., прорваний папір.
У верхній частині арк. 97, між звертанням і початком тексту листа, позначено олівцем:
«Къ Сахновскому».

Сердечній мой швагре и добродѣю(,)!

Что не изволили ехатъ въ Глуховъ за атестато(м), по ннѣшнему об(ъ)стоя-
телству, то учинили из(ъ)рядно, однако жъ било подлежало весма стара(т)ся
о полковничій и всего полку Чер(ъ)нѣговского старшини атестатъ, без(ъ) ко-
торого нѣчего получить не можно(,) . Однакъ ежели такъ сталось, то бытъ
по тому. За неоставленіє надсмо(т)ро(м) села Стольного домишку ¹ моего по-
корно // вм(с)цѣ пну блгодар(ъ)ствую(,) и прошу въпре(д) в приуготовленій 97
для окончанія дому дѣлаючогось вѣспоможеніє чинить(,) . А печи в(ъ) болшую
из(ъ)бу и с(ъ)пал(ъ)ную здесь из(ъ)готовани и прислани туда буду(т). На обо-
лонъ шибѣ ² о(т) пна Посудевского ³, сто шибѣ, о(т)правлено и в(ъ)предѣ бол-
шимъ чис(ъ)ло(м) о(т) пна Лукашевича пришлетъся, с(ъ) которой ⁴ оболони
прошу приказа(т) дела(т) (,) .

Лошадѣ в(ъ) яр(ъ)малокъ бо(р)зенскій вес(т) для продажи вес(ъ)ма надле-
жи(т), з(ъ) котори(х) некоторимъ хотя и цѣна и показана(,) однакъ я болѣе
полагаю продажу они(х) // на раз(ъ)сужденіє вм(с)цѣ пна, прося при то(м), 97 зв.
что(б) в(ъ) продаже онихъ Яки(м) в(ъ)споможеніями ваши(ми) оставленъ не
моглъ бытъ(,) . А жеребца нестаетного, когда продани не будутъ, приня(т) ⁵
на переде(р)жованіє ⁶ и ⁷ в(ъ)зять не з(ъ)воляю(,) а ежели тѣ нес(ъ)таенніє
жеребци продани будутъ, то можете в(ъ)зять булано(г) [о] или гнѣдого молдав-
ского(,) , недав(ъ)но в(ъ) ⁸ С(ъ)толное ⁹ посла(н)но(г) [о] ¹⁰(,) , приказавъ, что(б)
в(ъ) припуске они(х) имѣто смо(т)реніє, что(б) чи(м) повреждени битъ не мог-
ли(,) .

Въ про(т)че(м) реко(м)ме(н)дую себе швагре(р)ской вашей любвѣ и милости,
пребивая(,) .

Вцѣ мцѣ пна и [до]бродѣя ¹¹ моє(г)[о] вседоб[ро]ж[е]лателні(й) ¹² швагеръ
и вѣрнопокорні(й) слуга.

А. Безбород(д)ко ¹³.

1742 го(да) марта 19.

98

Глуховъ. //

№ 98. 1742 р. квітня 25. Соколовський Андрій

до Есимонтовського Олексія, знатного бунчукового товариша,
з повідомленням про те, що з боргу покійного сина останнього Василя
він просить повернути десять карбованців, а книгу польською мовою
«Економіка» дарує, та розписка довіреної особи — Отрохимова Федора,
жителя слободи Лисок, про одержання боргу.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 138—139 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. На полях з лівого і правого боків арк. 139 і 139 зв., посередині, — сліди від круглої печатки розміром орієнтовно 22 × 22 мм на зеленому сургучі, що цілком висипався. Розписка Отрохимова Федора уміщена на арк. 138 зв. з порушенням нумерації аркушів.

Блгородній мцѣ пне Есимонтовській, мой всегда надеждній добродѣю!

В би(т)но(ст) мою блгородія вашого в дому ізволили, по милости своє(й),
прибеща(т) денги, деся(т) рублє(й), взятіе покойни(м) синомъ блгородія ва-
шого, о(т)да(т), за которими сего нарочного человѣка моего ординуя, прошу,
болѣя ¹ мене не трудя, о(т)да(т), за что всегда одолжаю(с) блгодари(т)⟨,⟩.

Книжку полскую, прозиваємую «Економику», ежели в дому блгородія вашого
или извольте где произиска(т), то оную дарую и болѣе иска(т) оной впредь
не стану. А при се(м), всегдашне(й) его милости поручи(в), застаю.

Блгородія вашого, моего надеждного добродѣя, блгоскло(н)ній слуга.
А(н)дре(й) Соколо(в)скій ².

1742 году априль 25 д.

138

Бакланъ ³. //

Надпис. Блгородному его млсти пну Алеѣью Есимонтовскому, зна(т)ному
товаришу бунчуковому, моему надеждному добродѣевѣ, покорно ⁴.

Помітка адресата. Сие писаніє по(т)ребно потому, что по ѡному ѡ(т)дано
за покойно(г)[о] Василя, сна моє(г)[о], 20 копѣ дене(г) Соколовскому, а о(н)
139 зв. дарова(л) книгу «Економику» мнѣ. А⟨:⟩. Еси(м)⟨:⟩ ⁵. //

1742-(г)[о] априля 26-(г)[о] дня.

Я, Ѳеѡдо(р) Ѡ(т)рохымов(ъ), житель слободки Лисокъ, по сему писанию
приня(л) ѡ(т) пана Есимонтов(ъ)скаго днѣгъ рублєй десять спол(ъ)на, в томъ
ѡму даю сию мою росписку.

А вмис(то) его, неграмотнаго, по прошению его ⁶, Антон(ъ) Митрофанов(ъ)-
ски(й), маля(р) стародубов(ъ)ски(й), подписа(л)ся.

138 зв. При семъ былъ Тимофѣй Богдановичъ, снѣцаръ, и во свѣдите(л)ство по(д)-
писавъся. //

№ 99. 1742 р. вересня 22. Юркевич Григорій до свого швагра
з повідомленням, що справу останнього про озеро відкладено,
та з різними новинами.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 100—101 зв. Документ — оригінал. Складался удвоє, як лист. Арк. 101, 101 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні.

Сердечны(й) швагре и до(б)родѣю!

Когда о(т) вм(с). до(б)родѣя о(т)вѣтное¹ об озер(а)х прислано сюда, до г(с)пдна по(л)ковника(,) я в Стародубѣ не былъ, а былъ в(ъ) Ивантенкахъ и далѣй, где и писаніе ваше з соо(б)щеніе(м) копій получилъ. А прибывши з(ъ) порученны(х) мнѣ функцій сюда, не в давны(х) числѣ(х), могъ освѣдомиться(;) , яко по прочтеній сказаль(;) : «Проваль во(з)ми(;) ! Я не вѣдаю(?) , что я вино-ва(т) (?) . Мнѣ сотникъ донесь(;) » . И положено в(ъ) довги(й) ящикъ(.)

Если не и(з)вѣстно доселѣ вм(с). до(б)родѣеви(;) , соо(б)щаю печатны(й) , в(ъ) 8 пункта(х) состоящи(й) , мл(с)тивы(й) на Малороссію указъ² «(:) кото-ры(й) за прибытіе(м) свои(м) мнѣ о(б)ратно здесь и(з)волите о(т)дать(:) » да ко-пію с печатно(й) реляцій о(т) 4 сента(б)ра(.) Болшъ вѣстѣ(й) нѣтъ, а выше-упомянуты(й) полковни(к) нашъ сего сента(б)ра³ 20 (д). блгополучно женился на вдовѣ Матронѣ Алеѣевнѣ Плотновнѣ с такою церемонією, что здесь і опи-сать тру(д)но⁴ (,) но⁵ ра(з)вѣ за свидан(ъ)е(м) ся ваши(м) с тѣми, кой при то(й) церемоній были «(:)если и(з)волите(:) » , устни(м)⁶ разгово(р)о(м) повесели(т)ся и почури(т)ся можете(,) . Я же есмь и пребуду навсегда.

Вм. м(с). пна, се(р)дечного швагра и до(б)родѣя, щиревѣрнѣйши(й) шва-ге(р) и слуга.

Григори(й) Ю(р)кевичъ⁷.

Сента(б)ра 22 (д). 1742 р.

Староду(б) (:) . //

P.S(:) . Ту(т) же включаю и копію с указу Ене(р) (:) . канцелярій о господа(х) депутата(х) (;) .

Панъ Скоропа(д)ски(й) с Кролевца поехалъ в(ъ) Сорочинцѣ на весѣл(ъ)е дочери полковника лубенского, за пна Борковского сына посватанно(й) (;) . Пнѣ Шири(й) , прибывши с Кролевца, сее о(б)явилъ(:) , а в Глуховѣ не былъ затѣмъ, что, по полученно(му) сена(т)скому указу, пре(д)ставлено⁸ з(ъ) Ене(р) (.) к (:) . в сенатъ, дабы выслано было в Глуховъ с Москвы Ко(р)саковъ для ро(с)-правы(:) . //

№ 100. 1742 р. грудня 16. Товстоніг Федір, полковник Самарської
паланки, до Левиця Івана, полтавського полкового обозного,
з вимогою змусити Руденка Луку, жителя м. Полтави, повернути
коней козакам Рудю Івану та Лисому Грицьку.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 14—15 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися учетверо, як лист. Арк. 15 чистий. На полі з правого боку арк. 15, посередні,— слід від круглої печатки розміром 30 мм у діаметрі на червоному сургучі, що цілком висипався.

М(с)цѣ пне обозній По(л)тавского по(л)ку Иванъ Левицеъ, зычливій к намъ приятелю(.) !

Сего, на(с)тоящегоо 742 года, декабра 15 чи(с)ла писаны(й) ко мнѣ о(т) вшм(с). м(с). пна получилъ(;) ¹, в которомъ изволили ко мнѣ предлагать онымъ козакамъ, Ивану Рудю и Грицку Лысому, приказать вышеписаного декабра 14 числа прибить имъ(;) и з онымъ по(л)тавскимъ жителемъ, значковымъ товаришемъ Лукою Руденкомъ, розсправитися(,). То хотя оны за оное число и не прибули на ро(с)праву в полковую Полтавскую канцелярію за не ² в битно(ст) ³ мою(;), то по сему писму, якъ и в первомъ пи(с)мѣ моемъ изображеныхъ лошадехъ писано к(ъ) вшм(с). м(с). пну о привернення вышеписани(мъ) козака(мъ), такъ и теперича вторително упрошаю вшм(с). м(с). пна учинить слушную между има ⁴ резолюцію(;) и по розправѣ велѣтъ вышеписаному значковому товаришу лошади привернуть козакамъ, чтобы болшъ не чинилы, вшм(с). м(с). пну надокучаючи, ту(р)баціи(;). Аще же не о(т)дасть ((:)) и теперешнегю, на(с)тоящегоо, ал(ъ)бо прийдучегю 743 года генвара албо февраля м(с)цей (:)) они(х) лошадей // и такъ оніе наши козаки, ли(с)тодавци, надаремно о(т)правлени битъ имѣють, без своего надлеж[а]щагю(;), то впредь извѣствуемъ, что буде[тъ] чи(с)лить и за тій три года, сколко витратили, и на оную втрату и за лошади будемъ людей забира(т) всеконечно(;).

О чемъ вшм(с). м(с). пна о справедливость упрошаю и при томъ зичливымъ застаю. Вшм(с). м(с). пну, моему блгодѣтелю, охотній слуга.

По(л)ковникъ и сѣверщикъ товщи Сама(р)ской Феодоръ Товстоногъ зъ товариствомъ ⁵.

С паланки.

14 зв. Декабра 16 дня 1742 года. //

Надпис. Егю мл(с)ты м(с)цѣ пну обо(з)ному полку Пѳлтавск[го] Ивану
15 зв. Левенцю, зичливому моему прыятелю, почтено о(т)да(т) ⁶. //

*№ 101. 1743 р. січня 17. Турковський Максим до Іскрицького [Петра]
про те, що в озерах останнього по р. Іпутъ ловив рибу не він,
а, можливо, старшина Мглинської сотні позиченим у нього неводом.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₃), арк. 102—104 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удвоє, як лист. Арк. 103, 104, 104 зв. чисті. Арк. 103 зв. обрізаний так, що залишилися лише частина з текстом. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні. Ім'я адресата встановлюється на підставі інших документів рукопису.

Блгоро(д)ни(й) м(с)цѣ пне Іскрички(й), мой велце м(с)цѣви(й) пне(,.) и ла(с)кави(й) блгодѣтелю!

Пре(ж) сего(,) и(з)волилъ в̄м. м̄. пнѣ пи(с)менно мнѣ о(б)яви(т)(,) бу(д)то озера в̄м. м̄. пна, з(ъ) рѣки Іпутъ уступниє(,) мойми людьми потягнени(,) и требуешъ, в̄м. м̄. пнѣ, даби того чини(т) в(ъ)предь било о(т) мене заперщено(:). На что чрез(ъ) сие в̄м. м̄. пну вѣрно доношу(:), что я прежде получения о(т) в̄м. м̄. пна о семъ писания(,) позичалъ невода ста(р)шинѣ здешней мглинской(,) которіе обявили мнѣ, что они для уловлення рыбы(,) імѣя в ней крайнюю тогда нужду для принятия гд̄на маіора Туркова, которого прибития в(ъ)

Мглинь в(ъ) тоє время ча(с) на ча(с) надѣяли(с)⟨,⟩ имѣли по(с)ла(т) на озеро
его блгородия // гпдна полковника стародубо(в)ско(г)[о]⟨;⟩, а не на вм. м. 102
пна⟨,⟩ и ра(з)вѣ при той ловлѣ не потя(г)нени (л) якие озера и вм. м. пна⟨,⟩.
Что(б) же мнѣ на озера вм. м. пна посылать⟨,⟩ того и в помишлений моемъ ¹
не било⟨,⟩ ибо в(ъ) мене и (с)воихъ озе(р) довольно имѣется⟨;⟩. При семъ, вовѣ-
рая себе непремѣняемой вм. м. пна любвѣ и ла(с)цѣ, пребываю⟨,⟩.

Вм. м. пну всего до(б)ра желателни(й) ² и покорнѣйши(й) слуга.

Маѣимъ Турковски(й) ³.

Д. 17 генвара 1743 году.

Мглинь. //

102 зв.

За соо(б)щеніе печат(т)ни(х) полски(х) вѣдомостей о блгополучни(х) дѣй-
ствія(х) россійской арміи в(ъ) Финляндіи всепокорнѣйше вшм. пну благодар-
ству, которіе о(б)ра(т)но при семъ посылаю⟨.⟩ //

103 зв.

*№ 102. 1743 р. березня 22. Соханський Матвій,
стародубський міський отаман, до Іскрицького [Петра] з вимогою дати
письмову відповідь, чому останній не дозволяє ловити рибу
в озерах Мглинської сотні, належних на ранг полковника
Стародубського полку.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 105—106 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 106, 106 зв. чисті. Надпис, по-
мітка адресата, печатка відсутні. Ім'я адресата встановлюється на підставі інших документів
збірки.

Блгородній м(с)цѣ пне Іскрицькій⟨,⟩ мой велце м(с)цѣ пне и ласкавій доб-
родѣю!

Понеже сего ма(р)та ¹ (д). 1743 году его високородіє г(с)пднѣ полковникъ
стародубовскій Федоръ Маѣимовичъ изволилъ ко мнѣ ордеромъ пре(д)ложитъ,
даби востребовано ² о(т) благородія вашего, почему в(ъ) имѣючіяся на рангъ
по(л)ковничій в сотнѣ Мглинской, по Ипуцкихъ, в(ъ) озера(х) блгородіє ваше
изволите в(ъ) оніє озера, прозиваеміє Рекавичи, Осотное, Слабонъ, Чортовъ
виръ⟨,⟩ Плотитче⟨,⟩ к ловлѣ риби на домъ гпдна полковника не допу(с)кае-
те⟨,⟩. Того ради поко(р)нѣйше прошу о вишписа(н)но(м) // мене не оставитъ 105
увѣдомитъ ³, почему в(ъ) означенніє озера изволите воспяща(т)⟨,⟩ по гетман-
скимъ ли унѣверсаламъ или по какимъ крепостямъ, при(с)лать, за исправкою,
точніє копій для об(ъ)явленія о томъ до ⁴ г(с)пдна пол(ъ)ковника, по при-
(с)ланному ко мнѣ ордера ⁵⟨,⟩.

Благородія вашего, моего ласкавого добродѣя ⁶, покорний слуга.

Атаманъ городови(й) Ма(т)тѣй Сохански(й) ⁷.

1743 году марта 22 (д).

Мглинь. //

105 зв.

№ 103. 1743 р. [червня] 3. Сахновська Євдокія до чоловіка
Сахновського Івана, чернігівського полкового обозного,
з повідомленням про різні домашні й господарські справи.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 117—118 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 118 зв. чистий. Надпис і печатка відсутні. Лист був опублікований О. Лазаревським (див.: Лазаревский А. Четыре письма жены полкового обозного Евдокии Сахновской к мужу, 1743—44 гг. — «Киевская старина», т. 32, 1891, январь, с. 179—180); у даному виданні публікується за оригіналом. У датуванні рукопису замість помилкового написання «юля 3 д.» потрібне «юня 3 д.», оскільки 3 липня був написаний інший лист Сахновської Євдокії до чоловіка (публікується нижче), а цей, на що слушно вказує й О. Лазаревський (там же, с. 180), був першим — відповіддю на листи чоловіка ще «из дороги» до Петербургу.

Любезнѣйшій мой сожителю ¹, м(с)ць пне Іване ² Сахновскій!

Писма ваши с Питербурха и из дороги, числомъ шѣ(ст), в цѣлости, за печатю вшею, получени, в которихъ изволите писа(т) о здоровій своемъ и о поведеній тамошнемъ, в чемъ я создателя своего блгодару и желаю вамъ здоровимъ намѣреніе свое исполни(т)(;). О домашнемъ поведеній обявляю вамъ, что какъ я, та(к) и дѣтки наши в добромъ здоровю находятся, и меншіи дѣти наши наученія пилнують(.). В домъ же, в господарствѣ, за божескимъ изволеніемъ, состои(т) все блгополучно, толко тѣмъ прешкода, что васъ в домъ нѣтъ. А в хуторѣ Нагорновскомъ родилося телятъ 29, между тѣми чорни(х) толко 2, а то бо(л)шъ сиви(х) // и половихъ, лошаты родилосъ 11, между котори(ми) родилосъ в Галагановского жеребця 2 коники, а в Петрово(г)ло] жеребця 2 лошацки и 2 кобилки, а тѣ розніе масти имѣю(т) и росліе лошатка(.). Ягнять родилосъ 100, кроме тѣхъ, которіе порѣзали и пали(.). Бондарця в дорогу Кримскую о(т)правила, при которомъ возовъ 14, воловъ стари(х) 46, а молодихъ доморослихъ 4, и надежно, что буду(т) воли не худіе, другіе же волики, которіе остали(с) в дому, тѣ работаютъ в плузѣ и очень к работѣ поняли(с). Денегъ Бондарцю дала 100 рублей ровно, такожъ доволное число правянта на дорогу дано(.).

Минцю опредѣлили возъ конскій, под котори(м) лошадей 2, а имено строкатая кобила и зѣкратій кунь, денегъ 15 рублей, горѣ(л)ки куфу, и велѣла ему 117 зв. домовіе дробязки покупи(т). // Солъ еще осталосъ непроданой 4 вози, а и тѣ вози, которіе попродани, очень мало заважило, продажа еи ннѣ по 10 алтинъ(.). Пашнѣ коло хутора Нагурновского и около други(х) сѣлъ, блгодареніе бгу, очень хорошѣ, и всякіе господарства нашего заводи, за млттю всемогущаго бга, состои(т) поннѣ все блгополучно и дѣлается такъ, ка(к) надо(б)но. Скорбѣтъ вамъ о домовцѣ не надо(б)но, ибо я сама к тому неусипни(х) свои(х) трудовъ прилагаю и стараюсь, чтобъ ³ нѣчего впушено не било.

В про(т)чемъ желаю васъ в добромъ здоровю и во всякомъ блгополучій в скоростѣ в домъ видѣтъ.

Вамъ, любезнѣйшому другу моему, доброжелателная жена Ев(;) : 3(;) : . Ивановая Сахновская, о(б) : (.). по(л)к(;) : ⁴.

1743 году юль 3 д. ⁵

118 Мена. //

№ 104. 1743 р. червня 18. Лашкевич Єфросинія до чоловіка Лашкевича
Івана Семеновича з повідомленням про те, що їхню справу
в Стародубській полковій канцелярії відкладено і що треба
примушувати повіреного пришвидшити її розгляд.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57479 (Лаз. 43₂), арк. 107—108 зв. Документ — оригінал. Складався ушестеро, як лист. На полі з лівого боку арк. 108 зв., посередині, — половина круглої печатки 20 × 8 мм на червоному сургучі, напроти, на полі з правого боку, — друга половина розміром 20 × 12 мм.

Любе(з)нійшій мой сожителю Іванъ Семеновъ, желаю ва(м) мно[го] лѣтъ
о г(с)пдѣ здравствова(т) (;)!

На при(с)ланное о(т) васъ сего іюня 15 (д). ко мнѣ писаніе, чре(з) сіе обявляю, что по полученій мною о(т) васъ оного писанія, по требованію вашемъ, хоча (й) немалое имѣю я стараніе, по писанію, прислатъ копія ¹, тако(ж) за непочтеніе(м) вами єго чести пна Данійла Короткого, то дѣло в(ъ) продолженіе проишло, о яко(м) непочтеній вашемъ и сами вы ізволите заблагорасудить, что і онъ ва(м) не подданій и не хлопецъ, однако (ж) чре(з) многіе ² труда мой то издѣ[ла]ло(с). Посилаю вамъ ку(н)кою з(ъ) сообщеніемъ копій унѣверсалу в полково(й) Стародубовской канцелярій, сочинивъ при се(м) до васъ, для подачі оного в Вой // в Во(й)сковую Енера(л)ную канцелярію о(т)силае(т)ся (;). 107
А что удержали мене своимъ писаніе(м) до Кіева не еха(т), а по се время уже (б) ис Кіе(ва) повернула(с) (:). А что пишете в Глуховъ мнѣ побува(т), то и сами знаете, что немалій буде вронъ (:), одно, что нещимъ ³ и не на чомъ ехатъ, а я за своєю боли(з)нію и в двори ходи(т) не могу (:), а ваши четовники щодня в Глухо(в) едутъ, да и з двора не руча(т)ца (:).

При семъ ва(м) доношу, что повѣренній за дѣломъ наши(м) в сотенной канцелярій ходи(л), а у по(л)ковой канцелярій нѣтъ, зати(м) что вѣрующи(х) челоби(т)ни(х) при дѣлѣ мнѣ нѣтъ (:), а другое, и не примають, а о(т)казала полковая Стародубовская канцелярія, что(б) на сторони повѣреннаго постави(т), а не с канцеляриста (:), и затѣмъ дѣла наши в полковой канцелярій спять (;). А вы на и(х), чатавниковъ, не сподѣвайтесь, якъ ва(м) бгъ поможе, управля(й)теся // и, молю, пону(ж)да(й)те, что(б) за дѣло(м) ходивъ и что(б) 107 зв.
тому дѣлу коне(ц) бивъ.

Вамъ, моему сожителю, все(г)[o] до(б)ра желающая сожителница ваша.
Євфросинія Івано(ва) Лашкевичова ⁴.

1743 году іюня 18 д.

Га(р)цевъ. //

108

Надпис. Его мл(с)ти пну атаману городовому Стародубо(в). Івану Ла(с)-кевичу в(ъ) Глуховъ надлежи(т) податъ поко(р)не ⁵. // 108 зв.

№ 105. 1743 р. липня [до 3]. Сахновська Євдокія
до чоловіка Сахновського Івана, чернігівського полкового обозного,
з повідомленням про різні домашні й господарські справи, про те,
що атестати будуть йому відіслані, як тільки повернется додому
син Яким, та про намагання сотника Кузьминського відібрати в них
сіножать у с. Ушенці на тій підставі, що ніби вона сотенна.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57479 (Лаз. 43₂), арк. 115—116 зв. та 99, 99 зв. Документ — оригінал. Арк. 115—116 зв. склалися ушестеро, як лист. Арк. 99, 99 зв. обрізані так, що залишилася тільки смужка паперу з текстом. Чисті аркуші відсутні. Посе-

редині правої половини арк. 116 зв.— слід від печатки на червоному сургучі, що цілком висипався. Лист був опублікований О. Лазаревським (див.: Лазаревский А. Четыре письма жены полкового обозного Евдокии Сахновской к мужу, 1743—44 гг.— «Киевская старина», т. 32, 1891, январь, с. 182—183); у даному виданні публікується за оригіналом. Документ датується до 3 липня, як випливає із його змісту та змісту наступного листа Сахновської Євдокиї до чоловіка від 3 липня (публікується нижче).

Любезній мой сожителю!

Събвляю ва(м)ъ, серденко, что по мл(с)ти всемогущаго бѣга в добромъ з дѣтками и внучками и со всѣ(м)ъ домо(м)ъ нахожусь здоров(ъ)ю, за что создателю моему воздаю бѣгодареніе(.) При семъ же, в господа(р)ствѣ нашемъ вамъ, серденко, извѣствую, что все блгополучно и радително поводится, толко в насъ и вездѣ жита подлѣйшіе ннѣ прошлоголѣтнихъ. Что же изволили ви, се(р)денко, писать, даби я ѿ(т)ца своего паки просила прошлоголѣтної травы, то у того жъ времени послала просить, и онъ, по милости свое[й] о(т)ческой, изволилъ датъ толко три частъ прошлоголѣтної(,) а отецъ ігумень, по милости своей, Маѣаковскій далъ мнѣ травы ски(р)тъ на пять(.) Сѣно наше уже инное пороблено, а инное еще робится, и надѣюсь // и надѣюсь на мило(ст) божеску, що сѣна стане(т) на зиму(,) . Скотъ нашъ в добромъ смотреніи ннѣ находится. Бонда(р)ця в дорогу випроварила, денегъ ему дала 100 рубле(й); возовъ з нимъ пошло 14, а воловъ 50, а Мънцю ¹ возъ одинъ да денегъ 15 рублей и куфу горѣлки. Солъ в насъ, се(р)денко, возовъ еще чотири стоятъ, те(м)ъ, что очень дешева, по полкопи пудъ. В протчемъ желаю вамъ, серденко, з дѣтками и внуками, блгополучно в домѣ ² здоровимъ ³ огляди(т).

Вмъ широзичливая супруга.

Евдокія З(;) . С(;) ⁴.

1743 года юля.

115 зв.

З Мени. //

Р(;) . S(;) . Рада бѣ вседушне, даби атестати к ва(мъ) прислани били, толко сына нашего Якима нетъ в дому, в конвоя(х) при матушки его високопревосходительства Алеѣя Григориевича Розумовского ннѣ обрѣтается; а скоро прииде, то какъмога старатся будемъ, чтобъ к вамъ прислатъ(.)

Матушка его високопревосходителс(т)ва Алеѣя Григориевича изволила би(т) у домѣ нашемъ з милими своими дочерами, едучи в Ропскъ, а ежели возвратится, то я намѣрена ⁵ просить писма, о неоставки на(с), к Алеѣю Григориевичу. //

116

[PS]. Неприятель нашъ со(т)никъ Кузмѣнскій хотѣлъ о(т)нять сѣножать нашу ушенску и прислалъ ко мнѣ атама[на] ушенского Михулу з(ъ) договор(мъ), что будто она сотеная, то я оному атаману сказала ⁶ то, що не соте(н)на сѣножа(т) то, а куплена наша, на которую и купча в насъ есть(.) //

99—

99 зв.

Надпис. Любезному моему сожителю, его милости обозному полковому

116 зв.

чернѣговскому, пожаловать в Пѣте(р)бурхи ⁷. //

№ 106. 1743 р. липня 3. Сахновська Євдокія до чоловіка
Сахновського Івана, чернігівського полкового обозного,
з повідомленням про те, що сотник Кузьминський записав у козаки
їх підданих із с. Величківки, хотів зробити напад на сина Якіма та ін.,
а також лист матері гетьмана Розумовського Олексія Григоровича до сина
з клопотанням за Сахновських Івана та Якіма.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43_а), арк. 119—123 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 120 зв., 123, 123 зв. чисті. Лист матері гетьмана Розумовського Олексія Григоровича подається в копії, зробленій того самого часу. Хоча лист Сахновської Євдокії датується 3 липня, проте був відправлений пізніше, бо містить дані і за 7 липня (див. арк. 120). Документ був опублікований О. Лазаревським (див.: Лазаревский А. Четыре письма жены полкового обозного Евдокии Сахновской к мужу, 1743—44 гг.— «Киевская старина», т. 32, 1891, январь, с. 180—181); у даному виданні публікується за оригіналом, з додатком листа матері гетьмана Розумовського Олексія Григоровича до сина.

Любе(з)нѣйший сожителю мой м(с)цѣ пне Іванъ Сахновскій!

Объявляю вамъ о неприятелѣ нашемъ Ку(з)ми(н)скомъ, что великіе и незносніе обѣди дому нашему дѣлаетъ и всячески тѣщится и видираетъ, щобъ на домъ нашъ всякіе злоумишленія(;).¹ Величковскіе подданіе наши(с); Вакула Горенко(с) и Трофимъ Орель(с); в козаки сотникомъ, злопріятелемъ нашимъ, вписани бе(з) всякого иску, где надлежитъ(с); такожъ и подсудьдка менского Шрамка отобравъ сотникъ, и всѣ тѣ якъ в податяхъ на консистентовъ, такъ панщини нѣ в чемъ не дѣлають(;); притомъ и Коваль еще нѣ в сьомъ, нѣ в тумъ, да і тѣ панщини не дѣлають и в податя(х) не пособляютъ. Сини наши, Якимъ и Петро, // в войсковой Енера(л)ной канцелярїи сходотайствовали 119 указъ, чтобъ тѣ всѣ подданіе наши до окончанія о ни(х) слѣдствія общенародніе повинности о(т)бывали и па(н)щину, по приказу нашому, дѣлали. По которому указу послала я Есипа, что(б) ихъ к пнѣщинѣ вигналъ, и пограби(л) и(х) билъ, токмо тамошній атаманъ величковскій Чуйко², собравъ з собою нѣсколко человекъ козаковъ, пришо(л) в шинкѣ нашъ и комору о(т)билъ и тѣ грабежѣ п(о)л(т)давалъ плутамъ Гогамъ с товарищи, и Есипа, буди би не втекъ, то би убили, похваляючи(с), что сотникъ приказавъ, де, нашъ, где пойме(м), в полусмерть приби(т), а забивши в колодки, в городъ о(т)правитъ(;). Огородъ³ в величковской нашей поданой Ювги Процихи козакъ Кузма Бунякъ, по приказу // сотникомъ, отобравъ и засѣявъ пашнею, в чомъ и протестъ о(т) 119 зв. мене поданъ в сотеную Сосницкую канцелярїю(с). Хату тую, которая остала(с) по умершомъ по(д)дано(мъ) нашимъ Поддубни[м]ъ, оную жена его, без всякого права, козаку Потапченку продала, а грунтомъ сама завладѣла⁴, в чомъ протестъ⁵ в сотеную Сосницкую и Менскую канцелярїю о(т) мене подани(;). На сина ншого Якіма собравъ билъ команду и хотѣлъ ночу напа(ст), толко, зна(т), его прїятелъ перебили; атамана бившого Василя в ту(р)мѣ мучивъ, а величковского плетми билъ. В протчемъ желаю васъ в до(б)ромъ здоровю видѣть.

Вамъ, любе(з)нѣйшо(му) моему сожителю, доброжелате(л)ная жена.

Ев(с). З(с). Ивановая Сахновская, ѿ(б)(с). по(л)⁶.

1743 году юль 3 д.

Мена. //

PS(с). Писмо инстанцѣяльное о(т) ея високопревосходительства г(с)пжѣ Розумовской в семъ ковпертѣ⁷ сообщено в цѣлости.

PS(:). Сего, пожалуйста ⁸, нѣкому не о(б)являй, что команду собравъ на
121 зв. сина нашего, ибо совершено еще не довѣдали(с) ⁹. //

Сего юля 7 числа матушка ¹⁰ его высокопревосходительства Алеѣѣя Гри-
гориевича была в домѣ нашомъ и изволила ночовать. Син же нашъ Якимъ
120 о(т)ѣхалъ конвоемъ з матушкою его высокопревосходительства до Роп-
ска ¹¹(.) //

Копія.

Всѣлюбезнѣишии сину мой Алеѣѣй Григориевичъ!

Прежде сего писала я к вамъ, любезнѣишому сину, об обозному бившому
полковому чернѣговско(му) Івану Сахновскому и сотнику бившому менскому
Якиму Сахновскому, которой обозни[й] обрѣтается в Санкпѣте(р)бурхи, о не-
оставленіи ихъ, в чемъ они васъ, любезнѣйшаго сина моего, просятъ(;) . Того

для и ннѣ вторително ва(с), любезнѣйшаго сина моего, прошу, в чемъ оніе же
бившіе обозній и со(т)никъ Сахновскіе васъ же, любезнѣйшаго сина моего,
просят(т), не оставитъ и соде(р)жать в високой своєи милости. В чемъ я надеж-

122 на будучи, з божимъ и моимъ родителскимъ блгословеніемъ, пребывая в не-
забвеніи моихъ // моихъ матерскихъ молитвахъ, васъ, остаюсь ¹² навсегда.

1743 году юня ка [21] дня.

122 зв. Адамовка ¹³. //

№ 107. 1743 р. липня 5. [Искрицький Петро] до пана Романовського
з вимогою не ловити таємно рибу в його озері Слабон.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 109—110 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 110, 110 зв. чисті. Надпис, по-
мітка адресата, печатка відсутні. Особа автора встановлюється на підставі інших документів
збірки.

Бл̄горо(д)ни(й) м̄(с)цѣ п̄не Романовски(й)(,) мой ве(л)це м̄(с)цѣ п̄не брате
и бл̄годѣтелю!

За прибытіє(мъ) моймъ з(ъ) Ста(р)(:). в(ъ) Дроновъ ¹ и(з)вѣсти(л)ся я за-
по(д)линно(,) яко ² посиланніє ³ о(т) в̄м. м. п̄на по(д)данніє его косянскіє,
приехавши з(ъ) неведомъ к(ъ) озеру моему Слабонъ, в(ъ) ономъ воровски ло-
вили рибу для в̄м. м. п̄на(;) ⁴, чимъ мнѣ не меншую показали обыду(,) ибо
такови(мъ) своймъ злодѣйски(мъ) промысло(мъ) реченное озеро мое в нѣвочто ⁵

109 пустоша(т)(:). Чого ради чре(з) сіє, нарочно пишучи до ва(с), // я п̄на сосѣдско
перестерегаю(,): соблговоли, в̄м. м. п̄нѣ ⁶, в(ъ)пре(д) того дѣлать не велѣти(,)
ибо ежели при такомъ воровско(м) дѣлу хто заста(н) будетъ(,) то что з(ъ) они(мъ)
здѣлається, прошу за тоє не порочить ⁷ мене(;) ⁸. Особливо же обявляю в̄м. м.
п̄ну(,) что ежели в(ъ) оноє озеро мое в(ъ)пре(д) такови(м) способомъ не ⁹ попе-
рестанешъ, в̄м. м. п̄нѣ, в(ъ)ходить(,) то я(,) не тайнимъ ¹⁰ образомъ, но яв-
нимъ(,) велю всѣ сѣна ваши и по(д)данни(х) вашихъ забрать(;) ¹¹. Повторе
обявляю и есмь(,).

В̄м. п̄ну etc(:).

З(ъ) Дронова.

109 зв. Року 1743 юля 5 д(.) //

№ 108. 1743 р. серпня 7. Жураківський Яків до Ольховського Стефана, ніжинського протопопа, з проханням поклопотатися про дозвіл служити в церкві для попа с. Безуглівки Стефанова Стефана, який, втративши відповідну грамоту, не має засобів для життя.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 111—112 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удвоє, як лист. Арк. 112 чистий. На полі з правого боку арк. 112 зв., посередині, — слід від печатки на червоному сургучі, що майже цілком висипався.

Висоце в(ъ) б̃гу превелебн̃йшій г(с̃)пдн̃ь ѿ(т)ц̃ь протопоп̃ь, мл(с̃)тивій мой о(т)че и блгод̃тель!

Ім̃ѣється в(ъ) маєтности моєй Безугловц̃ь священник̃ Стефан̃ Стефанов̃ь(,) которій по данной єму грамот̃ь опред̃лен̃ь бил̃ь до церкви собора стго Хр(с̃)това Михайла на третью часть(,). Но понеже оній священник̃, о(т)ц̃ь Стефан̃ь, за уроном̃ь еще в прошлом̃ь 1742-(м̃ь) году онои грамоти, в Петров̃ь пост̃ь(,) по настоящее время не служил̃ь(,) и впред̃ь служить не см̃ѣет̃ь, по запр̃щєнію в̃шего висоце в б̃гу превелебія(,) зачим̃ь в немалом̃ь б̃дствіи(,) и неимуще(ст)в̃ь, о(т)куду препитатись, будучи, просил̃ь мене, даби я к в̃шему висоце в б̃гу превелебію инстанція(л)ній об̃ь нем̃ь ли(ст) написал̃ с таким̃ь прошенієм̃ь, чтоби // чтоби висоце в б̃гу превелебіє в̃ше соблгои(з)волили пи- сать к(ъ) єгѿ преосвященству о помилованіи єгѿ к(ъ) онои же церкви грамо- тою(,) того ради я, видя єго во всем̃ь б̃днаго(,) прошу в̃шего висоце в б̃гу пре- велебія, милосердую о нем̃ь, написа(т) к̃ь єгѿ преосвященству(,) даби єго по- миловал̃ь грамотою на тую ж̃ь часть(,) и до онои церкви(,). За что я, по сил̃ь моєй, висоце в(ъ) б̃гу превелебію в̃шему во вс̃ьх̃ь потребах̃ь служить одол- жаюсь.

111

Висоце в(ъ) б̃гу превелебія в̃шего до услуг̃ь пово(л)ніи.

Яков̃ь Жураков̃ьскіи ¹.

1743(.) года августа 7 дня.

Бе(з)угловка. //

111 зв.

Надпис. Висоце в(ъ) б̃гу превелебн̃йшому єгѿ мл(с̃)ти г(с̃)пдну ѿ(т)цу Стефану Олховскому, протопопу н̃жинскому, моему мл(с̃)тивому о(т)цу и блгод̃тельев̃ь, со всякою покорностію в(ъ) Н̃жин̃ь ²(.)

Помітка адресата 1. Seneca. Boni vini et boni viri origo de ingrenda ³.

Помітка адресата 2. Полученю 1743(:) года августа 8(:) дня(:) ⁴.

112 зв.

№ 109. 1743 р. серпня 12. Скоропадський Михайло, генеральний підскарбій, до племінника Черниша Якова із запевненням, що брат останнього Черниш Іван поверне монаршу грамоту.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 113—114 зв. Документ — оригінал. Складався учетверо, як лист. Арк. 113 зв., 114 чисті. На полях з лівого та правого боків арк. 114 зв., посередині, — два сліди від печатки на червоному сургучі розміром орієнтовно 20 × 25 мм, частково пошкодженої.

Любезни(й) мой племеннику м(с)ць пне Яковъ Чи(р)нишь(.)!

О грамоти монаршой, брато(м) вшимъ пномъ Ивановъ Чирнишомъ у покойно(й) родителки вшой к(ъ) нѣкоторому его случаю до времени взятой, даби оная грамота и вовся не была імъ у себе удержана(,) опаса(т)ся вамъ нѣтъ причини(,) ибо ку взисканію ея імѣ(т)ся у васъ собственноручная оного брата вша роспи(с)ка(,) которая одолжае(т) его ту грамоту вамъ во(з)врати(т). Объявляю и есмь.

Вшь вѣрни(й) дядя и слуга.

Михайло Скоропа(д)скиу ¹.

113 12 авгу(с)та 1743 году. //

Надпис. Любе(з)ному моему племеннику, его мл(с)ти пну Якову Чирнишу, в(ъ) Подоловъ ².

114 зв. *Помітка адресата.* Получень листь ѿ(т) пу(д)скарбия енера(л)ного Скоропа(д)ско(г)[o] августа 11 (д) ³. //

№ 110. 1744 р. березня 18. Сахновська Евдокія до чоловіка Сахновського Івана, чернігівського полкового обозного, з повідомленням про те, що рішенням полкового суду отамана с. Величківки Чуйка Савку та інших покарано, а справи про перехід підданих у козаки відкладено до повернення чоловіка додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43), арк. 124—125 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 125 зв. чистий. Надпис і печатка відсутні. Лист був опублікований О. Лазаревським (див.: Лазаревский А. А. Четыре письма жены полкового обозного Евдокии Сахновской к мужу, 1743—44 гг.— «Киевская старина», т. 32, 1891, январь, с. 181—182); у даному виданні публікується за оригіналом.

Всєлюбєзнѣишіи мои сожителю Іванъ Сахновскіи!

Объявляю ва(мъ), серденко (;), что я, по милости божеской, з дѣтками ншими в(ъ) добро(мъ) здравіи нахожусь(,) и ва(м)ъ, серденко, желаю всякихъ блгополучіи и при блгополучіи щасливаго в до(мъ) прибитія(.) А при то(мъ) извѣстную, яко я сего жъ марта первихъ чисель, чре(з) сина полковника ншего Николая Владимеровича, пи(с)мо к ва(мъ) о(т)правила и в оно(мъ) такъ о домашномъ поведеній, яко и о свое(мъ) здравіи предъьпомянуть не минула(;), и содержу заподленно, оноє писмо вашихъ рукъ дойти можетъ(,). Противу нинѣшнихъ писе(мъ) вшихъ, о(т)пущенныхъ ѳевраля 18, рада з души б моєи требуемое посла(т), понеже оніє писма Ми(н)ця не застали, которіи о(т)правилъ в неделю, на сами заговѣни, однакъ и чрезъ его толикое число водки і сивухи, на трохъ возахъ, з дачею ему на проходъ шестидесяти рублен денегъ, о(т)пущено(,) точію непомалу скорблю, доишлось оноє // оноє до вашихъ рукъ заподли(н)но или нѣ, извѣстія по ся пори не імѣю(,). И егда оной Минецъ к ва(мъ) в(ъ) Москву прибилъ и что о(т) него приняли, ко мнѣ о(т)писа(т) чре(з) оказзю прошу(,). Синь ншь Петро з Чернѣгова прибилъ(,) которіи ездилъ по дѣлу атамана величковского Савки Чуика просить аппробаѣи з дѣла, учиненного со(т)нико(мъ) березински(мъ) Лисенкомъ, якоє опорочилъ и апе(л)ляцзю ¹ занєслъ билъ атаманъ Чуико (<:)хотя и не о(т) себе, но з наушенія со(т)ника

Кузм'янского (:)), однакъ, блгодари(т) бга, не на(м)ъ, но себѣ спортилъ: велено ему ² плати(т)ся 24 рубля по приговору первому и сему, в полковой канцеляріи учинено(му), в которо(мъ) и сіе упомянуто (<,) егда атаманъ Чуйко толикого числа денегъ уплати(т) не може(т), а хотя и ³ можетъ(<,) а оскудѣтъ, ни (з) чего служби ему козачои о(т)бува(т), оскудно будеть(<,) то даби и другіе такова самоволства дѣла(т) не дѣ(р)зали(<,) там же, в селѣ Величковцѣ, по малоросійскому обычаю // обычаю, висѣчь киями, да(т) ему 60 киевихъ ударовъ, и что онъ впредь того дѣлать не буде(т), взя(т) о(т) него подписку (<,) претори и убитки допроси(т)(<,) о томъ особливимъ указомъ, а со(т)нику березинскому Лисенку предложено заче(мъ) ⁴ послѣдней неделѣ сѣха(т) и оное око(н)чи(т), твердое обещаніе положилъ(<,.). Что Гоженко Есипа, господара, побилъ, одежду и сѣдла поо(т)бираль, велено его висла(т) в полковую канцелярію, а забранное имъ все отобра(т) и на(мъ) о(т)дать(<,.). Другія нши дела, Бондарцовъ, Дудки, Примака и другихъ(<,) кои бю(т) челомъ о козацѣ(с)твѣ, до приезде вшего комисія о(т)срочила(<,) а якіи имѣю(т)ся повсѣхніи ⁵, тіи помалу очищать начали(<,) и надежда в бозѣ, якъ ми прави, такъ дѣла нши могутъ насъ во всюмъ очища(т)(<,.). В про(т)чемъ желаю ва(мъ), серденко, душеспасително окончанія днєи великаго поста препроводи(т) и свѣтлаго воскресенія Х(с)ва дочекать(<.)

Вамъ, серденко, доброжелательная жена.

Евдокія Сахновская ⁶.

1744 году марта 18 д.

Мена. //

125

№ 111. 1744 р. березня 27. Покорський Данило до Скорупи Григорія, знатного бунчукового товариша, з пропозицією найближчого тижня залагодити суперечку між ними за ґрунт і бортні дерева понад р. Чорною, уточнити межю між їх володіннями й остаточно замиритися.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 146—147 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 147 чистий. На полі з правого боку арк. 147 зв., посередині, — слід від круглої печатки розміром орієнтовно 20 × 20 мм на червоному сургучі, що цілком висипався; напроти, на полі з лівого боку, — прорваний папір на її місці.

Бл̃горо(д)ній м̃(с)ць̃ п̃не Скоруппа, мн̃ѣ велце м̃(с)ць̃ви(й) п̃не и бл̃год̃телю!

Пра(з)днико(м) воскре(с)ша(г)lo] Х(с)та г(с)пда в̃м. м. п̃на по(з)дравляя, желаю(<,) да воскре(с)шій Хтсѣ г(с)д̃ь пода(ст) в̃м. м. п̃ну, зо всѣмъ его поважнимъ домо(м), оніє пра(з)дничніє днѣ радо(ст)но, здраво, при всякихъ поми(с)лнихъ бл̃гополучіа(х) прово(ж)да(т)(<,) тако(ж)де оно(г)lo] пра(з)дника достига(т) в(ъ) другіє найдолжайшіє лѣта. Которое мое в̃м. м. п̃ну и усугу(б)ляя желаніє, при се(м) одозвѣ чиню и требую, абы в̃м. м. п̃нѣ в(ъ) кґрунтѣ и в(ъ) дерева(х) бортни(х), где у насъ спорѣ, пона(д) Чорною, сон(з)волил̃ сеєй се(д)мици еликоможное помѣркован(ъ)є и ро(з)во(д) учини(т)(<,) для то(г)lo] что я на Ѡоминоѣ се(д)мици имѣю о(д)є(з)дидь // в(ъ) Глухо(в), будучи на самое малое время в(ъ) до(м) о(т)пущень(<,) и ежели оное продли(т)ся, то використо-

146

ваніє дере(в) бо(р)тни(х) и сего лѣта в(ъ) сторонѣ поко(р)ловской о(с)тане(т)ся з(ъ) ншою обидою(,). Да с(ъ) другой стороны, о(д) рѣчки Веровки(,) которая о(д) ¹ Милуши пе(р)вая и називае(т)ся Крутою, и(з)волили (б) ² приказа(т) о(т)ченика(м) вши(м) дукть в(ъ) вершину Милуши ((: Якъ в. м. пнѣ прошло- (г)ло) лѣта мнѣ сказива(лѣ) границу Найтоповскую з(ъ) Бѣлого(р)кою(:)) показа(т) и приве(с)ти к(ъ) Поко(р)ловской границѣ(,) что(б) усмотри(т) мо(ж)но, не имѣе(т) ли бы(т) в(ъ) то(м) яки(х) споро(в), и ежели бе(з)спо(р)но бы(т) покаже(т)ся(,) то (б) во всехъ они(х) спора(х) помѣркован(ъ)е ме(ж)ду нами край- не было здѣлано(,). И на то о(д) в. м. пна ожидаая увѣдомленя, остаюся(,).

В. м. пна все(г)ло до(б)ра зичливи(й) и покорній слуга.

Данило Поко(р)скій ³.

Па(в)ло(в)ка.

146 зв. 744 року марта 27(:) (д) //

Надпис. Блгоро(д)ному его мл(с)ти пну Григорию Скорупѣ, зна(т)ному

147 зв. бунчуково(му) товаришевъ, мнѣ велце м(с)цѣвому пну и блгодѣтелевъ⁴. //

№ 112. 1744 р. квітня 22. Галецький Петро до пана Скорупи з подякою за привітання зі святом і взаємним привітанням.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 148—149 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 148 зв.— 149 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Благородній и достойнопочтенній м(с)цѣ пне Скоруппа ¹, мой сердечній друже и многодоз(ъ)нанній блгодѣтель!

Писаніє в. м. пна благопріятно я получилъ и за восписанное празникомъ воскресенія Хрстова поз(ъ)дравленіє покорнѣйше благодарствую. И взае(м)но со всяки(м) мои(мъ) усердіємъ желаю и в. м. пну таковіє блгонарочитіє праз(ъ)денства целоз(ъ)дравственно и благополучно в множайши лѣта достига(т) і оніє всерадо(ст)но совершать. И при томъ во всегдашней моеї дружелюбной зичливости, яко же билъ, и ес(м), и навсегда перебуду(,).

В. м. пна, мое(г)ло сердечного друга и многодознанно(г)ло блгодѣтеля, вѣрнозичливи(й) приятель и покорнѣйши(й) слуга.

Петръ Галецки(й) ².

1744 году априля 22 (д).

148 Гадячь. //

№ 113. 1745 р. лютого 10. Петрович Леонтій до переяславського полковника з повідомленням про те, що дружина покійного капітана Новотроїцького полку Енгелерта не продає будівель і угідь у с. Мицалівці.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 150—151 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 151, 151 зв. чисті. Надпис, помітка адресата і печатка відсутні.

Велмо(ж)ній мцѣ пне полковникъ перея(с)ловскій, милостивѣши(й) мо(й) пне и до(б)родѣю!

По пи(с)менному велмо(ж)ности вшей̃ пре(д)ложению(,) ездиль я в(ъ) село Мицаловку для описъ строения и угодій(,) оставши(х)ся по умершому капѣтану Новотроецко(г)ло полку Ангелерту(,) какіе бу(д)то жена, которой, при смерти своей, онъ, капѣтанъ, во владѣніе поручилъ, намѣренна прода(т)(,).

И за прибитиемъ моймъ(,) мнѣ о(б)явила(,) что оная ннѣ уже вишла в(ъ) заму(ж)же(,) за пору(т)чика гуса(р)ско(г)ло Волоско(г)ло полку Симу Михайловича(,) и тѣхъ оставши(х)ся грунто(в) по умершо(му) капѣтану Ангелерту в(ъ) селѣ Мицаловки, в(ъ) маѣ(т)ности велмо(ж)ности вашей, // продава(т) не намѣривае(т)(,) а буде в(ъ)пре(д), по какому случаю, в(ъ) продажу пу(с)ти(т) пожелае(т)(,) то о томъ велмо(ж)ности вашей оная ннѣшная пору(т)чиця пре(д)стави(т) имѣ[е]тъ(,) в(ъ) покорности моеѣ велмо(ж)ности вашей доношу(,).

Велмо(ж)ности вашей, млстивѣишо(г)ло пна̃ мое(г)ло и добродѣя, вѣрни(й) и нижайши(й) слуга.

Леонтій Петровичъ ¹.

1745 году февраля 10(;) (д).

Мицаловка. //

150 зв.

№ 114. 1745 р. грудня 4. Турковська Анна до Іскрицького Петра з повідомленням про те, що її люди з с. Костиного не ловили рибу в озерах останнього, а кому належать озера Слабине і Осотне — йому чи їй, повідомить чоловік по приїзді додому.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 126—127 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 127, 127 зв. чисті. Надпис відсутній. На полі угорі арк. 127 зв., з правого боку, — прорваний і пізніше заклеєний папір на місці печатки на червоному сургучі.

Блгородній м(с)цѣ̃ пне̃ Іскрицькій, мнѣ велце м(с)цѣ̃вій̃ пне̃ и до(б)родѣю!

Листо(в)ное̃ вм. м(с). пна̃ писаніе(,) на имя мужа мое(г)ло̃ писанное(,) в(ъ) небитно(ст) его, я сего дека(б)ра 4(;) (д). получила, с тѣмъ о(б)явленіе(м)(,) что якобы в озерахъ вм. м(с). пна̃ люде̃ наши кости(н)скіе̃ рибу̃ тайни(м) способо(м) потягли(;). Проти(в) че(г)ло̃ в отвить̃ сама ¹ я вм. м. пну̃ обявляю, что(б) наши люде̃ в(ъ) озера(х) вм. м. пна̃ тайне̃ рибу̃ ловили, того не уповаю(;), точію оніе̃ тягли̃ еше̃ при битно(с)ти̃ мужа̃ моего̃ неводъ̃ в(ъ) свои(х), а не в(ъ)м. м. пна̃ озера(х). Прописаніе̃ же̃ в пи(с)мѣ̃ вм. м. пна̃ именно̃ озера, яко то Слабинъ̃ і Осотное̃, по(д)ленно̃ оніе̃ вм. м. пна̃ // или̃ наши, про то веда(т) я не могу(,). А когда̃ прибудетъ̃ мо(й) мужъ̃ ² з Глухова, в тѣ̃ пори, по и(с)правки̃ пи(с)менно(й), вм. м. пну̃ о тѣхъ̃ озерахъ̃ о(т)вѣта̃ учини(т) не о(с)тави(т)(,).

В про(т)че(м), рекомендуя̃ мя̃ всегдашне̃(й) вм. м. пна̃ зичливости, пребиваю.

Вашего̃ блгородія̃ всего̃ до(б)ра̃ зичливая̃ и слуга̃ поко(р)ная.

Анна Григоріевна Кулябковна Маѣимова Турковская. ³

1745 году̃ дека(б)ра̃ 4 д.

Мглинь. //

126 зв.

№ 115. 1745 р. грудня 9. Есимонтовський Михайло, бунчуковий товариш, до Есимонтовського Стефана, знатного бунчукового товариша, з проханням додатково позичити сім карбованців, його розписка про взяття в борг тридцяти карбованців та, після п'ятирічної перерви, дві розписки вдови останнього Есимонтовської Анни про одержання нею від удови першого Есимонтовської Марини всього боргу — п'ятдесяти п'яти карбованців.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 152—156 зв. Усі документи, лист і три розписки, — оригінали. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 154 зв. — 156 чисті. На полях з лівого і правого боків арк. 156 зв., посередині, — два сліди від круглої печатки розміром орієнтовно 20 × 20 мм на червоному сургучі, що цілком висипався. Усі документи, крім першого — листа, зшиті в рукописну книгу з порушенням нумерації аркушів.

Блґоро(д)ны(й) мѣъ пне Эсмонтовски(й), мнѣ велце м(с)цѣвы(й) пне брате и надежны(й) до(б)родѣю!

Вм(с). до(б)родѣй, по своей ко мнѣ осо(б)ливой братерской лю(б)-ви и милости, изволили обѣща(т) вызичи(т), в ¹ ннѣшней нуждѣ нео(б)ходимой моей, денегъ сѣмъ ру(б)ле(й) к(ъ) прежни(м), что(б) было всѣхъ соро(к) ру(б)-лей (,). В которую надежду нарочного за ти(м) посилая ² (,) покорнѣйше вм(с). до(б)родѣя прошу обѣщаннѣ мнѣ в позику сѣмъ ру(б)лей денги сему нарочному для привозу мнѣ вручи(т). И при томъ мене о поездке своей в Мглинѣ увѣдомленіемъ ³ не остави(т) прошу, а я, хотя на ночь, сегодни выеду.

Вм(с). до(б)родѣя вѣрнопокорни(й) братъ и слуга.

Миха(й)ло Есимонтовски(й) ⁴.

1745 году дека(б)ра 9 (д).

152 З Глухова. //

Р(;)S(;). Осо(б)ливо милостивой моей до(б)родѣйци, вселюбезнѣйше(й) ⁵ пней вм(с). до(б)родѣя, пок(ъ)лонъ свой нижайши(й) рекомендую (,) з желаніемъ

152 зв. всякого ⁶ блґополучія (,). //

Надпис. Блґоро(д)ному его милости пну Стефану Эсимонтовскому, зна(т)-ному товаришу бунчуковому, моему велце м(с)цѣвому пну брату и надежному
156 зв. до(б)родѣеви, почте(н)но (;) ⁷. //

1745 году дека(б)ра 12 дня (,).

Я, нижей по(д)писавши(й)ся, даю сіе мое писаніе его милости пну Стефану Есимонтовско(му), товаришеви бунчуковому (,) в(ъ) томъ, что вызиченнѣ ⁸ мною в его милости денги, именно три(д)ца(т) ру(б)лей, о(т)дать імѣю в(ъ) при(й)лучомъ м(с)цѣ февраль 746 году ⁹, в томъ и подписуюсь (,).

Бунчуковы(й) товары(ш) Миха(й)ло Есимонтовски(й) (,).

Помітка адресата. Звє(р)хъ се(г)[о] обѣликги ¹⁰, его мило(ст) пнѣ Михаило Эсмо(н)товски(й), будучи в(ъ) Кре(с)тѣ з пномъ Боро(з)ною, три ру(б)(:). узялъ ¹¹, а о(т)езда з Глухова, в више показа(н)номъ м(с)цѣ и году еще узялъ сѣмъ ру(б)(:), который денги о(т)данни служителевѣ его Степанцевѣ в Сва(р)-ковѣ (;).

153 Стефан(н) Эсмо(н)товски(й). //

По сѣму саморучному умерша(г)[о] Миха(й)ла Есмонтов(ъ)ско(г)[о] облику уплатила всѣ спо(л)на сорокъ рублей(,) жена его Марина Скорупина, і мною от(с)ра(н)ни(,).

Вдовствующая Есмо(н)товская Ан(ъ)на Марковичев(ъ)на(,). //

153 зв.

1750-(г)[о] года априля 21 дня.

По облику умершаго бунчукового товариша Миха(й)ла Есмонтовского саморучномъ, и кромѣ облика(,) пятнадцать рублей(,) жена его Марина Скоруповна уплатила мнѣ всѣхъ дене(г) пятьдесятъ пять рублей(,) и по уплатки оно(й) для вѣрности(,) о(т) мене, за рукою моею, дана в принятіи росписка(,);.

Анна Есмонтовская. //

154

№ 116. 1745 р. грудня 19. Суханський Андрій

до стародубського полкового обозного з проханням про те, щоб Стародубська полкова канцелярія не будувала важницю на його дворищі, або ж надала за нього заміну.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 130—132 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 131 зв.— 132 зв. чисті. Надпис, печатка, помітка адресата відсутні.

Благородний і достойнопочтенний м(с)ць пне обозний полковий стародубовски(й), мой ласкави(й) добродѣю(,);!

В Стародубѣ, на вла(с)номъ моемъ дворищі, посѣтроєно с по(л)ковой Стародубовской канцелярий¹ важницю, о якомъ мѣстцу і ваше² благородие извѣстни, что в духовницѣ написано(,) і в томъ мнѣ чини(т)ся обѣда. Того ради поко(р)нѣйше прошу вшего благородия по мило(с)ти своей не о(с)тави(т) мене, звѣдоми(т) і да(т) наставление, не даду(т) ли мнѣ за оноє мѣсто о(т)мѣни, такое жь чи(с)ло мѣста. //

130

О тоє і паки прошу и, на судѣнную³ мило(ст) надеждень будучи, пребиваю(,):.

Благородия вшего, моего ласкаваго до(б)родѣя, поко(р)ни(й) слуга.

Ма(т)тѣй Сухански(й)⁴.

1745 году дека(б)ря 19 (д).

Мглинѣ. //

130 зв.

PS(,):. Ту(т) же вшему благородию доношу вѣрно⁵, что без всякой моеї вини его благородие пнѣ Искрички(й) гнѣвенъ на мене и писа(л) гдну полковнику, якобы по моему приказу асаулъ і войтъ м[глинские] Маѣимъ Турковски(й) в озера(х) его, пна Искрицкого, на Ипутъ рыбу ловили с козаками. Чего нѣкогда не було, под тяжкимъ штрафомъ виню себе⁶(,);, а ловилъ на Ипутъ рыбу старо(с)та Лишьневъ, на его ли озера(х), благородного пна Искрицкого, или други(х), про то я докементально [!] не вѣдаю(,) а знаю, на якихъ у Лишня староста тягнулъ неведомъ озера(х)(,). //

131

№ 117. 1746 р. жовтня 3. Березовський Василь до пана Єсимонтовського про те, що не має в себе листа гетьмана про відібрання с. Білогоці на ратуші м. Мглина і що цей лист знаходиться, мабуть, у панів Чарнишів.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 159—160 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 160 зв. чистий. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Благородни(й) мѣ пне Есимонтовски(й), мнѣ велце мѣ пне и благодѣ-
телю!

По писанію вм. пна хотячи удовлетвори(т), листа, присл[а]нного о(т) по-
койного гетмана к о(т)цу нашему о отобранню села Бѣлогощи о(т) Черниша
и о(б) отдачи на ратушѣ Мглинскую, между листи и шпаргала(ми) ¹ своими,
которій здесь, у мене, находя(т)ся, пройсковаль, токмо не сискаль. А когда
159 между тѣми шпаргалами, которіе в Стародубѣ імѣются, є такой листь, прошу,
в тѣ пори к вамъ присланъ будетъ. В мене же токмо сискальсь к о(б)стоятельству²
вамъ // вамъ с Покорски(мъ) унѣверсаль ратуши Мглинской да листь поа
Каменецкого, которій в како(й) силѣ застають, копій сообщаю, и при томъ
пишусь.

Вм. м. пна всего добра желателни(й) и покорни(й) слуга.

Василы(й) Березо[в]ски(й) ³.

1746 году октоврія 3 д. //

Р(;)S(;). Понеже пнѣ тѣсть вашъ єгомо(с)ць пнѣ Скоруппа ⁴ з Чарнише-
ви(мъ) домоу в коллѣгаціи застаєть, того ради єгомо(с)ця изволте просить,
чи не можно како(мъ) способомъ сообщенной сей ⁵ к вамъ от мене копій подлен-
ного сиска(т), ибо, какъ видимо с писма поа Каменецкого, что покойному Чар-
160 нишу сотнико(мъ) мглински(мъ) Боро(з)ною о(т)данъ. //

*№ 118. 1746 р. жовтня 23. Горленко Марія до свого брата Ширая
з повідомленням про те, що Саковичева занепокоєна його відсутністю
і мовчанням, та з проханням написати, не відкладаючи, про себе.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57478 (Лаз. 43), арк. 16—17 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Арк. 17 зв. чистий. Надпис, поміт-
ка адресата, печатка відсутні.

Блгородній м(с)ць Ширай, мой сердечній брате и благодѣтелю!

По всегдашней моей прія(з)ненной склонно(с)ти, не оста(въ)ляя сей оказій,
уклонъ мой чере(з) сіе писаніе о(т)даю и при томъ всеусе(р)дно желаю вамъ,
се(р)дечно(му) моему брату, всякого благополучно(г)ло, со всеєю его фамилі-
єю, поведенія в поздніе лѣта(,). Особливо (ж) вамъ, братѣку, и(з)вѣствую,
что ннѣ Саковичева изволи(т) не бе(з)сожалѣтельна быть за неприбитіе ¹ вше
16 пре(д) Покровою и за неото(з)въ к неи, по і(з)вѣстно(м) з дому, // и по ннѣ.
Для чего поко(р)нѣше прошу васъ, братѣку, зачемъ не и(з)волили быть и ото-
(з)ва не учинили, мене бе(з) продолженія времени бе(з)извѣстною не остави(т),
даби я о томъ ей, пнѣ Сакевичеву, увѣри(т) мо(г)ла. I тако будучи несумѣнно
наде(ж)на, на таково неоставленіе увѣдомленіемъ, остаюсь.

Вшего благородія, се(р)дечно(г)ло моего брата и благодѣтеля, вседобро-
желателнѣшая сестра и все(г)дашная усе(р)днове(р)ная услу(ж)ница.

Марія Петрова Го(р)ленкова ².

1746(;) го(ду) октя(б). 23 (д).

16 зв. Прилука. //

Р(;)S(;). При семъ же и я, шваге(р)ски(й) мой рекоме(н)дуя покло(н),
желаю симъ ³ здравствова(т), со всеєю фамѣлѣю и приятелми(,) и о(т)даю(чи),

тимъ д[а]лѣ васъ поздрави(т) сове(р)ше(н)ствомъ(,). И прибития скорого в(ъ) Прилуку ожидаая, перебуду(,).

Вседоброжелателн(,). шваге(р) и поко(р)ній слуга.

Пе(т)ръ Го(р)ле(н)ко(,). //

17

№ 119. 1746 р. жовтня 31. Турковський Максим до Іскрицького [Петра] про те, що озера Слабон, Осотне і Чортів вир надані йому разом із с. Костеничами, а тому домагання останнього на них безпідставні.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43_з), арк. 133—134 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 134, 134 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Блгородны(й) м(с)цѣ пне Іскрицькій, мой велце м(с)цѣвы(й) пне и ла(с)-кавы(й) блгодѣтель!

Прежѣ сего, во время о(т)лучки моеї в Глуховѣ, получено женою моею писмо о(т) блгородія вашего, на імя мое написа(н)ное, с выраженіємъ в(ъ) оноmъ, что уступніе з реки Ипути озера, іменуеміе Слабонъ и Осотное, потя(г)-нени на мене, якобы собственніе ваше(г)[о] блгородія(,) на что в небе(т)ность мою то(г)да жена моя о(б)стоятельно(г)[о] о(т)вѣ(т)ствія учинить не мо(г)ла(,).

Ннѣ же чрез сіе блгородію вашему о(б)являю(,) что тѣ озера Слабонъ, Осотное и, сверхъ то(г)[о], Чортовъ виръ находя(т)ся в грунта(х) косянски(х), которое село Костяничи со всѣми к(ъ) оному прина(д)лежито(ст)ми не точію унѣверсалами гетма(н)скими, но і високомонаршою¹ жалованною // грамотою умершому дѣду моему Івану Романовскому и на(с)лѣдникомъ его во вѣчное владѣніе утверждено, и потому тѣ озера прежде тя(г)нени бывали на до(м) умерша(г)[о] дядѣ моего Владиміра Романовского, то(г)[о] ради чре(з) сіе блгородія вашего прошу в(ъ)предѣ до они(х) озеръ не інтересова(т)ся. Ежели же о(т) помянуто(г)[о] дядѣ моего імѣе(т)ся у вашего блгородія на тѣ озера какова уступка, прошу оную мнѣ обявить, по чѣму можно было мнѣ з блгородіе(м) вашимъ без суда за тѣ озера любовно розвѣда(т)ся(,) В(ъ) про(т)чіемъ с подобающимъ почтеніе(м) остаюсь.

133

Блгородію вашему вседоброжелателни(й) и покорни(й) слуга.

Маѣимъ Турковски(й)².

1746 году окта(б)ра 31 (д).

Мглинѣ. //

133 зв.

№ 120. 1746 р. листопада 13. Яскевич Федір до Єсимонтовського Стефана з подякою за прислани вісімдесят карбованців і запас на двох возах і сподіванням одержати ще сто карбованців за сприяння в справі останнього про слобідку Писарівку.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І. 57480 (Лаз. 43_з), арк. 161—162 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 162 чистий. На полі з правого боку арк. 162 зв., посередині, — печатка овальної форми розміром 16 × 20 мм на червоному сургучі, що майже цілком висипався.

Многодознаний блгодѣтелю мой, м(с)цѣ пне Есимонтовски(й)!

Надлежащие по уговору, между нами учиненномъ (:), к прежде даннымъ мнѣ о(т) вѣт. добродѣя, в би(т)ность свою в(ѣ) Стародубѣ, двадцати рублямъ (:), восьмьдеся(т) рублей ¹, денги, чрез руки его мл(с)ти пна Ю(р)кевича, обозного полкового (;), и присилку на дво(х) воза(х) запаса я сего теченія 12 (:) числа получилъ исправно (;), за что поко(р)нѣише вѣ. м. добродѣеви (<), а паче за со-
161 держаніе пароля (<), блгодарствую (<). И при томъ вѣрно доношу, что оноє ваше постоя(н)ство // с такимъ куражемъ мене здѣлало (;), что хотя ѣ между нами письменного договору и обовязательства никакого не имѣется (;), без всякого сумнѣнія, за вихоженнемъ по дѣлу вѣ. м. добродѣя о слободке Писаровке (<), с(ѣ) правител(с)твующаго сената указу, обѣщанное за трудишки мой, еще све(р)хъ они(х) денегъ, в награжденіе сто рублей (;) получи(т) уповаю (;). При то(м), болше не разширая, донесши, что я вѣпредѣ дней за пя(т) или за ше(ст) в предлежащи(й) мнѣ пу(т) за божією помощію течение нача(т) намѣ-
рень (;), ибо и подводи уже изговорени (;), тако пишу(с).

Вамъ, моему блгодѣтелю, вѣрножелателни(й) и поко(р)ний слуга.

Еѳодоръ Яскевичъ ².

1746 году ноября 13 (:) д.

161 зв. Стародубѣ (<). //

Надпис. Блгородно(му) его мл(с)ти пну Михайлу Есимонтовскому, зна(т)-
ному бунчуково(му) товаришеви (<), многодознанному блгодѣтелеви моему,
почтенно ³.

Помітка адресата. Писма Еѳодора Яскевича и реєстръ на пана Стефана
162 зв. Есимо(н)товского ⁴. //

*№ 121. 1746 р. Чернявський Іван до Іскрицького [Петра]
з вимогою не захоплювати двох його сіножатей за Рамонкою.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₂), арк. 141, 141 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші складалися увосьмеро, як лист. Надпис і печатка відсутні. Ім'я адре-
сата встановлюється на підставі інших документів збірки.

М(с)цѣ пне Іскрички(й), мо(й) вѣ(л)це ласкави(й) добродѣю!

Сѣножати двѣ за Рамонкою не на васъ належние и не на Ліюзни(х), кото-
ри(х) якъ прежде не бивало, такъ і нинѣ, то(к)мо на мои уволоки, куплен(ѣ)ни,
належни (<), име(н)но Пе(т)року, Рабчо(н)ку з другими его мнѣ продавцами (:),
а другая, Кру(г)ликовская, прода(н)на мнѣ ѿ(т) Шмата, на (ч)то и купчие
імбю(т)ся (<). І что изволите писа(т), что на васъ владѣлцу належи(т) (<), то(л)-
ко жъ, надѣю(с), что мене, яко и гру(н)товъ мои(х), во владѣніе вѣ. м. пну
не ѿ(т)дано (<), ибо и такъ мои(х) гру(н)товъ мѣстцами ¹ я(к) за вѣдомо(м) вѣ. м.
пна, такъ и без вѣдома по(д)дание ваши, наха(л)но налѣзши, пожи(т)кую(т),
а име(н)но на вигонѣ и в про(т)чии(х) места(х), да лиси(н)ци на Ро(с)ли(н)ци,
на мои уволоки спадаючие, покосили и упратали (<). Я же тому все замо(л)чую,
не хотя в сору увиходи(т) (<), ѿ(т) чѣ(м) вѣ. м. добродѣеви ѿбьяв, в про(т)чемъ.

Вм. м. пну и ласкавому добродѣвѣ во все(м) доброжелате(л)ни(й) і поко(р)-ни(й) слуга.

Іванъ Че(р)нявскіи ². //

Помітка адресата. Че(р)нявского пис(ъ)ма 1746 году ⟨.⟩ По(т)ребное ⟨,⟩ ³.//

141

141 зв.

№ 122. 1747 р. січня 22. Єсимонтовський Стефан до Іскрицького Петра, знатного бунчукового товариша, з проханням дозволити половити неводом рибу в озері Раковичах.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43_а), арк. 135—136 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 135 зв., 136 чисті. Помітка адресата відсутня. На полі з правого боку арк. 136 зв., посередині, — восьмикутна печатка на червоному сургучі розміром 8 × 8 мм із зображенням у колі щита, під ним підкови, по боках — ініціалів А Є; напроти, на полі з лівого боку, — прорваний папір на місці печатки.

Блгородній м(с)цѣ пне Іскрицькій, мнѣ се(р)дечній м(с)цѣ пне сватѣ и добродѣю!

Поко(р)нѣйше вм(с). добродѣя прошу не поборони(т) в Раковичахъ потянуть невода, за что попрёмногу блгодари(т) долженствую(,) а за уловленную прежде сего в то(м) же озері Раковича(х) рибу поко(р)нѣйше блгода(р)ствую, з желаніе(м) впредѣ о(т)служи(т). И таковоѣ перебуду навсєгда ⟨,⟩.

Вм(с). м(с)цѣ пна, моего се(р)дечного пна свата и добродѣя, поко(р)нѣйш[ий] ¹ слуга.

Стефа(н) Есимо(н)товски[ий] ².

Овчинецъ.

1747 году генваря 22 дня. //

135

Надпис. Блгородному его млсти пну Петру Іскрицкому, зна(т)ному товаришу бунчуко(во)му, моему се(р)дечному пну свату и добродѣвѣ, почтенно ³. // 136 зв.

№ 123. 1747 р. березня 23. Іскрицький Петро, знатний бунчуковий товариш, до Лишня Тимофія та його сина Лишня Андрія з приводу таємного лову риби в озері Раковичах Лишнем Тимофієм і з вимогою письмового пояснення.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43_а), арк. 137—138 зв. Під одним номером подаються два листи — до батька і до сина, що були відіслані в одному конверті і доповнюють один одного. Обидва листи — оригінали. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надписи, помітки адресатів, печатки відсутні.

Мой блгодѣтель м(с)цѣ пне Тимофѣй Лишень!

Сєгодня донесєно мнѣ о(т) людей мойхъ, жителей дроно(в)скі(х) ¹, что в(ъ) сихъ мимоше(д)шихъ дняхъ воровски невѣдомо хто потяглъ озеро мое Ракоєнчи, якого воровства ⟨,⟩ когда я началъ пристойни(м) проискива(т) способомъ ² ⟨,⟩ то о(т) жителей слободи Високоселиской ³ освѣдоми(л)ся ⟨,⟩ будто тоє воровство в(ъ) озерѣ мое(мъ) Раковича(х) ⁴ учинили по(д)даніє вм. пна, жители нив-

лянскіе⟨,⟩ и буд(ъ)то при то(мъ) воровствѣ⟨,⟩ когда оно испо(л)няемо по(д)-
 да(н)ними вашими было, самъ вм. м. пнѣ бы(т)ностію своею прису(т)ствовалъ⟨;⟩.
 137 А понеже // таковій, на(д) чаяніе мое⟨,⟩ слухъ привелъ мене в(ъ) немалое удив-
 леніе⟨,⟩ а при то(м) в(ъ) не меньшее (ж) того ⁵ и сумнѣніе⟨,⟩ дабы таковій ⁶ не
 пристойній званію⟨,⟩ житію⟨,⟩ и лѣта(мъ) вашимъ учинокъ могъ о(т) вм. м.
 пна когда воспослѣдова(т)⟨,⟩ к(ъ) тому же вѣдая (я) давнюю вм. к(ъ) себѣ сосѣ(д)-
 скую прия(з)нь⟨,⟩ ⁷ не чаялъ бы всячески ⟨(:)яко (ж) к(ъ) тому и жадной
 прави(л)ной не имѣ(т)ся причины(:)⟩, дабы таковая могла мнѣ о(т) вм. м.
 137 зв. пна приключи(т)ся обыда⟨,⟩ в(ъ)ес(ъ)ма в(ъ) то(м) сумнителенъ нахожуся⟨;⟩ ⁸ //
 Того ради я, пишучи о се(мъ) до вм. м. пна, прилѣжно прошу увѣдоми(т) мене⟨,⟩
 пи(с)менно⟨,⟩ и ти(мъ) в(ъ) мисле(х) мойхъ учини(т) мене ⁹ спокойна⟨,⟩ такъ ли
 есть самимъ дѣломъ ¹⁰, якъ вишеписа(н)ніе увѣдомляли мене жители високо-
 сели(с)кіе(?) , или то есть ⟨(:)яко (ж) и надѣюся тве(р)до⟨(:)⟩ сушая клевета
 и ложь⟨;⟩. Ибо ежели бы вм. м. пну в(ъ) рибѣ состояла нужда⟨,⟩ уповаю ¹¹,
 не преминулъ ¹² бы вм. м. пнѣ ¹³ пи(с)менно⟨,⟩ албо устне о то(м) у мене требо-
 ва(т)⟨.⟩ В(ъ) про(т)че(м) пишуся бы(т)⟨.⟩

Вм. м. пну всего добра зичливи(й) пртль и слуга⟨.⟩

П⟨(:)⟩. Иск⟨(:)⟩ ¹⁴.

Дроновъ.

Марта 23 д. 1747 году⟨.⟩

Се(р)дечній брате и блгодѣтелю⟨,⟩ м(с)цѣ пнѣ Андрѣй Лишень⟨.⟩!

Доставшійся ¹⁵ уша(мъ) моймъ чре(з) увѣдомленіе жителей слободы Висо-
 косель(с)кой слухъ о потягненю мимоше(д)шими днями ¹⁶ воровски озера
 моего Раковичъ по(д)данними ¹⁷, нивлянскими жите(л)ми ¹⁸, будто при бы(т)-
 ности самого пна о(т)ца вашего⟨,⟩ такъ в(ъ)другъ в(ъ) ми(с)лехъ мойхъ обе(з)-
 покойлъ мене⟨,⟩ что принужденъ я з(ъ) того ¹⁹ в(ъ)ступить в(ъ) немалое удив-
 138 леніе⟨,⟩ а при // томъ и в(ъ) не меньшее (ж) того сумнѣніе з(ъ) тихъ мѣръ⟨,⟩ ²⁰
 что таковій предосудите(л)ній и вес(ъ)ма неприлични(й) званію, житію⟨,⟩ и
 лѣта(м) пна о(т)ца вм. пна учинокъ⟨,⟩ какъ могъ ²¹ воспослѣдова(т) о(т) не-
 го(?) Къ тому (ж), вѣдая я запо(д)линно давнюю между мною и вм. пнство(мъ)
 завязтую прия(з)нь⟨,⟩ не чаялъ бы всемѣрно ²² ⟨(:)понеже къ тому и ²³ жадного
 резонабе(л)ного не имѣ(т)ся поводу⟨(:)⟩, что(б) ²⁴ такова о(т) пна о(т)ца вм. м.
 пна могла мнѣ приключитися обыда⟨,⟩. Чого ради, в одной ²⁵ самой сеѣ ²⁶
 матерій якъ до пна о(т)ца вашего, такъ и до вм. м. пна пишучи, прошу о више-
 писанномъ учини(т) мене пи(с)менно и(з)вѣстна, такъ ли е(ст) сами(м) дѣло(м),
 якъ мнѣ донесено⟨,⟩ или то ²⁷ настоящая ²⁸ есть ²⁹ ложь и поклепъ⟨(:)⟩, з(ъ)
 чего бъ я ³⁰ болѣе не былъ движимъ во упованіи мое(мъ) на сосѣдскую вм. м.
 панства ко мнѣ прия(з)нь ³¹. В(ъ) про(т)че(м) же заключаю си(м), что пишуся
 быть⟨.⟩ etc⟨.⟩

Дроновъ.

138 зв. 1747 году марта 23 д. ³² //

№ 124. 1747 р. березня 23. Лишень Андрій до [Искрицького Петра], знатного бунчукового товариша, з відповіддю на закиди останнього про таємний лов риби [Лишнем Тимофієм], батьком Лишня Андрія, в озері Раковичах.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 139—140 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 139 зв.— 140 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Милостиви(й) мой блгодѣтель и вселаскави(й) до(б)родѣю!

Писаніє вм. добродѣя, сего числа мною полученное, та(к) к(ъ) ужасному привело мене удивленію, что и о(т)вѣтствовать на оноє болѣе не могу, толко верно доношу, что о вираженномъ в(ъ) писмѣ ваше(м) послѣдовавшемъ якобы о(т) о(т)ца моего учинку воистинну знать не могу(,) ибо всѣ его обращенія и поступки безъ согласія и вѣдома моего, с(ъ) обидою мнѣ, состоятъ; однако (ж) того, что(б) такови(й) о(т) него учинокъ последовалъ, никогда я не надѣюся. И симъ прекратя, пребываю(.)

Вамъ, милостиво(му) блгодѣтелевъ и вселаскаво(му) добродѣевъ, покорнѣйшій слуга.

Андрей Лишень ¹.

1747 году марта 23 (д)(.)

Високоє. //

139

№ 125. 1748 р. травня 3. Ломиковський Павло повідомляє матері, що почне ремонтувати млин, дуже пошкоджений повіддю, як тільки спаде вода, для чого потрібно не менше тридцяти карбованців, і що посилає їй кувфу горілки для продажу на ремонт.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.50527—50593 (Лаз. 45), арк. 133—134 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Мл(с)тивая моя матко и добродѣйко!

Чре(з) присланное нарочнимъ ко мнѣ пи(с)мо приказивать и(з)волите испорченніє ¹ о(т) наводненія мелницѣ привестъ по(д)чинкою в(ъ) прежнее состояніє, на которіє и о(т) мене положена(г)л[о] кошту половинная часть. А яко я и в(ъ) прошедши(х) годѣхъ всякой ве(с)ни по(д)чинялъ своїмъ, бе(з) споможенія, коштомъ, то и теперъ такъ, для соблюденія цѣлости доброжелательства моего к(ъ) вамъ, матушка, по должно(с)ти синне(й), яко и для своей ползи, рад би всяче(с)ки имѣть стараніє, токмо по(д)чинки быть еще за водою не время, но развѣ маія в(ъ) по(с)лѣдни(х) чи(с)лехъ или іюня в(ъ) перви(х), по спадѣ води, буде(т) время. Токмо теперъ заременно (б) должно приготовить деревнѣ, уговорить работниковъ тертичниковъ и дать имъ задатки, ибо не меншой надѣяться по(д)чинки, якъ в(ъ)новѣ строїти, понеже о(д)ну клѣтку с(ъ) основаніємъ вине(сло)(,) а з други(х) скринь многіє палъ(,) колеса, вали(,) бе(з) остатка повиносило. И ежели до спадѣ ² води деревнѣ не заготовить покупкою, яко жъ у нашихъ // лѣсахъ(с)пособно(й) не сищется и работниковъ заременно не нанять, то по(д)чинка и до зими продолжитись можетъ, а упу(с)тя, бе(з) совершенной по(д)чинки, до другой весняно(й) води прибилой, то и в конечномъ, по примѣру новомлински(х), не пустит би разореніє. А что хлѣба з(ъ) вшей,

133

матушка, ча(с)ти продать приказываете для по(д)чинки, а (з) достального робить горѣлку, то ис половини борошна, по продажѣ, якъ оногo тѣперь четверикъ тутъ не дороже продается одинадцати шаговъ, а муки че(т)верикъ по полтара с(ъ) копѣйкою, немного с(ъ)поможенія (<,>). Я же о(т) своей ча(с)ти зимою по(с)лалъ до Нѣжина для продажи двѣ кухви горѣлки, за которую давали по 11 рублевъ, яко(й) я за дешѣви(з)ну прода(т) ³ не хотѣлъ, а нѣ по(с)лалъ и за ту цѣну прода(т), и тоѣ мое по(с)лѣдное з(ъ) здешнего господарства, в(ъ) чемъ бѣгомъ свѣдѣтельствуюсь. Имуществомъ денегъ в(ъ) налично(с)ти в(ъ) ту по(д)чинку в(ъ)топить мушу, а буди сего не до(с)тане(т) з(ъ) моеѣ ча(с)ти(<,>), заня(т) должень буду (<,>) токмо дай бѣже, что(б) с(ъ) обоѣхъ сторонъ, части // вѣшу, матушка, и мою, три(д)цятма рублями до верхнѣго толко строенія по(д)чинить било можно. А и верхнѣе строеніе, то е(ст) клѣтки, токмо тимъ не вновъ, что нѣкоторіе бервена з стѣнь в Де(с)нѣ попереѣмали, якіе к по(д)чинки годитись могутъ(<,>)

133 зв.

Что жъ приказывать и(з)волите на моѣ(х) казана(х) для васъ робить горѣлку, то я пре(ж)де полученія еще вѣшего по(с)лѣднегo пи(с)ма принуждалъ Хведора, що(б) онъ ехалъ до винницъ и робилъ вамъ на моѣхъ казана(х) горѣлку, токмо онъ не поехалъ, обявляя, что «жену свою и дѣти бѣ(з) хлѣба оставилъ и уже, де, годъ мнѣ дойшовъ, о середопостѣ я долженъ ехать в домъ свой промишлять о женѣ, дѣтя(х) и о себѣ», и с того не с мое(й) причины и на моѣ(х) казана(х) понѣ горѣлка вамъ не робилась. И для того я, ра(з)суждая по своей всекрайнѣйшей нуждѣ, какъ з пи(с)ма вѣшего, матушка, при(з)наваю, и вѣши недо(с)татки, послѣдней своей горѣлки кухву в десять кадокъ бѣ(з) полперепуста, оставя токмо себѣ на всѣ нужди двѣ ка(д)ки и полперепуста, что вѣши(й) 134 же // служитель засвѣдѣствова(т) можетъ, при семъ же козаку посилаю ⁴ и матернему себѣ блгословенію поручаю(<,>)

Вашъ, мл(с)тиво(й) мое(й) матки и добродѣйки, послушни(й) снѣ и слуга нижайший.

134 зв.

Павелъ Ломѣковский ⁵.
1748 года маія 3 (д). //

№ 126. 1749 р. червня 16. Пучковський Максим до пана Журмана про різні господарські справи та з проханням позичити грошей для лікування.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, 1.57479 (Лаз. 43₂), арк. 145—146 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися учетверо, як лист. Арк. 146 зв. чистий. Надпис і печатка відсутні.

Блгоро(д)ний и достойно почтенний мѣцъ пне Жу(р)манъ, дозн[а]ний мой блгодѣтелю и добродѣю(<,>)!

Писаніе о(т) вм. добродѣя и два(д)цать рублей денегъ чрезъ посланного моего человекa получилъ я, за что покорнѣше блгодарствую(<,>). Что же изволите в то(м) своемъ писаній, между про(т)чиймъ, ко мнѣ требова(т), даби-мъ просиль его блгородия пна Зати(р)кевича о покупки вм. добродѣевъ бичко(в),

лѣтишко(в) сивихъ, десятокъ или болѣе, на щеть вашъ(,) на оное вм(с). добродѣевъ объявляю, что его блгородие пнѣ Зати(р)кевичъ душею бѣ радъ вм(с). добродѣевъ симъ послужи(т), да и я самъ старате(л)ство о то(м) приложи(т) не обълънился бѣ(,) то(л)ко жѣ всячески невозможно: едно(,) что спосо(б)ние к тому ярма(л)ки ¹ о(т)тойшли, другое, // за великою сеей весни скота упа(л)ю(,) о(т) которого рѣдко у кого и остало(с), и такъ всячески нѣ дорогою, нѣ дешевою цѣною доста(т), купить невозможно(,). При то(м) же вм. добродѣя поко(р)нѣше прошу при(с)лать мнѣ еще денегъ рублей два(д)цять(,) и оние вручить сему листопадателю за ро(с)пи(с)кою(,). Особѣ же вм. добродѣевъ объявляю, что по о(д)пускъ сего в живихъ нахожу(с), то(л)ко ногами нѣже ступить могу о(т) лому косты, для якої моеї болѣзни послѣ лѣкаровъ суетнихъ ннѣ намѣрение возимѣлъ чудотво(р)ному образу пресвѣтїи матере охти(р)ской и каплуновской о(т)ехать намѣрень(,). То(л)ко жѣ к оной поездки намалѣ денегъ в мене ннѣ имѣется, за расходомъ на суетнихъ лѣкарей, и того для повторе поко(р)нѣше // вм. добродѣя прошу при(с)ла(т) мнѣ денегъ чрезъ 145

сего листопадателя(,). В(ъ) чемъ блгонадежденъ пребывая, при моемъ глубо- 145 зв.
чайшомъ почтениї пишусь(,).

Блгородия вашего, дозна(н)ного моего блгодѣтеля и добродѣя, вѣрноже-
лате(л)ний добра и покорнѣйши(й) слуга.

Маѣимъ Пучко(в)ски(й) ².

1749 году июня 16 (д).

Красное(,).

Помітка адресата. Нарочни(й) Ива(н) Дяче[н]ко принялъ о(т) на(с) 20
20 [!] ру(б)ле(й) денегъ ³. // 146

*№ 127. 1749 р. грудня 30. Покорський Данило до пана Скорупи
з вимогою покарати підданих останнього Чмученка Андрія та інших,
які спустошили ліс на Шулаківському ґрунті, скирти, бортні дуби тощо,
а також побили і пограбували його підданого Тестяненка Якова.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57478 (Лаз. 43₁), арк. 12—13 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші складалися учетверо, як лист. Арк. 13, 13 зв. чисті. Печатка від-
сутня.

Блгородній м(с)цѣ пнѣ Скоруппа, сердечни(й) мой мѣцѣ добродѣю!

Извѣстїлся я(,) что вши по(д)даннїе, покославскїе і займискїе, в(ъ) моемъ по(д)ленномъ кґрунтѣ Шулаковско(м) многочисленно, не токмо сами, но паче чужосѣлцамъ заводячи, випустошили лѣса(,) и ски(р)тъ, и теперъ дровъ ве(с)ма много стоятъ, еще не перевезени, всѣ бе(р)вѣня, и дощокъ много ¹ по-
пустошили жѣ(,) и дуба бо(р)тного моего порубалѣ займискїй Андрѣй Чму-
цїено(к)(,) а дво(х) еще к(ъ) тѣмъ порубано жѣ(,). За такую ви(д)ную шкоду
всконечне стоятъ я мушу, // ибо тотъ же Чмучено(к) и Шулаковски(й) по(д)- 12
дано(г)[о] моего Якова Тестяненка мало не в(ъ) смѣрть убили, или бгѣ знае(т),
и живѣ буде(т) ли(,) и у его (ж) свиту, кожухъ, рукавици, шапку, поясъ обо-
(д)рали(,). Того ради вшому блгородїю о семъ первоначално и(з)вѣщаю ²(,)

и прошу з(ъ) ти(х) по(д)даннихъ, за спустошен(ъ)е оное лѣса и про(т)чіе ѿхъ
самоволства, учин[и]т[и] то(му) пристойно осмотръ, справе(д)ливо(ст) учи-
ни(т)⟨,⟩. А буди того не получу, к(ъ) оборонѣ моей мушу поступи(т) в(ъ) силѣ
правъ⟨.⟩ Чего ожидая о(т) вшего блгородія, пребываю⟨:⟩.

Вшего блгородія все(г)ло до(б)ра желателнѣйши(й) и покорни(й) слуга.
Данило Поко(р)ски(й) ³.

Павло(в)ка.

12 зв. 1749 году дека(б)ра 30⟨:⟩ (д). //

Помітка адресата. Полученъ 1750⁴ году генвара 1⟨:⟩ (д) ⁵.

*№ 128. 1750 р. листопада 19. Лисенко Федір,
генеральний військовий суддя, до Марфи Андріївни Іванової Борозниної
про те, що не має повноважень затвердити купівлю нею млина,
двох дворів, гаю і сінокосу, бо ці маєтності надані на ранг
генерального військового судді.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 147—148 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися удванадцятро, як лист. Помітка адресата відсутня. На
полі з правого боку арк. 148 зв., посередині, збереглася частина печатки розміром 18 × 30 мм
на червоному сургучі, без зображень; напроти, на полі з лівого боку, прорваний папір на її
місці.

Благоро(д)ная мѣѣ пнѣ Боро(з)нина, мнѣ ласкавая приятелко⟨.⟩!

Сего, на датѣ положенного, числа получено ѿ(т) вѣ. мѣѣ ¹ пнѣ писмен-
ное прошение, в которо(м) ѿявлено: в маєтностях(х), де, за силу ея імператор-
ского величества ² указовъ, на рангъ мой судьяства генерального жалован-
ни(й) ³, якобы при села(х) Уще(р)п(ъ)ей, на купленно(й) полость, встроена
мел(ъ)нычка вама, а ув Андрѣиковича(х) дворыкъ, гай [съ] сѣнокосо(м), и у

Бѣлоусовцѣ дворыкъ же, имѣлись⟨,⟩ а ннѣ зостаеъ та купля ваша по(д) вла-
дѣниемъ при выш(ъ)ше помянути(х) має(т)но(с)тя(х) // маєтностях(х), мнѣ
147 ѿ(т)данни(х). Сѣднако знать я сове(р)шенно ѿб тои куплѣ вашей бѣ(з) съправки
и бѣ(з) выду всякого поз(ъ)натъ ⁴ сове(р)шенно не могу и поручи(т) ва(с) по(д)
владѣние ваше ти(х) дво(х) двориковъ и мелънички са(м) собою не смѣю⟨,⟩
для того что тѣ маєтности, по ѿпредѣленію Генера(л)ной канцелярії, за сылу
ея імператорского величества ⁵ указо(в), при выборы мене в генеральное су(д)-
действие на рангъ мой ѿ(т) Генерально(й) канцелярії поручени мнѣ на по(д)-
писку, с таки(м) ѿвѣзательство(м), что(б) ни я са(м) в тѣ(х) має(т)ностях(х)
147 зв. рангови(х) завладѣтъ вѣчне грун(ъ)то(в) // не могу, ни другому кому на сто-
рону попусти(т) не попустилъ⟨:⟩. Того ради вѣ. мѣѣ пнѣ и в(ъ)чины(т) ведлу(г)
вашего прошения задоситъ не могу⟨,⟩.

Благородия вашего, мои ласкаво(й) приятельки, всего добра ж[ела]тель-
ны(й) ⁶ и до услу(г) повольны(й) ⁶.

[Судия] ⁶ енеральны(й) Ѳедо(р) Лисенко ⁷.

1750 года ноября 19 дня.

148 Сѣсмаки. //

Надпис. Блгоро(д)нои ея мило(с)ти пни Марфи Андреевнѣ Івановои Бо-
розниной, судѣной енеральной, мои велце зичливои приятелцѣ⟨,⟩ и до(б)родѣи-
148 зв. цѣ, с почтеніемъ вручи(т) ⁸. //

№ 129. 1751 р. квітня 4. Савицький Григорій
до Марії Силевичівни Збытинської з пропозицією замиритися їм обом
із паном Соханським Матвієм, для чого всі сторони та їх свідки
не пізніше 12 квітня мають прийти до Шавулина.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 149—150 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 149 зв., 150 чисті. На полях з лівого і правого боків арк. 150 зв., посередині, — два сліди від печатки розміром орієнтовно 12 × 12 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

Мл̃стивая добродѣйко м̃(с)цѣ пнѣ Марія Збытинская!

Понеже общій нш̃ суперникъ, пнѣ Ма(т)вѣй Соханскій, нѣсколко разъ
ище(т) случая того, что(б) со мною и вм. м. пнѣєю в и(с)ку ншо(мъ), по пол-
ковой канцелярій им̃бючому(с)⟨,⟩ миро(мъ) сойти(с), для чого что(б) такъ ему,
пну Соханско(му)⟨,⟩ яко вм. м. пнѣ[й] ¹ и мнѣ, всяко(му) о(т) своєї сторони,
посторонною персону упросивши, сего априля на 12 в Шавули(н) сехатся и
миротвореніє при ти(х) по(с)торонни(х) учини(т). Оного (ж) априля 12 срокъ
крайней ² назначенъ⟨,⟩. Того для соблговоли, вм. пнѣ, на о(з)наченній срокъ
ту(т) свѣтло(й) недели, в пя(т)ницу, упросивши з собою по(с)торонно(г)[o]
кого⟨,⟩ с они(мъ) прибу(т) к таково(му) миротворенію в Шавули(н), дабы и
когда [!] за прибытіє(м) ваши(м) впре(д) вм. пнѣ сожалѣнія не имѣла, якого
прибытія я и ожидати(му). И на сіє о(т) вм. пнѣ что учини(т)ся, извѣсти(т)
чре(з) сего нарочно по(с)ланно(г)[o] не о(с)тавте⟨,⟩ И тако перебуду.

Вм. м. пнѣй, мл̃стивой добродѣйки моєи, покорнѣиші(й) слуга.

Григорі(й) Савѣцкій ³.

1751 году априля 4 (д).

Шавулинъ. //

149

Надпис. Ей мл̃сти пнѣи Марій Силевичевнѣ, удо(в)ствуючої Збытинско(й),
мл̃стиво(й) добродѣйки моєи, в селѣ Илбодѣ пода(т) ⁴.

Помітка адресата. Полученъ априля 15 1751 у Холопцѣ ⁵. //

150 зв.

№ 130. 1752 р. серпня 2. Ханенко Микола, генеральний хорунжий,
запрошує Скорупу Григорія, знатного бунчукового товариша, на весілля
своєї дочки Анастасії і Савича Петра в Городище.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 175—176 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 175 зв.— 176 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Сердечный мой швагре и добродѣю, м̃цѣ пнѣ Скоруппа⟨,⟩!

Понеже еще в(ъ) прошломъ году зарученной дочерѣ моєй Анастасій за
бунчукового товариша пна Петра Савича, по обосторонному согласію нш̃ему,
положенъ к(ъ) совершенію сватбы прійдучого м̃(с)ця сентабря 6 числа тер-
мѣнъ⟨:⟩, того ради якъ протчійхъ пріятелей мойхъ просиль я в(ъ) домъ мой до
Городища на оноє число прибыть⟨,⟩ такъ и васъ, моєго добродѣя, з(ъ) панєю

и дѣтмы ¹ прошу пожаловать не о(т)ректи своимъ присутствіемъ при оной окказій помянутій домъ мой посѣтити в(ъ) Городищѣ(,) и веселной допомогти компанѣй(,) За что я с(ъ) моимъ блгодареніемъ обязанъ перебуду в(ъ) подобнихъ случаяхъ служить вамъ, моему добродѣви(,) В(ъ) протчемъ же навсегда остаюсь.

Вамъ, моему добродѣви, вѣрнѣй вседоброжелатель и покорнѣй слуга(,) швагеръ(,).

Никола(й) Ханенко ².

1752 году августа 2 д.

Городище. //

175

№ 131. 1752 р. жовтня 2. Скоропадський Михайло до Галагана Григорія Гнатовича, прилуцького полковника, з повідомленням про те, що ревізори не записали в ревізійні книги слободу Кочубея Василя, бунчукового товариша, і з проханням повторно записати її, щоб до цієї слободи, звільненої від різних повинностей, не переходили на проживання жителі з його села Григорівки та інших сіл.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43), арк. 22—23 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися ушестеро, як лист. Арк. 23 чистий. На полі з правого боку арк. 23 зв., посередині, — слід від круглої печатки розміром орієнтовно 22 × 22 мм, на червоному сургучі, що частково висипався.

Сердечни(й) мой добродѣю(,)!

Ревізори сотнѣ Красноколядинской, в(ъ) томъ числѣ и селца моего Григоров(ъ)ки, сотникъ ічански(й) и атаманъ красноколядински(й), стол(ъ)ко по той своей дол(ъ)жности в(ъ) сочиненіи полѣценой имъ ревизіи нетщательни(,) что цѣлую слободу Василя Кочубея, бунчукового товариша, позадъ моего селца Григоровки в(ъ) три(д)цяти дворахъ состоящую(,) и по образа(м) це(р)ковнимъ до паравхвїй Григоров(ъ)ской прина(д)лежающую(,) поленив(ъ)шися в(ъ) оную слободу ([:) которая о(т) Григоров(ъ)ки в(ъ) пол(ъ)тори тол(ъ)ко вер(ъ)стахъ положеніе свое ¹ имѣть([:]) сами поехать, в(ъ) ннѣшную о дворовомъ числѣ всякого званія людей сочиняемую ревизію написать попустили(,) де и минувшими годами, з(ъ)начала ея осѣдлости, не з(ъ)наю, по какой причини ([:)якъ по справки з(ъ) ревизіями являється ([:]) к(ъ) положенію в(ъ) ревизіи оная обидена была(,) и чере(з) те о(д) всѣхъ народнихъ дачъ(,) нарядовъ и висилки подво(д) и работниковъ увол(ъ)нена находилася(,) // и если и тепе(р) тая слободка о(д) ревизій минована буде(т)(,) нео(т)мѣнно околичнихъ селъ² обитателѣ, смотря на тамошное о(д) всѣхъ тяже(с)т[ей] уволненіе(,) старіе свое мѣста оставив(ъ)ши, перейдутъ в(ъ) оную слободу жить(,) а осталніе люде, в(ъ) тихъ селахъ в(ъ) ревизію написанніе, о(д) того разоратимуться(,). А якъ високоповелителними его ясневел(ъ)можно(с)ти, в(ъ) полки малороси(й)скіе по(с)ланними, ордерами повелено(,):, не минуя ничіего владѣнія, всѣхъ посполити(хъ) по приличнимъ статямъ писать в(ъ) ннѣшную ревизію(,) тако вше високородіе о написаніи тоя слободи ³ в(ъ) ревизію к(ъ) реченнимъ ревизорамъ ордеромъ своимъ пре(д)ложитъ соблговолѣте(,).

В(ъ) прот(ъ)чемъ перебуду(,).

В̃шого високородія, с̃(р)дечного моего добродѣя, в̃рни(й) и пово(л)нѣй-ши(й) слуга.

Михайло Скоропа(д)ский ⁴.

Октов(р). 2 (д). 1752 году. //

22 зв.

Надпис. Г̃(с)дрю моему Григорію Ігнатієвичу ⁵, полковнику прилуцкому, его високородію Галагану в̃(ъ) Прилуцъ ⁶. //

23 зв.

№ 132. 1753 р. грудня 12. Савич Анастасія Миколаївна до чоловіка Савича Петра Федоровича про те, що, на його прохання, відсилає до с. Кривця бабу, якій дано настанови, що робити, та про різні господарські справи.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 154—158 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися учотверо, як лист. Арк. 155 зв., 158—158 зв. чисті. Арк. 155—155 зв. і 156—156 зв. обрізані так, що становлять собою лише смужки паперу з текстом. Арк. 157—157 зв.— це конверт розміром 130 × 105 мм. На арк. 157, на спідньому боці конверта, де сходяться загнуті його кінці, збереглася печатка розміром 16 × 16 мм на червоному сургучі.

Петрусенку, серце!

Пущен(ъ)ное писмо ваше з(ъ) Кривця сего декабря 7 (д). получила я 11 числа в(ъ) Городищъ, при которомъ писмъ соо(б)щень мнѣ и реестръ о(т) васъ о розномъ скотѣ, имѣющемся в(ъ) Кривцѣ (<,) и в(ъ) Руднѣ (<);. Что (ж) вы требуете, в(ъ) томъ же своемъ ¹ писмѣ, присилки бабы нашей в(ъ) Кривецѣ чрезъ сій жъ подводы (<);, оная, по требованію вашему, о(т)пускается (<). А при о(т)-пуски (<), что тамъ приказано о(т) мене дѣла(т), за прибытіє(м) ея в(ъ) Кривецѣ, и какъ оная вамъ о(б)явить (<), то и вы, тамъ же будучи, приказъ свой о(т)дайте (<), что(б) ко исправленію того дѣла спомоществованіе ей во всемъ чинено было (<.) За присилку сорока ябллокъ вамъ благодарствую (<), которые я при писмѣ в̃ше(м) исправно получила (<);. Тутъ же увѣдомляю васъ (<), что я, по бл̃гости б̃жієй, начала почасті о(б)магати(с) (<), и какъ о(т) кашлю, за присилкою о(т) васъ лѣкарства з(ъ) Стародуба чрезъ городиского <(:)которое я по прескрипцій медика Копса употребляла (<);), такъ и о(т) другихъ немощей свободившись, поклонъ вамъ свой засилаю (<), желая и вамъ здравствова(т) (<);. Мѣди в(ъ) ярмарку Погарско(мъ) я не купила (<), для того (<), что по окончаній ярмарку // 154 нами, возвративши(с) уже з(ъ) Погару, получила писмо, и потому другой разъ уже не следовало мнѣ за помянутою мѣдою ездить (<);. В(ъ) протчемъ, желая васъ при добромъ здравій в(ъ) скоромъ времени видѣть в(ъ) Городищъ ², навсегда остаюсь (<.)

Вамъ вседоброжелателная сожителница ваша ³.

Анастасія Николаевна ⁴.

1753 году декабря 12 д.

Городище (<.) //

154 зв.

[PS] При писмѣ вашему получила я карту (<), в(ъ) которой нѣякогось трактменту требуете о(т) мене за прибытіємъ ваши(м) в(ъ) Городище (<);. То я бы вамъ совѣтовала впредъ такъ не писа(т) (<), для того (<), что(б) иногда не пришло в(ъ) руки чужіє якіє (<), и что(б) не следовало к(ъ) посмѣянію вашему, дружески совѣтую (<.) //

155

Р(·):S(·). Что (ж) о(т) мене приказано бабѣ дѣла(т), за прибытіе(м) ей в(ъ) Кривець, о томъ и вамъ обявляю(,) а именно: утокъ сто зарѣзать(,) а пятьдесятъ, способныхъ на плодъ, остави(т)(,) гусей пятьдесятъ зарѣза(т) же(,) а сорокъ на плодъ остави(т)(,); кабановъ дванадцять(т) убить(;), а пя(т) до прибытія нѣшего в(ъ) Кривець оставить. И когда совсѣмъ управиться(,) то нехай и кужель пряде(т)(.) Да что о(т) пней⁵ дано вамъ рубль денегъ для покупки ліону, то оногo рубля здержте на ліонъ(,) а боліе не купуйте, для того, что, де, не весьма дешево⁶ и та(м) ліонъ продае(т)ся(.). Известно (ж) мнѣ учинилось, 156 что та(м) у васъ риби весьма доволно // наловлено(,) толко (ж) вы в(ъ) гостинець мнѣ и маленькой ни одной рибки не прислали(;), которой я в(ъ) скоромъ вре- 156 зв. мени присилки ожида(т) буду(;). Тутъ же и шору, надобную вамъ, посылаю(.)// *Надпис.* Любезному моему сожителевъ Петру Федоровичу Савичу подать 157 зв. в(ъ) Кривцѣ⁷. // *Помітка адресата.* Получень 1753(·)-(г)[o] году декабрия 14(·) (д). чре(з) 157 подводчика кривецко(г)[o]⁸ (·) //

№ 133. 1754 р. травня 14. Александровський Онисим до Параскевії Сулиминої, дружини переяславського полковника, про те, що швець із с. Мицалівки має нешлюбну дружину, особу якої треба перевірити.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 179—180 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Арк. 180 чистий. На полі з правого боку арк. 180 зв., посередині,— слід від круглої печатки розміром орієнтовно 15 × 15 мм на червоному сургучі, що цілком висипався; напроти, на полі з лівого боку, прорваний папір на її місці.

Вел(ъ)можная і мло(с)ты[в]ая доброди[й]ко!

В селѣ Мицаловки(,) в(ъ) ннѣшнемъ куплено(м)(,) велможно(с)ти вашемъ¹ домъ(,) імѣется швець до(б)рой(,) черевки яки(х) не скажете, то вже разви не пошиє(т)(,) тако(ж) и чоботи всякіє², і немецкіє, може(т), хоча (й) якому офицеру, пошиє(т)(,) тако(ж) и молодица здоровая, тут же³, у дворе, без(ъ)законно друго(й) го(д) живутъ, какъ му(ж) з(ъ) женою(,). Якихъ я ннѣшняго днѣ мель к ве(л)можно(с)ти вашой до Баришевки по(д) калауро(м) в дворъ при (с)воємъ репортъ посылать(,) толко (ж) без волѣ велможно(с)ти вашой я не (с)мель, а ннѣ буди прикажете токовы(х) [!] при(с)ла(т)(,) то прошу козака нарочнаго ко мнѣ при(с)ла(т)(,) при которо(м) того (ж) моменту будутъ прямо 179 у Баришевку о(т)правлени(.). Бо хоча (й) // оно(й) швець желає(т) с оною молодницею повинчатися(,) толко (ж) ве(с)ма невозможно [!](,) что оная молодница о себи слушнаго свидѣтельства не покаже(т), есть лѣ в ней му(ж)(,) ілѣ нетъ(,) може, разна себе показує(т)(,) а бродящая вездѣ(,). Я же скоро человека слушнаго вына(й)ду, что(б) на кого до(б)раго було домъ поручи(т)(,) що(б) совсѣмъ було в цилости(,) бо хоча (й) в сем же домѣ люде по ха(т)кахъ живу(т), толко (ж) ненадежные.

Велможно(с)ти ваше(й) слуга.

Онисимъ Алеѣандровскій⁴.

1754 года мая 14 д.

179 зв. Мицаловка(,). //

Надпис. Вел(ъ)можнои ея мло(с)ти го(с)пжи полковници перея(с)ловской(,) Пара(с)кевіи Сулиминой і до(б)родь(й)ици всемилостивѣйшой в Барішевку⁵. //

180 зв.

№ 134. 1755 р. вересня 21. Ханенко Микола та його дружина Юліана до дітей Петра Федоровича й Анастасії Миколаївни в родинних справах.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₃), арк. 160—161 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удвоє, як лист. Арк. 160, 160 зв. зшиті в рукописну книгу з порушенням послідовності тексту й обрізані так, що залишилася лише частина з текстом. Арк. 160 зв. і 161 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Любезнѣйшіе дѣти наши Петрѣ Ѳедоровичѣ(;) и Анастасія Николаевна(.)!

Писмо вше о(т) 14-(г)ло числа сего м(с)ця(,) з(ъ) Загоровки писан(ъ)ное(,) получили мы вчера(,) изъ онога увѣдомившись о до(б)ро(мъ) здоров(ъ)й обейхъ васъ(,) тако(ж) з(ъ) дому вшего кривецкого о дочерѣ вшей(,) а ншей любезной внучкѣ Уліанѣ Петровнѣ(,) что и она по блгости бжїей в(ъ) добромъ здоров(ъ)й обрѣтається(,) непомаду о(б)радовались(,) о чемъ и в(ъ)предѣ таковые (ж) блгополучные о(б) васъ вѣдомости получа(т) желаемъ(;). А о себѣ о(б)являемъ(;), что и мы со всѣми дѣтми ншими(,) и внукомъ Ѳедоромъ(,) по се число в(ъ) живыхъ обрѣтаемъ(,) в(ъ)предѣ же какъ воля бжїя о(б) насъ соблгоизволить(?). Мы (ж) при семь, желая вамъ навсегда доброздравствен(ъ)но(г)ло и блгополучного поведенія, при ншемъ блгословенїи(,) пребываемъ.

Вамъ вседоброжелательные(.)

Ѳ(т)ць(;) Никола(й) Ханенко.

Ма(т)ка(;) Юліана Ханенкова¹.

Сѣптеврїя 21 (д). 1755 году(.)

Городище(.) //

161

PS(;). За присилку гостинця, кавуновъ(,) и сливъ-венгерокъ, блгодарствуемъ(,) толко что оныє налиты горѣлкою(;), но если можно о свѣжые сливы по-стара(т)ся, и при оказїи насъ оними обослатъ(;). А о дворѣ с(ъ) Кровнѣцкою(,) какъ должно поступи(т) (,) о томъ писалъ я до пна Аршука в(ъ) Кривецъ(.) //

160

№ 135. 1756 р. сїчня 12. Покорський Данило до племінника Скорупи Григорія з вимогою не грабувати його підданих у селах Буда і Яцьковичі.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43₃), арк. 189—190 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 190, 190 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні. На полі угорі арк. 189, праворуч, позначено іншим почерком і чорнилом: «Будлянскїй льсь».

Високоблгоро(д)нїй г(с)пднѣ Скорупа, мой любе(з)нїй племѣнни(к) и блгодѣтель!

Новопочати(й) го(д) здраво, ми(р)но и блгоден(с)твенно прово(ж)дать вшему високоблгородїю з(ъ) фамилією его желаю(,). А при то(м) донесли мнѣ бу(д)-ляне(,) что вше високоблгородїе у нихъ двоє лошадей и мой двѣ ка(р)ти, за

моєю рукою ймъ данніє, до(з)волителніє є(з)дить в(ъ) лѣсъ мой, з(ъ) припи(с)сю на ни(х) и моє(г)ло] старо(с)ти руки, одо(б)рали и у себе уде(р)жали(,) да й яцко(в)ски(х) мужичи(х) коней четверо вши займишане в(ъ) лѣсъ моє(м) тежъ веро(в)ка(ми) за(б)рали, и ннѣ, з(ъ) приказу вше(г)ло], у нихъ соде(р)жа(т)ся(,) . А Яцковичи ((:)сами, вше високоблгородіє, и(з)вѣстни(:)) пришли, кромє третой ча(с)ти, в домъ, на(д)лежащой мнѣ // з(ъ) брѣтя(ми) мойми(,) а (з) то(г)ло] могутъ разори(т)ся по(д)данніє(,) и не бе(з) обиди ншой то будеть(.) Для того вше(г)ло] високоблгородія прошу, якъ пріатель, по пріател(с)ки и обиходи(т)ся(,) а не такимъ гра(б)леніє(м) (,) даби пріязнь не розо(р)вана была(,) и карти мой и лошадей яцковски(х) и буд(л)янски(х) во(з)вратить по(с)ланному моему. В(ъ) про(т)чемъ в(ъ) моє(м) до(б)рожелателствѣ всегда пребуду.

Вше(г)ло] високоблгородія все(г)ло] до(б)ра желающи(й) дядя и низки(й) слуга.

Данило Поко(р)ски(й) ¹.

Павло(в)ка.

189 зв. 1756 году генвара 12 (д). //

*№ 136. 1756 р. січня 13. Покорський Данило
до племінника Скорупи Григорія з вимогою не захоплювати його ліси
по р. Милуші та інші і не грабувати підданих.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43з), арк. 191—192 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 192 зв. чистий. Надпис, печатка відсутні. На полі угорі арк. 191, праворуч, позначено, мабуть, Скорупою Григорієм, іншою рукою і чорнилом: «Лѣсъ по сей бокъ [Ми]луши» (текст у квадратних дужках витерся).

Високоблгоро(д)ни(й) м(с)цѣ пне Скорупа, мой сердечни(й) племѣнни(к) и блгодѣтель!

Позавчора(с) пи(с)мо моє к(ъ) вшому високоблгород[ію] ¹ по(с)лалъ, а сегодни инъ вѣстни(к) при(й)де, житель оцки(й) Купрейчи(к)о(в), которому я до(з)волилъ є(з)дить в(ъ) мой лѣсъ, а займи(с)кой ² вшъ старо(с)та з(ъ) войто(м), на до(б)ровольной дорожѣ едучи, дрова в(ъ) Займище завернулъ(,) сокири двѣ взялъ и квитки мойи руки у ни(х) одо(б)рали(,) . А зз(ъ) [!] чєго таково мнѣ насиліє дѣлає(т)ся, на(д)лежало вамъ по сусѣдству мнѣ о(б)яви(т) (,) . Спрашивалъ я того члв(к)а (,) не рубалъ ли в(ъ) займи(с)ко(м) (,) но онъ мнѣ сказаль (,) что й мой лѣсъ, о(д) Займища имѣючийся, в(ъ)весь проехавши, рубаль дрова(,) з(ъ) которими ехаль по(д) самою Шулаковкою(,) . И для то(г)ло] и(з)волитель такови(х) по(с)тупко(в) и гра(б)леній попере(с)татъ, до(б)ро о(б)ходител(с)тво ³ во(з)имѣтъ, дорогу свобо(д)ной не запрещать и грабежей // не уде(р)живать, да и квитки во(з)вратить, или дати мѣсто ко взаємни(м) драка(м) ³ и ссорамъ(,) . ⁴ прошу мене увѣдомить(,) . Чєго ожидаая, перебуду(.)

Вше(г)ло] високоблгородія всезичливи(й) дядя и слуга.

Данило Поко(р)ски(й) ⁴.

Павловка.

191 зв. 1756 року генвара 13 (д). //

PS (:). Еще мнѣ о(б)являють (<, >) что старо(с)та займи(с)ки(й) и по(д)данніе займи(с)кіе, до три(д)цати члвкѣ, в(ъ) мой лѣсъ на сей бокѣ Милуши и в(ъ) Горѣло(м) бору и мѣ(х) веровка(ми) о(б)ходятъ, тое все вамѣ своя ⁵, а о(т)цѣ вшѣ покойній та(м) дѣла не имѣл (<, >). Я прошу васѣ запретить они(м) по(д)дани(м) того самовол(с)тва (<.) //

192

№ 137. 1756 р. липня 1. Яскевич Федір до Ширая Михайла Стефановича, бунчукового товариша, з проханням прислати за ним коней, а також пробачити йому ненавмисну провину перед останнім.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43_з), арк. 162—163 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 162 зв., 163 чисті. На полі з лівого боку арк. 163 зв., посередині,— частина круглої печатки розміром орієнтовно 15 × 15 мм на червоному сургучі, що частково висипався. У верхній частині арк. 162, з лівого боку, зазначено червоним олівцем: «1756».

Високомл(с)тиви(й) г(с)дрѣ мой Михаило Стефановичѣ!

Ежели надо(б)но вашѣму високоблгородію, слово в(ъ) слово, якъ пято(г)ло колеса до воза, к себѣ мене в Солову (:), то кляче(й) сюда присла(т), которого времени за блго ізобрѣтено вамы будеть, соблговолите (<:). А прошѣ(д)ша(г)ло іюня 29 (д) сего году что я пре(д) вами, в нѣкотори(х) розказахъ его (<:), по случаю (<, >) а не умишлено (<:), погрѣшилъ (<:), всенижа(й)ше в томъ о прощенія прошу ¹, и при то(м) остаю(с).

Вашѣ, високомл(с)тыва(г)ло г(с)дря моего, вѣрни(й) слуга.

Фѣдоръ Яскевич ².

1756 году іюля 1 (д).

Стародубѣ. //

162

Надпис. Его високоблгородію Михайлу Стефановичу (<, >) до(с)то(й)нопочте(н)ному г(с)пдну бунчуково(му) товаришу (<, >) високомл(с)тивому г(с)дрю моему (:), Шираю почтенно ³. //

163 зв.

№ 138. 1757 р. березня 24. Стороженко Стефан до Новицького Івана, ічнянського сотника, з проханням позичити сто карбованців для купівлі степу під Повстином.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_з), арк. 183—184 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 184 зв. чистий. Надпис і печатка відсутні.

Блгородній гпднѣ сотникѣ ічански(й), се(р)дечни(й) братѣку мой и блгодѣтелю (<.)!

При поклонѣ моемѣ пред празденствомѣ воскре[се]нія Хрства, коего с оусе(р)діемѣ мои(м) вамѣ с(ъ) пнею и коханими дѣтки дочекать и радостно праздновать желаю брате(р)скѣ (<.) При томъ какъ устне просилъ я васѣ о визику ста ру(б)лей денегѣ, чему ви не рекузую, и о(б)явили присилать за оними (<, >) на послѣдней седмицѣ сего поста (<, >) и для то(г)ло, з(ъ) симѣ писмомѣ нарочного за оними посилая, поко(р)но прошу пожаловать оно(му) при писмѣ вшѣмѣ,

за печат(ъ)ю, тѣ сто рублѣй в(ъ)ручить(.) Сіе же писмо вомѣсто облѣка соде(р)-
жать, ищисля с 1757(;) года априля 1(;) числа до прїйдучого 1758(;) года ап-
183 10(;) (р)., якіе я имѣю безъо(г)ловорочно о(т)дать(.) Поистиннѣ, братѣку, //
не утруждал би васъ етимъ, точію ннѣ шмать хорошо(г)ло степку прито(р)го-
ва(л) на хуторецъ край Повстина близко, и для того, васъ утруждая, и паки
прошу прислать, а в вшихъ требованїяхъ я готовъ служить(;) , и пребиваю.
Вашъ до(б)рожелателни(й) братъ и поко(р)ний слуга.

Стефанъ Стороженко ¹.

1757(;)-(г)ло года ма(р)та 24 д(;).

Повстинѣ.

[PS]. Прошу, братѣку, ето секретно соде(р)жать предъ моими посланни-
(ми) ².

1757 году ма(р)та 28. По сему пи(с)му, по повѣренїю Стефана Стороженка,
183 зв. принялъ для о(т)дачи ему о(т) сотника ічан(ъ)скогѡ // Івана Новицкого денегъ
пя(т)десять рублѣй, которїе ему, Стороженку, о(т)дать имѣю, в томъ, подпи-
суюсь.

Лубен(ъ)ского пол(ъ)ку со(т)нѣ Яблуновс(ъ)кой козакъ пов(ъ)стин(ъ)скїй
Феодоръ Евдошен(ъ)ко.

По его прошенїю іерей нїкол(ъ)скїй ічанскїй(,) Іоанъ Сухан(ъ)скїй руку
184 приложилъ. //

*№ 139. 1758 р. січня 23. [Єсимонтовський] Андрій Якимович
запрошує [Скорупу] Павла Григоровича з дружиною і приятелями
до себе на весілля.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43), арк. 193—194 зв. Доку-
мент — оригінал. Аркуші склалися удев'ятеро, як лист. Арк. 194, 194 зв. чисті. Надпис,
помітка адресата, печатка відсутні. Прізвища автора листа та адресата встановлюються на
підставі інших документів рукопису.

Мл(с)тивий(й) добродїю мой, високоблгород(д)ній м(с)ць пнѣ швагре Павель
Григорїевич!

При моемъ нижайшо(мъ) уклонѣ вшѣму високоблгородїю поклонъ мой ре-
комендую и за соде(р)жанїе и во(с)питанїе о(т)че(с)коє любезной вшѣй сестри-
ци, а моеї сожителници поко(р)но блгода(р)ствую. И ннѣшнего ншего веселно-
(г)ло блгополучного ак(ъ)ту какъ ваше високоблгородїе з его дражайшою со-
жителницею, такъ и други(мъ) ншимъ мл(с)тивимъ приятелѣмъ, котори(мъ)
193 ваше високоблгородїе // разсуди(т) соблагоизволите, по(д)ношу ¹ и прошу вшего
високоблгородїя посѣщенїе(мъ) сиротинной мой домъ мл(с)тивими ншими прия-
телми не оставитъ.

Вшего високоблгородїя, млстиваго до(б)родѣя покорни(й) слуга ², шва-
ге(р) вашъ.

Андрей Якимовичъ ³.

1758 года генваря 24(;) (д).

193 зв. Кирковка. //

№ 140. 1758 р. травня 27. Конопка Іван, бурмістр м. Душати́на, до Хруще́ва Олексі́я Васи́льовича в майно́вій спра́ві оста́ннього з Синковськими Максимом і Андрієм.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 164—165 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися удванадцятро, як лист. На полях з лівого і правого боків арк. 165 зв., посередині, — два сліди від печатки розміром орієнтовно 20 × 20 мм на чорному сургучі, що цілком висипався.

Мл̃стивій г̃сда(р) мой Але́ж̃ї Васи́лиевич̃!

Присланной о(т) вась с(ъ) Климовой слободи Наумъ По(д)ємній з(ъ) пре(д)-ставленіємъ писменной жалоби на Ма́жима и Андрея Синковскихъ(,) которій сего мая 25 числа, оной По(д)ємній, в(ъ) местечко Душати́нъ явилъся с полови́ни дня, а сего числа Васи́лій Андре́евичъ гспдн̃ь Гудовичъ и(с) оно́го Душати́на в Івантенки о(т)ехаль билъ, за которимъ гспдномъ моимъ, смотря я, что писменная жалоба слѣдовала о(т) вась, моего г̃сдаря, того жъ времени оно́го Наума, нанявъ в местечку Душати́нъ по(д)воду в(ъ) кошть ваши(х) должниковъ, до самой Лопазни велиль ехатъ для взятія мнѣ, вновъ поставленному, полной о(т) гспдна моего резолюцій(,). Ибо я, // о вашимъ дѣлѣ сѣричь, получа 164 пе(р)вое писменное пре(д)ставленіе, пе(р)вечи случаи имѣю на они(х) о(т) вась, г̃сдаря моего, Синковскихъ чуть жалобу(,) понеже з(ъ) чтенія такъ к(ъ) гспдну моему, какъ ннѣ и ко мнѣ порозумилъся, что приводятъ вась, г̃сдаря моего, коликократно к(ъ) [к]раиному убитку(,). Того ради в(ъ) резолюцію вамъ, г̃сдарю моему, писменно обявляю(,) что с приказу гспдна моего(,) дабы боліе о(т) вась, г̃сдаря моего, на они(х) Синковски(х) не происходили жалобы, повелено учинитъ безвъолокитную сатисфакцію, токмо что ннѣ Андреи в Ромень уехалъ на ярмалокъ, а какъ возвратитъ и(с) Ромна, обоихъ непремѣнно для роздѣлки с никоторими тамошними, имъ по обликахъ должжными(,) вислатъ имѣю(т), // дабы вамъ, г̃сдарю моему, іустились ¹ и боліе волокити й краини(х) 164 зв. протеровъ ² не дѣлались. В про(т)чемъ со обовязаніємъ моимъ навсегда пре-бубу [!].

Вашъ, мл̃стивого г̃даря моего, поко(р)ній слуга.

Іванъ Конопка, бурмістръ душати́нский ³.

1758 года мая 27 (д).

З Душати́на. //

165

Надпис. Мл̃стивому г̃сдарю моему Але́ж̃ї Васи́лиевичу гспдну Хруще́ву вручитъ в(ъ) Климовой ⁴. //

165 зв.

Помітка адресата. Получено маія 31 дня 758 го(ду) ⁵.

№ 141. 1758 р. жовтня 19. Апостол Петро, Гудович Василь, Скоропадський Михайло і Ханенко Микола до генерального військового писаря про присилку в Генеральну військову канцелярію яблук і груш від опішнрянського сотника Панченка.

Подається за рукописом Державної бібліотеки ім. В. І. Леніна, фонд 159, одиниця збереження № 585, арк. 1,1 зв. Документ — оригінал. Арк. 1 зв. чистий. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Высокоро(д)ный і высокопочтенѣйшій г(с)пднъ писарь войсковый генерал-ний, сердечній добродѣю нашъ!

Сего охтябра 14 (д). сотникъ опошанскій Панченковъ при репортѣ прислалъ в(ъ) Генералную войсковую канцелярію яблукъ по пя(т)десять да дуль двѣстѣ сѣмдеся(т) і оніе орукти при семъ к вашему высокоородію для представленія в домъ его ясневелмо(ж)ности высокоповелителного г(с)пдна, г(с)пдна Малія Россій обойхъ сторонъ Днѣпра і войскъ Запорожски(х) гетмана и разнихъ ординовъ кавалера посилаемъ. А о семъ же о(т) г(с)пдна подскарбія генералного Скоропадского и к(ъ) г(с)пдну совѣтнику Теплоу, о(т) которо(г)ло онъ о семъ имѣетъ письмо, нѣ писано[е], а впре(д), скоро о(т)коль таковы орукти в Генералную канцелярію прислани бытъ могли бѣ, безудер[ж]но о(т)прави(т) они(х) не остави(т). В про(т)чемъ с по(д)лежащи(м) почтеніе(м) пребывае(м).

Вашего высокородія, сердечного до(б)родѣя наше(г)ло, поко(р)нѣйшіе слугы.

Михайло Скоропа(д)ски(й).

Никола(й) Ханенко.

Петръ Апостоль(.)

Василь Гудовичъ¹.

1758 году охтя(б)ра 19 (д).

1 Глуховъ. //

№ 142. 1758 р. грудня 4. Гудовичева Марія до Михайла Стефановича з проханням не відбирати борг у Зубрицького Федора, поки не повернется додому її чоловік і не дасть грошей останньому.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57478 (Лаз. 43₁), арк. 24—25 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 25, 25 зв. чисті. Надпис і печатка відсутні.

✠ Милостивий г(с)дръ мой Михайло Стефановичъ!

Извѣстилась я чрезъ старосту своего душатинского, что ви и по сеѣ время болѣзнуете(,) то ср(д)цемъ моймъ сожалѣю(,) и желаю вамъ получи(т) первобитное здравие(,). Я же вамъ объявляю, что мужъ мой писалъ до мене, хвалячись милостію гетманскою, и объявилъ мнѣ в писмѣ своемъ, что непремѣнно будетъ в Малороссию по послѣднемъ пути(,). Да при семъ же прошу васъ, моего г(с)дра, изделать мнѣ свою любовь: чи не возможно будетъ ва(м) почека(т) денегъ Федору Зубрѣцкому, покамѣс(т) я получу о(т) мужа моего из Санк(т)-Петербурха извѣстіе? Понеже такий то Зубрѣцкий заводи(т) шма(т) землѣ 24 поблизости к наши(м) грунтамъ(,) а я такому то Зубрѣцкому, // без вѣдома мужа моего, денегъ вручить не смѣю. То прошу мене увѣдомить, буди воля ваша оному Зубрѣцкому денегъ пождать до извѣстія(,) а я уповаю, что извѣстіе о(т) мужа моего из(ъ) Санк(т)-Петербурха в(ъ) скоро(с)ти получу(;). При семъ остаюсь.

Васъ, милостиваго г(с)дра моего, всего добра желательная и ко услугамъ поволная.

Марія Гудовичева¹.

1758 году декабра 4 дня.

24 зв. Ивантенки. //

№ 143. 1758 р. грудня 5. Христина Ракушка-Романовська
до Іскрицького Петра, бунчукового товарища, з проханнєм
дозволити ловити рибу в озері Слабон.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.53479 (Лаз. 43_а), арк. 166—168 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 167 зв.— 168 чисті. Арк. 167, 167 зв. обрізані так, що залишилася лише частина з текстом, причому текст скріплений у рукописну книгу в зворотному напрямку. Помітка адресата відсутня. На полі внизу арк. 168, посередині, — слід від круглої печатки розміром 18 × 18 мм на червоному сургучі, що цілком висипався.

М(с)цѣ пане Іскрицькій (,) мнѣ вел(ъ)це м(с)цивий пане и блгодѣтелю (.)!

Былъ посланый ѡ(т) вм(с). м(с). пана з(ъ) листо(мъ) ѡ озе(р)цу Слабонѣ (,) якобы а воровскимъ способомъ оное нево(д)комъ тягнула (.) А а прежде сего в(ъ) небы(т)ности вм(с). м(с). пана посилая листъ вел(ъ)мо(ж)ного его мл(с)ти пана Жора(в)ки, пана по(л)ковника стародубовского, в(ъ) которомъ позволено оное озе(р)це тяг[ну(ти)]¹; не ѣно, наше забралъ староста или другые которые люде вм(с). м(с). пана, чи за вѣдомомъ вшимъ, или нѣтъ (.) Тепе(р) на листъ вм(с). м(с). пана о(т)вѣтъ чинячи (,); прошу всепоко(р)не оного мнѣ озе(р)ца // 166
тягнуть не побороноить (.), за що в(ъ)пре(д) всезичливе о(т)служовати должна (.)

Вм(с). м(с). пана и блгодѣтеля всѣхъ добръ всези(ч)ливаа (.)

Христина Иванова Раку(ш)кина Романо(в)скаа².

З(ъ) Костеничъ.

Деке(м)врія е [5] (д). 1758 року. //

[PS]. Ежели жъ вм(с). м(с). панъ весма не хочете оного озе(р)ца Слабонѣ намъ позволити тягнути (.), теди поко(р)не прошу (:) принамнѣй такъ позволити (,); и на власть полко(в)ничую (,) и вм(с). м(с). пну (,) и намъ ту(т) же по лю(б)вѣ елико сушой хр(с)тіанской пожаловати тягнути (.) // 167

Надпис. Его мл(с)ти пану Петру Іскрицькому (,) товаришевѣ войска Запорозска(г)ло бунчуковому (,) моему вел(ъ)це м(л). пану и ѡсобливому блгодѣтелевѣ (,) всепоко(р)не³ (.) // 168 зв.

№ 144. 1758 р. Капоровський А. до [Сулими] Евстафія Семеновича
про свої стосунки з шевцем.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57480 (Лаз. 43_а), арк. 188, 188 зв. Документ — оригінал. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні. Дата встановлюється за текстом цього документа, прізвище адресата — на підставі інших документів рукопису.

Мл(с)тивою г(с)дрь Евстафій Семеновичъ!

За старателство ваше о наготѣ моеї я покорное мое восписую блгодареніе (,). Сожалѣю при тому, что его королевское величество баришовское немилос(т)ивъ ко мнѣ и без ро(с)чету не желяет мене въ обувѣ видѣтъ (,). При(з)наюсь, что я пре(д) нимъ должникъ (,) но и его освященная особа, яко человекъ сый (,) можетъ такъ много содра(т), какъ не (с)мо(г) въ фамилій и въ особѣ (,). Начну (ж) я пре(д) его величество(м), заключаая пакта мира, чинить договору (,) для будущей въпре(д) спокойно(с)ти (,). Я ему долженъ за пошите черевиковъ два че(т)верики жита (,) да за чинбу четирахъ козлинъ (,) еще съ 752 года¹,

копѣкъ 20 (:), толко моего долгу ((:)а въ о(т)дачи ему, кейзерли(н)гу ², о(т) мене четверикъ пшениць (>) четверикъ грѣчки (>) че(т)вери(к) проса (>) по(л)-ведра горѣлки (>) сала не упомню (:)). Его жь кейзелли(н)чество 752 году съ чети́ре(х) козли(н) о(т)далъ сего 758 уже года толко 3 (:), а една и досель еще въ него чини(т)ся (>) да въ него (ж) подошви и футро мое (>). Я о семъ толко напоянулъ для того, что(б) подать его величеству знать, что и я столко памя-тень (>) за свое, сколко и онъ (>). Однакъ признаюсь, что долгъ на мнѣ не для того удерживается, что(б) я не могъ или не хотѣлъ заплатить (>) но для того, что ему прави(т) на мнѣ того долгу сти(д)но было, не зробивш[и] ³ того, за что
188 взялся, // а осо(б)ливо, что уже затера(в)ши или употребивши на свою особу ((:)короля(м) прилично дани брати (:)). Одна(к) прошу его, пусть здѣлаеть, а я ему его весь долгъ о(т)дамъ (>) съ упованіемъ, что и онъ козлинку (>) подошви и футро о(т)да(с)ть же, и такъ вѣчный имѣемъ заключити ⁴ миръ, аминь. Посилаю до кожи еще смушокъ небольшой, да будетъ ко мнѣ мило(с)тивъ (>). А я пребываю съ моймъ должны(м) почтеніем(м).

Мл(с)тивой г(с)дрь, вашъ покорнѣйши(й) слуга.
188 зв. А. Капоровский ⁵. //

№ 145. 1759 р. квітня 25. Стороженко Марфа до Чернецького Олексія, яблунівського сотника, з проханням повернути борг через її сина Івана.

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₂), арк. 169—170 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Арк. 170 зв. чистий. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Высокоблагородній и достойно почтенній г(с)пднъ сотникъ яблунувскій, блгонадежній добродѣю мой!

Крайняя состоитъ мнѣ нужда ннѣ в денга(х), для того покорно прошу присилкою они(х) не оставитъ (>) по крайности хоть половиннимъ числомъ (>) которіе приня(т) и в пріемъ они(х) дать роспи(с)ку повѣраю сину моему Івану Стороженк[у] ¹. За якое в ннѣшнемъ моемъ прошеніи неоставление за свиданнемъ благодаритъ імѣю (>). В протчемъ // съ желаніемъ моймъ вашему высокоблагородию съ панею и любезными дѣткамы всякого благополучія і с отданіемъ моего поклона остаюсь (>).
169

Вашего высокоблагородия всего добра вѣрно желательная и до услугъ благосклонная.

Марфа Стороженкова ².
1759 году апрѣля 25 (д).
169 зв. Иржавецъ. //

[PS]. Ежели всѣхъ невозможно денегъ за чимъ присла(т), то покорно прошу хоча й сто рублей присла(т), бо ей, вѣрно доношу, что крайн[е] ³ потребно, потому что у дорогу посоль, висилаю. Умилосердися, батенку, пане сотнику, здѣлай мило(ст), чере(з) сина моего пришлѣте тепера, ибо мая первого имѣю(т) вози виѣзди(т) ⁴.

1759 году априля 29 (д). По вишеписанному принято мною о(т) пана сотника яблунувского Алеѣѣя Чернѣцкого половинное з(ъ) осталной должной сумми ⁵ денегъ восьмъдесять пять рублей ровно (>). А другую осталную половину,

такое жъ число — восьмьдесятъ пять рублей, за выдачею о(т) мене ему, пану сотнику, на всѣ проданніе мною грунта купчой, затимъ ⁶ імѣю я о(т) него тѣ денги прина(т) [!](.)

К сей росписки Ма(р)та Стороженкова(.), а по повелѣнію оной синь ей(;), войскови(й) канцеляри(ст) Иванъ Стороженко, руку приложилъ. //

170

№ 146. 1759 р. вересня 26. Лукашевич Анастасія до пані Скоропадської про наміри військового бригадира посвататися до останньої.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₂), арк. 171—172 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 172, 172 зв. чисті. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Всєлюбє(з)нѣйшая сестрица и добродѣйко моя панѣ Скоропа(д)ская(,)!
Я сердцемъ своймъ весма сожалѣю(,) что всєлюбєзнѣйшая сестрица моя никогда, коли ¹ б не пишете(,) какъ то и в(ѣ) бытно(ст) в(ѣ) ва(с) сна моего Федора(,) чре(з) оного никакимъ пи(с)момъ мене не увѣдомила(,). Я жъ те- перь(,) полученное мною о(т) г(с)пдна бригадира зрана, еще передъ спасовимъ постомъ, пи(с)мо(,) о намѣреніи его бы(т) вамъ приятелемъ вѣчни(мъ)(,) хоча ѣ не намѣренна была(,) по причинѣ никаки(х) о(т) ва(с) в(ѣ) себе не імѣючи(х) ча(с)тихъ писемъ(,) к(ѣ) вамъ посла(т)(,) однакъ что(б) мнѣ в о(т)силки оного пи(с)ма передъ бригадиремъ устоя(т)(,) да и онъ в(ѣ) томъ мнѣ кучи(т)(,) поси- лаю тоє пи(с)мо для прочоту // вашего(,). И буди вы ему, бригадиру, намѣрени бы(т) вечнимъ приятелемъ(,) то мене прошу чре(з) сію окказию увѣдоми(т)(,) с(ѣ) чего (б) же оному бригадиру зна(т) дала(,). Да и старо(с)та его, г(с)пднѣ генераль а(н)шевъ Стрешне(в), которо(й) в(ѣ) васъ былъ и васъ ² тому г(с)пдну бригадиру залъцалъ ³, и чтобъ мнѣ в(ѣ) томъ доуки в заи(з)вѣстій ѣхъ болѣе не было, да и(з)вѣсти(т) мене не проминѣтъ(,) щобъ мнѣ до ихъ о томъ о(т)пи- сать. Да при томъ же прошу, не(т) ли каки(х) и(з) Пѣтербурга чре(з) проєжаю- чихъ курієровъ о(т) сна моего Петра писемъ(,) по канцелярій справи(т)ся(,) и оныє ко мнѣ при(с)ла(т)(,) за що я ва(мъ) буду блгодари(т)(,) и єсмь.

171

Всєго добра желателная.

Анастасія Лукашевичова ⁴.

1759 году сентябра 26 (д).

Перея(с)ловль. //

171 зв.

№ 147. 1760 р. березня 2. Анастасія Лукашевичева до сестри Скоропадської про виконання доручень останньої.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I.57479 (Лаз. 43₃), арк. 182—183 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Любезнѣйшая моя сестрице пнѣ Скоропадская!

Поклонъ свой нижайшій к вамъ посылаю и о без(ѣ)известно(му) вамъ г(с)пдну объявляю(,) что я с нимъ видѣлася на масницѣ(,) и говорила с нимъ о васъ ¹ очень мало(,) затемъ что генераль Лопухинъ былъ з женою и множе- ство другихъ персонъ с Києва(,). Одна(к) онъ просилъ мене, даби я письмо

ваше, ко мнѣ писан(ъ)ное(,) к нему прислала, которое я и посылала. И якое
 182 письмо о(т) его получила, оноє для прочитания к вамъ посилаю(,). А що жъ я,
сестрице, сие письмо забавила, // то по той причинѣ, що онъ обещался в мене
 на другой неделѣ поста бы(т)(,) и я для забратия лучшей справки симъ уведом-
 лениемъ наровила(,). Однакъ онъ не былъ за своими нинѣшними, по военному
 обращенію, недосугами, то я сими днями посылала до оно(г)о[о] вестимо(г)о[о]
 вамъ гдѣна лошадь, которая в стадѣ нашемъ сискалася, к цугу его лошадей(,) о(т)
 которого и письмо получила, гдѣ упоминае(т), ест ли о(т) васъ ко мнѣ какое
 известіе(,). И затѣмъ, сестрице, напишѣте ко мнѣ, що з(ъ) симъ дела(т), ибо
 онъ и сам(ъ) би радъ прямо к ва(м) поеха(т)(,) толко по нинѣшнимъ военни(м)
 182 зв. обращеніямъ, поелику онъ над симы полками // состоя(т) главны(й) комен-
 ди(р)(,) и пре(д)ложения генералѣте(т)ския от ² о(т)лучки нѣмалѣше о(т)
 команды его(,) какъ и о(т) его мнѣ обявляванно, по(д) сме(р)тною казнию за-
 прещенно(,) о(т)лучи(т)ся в да(л)ние места крайне нелзя(,) кромѣ толко Нѣ-
 жина(,) Киева(,) и Перея(с)лавля, яко и команда его при те(х) места(х) состо-
 я(т)(,) ³. И затѣмъ, сестрице, прошу васъ поразумѣ(т)ся с пе(р)во(г)о[о] его пи-
 сма(,) и да(т) мнѣ обо всемъ зна(т)(,) якъ мнѣ до и(х) написа(т)(,). А на мое
 разсужденіе, то я прошу васъ приеха(т) ко мнѣ в Демянцѣ(,) яко к ро(д)ной
 своей сестрѣ(,) о(т)коль и в Киевѣ, буди бѣ желаніе ваше было, для про-
 хождения пеще(р) и поклони(т)ся, яко туда из дални(х) местъ люде приезжаю(т),
 поехать(,) мнѣ каже(т)ся, не худо (б) было(,). Да и другое письмо, в которо(м)
 онъ о васъ известія требуе(т), посилаю(,). О брегадиру (ж), сестрице, вамъ
 183 зв. объявляю, що Алѣѣ(н)дрѣ // Пе(т)ровичѣ самъ к нему теперъ о(т)писаль, что
 вы в замужество ⁴ ити(т) ещѣ не желаете по неокончанію судни(х) процессовъ,
 имѣючи(х)ся з пасинкамы вшими, ибо онъ о се(м) нѣкогда ему впокою не да-
 е(т)(,); давное жѣ письмо, писанное Алѣѣ(н)дрѣ Пе(т)ровиче(м) ко мнѣ, затемъ
 брегадиру(м), к прочету и к вамъ, моя сестро, посилаю(,). И нинѣ онъ, думаю(,) Алѣѣ(н)
 дрѣ Пе(т)ровича останови(т) уже при покой(,) и затѣ(м) онъ, полетич-
 ни(й) о(т)казъ зделавъ, не показуючи вида в грубости(,). И тако остаюсь.
 Вамъ всего добра желате(л)ная и покорная слуга.
 Ваша Анастасія Лукашевичова ⁵.
 1760-(г)о[о] году марта 2.
 Перея(с)лавль.
 [PS]. И тако дайте намъ зна(т), где васъ мо(ж)но видѣ(т), чрезъ подателя
 183 зв. сего ⁶(,) //

*№ 148. 1761 р. вересня 1. Стороженко Марфа
 до Чернецького Олексія Тихоновича, яблунівського сотника,
 з проханням прислати шістдесят карбованців боргу
 за куплений у неї березник.*

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57479 (Лаз. 43₂), арк. 186—187 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися ушестеро, як лист. Арк. 186 зв. і 187 зв. чисті. Помітка адресата відсутня. На полі з правого боку арк. 187, посередині, — частина восьмигранної печатки розміром орієнтовно 15 × 15 мм на червоному сургучі, що майже цілком висипався.

До(б)родѣю мои Алексѣи Тихоновичъ!

Нужда моя позвала к вамъ нарочно написати с прошениемъ тѣмъ: покорно прошу за приторговании березникъ и(з) землями вами у мене денги, ше(ст)десять рублей прислати чере(з) своего нарочного, а купчую хочъ на то(мъ)

планкету, что в зята моего заготовани имѣется, хоча и за роспискою моею, прошу увѣритися. Я же намѣрена всеконечно з Ораховскимъ розвестися за Повстинский мои хуторецъ, сама имѣю бути, и з вами видѣтися, и купчую вручити, написавши. Ѡ чемъ и всугубляю мое прошение и при засвѣдительствовани моего поклона вамъ з любезною панею навсегда пребуду.

Вамъ, добродѣевъ моему, доброжелательная слуга.

Марфѹлта Стороженкова ¹.

1761 года сентя(б)ра (<:)1(<:). //

186

Надпис. Благородному господину сотнику яблунцовскому Алексѣю Тихоновичу господину Чернѣцкому вручи(т) ². //

187

№ 149. 1763 р. квітня 29. Гервасій, переяславський єпископ, до переяславського полковника про одруження дівчини-сироти, що була на вихованні в останнього.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57482 (Лаз. 43₅), арк. 8—9 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися увосьмеро, як лист. Чисті аркуші, надпис, печатка відсутні.

Велможный г(с)пднь полковникъ, млтвы(й) хлѣбосоль ¹(<:).!

Ваша велможность изволили сего априля 28 (д). писание свое к(ъ) намъ присла(т)(,) и в(ъ) ономъ изобразить(,) что оказатель писма желаетъ дѣвочку(,) которая викрещенна о(т) євреѣ(,) и в(ъ) до(мъ) вашъ о(т) насъ прислана(<:), в(ъ) супружес(т)во поняти(,). На которое вашей велможности о(б)являе(мъ)(,) что мы желали (б) еще, дабы, пе(р)вое, она при // домъ вашему ея 8

велможности г(с)пжѣ полковницѣ могла болѣе прислужитися, для чего она туда и послана(<:). В(ъ)торое, нравовъ и о(б)хожденія, а найпаче поря(д)ковъ хозяйски(х) приобучилася бы(,) и ей нрави какъ в(ъ) домъ вашему(<:), такъ и внѣ, пре(д) лю(д)ми, могли (б) лутче быти распознанни(,). Тако(ж) и то мы разсудили(<:), что она сирота безмѣстная(,) иностранная(,) и без(ъ)помощная(,) и не имѣеть, гдѣ бы к(ъ) мѣстечку прихилити(с). // Того ради хотя бы мужъ 8 зв. імѣлъ какое мѣстечко(,) гдѣ себе и ей прихилити(,) хотя бы то было и с(ъ) подданс(т)ва ваша велможности честни(х) людей(<:), и того ради какъ сіе, такъ и прежде показанное намѣреніе в(ъ) разсужденіе вашей велможности предаемъ(<:). Явленного же в(ъ) писмѣ члѣвка не презираемъ(<:), толко бы с(ъ) пре(д)показанными обстоятелствами было сходно(<:). Богъ своею благодатію // 9 васъ и домъ ваша велможности весь да соблюдетъ(<:).

Вашея велможности ² покорны(й) слуга.

Герваси(й), єп(с)кпъ переяславскы(й).

1763 года априля 29 (д) ³. //

9 зв

Помітка адресата. Полу(ч)е[нъ] априля 29 д. 1763 г. В докладъ отдать во свое время ⁴.

№ 150. 1771 р. лютого 12. Лизогуб Яків Семенович повідомляє сестрі Пелагії Семенівні про те, що батьків портрет він одержав, а свій власний відішле їй, як буде написаний.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 41, 41 зв. Документ — оригінал. Аркуш складався ушестеро, як лист. Чисті аркуші, надпис і печатка відсутні.

Высокомылоствывая государиня, сестрыще Пелагыя Семеновна!

Дарованно(,) батюшки по(р)тре(т)¹(,) посланно(й) женѣ моей Марьи Семеновнѣ(;) о(т) ва(с), я толко і наслаждаюсь, смо(т)ра на оной, спомыная всегда как батюшку(;) , такъ і покойную жену, і содержу оной для сина моего Івана(;) , а вшего плѣменника. Пожалуй, маты моя, не погнѣвы, что не послаю(,) однакъ какъ скоро напише(т) іконописецъ(,) то я сей іли другой пришлю(;) .

Жалѣю сердечне, что нещасливъ я видѣть брата моего Якима Семеновича, господына полковника(;) , и не могу зна(т), долго лы zde пробави(т)(,) . Много-
41 щасливъ бы былъ, когда бы о семъ могъ знаты. // Я чрезъ сіе всенижайшее мое почтеніе вамъ(,) дражайшому брату Пе(т)ру Ивановичу(;) і дражайшо(му) брату Якому Семеновичу з сыномъ моимъ о(т)давъ, себе нео(т)емлемой приязы- ны(,) і сина моего(;) препоручывъ(,) пишушь по гробъ мой тако(;) .

Высокомылоствовой государынѣ, дражайшой сестрыщѣ, я вашъ всепокор- нѣйшой слуга.

Яковъ Лизогубъ².

1771 года февраля 12 (д).

41 зв.

Седневъ. //

*№ 151. 1771 р. березня 7. Покорський Данило
до пана Павла Григоровича з протестом проти самочинного захоплення
поля його підданих у с. Коновалівці.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 39—40 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися учетверо, як лист. Арк. 39 зв.— 40 зв. чисті. Надпис, помітка адресата і печатка відсутні.

Мл(с)тиви(й) г(с)дрѣ мой Павель Григорієвич!

Увѣдомилъся я, что вше високоблгородіе сего мая 4 (д)., насла(в) свой сохи на поле ярное слободи моей Коновало(в)ки, оноє поле, по(д)данни(ми) мойми чре(з) колкодеса(т) лѣтъ владѣемое, самоволно и гвалто(в)но на васъ попахалы(,) и я тому ве(с)ма удивляю(с)(,) и(з) че(г)ло то нахал(с)тво начинае- те(,) . Для то(г)ло вше(г)ло високоблгородія прошу¹ о то(м) мене увѣдоми(т)(,) и(з) яко(г)ло резону то здѣлано(,) или ежели ссори(т)ся не жедаете(,) то оноє поле по пре(ж)нему при по(д)данни(х) мойхъ остави(т)(,) . В(ъ) про(т)че(м) пребуду(,) .

Вше(г)ло високоблгородія поко(р)ни(й) слуга.

Данило Поко(р)ски(й)².

Яцковичи.

39

1771 году марта 7 (д). //

*№ 152. 1774 р. травня 1. Покорський Іван
до [Скорупи] Павла Григоровича з повідомленням про те,
що через перевтому з дороги та відсутність братів не зможе прийти
для продажу Судинського поля.*

Подается за рукописом ЦНБ АН УРСР, І.57478 (Лаз. 43₁), арк. 44—45 зв. Документ — оригінал. Аркуші складалися учетверо, як лист. Арк. 45, 45 зв. чисті. Надпис, по-

мітка адресата, печатка відсутні. Прізвище адресата встановлюється на підставі інших документів рукопису.

Милостивій гсдръ Павелъ Григорьевичъ!

Покорнѣйше вашего высокородія прошу мене ізвѣннить, что я по писму ваше(му) быть завтра не могу, по причинамъ⟨.⟩:1⟨.⟩ Я сей день толко з дороги з(ъ)-за Десни пріехалъ, послѣ чего несколкѡ не можется⟨.⟩ 2⟨.⟩ Поле Судинское разежжаты и разсматривать крѣпостей самъ я, безъ братовъ Алеѣѣвичовъ, не могу⟨.⟩, яко¹ оною Судинкою и принадлежащими к(ъ) ней грунтами обще ми по о(т)цахъ нашихъ владѣемъ⟨.⟩ Почему к(ъ) онимъ братамъ послалъ я, чтобъ они ко мнѣ пріехали⟨.⟩ И какъ пріедутъ, хотя зъ нуждою, быть імѣю; когда жъ нетъ, самъ по времени мое почтеніе засвидѣтелствовать // должень⟨,⟩ или 44 одолжитъ мене копією своей крепости для разсмотренія мое(г)ло⟨,⟩ и внушенія братамъ⟨.⟩ А в(ъ) прочемъ, что принадлежитъ до мене⟨,⟩ по сосѣдству грань моего з вашими высо[ко]родіемъ пріяательства содержать желаю⟨,⟩ и хочю з(ъ) моймъ всегдашнимъ почитаніемъ быть⟨.⟩

Вашему высокородію, милостиво(му) г(с)дрю, всепоко(р)нимъ слугою.
Ива(н) Поко(р)скій².
1774 году мая 1 (д).
З Павловки. //

44 зв.

№ 153. 1776 р. жовтня 29. Жадко Федір до невстановленої особи з подякою і побажанням усього найкращого.

Подається за рукописом ЦНБ АН УРСР, I. 57483 (Лаз. 43_а), арк. 56, 56 зв. Документ — оригінал. Аркуші склалися учетверо, як лист. Чисті аркуші, надпис, помітка адресата, печатка відсутні.

Мылостивій государь!

Будучы я обовязанъ высокою милостію вашего высокоблагородія уже не отътеперъ⟨,⟩ которою я ползуюсь, хвалюсь в просла(в)леніе высокопочтенной персони вашего высокоблагородія⟨.⟩. И нинѣ, имея случай принестъ за оную мое вседолжнѣйшее благодареніе, не чимъ инымъ⟨,⟩ какъ симъ моймъ служу 56 почеркомъ, усерднѣйше желая вашему высокоблагородію и всей // высокопочтеннѣйшей фамиліи всещасливѣйшаго и долгожизненнаго благоденствия⟨.⟩ Кончу жъ темъ, что я по жи(з)нь мою остаюсь з глубочайшимъ моймъ имени вашего высокопочтаниемъ и преданностию⟨.⟩

Мылостивій государь⟨,⟩ вашего высокоблагородія ныжайшій слуга⟨.⟩
Федоръ Жадко¹⟨.⟩
1776 году октября 29 (д).
Вепрыкъ⟨.⟩ //

56 зв.

ПРИМІТКИ

ПЕРЕДМОВА

¹ Ларин Б. А. Разговорный язык Московский Руси // Ларин Б. А. История русского языка и общее языкознание.— М., 1977.— С. 167.

² Лазаревский А. Сулимовский архив: Фамил. бумага Сулим, Скоруп и Войцеховичей XVII—XVIII в.— Киев, 1884.

³ Лазаревский А. Четыре письма жены полкового обозного Евдокии Сахновской к

мужу, 1743—44 гг. // Киев. старина.— 1891.— Т. 32, янв.— С. 179—183; Лазаревский А. Из семейных отношений начала XVIII века // Там же.— 1899.— Т. 65, апр.— С. 4—5; Стороженко Н. В. Из фамильных преданий и архивов // Там же.— 1892.— Т. 36, февр.— С. 347—348, та ін.

⁴ Цифрами в дужках позначаються номери документів у збірнику.

ТЕКСТИ

№ 1

¹ У рукопису «за зобций».

² Літера є виправлена з й.

³ Літери оє виправлені з ий.

⁴ Літера з виправлена з н.

⁵ Слово дописане на полі з правого боку.

⁶ Літера ъ правлена, літера у виправлена з є.

⁷ Літера ѿ правлена, нечітка.

⁸ Літера м правлена.

⁹ Слово дописане над рядком.

¹⁰ Цей і попередній абзаци написані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

¹¹ Цифри перероблені з інших, нечіткі.

¹² Літера и правлена.

¹³ Абзаци писаний на полях угорі і внизу в зворотному напрямку, три наступні — посередині аркуша по вертикалі.

¹⁴ Літера z правлена.

¹⁵ Кінцева літера ъ виправлена з у.

¹⁶ Помітка адресата писана іншим почерком і чорнилом.

№ 2

¹ Тобто «благати» або «благать».

№ 3

¹ Літера я напіввідрізана разом з краєм аркуша, нечітка.

² Літера з напівзалита чорнилом.

³ Слово підкреслене двома пунктирними лініями тією самою рукою.

⁴ Літера к перероблена з іншої.

⁵ Абзаци писаний на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁶ Далі текст продовжується посередині арк. 2 зв. у зворотному напрямку.

⁷ Абзаци писаний посередині нижчої половини аркуша.

№ 4

¹ Абзаци розташований на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

² Абзаци писаний посередині нижчої половини аркуша.

№ 5

¹ Перша літера є правлена.

² Так у рукопису.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁴ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 6

¹ Тобто «власною рукою». Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

№ 7

¹ Літера **ѣ** частково відрізана разом з краєм аркуша, нечітка.

² Літера **м** правлена, нечітка.

³ На місці тексту в квадратних дужках прорваний папір.

⁴ На місці тексту в квадратних дужках прорваний папір.

⁵ Друга літера **а** напівзалита чорнилом, нечітка.

⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁷ Літера **а** перероблена з іншої, дуже нечітка.

⁸ На місці тексту в квадратних дужках прорваний папір.

⁹ Описка. Треба «Запоро(з)кого».

¹⁰ Описка. Треба «Жора(в)ку».

¹¹ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

¹² Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша. Нижче — помітка іншою рукою і чорнилом: «Виплаче(н) долъгъ». Цим самим почерком і чорнилом написано посередині арк. 4 зв. по вертикалі: «Виплаче(н) се(й) долъгъ Ивановъ Ла(с)кевъчомъ».

¹³ Далі в рядку — хрестик. Текст писаний трьома вертикальними рядками тим самим почерком і чорнилом, що й основний.

№ 8

¹ Літера **ш** напівзалита чорнилом, нечітка.

² Літера **з** виправлена з іншої.

³ Частина речення «или ... п(ѣ)ришле(т)» дописана на полі з лівого боку.

⁴ Літера **с** пошкоджена, нечітка.

⁵ Літера **з** виправлена з в.

⁶ Частина слова «(с)ти» дописана над рядком.

⁷ Перша літера **и** пошкоджена, нечітка.

⁸ На місці літери **л** прорваний папір.

⁹ Літера **ч** пошкоджена, нечітка.

¹⁰ Частина слова «къ» пошкоджена, нечітка.

¹¹ Частина слова в квадратних дужках дуже пошкоджена. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

¹² Чорнило на місці числа «29» розійшлося. Можливо, дата перероблена з іншого напису.

¹³ Напис на верхньому боці конверта.

№ 9

¹ Мабуть, у реченні пропущено «мъемъ».

² Почерк і чорнило підпису інші. Цей і попередній абзаци розташовані на правій

половині аркуша, два наступні — вище, на лівій.

³ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша. Далі текст писаний іншим почерком і чорнилом.

⁴ Напис із шести вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша. Далі почерк і чорнило інші.

⁵ У рукопису слово підкреслене.

⁶ Частина тексту «пану ... енера(л)но-му» підкреслена олівцем.

⁷ Підписи розташовані на правій половині аркуша. Далі — два хрестики.

№ 10

¹ Так у рукопису.

² Літера **є** напіввідрізана разом з краєм аркуша, нечітка.

³ Літера **р** виправлена з х.

⁴ Літера **й** перероблена з іншої, нечітка.

⁵ Мабуть, помилково замість «зичливий».

⁶ Почерк і чорнило підпису інші. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій, меншій.

⁷ Цифри написані нечітко.

⁸ Напис посередині правої половини аркуша.

№ 11

¹ Літера **є** нечітка.

² Літера **ѡ** нечітка.

³ Літера **в** правлена.

⁴ Літера **г** виправлена з к.

⁵ Цифра перероблена з іншої.

⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на лівій половині аркуша, два наступні — на правій.

⁷ Останній абзац писаний іншим почерком.

№ 12

¹ Літера **с** виправлена з є.

² Над словом розташовано літеру або надрядковий знак, що їх не вдалося відчитати.

³ Абзац писаний більшими літерами. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — трохи нижче, на лівій.

⁴ Напис по вертикалі посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис по вертикалі іншим почерком і чорнилом посередині правої половини аркуша.

№ 13

¹ Частина слова «об» нечітка.

² Наступний підпис відрізаний. Абзац розташований на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

³ Напис посередині нижчої половини аркуша.

№ 14

¹ Число місяця встановлюється за вказівкою в оригіналі на арк. 16 зв.— «декември остатнего».

² Літера и виправлена з є.

³ Слово перероблене з «краю», літери хъ дописані в проміжку між словами.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁵ Напис на верхньому боці конверта.

⁶ Напис іншим почерком і чорнилом на зворотному боці конверта. Різними почерками і чорнилом тут зроблені ще дві помітки: «Чре(з) ли(с)ть Андрия Срабовієцко(г)о!», «А оноє пи(с)мо ѿ → 40».

№ 15

¹ Літера л виправлена з р.

² Слово дописане над рядком.

³ Літера и нечітка.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁵ Частина слова «євъ» нечітка.

⁶ Напис унизу аркуша, посередині.

⁷ Напис іншим почерком і чорнилом у зворотному напрямку угорі аркуша, посередині.

№ 16

¹ Слово перероблене з іншого напису.

² Так у рукопису.

³ Закінчення «ая» перероблене з іншого напису.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на лівій.

№ 17

¹ Диграф оу нечіткий, нагадує також літеру у, виправлену з о.

² Слово майже повністю вицвіло, нечітке.

³ Літера й виправлена з є.

⁴ Склад «по» перероблений з іншого напису.

⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁶ Літера й виправлена з ю.

⁷ Напис посередині нижчої половини аркуша.

⁸ Напис іншим почерком і чорнилом у зворотному напрямку посередині вищої половини аркуша.

№ 18

¹ Слово на місці витертого напису.

² Слово дописане над рядком.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

№ 19

¹ Тобто «добрий твір» (лат.).

² Літери г і д перероблені з інших, мабуть, з в і м.

³ Тобто «навіщо миритися з неприємностями» (лат.).

⁴ Літера ѣ виправлена з єи.

⁵ Літера и виправлена з у.

⁶ Літеру в можна прочитати і як о.

⁷ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁸ Напис на верхньому боці конверта.

⁹ Напис із двох рядків іншим почерком і чорнилом на зворотному боці конверта.

¹⁰ Друга помітка адресата писана тим самим почерком і чорнилом, що й перша, і складається з двох вертикальних рядків на правій половині аркуша, унизу.

№ 20

¹ Частина слова «мо» виправлена з «бг».

² Тобто «з Кракова».

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

⁴ Слово перероблене з іншого напису.

⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

⁶ Напис із чотирьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 21

¹ На частині слова «тру» розтерте чорнило.

² Літера с правлена.

№ 22

¹ Далі в рядку закреслено «било».

² Далі, до кінця арк. 23, у квадратні дужки беруться літери, відрізані або відірвані разом з краєм аркуша.

³ Літера м напівзалита чорнилом, нечітка.

⁴ Слово нечітке, оскільки на його місці прорваний папір.

⁵ Склад «ні» дописаний у проміжку між сусідніми літерами.

⁶ Літера ѣ залита чорнилом, нечітка.

⁷ Літера ѣ залита чорнилом, нечітка.

⁸ Склад «ке» напівстертий, нечіткий.

⁹ Слово дописане над рядком контрастнішим чорнилом.

¹⁰ Слово дописане у проміжку між сусідніми словами контрастнішим чорнилом.

¹¹ Літера и перероблена з іншої.

¹² Далі старанно закреслено ще один повтор цього слова.

13 Слово дописане над рядком.

14 Слово перероблене з іншого напису.

15 Літера є правлена.

16 Склад «го» дописаний у проміжку між попереднім складом і наступним словом.

17 Остання літера втратилася разом з краєм аркуша.

18 Розділовий знак двокрапку з дужкою в кінці цього речення вжито помилково.

19 Літера ь втратилася разом з краєм аркуша.

20 Це слово і початкова літера п наступного слова перероблені з іншого напису.

21 Перша літера п перероблена з іншої.

22 Слово дописане над рядком.

23 Літера т правлена.

24 Літера а правлена.

№ 23

1 Друга літера г правлена.

2 Мабуть, частина тексту «дзьль, то говорили» на місці витертого напису.

3 Літера в уписана в проміжку між сусідніми т і є, літера є виправлена з р.

4 Тобто «Леонтовичць».

5 Частина тексту «що ѿс» дописана над рядком.

6 Це і попереднє слова дописані над рядком.

7 Літера и правлена.

8 Слово напівстерлося, нечітке.

9 Літера т виправлена з в.

10 Почерк і чорнило наступного підпису інші.

№ 24

1 Літера з виправлена з ч.

2 Перша літера ґ виправлена з іншої.

3 Літера у правлена.

4 Мабуть, описка, замість «и(с)ти(н)-ную».

5 Літера б перероблена з іншої.

6 Слово правлене, нечітке.

7 Частина тексту «за моего сна» дописана на полі з лівого боку по вертикалі.

8 Абзац розташований на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

9 Напис із трьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 25

1 Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — напроти, на лівій.

2 Напис із чотирьох рядків посередині нижчої половини аркуша.

3 Далі в рядку закреслено «намѣснику».

4 Напис із п'яти рядків у зворотному напрямку іншим почерком і чорнилом посередині верхньої половини аркуша.

№ 26

1 Мабуть, треба «умисни(й)».

2 Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 27

1 Частина слова «ой» втратилася разом з кінцем аркуша.

2 Мабуть, описка, замість «жени».

3 Далі в рядку закреслено «о о(д)пуску».

4 Слова «в доми» дописані над рядком.

5 Мабуть, описка, замість «край».

6 Перша літера а виправлена з ж.

7 Далі в рядку закреслено «з».

8 Слово дописане над рядком.

9 Мабуть, помилково замість «Царицину».

10 Слова «доброї б(.») дописані на полі з правого боку, слово «или» — на полі з лівого боку.

11 Далі в рядку закреслено «горѣ(л)ку».

12 Літера и втратилася разом з кінцем аркуша.

13 Склад «но» нечіткий, попсований при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

14 Останні два слова виправлені з «контентуюсь з челяддю».

15 Літери ми перероблені з інших.

16 Слово виправлене з «в».

17 Частина слова «си» перероблена з іншого напису.

18 Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

19 Слово виправлене з літери п.

20 Напис із п'яти горизонтальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 28

1 Літера а виправлена з є.

2 Далі в рядку закреслено «и при».

3 Далі, до кінця аркуша, в квадратних дужках текст, що втратився при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

4 Літера к перероблена з іншої.

5 Слова «уже нѣ(т)» дописані на полі з лівого боку наступного арк. 32.

6 Літера и правлена.

7 Це і попереднє слова дописані над рядком.

8 Абзац розташований на правій половині аркуша.

9 Тобто «уклонъ».

10 На місці частини слова «ей» відрізаний папір.

11 На місці частини слова «зи» прорваний папір.

12 Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 29

1 У рукопису «вмм(с.)»

² Друга літера є невиразна, оскільки на її місці вицвіло чорнило.

³ Літера к перероблена з іншої.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — з лівого боку, унизу.

⁵ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 30

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

² На арк. 21 зв.— боргове зобов'язання Стефана Томари (подається нижче).

³ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша. Далі текст писаний іншим почерком і чорнилом.

№ 31

¹ Слово дописане в проміжку між сусідніми словами.

² Слова «дасть бгъ, же» дописані над рядком.

³ Літера о правлена.

⁴ Літера с правлена.

⁵ Тобто «асаулина енеральная». Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁶ Склад «но» втратився при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

⁷ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 32

¹ Друга літера а виправлена з я.

² Частина речення «а ннѣ ... владѣти» виділена яскравішим чорнилом.

³ Підпис розташований на правій половині аркуша.

№ 33

¹ Слово дописане над рядком.

² Мабуть, помилково замість «ли(с)ти ... укорите(л)ніе» або «ли(с)ть ... укорите(л)ній».

³ Тобто «не наруша(ти)». Склад «ти» нечіткий, бо почасті втратився при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

⁴ Частина слова «ію» нечітка, оскільки частково втратилася при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

⁵ На полі внизу іншою рукою і чорнилом зазначено: «Такова по(д)лѣнная в г(:)».

Во(й)цеховичовъ естъ и ннѣ(.)»

№ 34

¹ Попереду закреслено «изволи».

² Літера є перероблена з іншої, нечітка.

³ Перед літерою т закреслено в.

⁴ Літера б правлена.

⁵ Літера б напівзалита чорнилом, нечітка.

⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁷ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 35

¹ Літери К(ъ)г нечіткі.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 36

¹ Абзац розташований на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

² Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

³ Напис іншою рукою і чорнилом з двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 37

¹ Літера є нечітка, оскільки на її місці розтерте чорнило.

² Літера є втратилася разом з кінцем аркуша.

³ Літера ь втратилася разом з кінцем аркуша.

⁴ Мабуть, описка, замість «худоба».

⁵ Літера и виправлена з е.

⁶ Почерк і чорнило підпису інші. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁷ Напис із п'яти горизонтальних рядків посередині нижчої половини аркуша.

⁸ Напис іншим почерком і чорнилом із двох горизонтальних рядків у зворотному напрямку посередині вищої половини аркуша.

№ 38

¹ Літера ч перероблена з іншої.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 39

¹ Слово виправлене з «мѣ».

² Слово на місці витертого напису.

³ Літера й перероблена з іншої.

⁴ Слово перероблене з іншого напису.

⁵ Частина слова «Ста» перероблена з іншого напису.

⁶ У рукопису «бимбы», причому напис нечіткий, можна прочитати і як «билебы».

⁷ Літера о виправлена з у.

⁸ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 40

¹ Літера с перероблена з іншої.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

№ 41

¹ Літера и дописана над рядком.

² Друга літера о відрізана разом з краєм аркуша.

³ Літера ю відрізана разом з краєм аркуша.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 42

¹ Літера є правлена.

² Літера ю перероблена з іншої.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — трохи нижче, на лівій.

⁴ Літера D правлена.

⁵ «Цим своїм покірним низьким листом я засвідчую повагу і бажаю від найвищого бога найбільших благ, будучи відданим і готовим до послуг» (лат.).

⁶ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 43

¹ Слово написане на місці витертого «шварговъ».

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

№ 44

¹ Перша літера є правлена.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

№ 45

¹ Літера ы напівзалита чорнилом, нечітка.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — трохи нижче, на лівій.

³ Напис із шести горизонтальних рядків на верхньому боці конверта.

⁴ Напис іншою рукою і чорнилом на спідньому боці конверта.

№ 46

¹ Літера о правлена.

² Цей і два попередні абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

№ 47

¹ Перша літера р перероблена з іншої, нечітка.

² Літера с правлена.

³ Частина тексту «до Ли» нечітка, бо на ній розтерте чорнило.

⁴ Літера и напівзалита чорнилом, нечітка.

⁵ Описка. Треба «зо(с)таю».

⁶ Тобто «Со(т)[ниць] М(г)[линский] А[леѣвъ] Есимо(н)[товский]». Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁷ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁸ Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 48

¹ Тобто «благо(д)[ѣтелю».

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

³ Напис із п'яти горизонтальних рядків на верхньому боці конверта.

⁴ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох горизонтальних рядків у зворотному напрямку на спідньому боці конверта.

№ 49

¹ У рукопису помилково «Премъ».

² Тобто «Алеѣвъ Есимонтовский, тсваришь бу(н)чуковий». Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — напроти, на лівій.

³ Перша літера я перероблена з іншої.

⁴ Так у рукопису.

№ 50

¹ Слово дописане над рядком.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

³ Напис із семи горизонтальних рядків посередині нижчої половини аркуша.

№ 51

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

² У рукопису текст «цедули» відділено від попереднього прямою лінією.

³ Літера в виправлена з т.

⁴ Слово дописане над рядком. У рядку закреслено «ложака».

⁵ Перед словом у рядку закреслено «а на».

⁶ Літера п виправлена з в.

⁷ Частина слова «прам» перероблена з «проси».

⁸ Літера о правлена.

⁹ Перша літера и правлена.

¹⁰ Літера и частково пошкоджена, нечітка.

¹¹ У рукопису порядкові номери стоять над абзацами, посередині рядка.

¹² Літера **п** правлена.

¹³ Слово дописане над рядком.

¹⁴ Далі в рядку закреслено «лѣтъ».

¹⁵ Перед словом старанно закреслено якусь літеру.

№ 52

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі і на лівій.

№ 53

¹ Далі в рядку автор обвів пунктиром помилково повторені слова «На зѣму».

² Літера **ю** напівзалица чорнилом, нечітка.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

⁴ Частина тексту «А Гр» перероблена з іншого напису.

⁵ Абзац розташований нижче, на полі з лівого боку і на лівій половині аркуша.

№ 54

¹ Літера **л** перероблена з іншої, нечітка.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

³ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 55

¹ Слово на місці витертого напису.

² У рукопису слово нечітке.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі і на лівій половині.

⁴ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом на полі угорі арк. 62.

№ 56

¹ Літера **ю** перероблена з **ч**.

² Літера **ч** виправлена з **л**.

³ Далі, до кінця документа, чорнило змінене.

⁴ Слово дописане над рядком.

⁵ Літера **й** затратилася при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

⁶ Літера **и** затратилася при зшиванні аркушів у рукописну книгу. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій половині.

⁷ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша. Слово «на(д)лежи(т)» повторене ще й на полі з лі-

вого боку аркуша, посередині, у зворотному напрямку.

⁸ Напис іншим почерком і чорнилом із одного вертикального рядка у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 57

¹ Друга літера **н** помилково написана замість **а**.

² Літера **ч** правлена.

³ Абзац розташований на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

⁴ Слово дописане у проміжку між сусідніми словами і над рядком.

⁵ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁶ Напис іншим почерком і чорнилом на полі угорі арк. 43.

№ 58

¹ Слово дописане над рядком.

² Помилково замість «до(б)родѣя».

³ Це слово і початкова літера **о** наступного слова перероблені з іншого напису.

⁴ Літера **т** перероблена з іншого напису.

⁵ Склад «про» перероблений з іншого напису.

⁶ Цей і два попередні абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій половині.

⁷ Частина слова «Лашкеви» перероблена з іншого напису.

⁸ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁹ Напис іншим почерком і чорнилом на полі угорі арк. 37.

№ 59

¹ Слово виправлене з «ви».

² Літера **и** правлена, нечітка.

³ Склад «му» дописаний на полі з лівого боку.

⁴ Перед словом закреслений напис із трьох-чотирьох літер.

⁵ Частина слова «рити» відірвана разом з краєм аркуша.

⁶ Слово правлене.

⁷ Мабуть, помилково замість «прие(м)-ле(т)».

⁸ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁹ Слово перероблене з іншого напису, нечітке.

¹⁰ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 60

¹ Описка. Треба «ωдина(д)цатъ».

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

³ Напис із двох вертикальних рядків посередині аркуша.

⁴ Напис іншим почерком і чорнилом із трьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині аркуша.

⁵ Напис тим самим почерком і чорнилом, що й помітки 1, на полі внизу у зворотному напрямку.

№ 61

¹ Слова «города... Ду(б)рови» підкреслені олівцем.

² Слово правлене.

³ Літера й перероблена з ю.

⁴ Почерк абзаци інший. Цей і два попередні абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

⁵ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁶ Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 62

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

² Напис із чотирьох вертикальних рядків посередині правої половини аркуша.

№ 63

¹ Описка. Треба «вшєю».

² Літера н перероблена з іншої, нечітка.

³ Прізвище та ім'я написані іншим почерком, нечіткі. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁴ Напис із п'яти вертикальних рядків на лівій половині аркуша.

№ 64

¹ Літера у виправлена з а.

² Надрядкова літера ъ нечітка, бо на її місці чорнильна пляма.

³ Літера ш виправлена з ъ.

⁴ Слово дописане над рядком. У рядку закреслено «сло(т)ное».

⁵ Слово дописане над рядком. У рядку закреслено «сло(т)ного».

⁶ Перед словом закреслено «сло(т)ное».

⁷ Описка. Треба «квѣтчатій» або «квѣтчастій». Літера ч вправлена з к.

⁸ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁹ Слово «року» написане у вигляді лігатури.

¹⁰ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 65

¹ Літера І виправлена з Х.

² Перша літера а перероблена з г.

³ Літера у перероблена з іншої.

⁴ Мабуть, помилково замість «пожелаютъ». Літера ъ перероблена з іншої.

⁵ Літери І та ъ перероблені з інших.

⁶ Почерк і чорнило останнього абзаци інші.

⁷ Останні два абзаци розташовані трьома рядками в лівому нижньому куті аркуша.

⁸ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁹ Напис іншим почерком і чорнилом із трьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 66

¹ Літера г правлена.

² Тобто «засталь».

³ Літера g правлена, нечітка.

⁴ Літери ку перероблені з за.

⁵ Літера ы правлена, нечітка.

⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

⁷ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁸ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 67

¹ Частина слова «ва» правлена.

² «Означає» (лат.).

³ Почерк підпису інший. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁴ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом із трьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 68

¹ Літера ы правлена, нечітка.

² Цей і два попередні абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

³ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁴ Частина слова «ѣ(м)» напівзалита сургучем, нечітка.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 69

- ¹ Слово перероблене з іншого напису.
- ² Літера г виправлена з ч.
- ³ Слово дописане над рядком.
- ⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.
- ⁵ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.
- ⁶ Після літери а закреслено надрядкову літеру р.
- ⁷ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 70

- ¹ Почерк підпису інший. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.
- ² Напис із чотирьох вертикальних рядків посередині правої половини аркуша.
- ³ Напис іншим почерком і чорнилом з двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині лівої половини аркуша.

№ 71

- ¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.
- ² Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 72

- ¹ Літера и нечітка. Слова «не(г)[о] ради» дописані на полі з лівого боку.
- ² Літера л нечітка.
- ³ Слова «с нарочни(м)» дописані над рядком.
- ⁴ Склад «ства» повторюється також на полі з лівого боку.
- ⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 73

- ¹ Літера с правлена.
- ² Слово дописане над рядком.
- ³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 74

- ¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — трохи нижче, на лівій.
- ² Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 75

- ¹ Частина слова «аю» відірвана разом з краєм аркуша.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

³ Напис із двох рядків на полі внизу, посередині аркуша. Почерк і чорнило наступного тексту інші.

⁴ Слово перероблене з в.

⁵ Літера н напівзалита чорнилом, нечітка.

⁶ Літера є правлена, нечітка.

⁷ Слова «и оніє при се(м) такѣ» дописані над рядком.

⁸ Далі в рядку старанно закреслено два слова.

⁹ Абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — трохи нижче, на лівій.

№ 76

¹ У квадратних дужках текст, відірваний разом з краєм аркуша; відновлюється за надписом у цьому документі.

² Далі, до кінця аркуша, почерк інший.

³ Два останні абзаци розташовані на правій половині аркуша.

⁴ Напис із трьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 77

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

² Напис із трьох вертикальних рядків посередині аркуша.

№ 78

¹ Текст у квадратних дужках відірваний разом з краєм аркуша. Відновлюється за текстом на арк. 91.

² Слово дописане над рядком.

³ Прізвище писане іншим почерком і чорнилом. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁴ Почерк і чорнило абзаци ті самі, що й підпису «Кочубе(й)».

⁵ Напис із чотирьох рядків посередині аркуша.

№ 79

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

² Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 80

¹ Літера м напіввідірвана разом з краєм аркуша, нечітка.

² Текст у квадратних дужках відірваний разом з краєм аркуша. Відновлюється за арк. 91 цього рукопису.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — трохи нижче, на лівій.

⁴ Напис із п'яти рядків посередині нижчої половини аркуша.

№ 81

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

² Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 82

¹ На місці тексту в квадратних дужках прорваний папір.

² Літера е виправлена з го.

³ Почерк прізвища інший. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

⁴ Напис із чотирьох рядків посередині аркуша.

№ 83

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

² Початкова літера о цілком витерлася.

³ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 85

¹ Літера у відрізана разом з краєм аркуша.

² Склад «по» правлений.

³ Слово правлене.

⁴ Слова «нѣ к чему годенъ» дописані над рядком.

⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁶ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁷ Напис іншим почерком і чорнилом на полі угорі арк. 107, праворуч, причому після «По(л).» закреслено «априля 15 д.»

№ 86

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — на лівій, на полі внизу.

№ 87

¹ Частина слова «лся» виправлена з «е(т)ся», нечітка.

² Літера в перероблена з іншої.

³ Склад «кар» перероблений з іншого напису.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

⁵ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁶ Напис іншим почерком і чорнилом у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 88

¹ Слова «ея імператорского величества» написані більшими літерами.

² Літера л нечітка, бо на її місці розтерте чорнило.

³ Мабуть, описка замість «оний».

⁴ Літера ч перероблена з іншої.

⁵ Слова «Филипъ Купчинскій» підкреслені простим олівцем.

⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

⁷ Мабуть, помилково замість «зъ своего».

⁸ Описка, треба «даби». Літера б виправлена з д.

⁹ Літера к перероблена з іншої.

¹⁰ Далі в рядку закреслено ще один повтор цього слова.

¹¹ Слово перероблене з іншого напису.

¹² Літера о перероблена з р.

¹³ Частина слова «гъ» правлена.

¹⁴ Далі в рядку старанно закреслено напис із двох-трьох слів.

¹⁵ Слова «Филипъ Купчинскій» підкреслені олівцем. Абзац розташований на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 89

¹ Частина тексту «братъ... Валкевичъ» написана іншим почерком і чорнилом. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

² Напис із п'яти горизонтальних рядків посередині і праворуч нижчої половини аркуша.

³ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох горизонтальних рядків у зворотному напрямку посередині і праворуч вищої половини аркуша.

⁴ Напис на полі угорі арк. 126, праворуч, тим самим почерком і чорнилом, що й помітки 1.

№ 90

¹ Мабуть, помилково замість «напра(с)ную».

² Літера б на місці витертого напису.

³ Мабуть, далі пропущено слово «поля».

⁴ Літера а перероблена з іншої.

⁵ Далі в рядках закреслено «а что жеженковци повдиралися напра(с)но тамъ, в Политикину ду(б)рову, о томъ по(с)ля разсмо(т)ръ буде(т)(,) тепе(р) же».

⁶ Далі в рядку закреслено «(с)те-
ригаю».

⁷ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

⁸ Напис із чотирьох горизонтальних рядків посередині і праворуч нижчої половини аркуша.

№ 91

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

№ 92

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

² Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

³ Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 93

¹ Перша літера *к* правлена, нечітка. У рукопису «но кроку».

² Літера *л* правлена, нечітка.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

⁴ Абзац писаний іншим почерком і чорнилом у проміжку між текстом і двома попередніми абзацами.

№ 94

¹ Мабуть, помилково замість «якихся».

² Літера у напівзалита чорнилом, нечітка.

³ Літера у залита чорнилом.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

⁵ Абзац писаний іншим почерком і чорнилом у проміжку між основним текстом і наступним підписом Василя Борозни.

№ 95

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

² У цьому і наступному абзацах у квадратних дужках текст, відірваний разом з краєм аркуша.

³ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁴ Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 96

¹ Далі цей абзац до кінця і наступний абзац писані іншою рукою.

² Назва посади в рукопису відсутня.

³ Цей і попередній абзаци розташовані внизу лівої половини аркуша.

№ 97

¹ Перед словом закреслено «въ».

² Може, помилково замість «шибъ».

³ Далі в рядку закреслено «сотня».

⁴ Літера *й* виправлена з *го*.

⁵ Далі в рядку закреслено «для». Наступне слово дописане на полі з лівого боку.

⁶ Остання літера *є* виправлена з *я*.

⁷ Слово правлене.

⁸ Далі в рядку закреслена літера *и*.

⁹ Літера *є* виправлена з *го*.

¹⁰ Перша літера *о* виправлена з *р*.

¹¹ На місці частини слова «до» прорваний папір.

¹² На місці частини слова «рож» прорваний папір.

¹³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій і на полі з лівого боку.

№ 98

¹ Так у рукопису.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

³ Перша літера *а* напівстерта, нечітка.

⁴ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша. Наступні абзаци писані різними почерками, але перші три — одним.

⁶ Літера *г* перероблена з іншої.

№ 99

¹ Мабуть, пропущено «писаніє».

² Літера у перероблена з іншої.

³ Частина слова «сент» перероблена з іншого напису.

⁴ Літера *р* виправлена з *у*.

⁵ Літера *и* перероблена з іншої, над рядком старанно закреслено ще якусь літеру.

⁶ Літера *и* правлена.

⁷ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁸ Частина слова «тавл» перероблена з іншого напису.

№ 100

¹ Мабуть, пропущено слово «листь».

² У рукопису слово «не» помилково повторюється двічі.

³ Тобто «за небитно(ст)».

⁴ Літера *а* нечітка, схожа також на *и*.

⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁶ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 101

¹ Частина слова «мо» перероблена з іншого напису.

² Далі цей абзац до кінця і наступний писані іншим почерком.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

№ 102

¹ У рукопису число місяця пропущено.

² Остання літера о виправлена з ъ.

³ Літера ъ перероблена з и.

⁴ Слово перероблене з іншого напису.

⁵ Мабуть, помилково замість «ордеру».

⁶ Далі цей абзац до кінця і наступний писані іншим почерком.

⁷ Цей і попередній абзаци розташовані посередині і на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій і на полі з лівого боку.

№ 103

¹ Слово нечітке, частково пошкоджене.

² Слово нечітке, частково пошкоджене.

³ Літера ч перероблена з іншої.

⁴ Тобто «обозная по(л)ковая». Абзац розташований на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁵ Про «юль 3 д.» див. вище.

№ 104

¹ Описка, замість «копію».

² Літера м правлена.

³ Тобто «не з чимь».

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

⁵ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 105

¹ Описка, замість «Минцю» або «Менцю».

² Слова «в домѣ» дописані над рядком.

³ Літера м нечітка, нагадує л.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

⁵ Далі в рядку закреслено «знову».

⁶ Літера к правлена.

⁷ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 106

¹ Мабуть, в останньому реченні помилково пропущено «вигадати» або інше слово близького значення.

² Слово дописане над рядком.

³ Літера г виправлена з р.

⁴ Частина слова «ла» перероблена з іншого напису.

⁵ Мабуть, помилково замість «проте(ст)и».

⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

⁷ Тобто «конвертѣ».

⁸ Літера п правлена.

⁹ Чорнило наступного тексту змінене.

¹⁰ Слово дописане над рядком.

¹¹ Абзац уміщений на меншому проти інших аркуші з порушенням нумерації. Далі подається копія листа матері Розумовського Олексія Григоровича до сина.

¹² Далі в рядку слово помилково повторюється ще раз.

¹³ Цей і попередній абзаци розташовані на лівій половині аркуша, унизу.

№ 107

¹ Слово дописане над рядком. У рядку закреслено «домѣ мой».

² Далі в рядку закреслено одне слово.

³ Частина слова «ила» перероблена з іншого напису.

⁴ Далі в рядку закреслено «а поне[же] з(ъ) сего».

⁵ Слово дописане над рядком.

⁶ Літера ъ правлена.

⁷ Далі в рядку закреслено «на».

⁸ Далі в рядку закреслено «да особливо же что в затѣну».

⁹ Літера е перероблена з іншої.

¹⁰ Слово дописане над рядком. У рядку закреслено «тимъ».

¹¹ Далі в рядку закреслено «при».

№ 108

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

² Напис із п'яти вертикальних рядків на лівій половині аркуша.

³ «Добре вино і добрий чоловік походять від одного кореня» (лат.). Напис іншою рукою і чорнилом із двох вертикальних рядків на полі з лівого боку.

⁴ Напис тією самою рукою і чорнилом, що й помітки 1, на полі угорі арк. 111.

№ 109

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — нижче, на лівій.

² Напис із трьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

³ Напис іншою рукою і чорнилом із трьох вертикальних рядків у зворотному напрямку посередині правої половини аркуша.

№ 110

- ¹ Літера а виправлена з п.
- ² Літера у виправлена з в.
- ³ Слово перероблене в іншого напису.
- ⁴ Мабуть, описка, замість «зате(мъ)».
- ⁵ Літера в перероблена з іншої.
- ⁶ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 111

- ¹ Слово перероблене в іншого напису.
- ² Слово перероблене з іншого напису.
- ³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.
- ⁴ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 112

- ¹ Літера к правлена.
- ² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі в лівого боку.

№ 113

- ¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

№ 114

- ¹ Друга літера а виправлена з ъ, нечітка.
- ² Літера ж напівзалита чорнилом, нечітка.
- ³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

№ 115

- ¹ Слово перероблене в іншого напису.
- ² Літера а перероблена в іншої.
- ³ Літера у виправлена з «не».
- ⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.
- ⁵ Остання літера є виправлена в и.
- ⁶ Склад «го» перероблений з іншого напису.
- ⁷ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша. Почерки і чорнило наступних текстів різні, але однаково для текстів на арк. 153 зв., 154.
- ⁸ Літери в і з перероблені з інших.
- ⁹ Літера у напіввідірвана разом з краєм аркуша, нечітка.
- ¹⁰ Тобто «объликгу».
- ¹¹ Слово дописане на полі з лівого боку по вертикалі іншим чорнилом.

№ 116

- ¹ Літера я виправлена з л, нечітка.

- ² Літера в перероблена з іншої, нечітка.

- ³ Літера д нечітка.

- ⁴ Цей і два попередні абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

- ⁵ Слово дописане над рядком.

- ⁶ Слово дописане над рядком.

№ 117

- ¹ Літера ш правлена.

- ² Літера в виправлена в у.

- ³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — унизу, на полі з лівого боку.

- ⁴ Над рядком закреслено «з необ».

- ⁵ Слово дописане над рядком.

№ 118

- ¹ Склад «не» дописаний між словами «за» і «прибитіє».

- ² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

- ³ Літера и правлена.

№ 119

- ¹ Частина слова «монаршою» виділена більшими літерами.

- ² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

№ 120

- ¹ Літера й напіввідрізана разом з краєм аркуша, нечітка.

- ² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі в лівого боку.

- ³ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

- ⁴ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох горизонтальних рядків посередині правої половини аркуша.

№ 121

- ¹ Слово дописане над рядком.

- ² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

- ³ Напис іншим почерком і чорнилом із чотирьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 122

- ¹ Частина слова «ий» відірвана разом з краєм аркуша.

- ² Частина слова «ий» відірвана разом з краєм аркуша. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі в лівого боку.

- ³ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 123

¹ Слова «жителѣй дроно(в)ски(х)» дописані над рядком. Над рядком закреслено «Гришка Гончаренка».

² Далі в рядку закреслено «люде мой пропитивали».

³ Далі в рядку закреслено «(с)вѣдомлясь о(т) Ѳедора Тарасенче(н)ка».

⁴ Слово дописане над рядком.

⁵ Далі в рядку закреслено «и уд».

⁶ Далі в рядку закреслено «лѣта(м) в».

⁷ Частина речення «не чаяль бы... причини» повторена попереду і закреслена, причому слова «прави(л)ной» і «причини» дописані над рядком, замість закреслених у рядку «слушного» і «поводу».

⁸ Далі на арк. 137 зв.— 138 закреслено «Того ради, пишучи о се(мъ) до вѣ. м. пна, прилѣжно прошу увѣдоми(т) мене и тимъ учини(т) в(ъ) мислѣ(х) мойхъ [спокойна], такъ ли естъ в(ъ) самой рѣчи(,) якъ вишь прописаніе увѣдомляли мене жители високосели(с)кѣ(,) или то естъ (<:)яко (ж) и // надѣюся тве(р)до(:) суцая клевета(,) и ложь(,)», причому після слів «Того ради» ще раз закреслено «при».

⁹ Слово дописане над рядком.

¹⁰ Слова «самимъ дѣломъ» дописані над рядком, у рядку закреслено «якъ вище в самою вѣщю [!]

¹¹ Частина слова «уп» перероблена з іншого напису.

¹² Склад «ми» перероблений з іншого напису.

¹³ Далі в рядку закреслено «либо».

¹⁴ Тобто «Петро Іскрицкій». Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

¹⁵ Попереду в рядку закреслено «Донесшійся».

¹⁶ Це і попереднє слова дописані над рядком.

¹⁷ Далі в рядку закреслено «вѣ. м. пна».

¹⁸ Слово дописане над рядком.

¹⁹ Слова «з(ъ) того» дописані над рядком.

²⁰ Далі в рядку закреслено «пе(р)вое(,) что таковой непристойній зва», над рядком закреслено «предъосудите(л)н».

²¹ Далі в рядку закреслено «когда».

²² Слово дописане над рядком, у рядку закреслено «всячески».

²³ Слово дописане над рядком.

²⁴ Далі в рядку закреслено «то о(т) пна нашего».

²⁵ Слово перероблене з іншого напису.

²⁶ Слово дописане над рядком.

²⁷ Слово дописане над рядком.

²⁸ Закінчення «ая» перероблене з іншого напису.

²⁹ Далі в рядку закреслено «поклѣпъ».

³⁰ Далі в рядку закреслено «могль непоможень бы(т) вс упованій сосѣдской ихъ ко мнѣ прия(з)ни».

³¹ Далі в рядку закреслено «В(ъ) про(т)че(м) пишуся».

³² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

№ 124

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

№ 125

¹ Літера о дописана в проміжку між сусідніми літерами.

² Тобто «спаду».

³ Частина слова «ро» правлена.

⁴ Літера ю напівстерлася, нечітка.

⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — на лівій, на полі внизу.

№ 126

¹ Літера я перероблена з іншої.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

³ Напис іншим почерком і чорнилом на полі внизу арк. 146.

№ 127

¹ Слово залите чорнилом, нечітке.

² Частина слова «вѣ» правлена.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

⁴ Цифра 5 виправлена з 4.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом на полі угорі арк. 12.

№ 128

¹ Літера ъ відрізана разом з краєм аркуша.

² Слова «ея ...величества» виділені більшими літерами.

³ Мабуть, помилково замість «жалованни(х)».

⁴ Частина слова «поз» перероблена з іншого напису. Слово зайве, ужите помилково.

⁵ Слова «ея ...величества» виділені більшими літерами.

⁶ На місці тексту в квадратних дужках прорваний папір.

⁷ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

⁸ Напис із шести вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 129

¹ Літера ѿ відрвана разом з краєм аркуша.

² Літера *є* перероблена з іншої.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на полі з лівого боку.

⁴ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом із двох вертикальних рядків на полі з правого боку аркуша, посередині.

№ 130

¹ Слова «з(ъ) панею и дѣтмы» дописані над рядком.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій половині.

№ 131

¹ Літера *с* виправлена з *в*.

² Літера *ъ* перероблена з іншої.

³ Літера *л* перероблена з іншої, нечітка.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — на лівій.

⁵ Літера *г* перероблена з *к*.

⁶ Напис із чотирьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 132

¹ Літера *є* виправлена з *п*.

² Слова «в(ъ) Городищѣ» дописані над рядком.

³ Почерк наступного підпису інший.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на лівій.

⁵ Літера *є* виправлена з *а*.

⁶ Літера *о* перероблена з іншої.

⁷ Напис по вертикалі на верхньому боці конверта.

⁸ Напис по вертикалі на спідньому боці конверта.

№ 133

¹ Описка. Треба «вашей». Літера *є* перероблена з іншої.

² Склад «вся» правлений.

³ Слова «тут же» на місці витертого напису.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

⁵ Напис із п'яти вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 134

¹ Цей і два попередні абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 135

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

№ 136

¹ Закінчення «ію» відірване разом з краєм аркуша.

² Літера *о* залита чорнилом, нечітка.

³ Друга літера *а* перероблена з іншої.

⁴ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на лівій.

⁵ Літера *я* перероблена з *в*. Далі в рядку закреслено «ше».

№ 137

¹ Слово дописане над рядком.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

³ Напис із семи вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

№ 138

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

² Почерк і чорнило наступного тексту інші.

№ 139

¹ Слово дописане над рядком.

² Це і попереднє слова перероблені з іншого напису, нечіткі.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

№ 140

¹ Тобто «устились».

² Літера *п* виправлена з *р*.

³ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

⁴ Напис із чотирьох вертикальних рядків посередині лівої половини аркуша.

⁵ Напис іншим почерком і чорнилом на правій половині арк. 165, на полі внизу.

№ 141

¹ Почерки підписів різні. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій.

№ 142

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

№ 143

¹ Частина слова «ну(ти)» закреслена автором листа.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій.

³ Напис із семи горизонтальних рядків посередині правої половини аркуша.

№ 144

¹ Слово майже цілком вицвіло, нечітке.

² Частина слова «(н)гу» вицвіла, нечітка.

³ Остання літера и відрізана разом з краєм аркуша.

⁴ Склад «ти» нечіткий, затратився при зшиванні аркушів у рукописну книгу.

⁵ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша.

№ 145

¹ Літера у відірвана разом з краєм аркуша.

² Почерк і чорнило підпису інші. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на полі з лівого боку.

³ Літера є відірвана разом з краєм аркуша

⁴ Слово правлене, нечітке. Почерк і чорнило абзаци інші.

⁵ Мабуть, пропущене слово «число».

⁶ Слово пошкоджене, можливо, прочитане неточно.

№ 146

¹ Літера к перероблена з іншої.

² Частина слова «съ» правлена.

³ Далі в рядку прочерк.

⁴ Цей абзац писаний іншим почерком і розташований на правій половині аркуша, два наступні розташовані напроти, на полі з лівого боку.

№ 147

¹ Слова «о васъ» дописані над рядком.

² Помилково замість «об».

³ Частина слова «я(т)» правлена.

⁴ Літера з перероблена з ж.

⁵ Абзац писаний іншим почерком. Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — унизу, на полі з лівого боку.

⁶ Абзац писаний іншим почерком.

№ 148

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, наступний — нижче, на полі з лівого боку.

² Напис із чотирьох вертикальних рядків посередині правої половини аркуша.

№ 149

¹ Слова «млтивы(й) хлѣбсоль» написані іншим почерком і чорнилом.

² Цей абзац до кінця і наступний писані іншим почерком і чорнилом.

³ Абзац розташований під попереднім текстом на полі з лівого боку.

⁴ Напис іншим почерком і чорнилом із двох горизонтальних рядків на полі угорі арк. 8.

№ 150

¹ Слова «Дарованной» і «по(р)тре(т)» підкреслені прямою лінією іншим чорнилом.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — на лівій.

№ 151

¹ Слово дописане на полі з лівого боку.

² Цей і попередній абзаци розташовані на полі з правого боку аркуша, два наступні — на полі з лівого боку.

³ Тобто «марта».

№ 152

¹ Частина слова «ко» правлена.

² Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — нижче, на лівій половині.

№ 153

¹ Цей і попередній абзаци розташовані на правій половині аркуша, два наступні — напроти, на лівій і на полі з лівого боку.

ПОКАЖЧИКИ ОНОМАСТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ

Ономастична лексика подається в «Покажчику географічних назв» та «Покажчику особових імен». Цифри після пояснювальної частини вказують на порядкові номери документів, у яких виступають відповідні реєстрові слова. Початкові форми, не засвідчені в текстах, реконструюються за зразком засвідчених, причому реконструйовані форми спеціально не виділяються.

«Покажчик географічних назв» містить усі власні географічні назви, відбиті в пам'ятках. Географічні назви, утворені від відтопонімічних прикметників, вводяться в реєстр із зірочкою. Після назв полкових та сотенних міст і містечок у пояснювальній частині зазначено тогочасний і сучасний адміністративно-територіальний поділ, у решті випадків — лише тогочасний, з відсиленням до назв відповідних сотень або полків.

«Покажчик особових імен» містить усі власні назви людей (прізвища, прізвиська, імена, назви по батькові). Перед особовими назвами, утвореними від присвійних прикметників, у реєстрі ставиться зірочка. Якщо другу частину власної назви, що складається з імені та прізвища або з імені та назви по батькові, важко віднести до прізвищ або імен по батькові, то вона подається в реєстрі за ім'ям і прізвищем або назвою по батькові, причому в другому випадку робиться відсилення до відповідного імені. Жіночі особові назви подаються за текстами, тобто в такому порядку: ім'я, назва по батькові, прізвище, назва за ім'ям та прізвищем чоловіка; при цьому прізвища або назви за прізвищем чоловіка вносяться в реєстр з відсиленням до відповідного імені.

У правилах транслітерації зроблено такі зміни:

- а) надрядкові літери вносяться в рядок без застережень;
- б) ерик, паєрк та надрядкова літера й замінюються внесеними в рядок літерами ъ, ь, й;
- в) у круглі дужки беруться внесені в рядок надрядкові приголосні - в кінці складу перед йотованими та й і в усіх позиціях, де вони могли бути м'якими.

Для зручності в користуванні спрощується алфавітний порядок розташування власних назв у реєстрі, а саме: літери г, г, кг, вживані в рукописах як графічні варіанти, передаються однією літерою г; відповідно з, s, z — літерою з; о, ѿ — літерою о; ф, ѿ — літерою ф; v — літерою і між приголосними та в після голосних; љ, џ — буквосполученнями кс, пс. Літера љ вживається у тому самому порядку, що й літера і, літера ь — що й літера и. Літера љ, якою здебільшого умовно передається відповідний надрядковий знак, на алфавітний порядок не впливає.

ПОКАЖЧИК ГЕОГРАФІЧНИХ І ТЕРИТОРІАЛЬНИХ НАЗВ

- Адамовка** село Менської сотні Чернігівського полку, 106
- Азаровка** село Стародубського полку, мабуть, власність Пилатовського Івана, 55
- Андріївка** село, власність Лизогуба Семена, 51
- Андрійковичи** село Стародубського полку, 128
- Астрахань** місто, 25
- Баклань** місто, центр Бакланської сотні Стародубського полку, 58, 95, 98
- Бакланская** сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Стародубського полку з центром у м. Баклані, 58
- Баришевка** див. Баришовка
- Баришовка** місто, центр Баришівської сотні Переяславського полку, 37, 144; **Баришевка** 133
- Безугловка** село Прилуцького полку, мабуть, власність Жураківського Якова, 9, 108, 110
- Березань** місто, центр Березанської сотні Чернігівського полку, 69, 84, 110
- Б'ялая Дуброва** село Кричівського повіту, власність Гайки Казимира, 61
- Б'ялогорка** село Стародубського полку, 111
- Б'ялогоща** село Стародубського полку, власність Черниша, 117
- Б'ялоусовка** село Стародубського полку, 128
- * **Борзна** місто, центр Борзнянської сотні Чернігівського полку, 97
- * **Буда** село Стародубського полку, мабуть, почасти власність Покорського Данила, 135
- Будлянській л'єсь** ліс близько с. Буди, 135
- Величковка** село Чернігівського полку, частково власність Сахновського Івана, 106, 110
- Вепрыкъ** містечко Полтавського полку, 153
- Веровка** річка на Стародубщині, 111
- Високоє** село Стародубського полку, власність Лишня Тимофія, 123, 124
- Вольга** річка, 28
- Волдай** місцевість у Росії, 11
- Врацлавъ** див. **Вроцлавъ**
- Вроцлавъ** місто в Польщі, 14, 20; **Врацлавъ** 19, 26
- Гадяцкая** гребля гребля близько м. Гадяча, 46
- Гадяцкий** полкъ адміністративно-територіальна й військова одиниця Лівобережної України з центром у м. Гадячі, 28, 46
- Гадячъ** див. **Гадяче**
- Гадяче** місто, центр Гадяцького полку, тепер районне місто Гадяч Полтавської обл., 7; **Гадячъ** 28, 46, 112
- Глуховъ** резиденція гетьманів Лівобережної України, місто, центр Глухівської сотні Ніжинського полку, тепер районне місто Глухів Сумської обл., 1, 8, 13, 15, 29, 31, 37—40, 44, 45, 47, 51, 53, 59, 62—64, 65, 70, 91, 94, 97, 99, 104, 111, 114, 115, 119, 141
- Гн'ївковъ** село Метиславського повіту на території Польської держави, 65
- Гор'їлий Боръ** ліс близько с. Займища, 136
- Городище** місто, центр Городиської сотні Миргородського полку, 84, 130, 132, 134
- Горскъ** село, мабуть, Стародубського полку, 60
- Григоровъка** село Красноколядинської сотні Прилуцького полку, власність Скоропадського Михайла, 131
- Грузкая** село, 68
- Гудовка** село, мабуть, Переяславського полку, власність Сулими Івана, 52, 53
- Гуменная** улица вулиця в м. Седневі, 96
- Гариевъ** місто Стародубського полку, 57, 104
- Десна** річка, ліва притока Дніпра, 125, 152
- Диканка** місто, центр Диканської сотні Полтавського полку, 27
- Дохновичи** село, мабуть, Стародубського полку, власність Завадовського Василя, 48
- Дроновъ** село Мглинської сотні Стародубського полку, власність Іскрицького Петра, 47, 107, 123
- Душатинь** містечко Стародубського полку, власність Марії Гудовичевої, 140, 142
- Жуки** село Полтавського полку, власність Кочубея Василя, 37, 75—83
- Загоровка** село, мабуть, Переяславського полку, власність Савича Петра Федоровича, 134
- * **Займище** село або хутір Стародубського полку, власність Скорупи Григорія, 126, 136
- * **Замишовъ** село або хутір Мглинської сотні Стародубського полку, 36
- Запорожские** войска див. **Запорожское** вой(с)ко
- Запорожское** вой(с)ко 1, 3, 4, 11, 15, 46, 59, 61; **Запорожские** войска 8; **Запоро(з)кое** войско 7; **Запоро(з)кое** войско 143
- Запоро(з)кое** войско див. **Запорожское** вой(с)ко
- Запоро(з)кое** войско див. **Запорожское** вой(с)ко
- Ивантенки** село Стародубського полку, мабуть, власність Гудовича Андрія, 7, 142; **Івантенки** 99, 140

Илбодь село Стародубського полку, власність Марії Силевичівни Збитинської, 129
Ипуть річка на Стародубщині, 101, 116, 118
Ипущкие озера озера по р. Іпуті, 102

- * **Иванъгородъ** місто, центр Івангородської сотні Прилуцького полку, 73

Ивантенки див. **Ивантенки**
Иржавець село, мабуть, Лубенського полку, власність Мар'ї Стороженкової, 145

- * **Ічня** місто, центр Ічнянської сотні Прилуцького полку, 131, 138

Каврай село, мабуть, Стародубського полку, 30
Калуга місто в Росії, 11

- * **Каплуни** село або містечко, 126

Каташинский м[о]н[а]стирь монастир у с. Котишині, 3, 4, 25; **Киташинский м[о]н[а]стирь** 5; **Китишинская обитель** 5
Кієвъ див. **Кієвъ**
Кієвская губернія 61
Кирковка село, власність Якимовича Андрія, 139
Киташинский м[о]н[а]стирь див. **Каташинский м[о]н[а]стирь**
Китишинская обитель див. **Каташинский м[о]н[а]стирь**
Кієвъ місто на Дніпрі, центр Київського полку, 2, 43, 104; **Кієвъ** 14, 19, 20, 26, 147
Климова слобода Стародубського полку, 140
Ковбасинъ лѣс ліс близько Рожанівського хутора, 29
Коноваловка слобода Стародубського полку, власність Покорського Данила, 151
Костеничъ село Стародубського полку, власність Христини Іванової Ракушкиної Романовської, 50, 107, 143; **Костянич** 119
Костянич див. **Костеничъ**
Котишинъ село, мабуть, Стародубського полку, 5
Краковъ місто в Польщі, 20

- * **Красний Колядинъ** місто, центр Красноколядинської сотні Прилуцького полку, 131

Красное село, 126
Красноколядинская сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Прилуцького полку з центром у м. Красному Колядині, 131
Крестъ військове укріплення, 115

- * **Кривець** село, мабуть, Городиської сотні Миргородського полку, власність Савича Петра Федоровича, 132, 134

- * **Кримъ** півострів, 103

Кримская дорога 103
Кричевъ місто в Білорусії, на території Польської держави, 61
Кричевский уездъ повіт з центром у м. Кричеві, 61

Кролевещь місто, центр Кролевещької сотні Ніжинського полку, 15, 24, 99
Крута річка на Стародубщині, 111
Кунашевка село, 14
Кустичи село Стародубського полку, власність Скоропи Григорія, 45, 67, 89, 90, 92

Лвовъ місто, 20
Лебидиние озіора озера на Прилуччині, близько с. Сокиринців, 22
Лиски слобода Стародубського полку, близько м. Баклана, 98
Литва тут у значенні «Стародубщина», 42
Лобки мабуть, хутір Стародубського полку, близько с. Радомки, 93, 94
Лопазнь село Стародубського полку, 140
Лубенки село Стародубського полку, мабуть, власність Іскрицького Петра, 47
Лубенский полкъ адміністративно-територіальна й військова одиниця Лівобережної України з центром у м. Лубнах, 54, 138
Лубиъ місто, центр Лубенського полку, тепер районний центр Лубни Полтавської обл., 42, 48
Любечъ містечко, центр Любечької сотні Чернігівського полку, 66
Лютє(н)ка місто, центр Лютенської сотні Гадяцького полку, 16

Малая Росія 65
Малоросія 27, 131; **Малороссія** 142; **Малороссія** 51, 66, 99, 110
Малороссія див. **Малоросія**
Малороссія див. **Малоросія**
Мглинъ місто, центр Мглинської сотні Стародубського полку, 39, 47, 65, 101, 102, 114, 116, 117
Мглинская ратушь 117
Мглинская сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Стародубського полку з центром у м. Мглині, 102
Меженки село Стародубського полку, мабуть, власність Валькевича Петра, 89—91
Мена місто, центр Менської сотні Чернігівського полку, 34, 103, 105, 106, 110
Метиславский уездъ повіт у Білорусії, на території тогочасної Польської держави, 65
Милуша річка на Стародубщині, 11, 36
Мицаловка село Переяславського полку, части власність Енгелерта, 13, 133
Молодкова слобода Стародубського полку, власність Скоропи Григорія, 65
Москва місто, 11, 26, 32, 35, 37, 44, 99, 110
Мощонка мабуть, хутір Стародубського полку, близько с. Радомки, 94

Нагорновский хуторъ хутір, мабуть, Чернігівського полку, власність Сахнов-

- ського Івана, 103; **Нагурновский хуторь** 103
- Нагурновский хуторь** див. **Нагорновский хуторь**
- * **Найтоповь** село Стародубського полку, 111
- Недра** село Стародубського полку, 88
- Нечипоровка** село Яготинської сотні Переяславського полку, частково власність Думитрашка Андрія, 88
- Нива** село Стародубського полку, власність Лишня Тимофія, 123
- Нижній** село або хутір, мабуть, Стародубського полку, 10
- Нѣжинь** місто, центр Ніжинського полку, тепер районний центр Ніжин Чернігівської обл., 22, 73, 108, 125, 147
- Новгородокь** місто, центр Новгородківської сотні Стародубського полку, 54, 56, 57
- Новгородская сотня** адміністративно-територіальна й військова одиниця Стародубського полку з центром у м. Новгородку, 56, 57
- Новие Санджари** місто Полтавського полку, 74
- Новое** село Стародубського полку, 91
- * **Новосѣлки** село Стародубського полку, 89, 90
- Овчинець** село Стародубського полку, власність Єсимонтовського Стефана, 122
- * **Око** село Стародубського полку, мабуть, власність Покорського Данила, 136
- Опошне** містечко Полтавського полку, 72
- Орловская крѣпость** військове укріплення, 86
- Осмаки** село, власність Лисенка Федора, 128
- Османье** село Прилуцького полку, 9
- Осотное** озеро на Стародубщині, на р. Іпуті, власність Іскрицького Петра, 102, 114, 119
- * **Охтирка** містечко на Слобідській Україні, 126
- Павловка** село Стародубського полку, власність Покорського Данила, 111, 127, 135, 136, 152
- Пантусовь** село Стародубського полку, мабуть, власність Валькевича Петра, 89, 90
- Параскевіи [святон]** крѣпость військове укріплення, 86
- Пенковь** село в Метиславському повіті, 65
- Переволочна** місто, ставка Барятинського Івана Федоровича, 71, 72, 74
- Переяславль** див. **Переясловль**
- Переясловль** місто, центр Переяславського полку, тепер м. Переяслав-Хмельницький Київської обл., 79, 85, 133, 146; **Переяславль** 147, 149
- Писаровка** слобода Стародубського полку, власність Єсимонтовського Михайла, 120
- Питербурхъ** див. **Санктпитербурхъ**
- Пѣтербургъ** див. **Санктпитербурхъ**
- Пѣтербургъ** див. **Санктпитербурхъ**
- Плоский** див. **Плоское**
- Плоское** урочище з лісом близько сіл Меженьки і Новое, власність Скорупи Григорія, 89, 90, 95; **Плоский** 91; **Политикина дуброва** 90
- Плотиче** озеро на Стародубщині, на р. Іпуті, власність Іскрицького Петра, 102
- Повстинь** село Яблунівської сотні Лубенського полку, мабуть, почасти власність Стороженка Стефана, 138, 148
- Погарь** містечко, центр Погарської сотні Стародубського полку, 41, 55, 58, 63, 132
- Погарская сотня** адміністративно-територіальна й військова одиниця Стародубського полку з центром у м. Погарі, 58
- Подоловь** село Кролевецької сотні Ніжинського полку, власність Чарниша Якова, 24, 64, 109
- Покорловь** село або хутір Стародубського полку, 111, 127
- Политикина дуброва** див. **Плоское**
- Полтава** місто на Ворсклі, центр Полтавського полку, тепер центр Полтавської обл., 19, 71, 72, 74—83, 100
- Полтавский полкъ** адміністративно-територіальна й військова одиниця Лівобережної України з центром у м. Полтаві, 100
- Полща** назва країни, 14, 43
- Почель** місто, центр Почепської сотні Стародубського полку, 4, 31, 54
- Почеповская сотня** адміністративно-територіальна й військова одиниця Стародубського полку з центром у м. Почепі, 54
- Прилука** місто, центр Прилуцького полку, тепер районний центр Прилуки Чернігівської обл., 9, 17, 22, 35, 85, 118
- Протопоповька** село Новгородківської сотні Стародубського полку, 56
- Псло** річка, ліва притока Дніпра, 46
- Радомка** село Стародубського полку, 94
- Раковичи** див. **Рекавичи**
- Рамонка** село Стародубського полку, 121
- Ребовка** слобода Стародубської полкової сотні, власність Скорупи Григорія, 61
- Рекавичи** озеро на Стародубщині, на р. Іпуті, власність Іскрицького Петра, 102; **Раковичи** 122, 123, 140
- Рига** місто, 8, 10
- * **Рылоновка** село, мабуть, Стародубського полку, 25
- Рожановский хуторь** хутір Стародубського полку, 29
- Ромень** місто, центр Роменської сотні Лубенського полку, 140
- Ропскь** місто, центр Ропської сотні Стародубського полку, 38, 91, 92, 105, 106
- Рослинка** місцевість близько с. Рамонки, 121

Россія назва країни, 61
Рудня село або хутір Стародубського полку, власність Савича Петра Федоровича, 132
Рудяки село, 19
Салава село, 3
Самарская товща паланка Запорізького війська, 100
Санктпетербурхъ див. Санктпетербурхъ
Санктпетербурхъ місто, столиця Російської імперії, 6; Пітербурхъ 103; Пѣтербургъ 146; Пѣтербурхъ 28, 59, 105; Санктпетербурхъ 142; Санктпѣтербургъ 25, 59, 106
Санктпѣтербургъ див. Санктпетербурхъ
Сварковъ село або містечко Стародубського полку, 115
Седневъ місто, центр Седнівської сотні Чернігівського полку, 17, 18, 23, 33, 96, 150
Синий Колодезь село, мабуть, Прилуцького полку, 36
Сѣмонтовка село Стародубського полку, власність Сементовського Олексія, 87
Сѣчь Запорізька Січ, 22
Слабинъ див. Слабонъ
Слабонъ озеро на Стародубщині, на р. Іпуті, власність Іскрицького Петра, 102, 107, 119, 143; Слабинъ 114
Слободка село, мабуть, Глинської сотні Стародубського полку, 34
Смоленскъ місто, 118
*Соктринцъ село Прилуцького полку, 22
Соловський ґрунтъ власність Ширая Якова, мабуть, у с. Салаві, 1
Сорочинцъ місто, центр Сорочинської сотні Миргородського полку, 99
Сосницька сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Чернігівського полку з центром у м. Сосниці, 106
Сосниця місто, центр Сосницької сотні Чернігівського полку, 66—69, 106
Став[ище] село, мабуть, власність Ширая Якова, 1
*Стариця село, мабуть, Стародубського полку, 29
Стародубъ місто, центр Стародубського полку, 7, 8, 13, 31, 32, 35, 36, 38, 39, 49, 55—59, 61, 65, 70, 87, 95, 98, 99, 101, 103, 107, 116, 117, 120, 132, 137; Стародубовъ 31, 47
Стародубовъ див. Стародубъ
Стародубовская полковая канцелярія 61, 91
Стародубовская полковая сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Стародубського полку з центром у м. Стародубі, 61
Стародубовский магистратъ 91
Стародубовский полкъ адміністративно-територіальна й військова одиниця Лівобережної України з центром у м. Стародубі, 32, 55—59, 61, 65

Стольное село Чернігівського полку, власність Безбородька Андрія, 97
Судинка село Стародубського полку, власність Покорського Івана, 152
Сулакъ військова кріпость, 27, 28
Сулиминці село, мабуть, Переяславського полку, власність Сулим, 28

Торжокъ місто в Росії, 11

Україна 11, 28

* Ухо село Менської сотні Чернігівського полку, 105
* Ущєрпи село Стародубського полку, 60, 128

Финляндія країна, 101

Халъевка село, 60

Холопецъ село Стародубського полку, 129

Царининъ місто на Волзі, 27, 28

Чернѣговъ місто, центр Чернігівського полку, тепер центр Чернігівської обл., 4, 11, 13, 17, 25, 53, 64, 66, 67, 110

Чернѣговский полкъ адміністративно-територіальна й військова одиниця Лівобережної України з центром у м. Чернігові, 66, 97

Черторій див. Чорторій

Чесного креста крѣпость військове укріплення на р. Волзі, 27, 28

Чольховъ село Стародубського полку, 36

Чорна річка на Стародубщині, 111

Чортовъ виръ озеро на Стародубщині, на р. Іпуті, власність Іскрицького Петра, 102, 119

* Чорторій село Прилуцького полку, 9; Чорторій 9

Шавулинъ село Стародубського полку, власність Савицького Григорія, 129

Шулаковка мабуть, село або хутір Стародубського полку, 136

Шулаковский ґрунтъ ґрунт близько с. Павлівки, власність Покорського Данила, 127

* Яблунівка місто, центр Яблунівської сотні Лубенського полку, 138, 145, 148

Яблунувкая сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Лубенського полку з центром у м. Яблунівці, 138

* Яготинъ місто, центр Яготинської сотні Переяславського полку, 88

Яготинская сотня адміністративно-територіальна й військова одиниця Переяславського полку з центром у м. Яготині, 51

Ямполь місто, центр Ямпільської сотні Ніжинського полку, 24

Ярославецъ село або містечко, 12

Яцковичи село Стародубського полку, мабуть, почасти власність Покорського Данила, 135, 151

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Александръ** див. **Шкъляревичъ** **Александръ**
- Александровскій** **Онисимъ** господар від Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої в с. Мицалівці, 133
- Алексѣвичъ** зведені брати Покорського Івана, 152
- Анастасія** **Забѣловна** Ал. кст.єва **Думитрашкова** мати Іуліяни. сваха Петровського Андрія, 84
- Анастасія** **Николаевна** дружина Савича Петра Федоровича, мати Уляни Петрівни, дочка Ханенка Миколая і Юліани Ханенкової, тітка Федора, 130, 132, 134
- Анастасія** **Шираевна** **Григорієва** **Скорупина** дружина Скорупи Григорія, мати Єлени, теща Іскрицького Петра, своячка Миклашевського Івана, Покорського Данила, Ханенка Миколая, Юліани Ханенкової і Юліани Апостолової, 61; **Скорупина** **Анастасія** 70
- Андрей** **Якимовичъ** див. **Якимовичъ** **Андрей**
- Андрѣй** слуга Скоропадського, 53
- Анна** **Василіевна** **Василієва** **Савичева** пані, мати Савича Василя, 51
- Анна** **Григорієвна** **Кулябковна** **Максимова** Турковская пані, жителька м. Мглина, дружина Турковського Максима, 114
- Анѣна** **Марковичевна** **Єсмонтовская** дружина Єсмонтовського Стефана, мабуть, братова Єсмонтовського Михайла і ятровка Марини Скорупиної, 115
- Апостоль** **Петръ** 141
- Апостола** Іуліянна див. Іуліянна Апостола
- Аршукъ** пан, житель с. Кривця, 134
- Бабкинъ** **Гарасимъ** **Гришковъ** житель м. Мглина, довірена особа Сементовського Олексія, 35
- Базилій** син Сементовського Олексія, 87; **Василій** 98
- Барятинскій** **Іванъ** **Федоровичъ** князь, генерал, 71
- Безборо(д)ко** **Андрей** канцелярист при ставці Барятинського Івана Федоровича, 71, 72, 74, 97
- Бергеръ** купець із м. Вроцлава, 26
- Бердиченко** Харко житель с. Чорторіїв, 90
- Березовскій** **Василій** пан, 117
- Беренсъ** **Гансъ** житель м. Риги, 8
- Бѣленокъ** житель с. Костеничів, 50
- Богдановичъ** **Тимофѣй** житель м. Стародуба, сніцар, 98
- Бондарецъ** житель с. Величківки, підданий Саховського Івана, 103, 105, 110
- Борковскій** пан, 99
- Бороздна** **Андрій** житель с. Радомки, пан, мабуть, брат Борозни Василя, 93, 94
- Борозна** мглинський сотник, 115, 117
- Борозна** **Василь** житель с. Радомки, пан, мабуть, брат Борозни Андрія, 93, 94
- Борознина** **Іванова** **Марфа** **Андрєевна** див. **Марфа** **Андрєевна** **Іванова** **Борознина**
- Бороховичева** стара пані, мабуть, свекруха Бороховичевої Марії, 16
- Бороховичева** **Марія** мабуть, невістка старої пані Бороховичевої, 16
- Бунякъ** **Кузма** козак с. Величківки, 106
- Бурляй** пан, військовий старшина, 11
- Валкевичъ** **Петръ** пан, бунчуковий товариш, мабуть, власник сіл Меженьок і Пантусова, 89—92
- Василевичъ** **Іванъ** житель с. Слобідки, учасник військового походу, 34
- Василіевна** **Анна** **Василієва** **Савичева** див. **Анна** **Василієвна** **Василієва** **Савичева**
- Василієвна** **Кочубеева** див. **Василієва** **Кочубеева**
- Василій** див. **Базилій**
- Василь** пан, син власника маєтностей у селах Горську та Халіївці, 60
- Василь** отаман, 106
- Василь** **Савичъ** див. **Савичъ** **Василь**
- Васи(л)** **Терентієвъ** див. **Терентієвъ** **Васи(л)**
- Василієва** **Кочубеева** дружина Кочубея Василя, мати Параскевії Кочубєівни Сулимової, теща Сулими Феодора, сваха Марії Полуботківни Іванової Сулимової, Сулим Василя, Іоанна та Симеона, Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, баба Дмитрашка, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени, Уляни, 12, 13; **Василієвна** **Кочубеева** 27
- Вейзбахъ** **фонъ** див. **Вейсбахъ** **онъ**
- Вейсбахъ** **фонъ** граф, генерал-губернатор Київської губернії, генерал-аншеф, 61; **Вейзбахъ** **онъ** 65
- Великій** **Іванъ** староста с. Кустичів, 45
- Вилинський** **Василій** хорунжий, 36
- Вѣнсїєръ** житель м. Полтави, лікар, 80
- Войтехъ** старий житель с. Синього Колодязя, 36
- Войцехевичъ** **Петро** седнівський сотник, чоловік Петрової Войцеховичевої; 33; **Войцеховичъ** 33
- Войцеховичъ** див. **Войцехевичъ** **Петро**
- Войцеховичъ** **Владимєръ** бунчуковий товариш, власник маєтностей у м. Седневі, 96
- Гайка** **Казимєръ** шляхтич, власник с. Білої Діброви, 61
- Генваровскій** **Костантєй** крелевецький сотник, 15
- Гервасій** переяславський єпископ, 149
- Голицинъ** **Петръ** **Алексѣвичъ** князь, губернатор м. Риги, 8

Голубина пані, власниця крамниці в м. Глухові, 64
Гончаренко Гришко житель с. Дронова, 123
Горбатий Ігнат Федоровъ житель с. Білої Діброви, брат Горбатого Фоми Якимова, 61
Горбатий Фома Якимовъ житель с. Білої Діброви, брат Горбатого Ігната Федорова, 61
Горленко Петръ пан, житель м. Прилук, чоловік Марії Петрової Горленкової, зять Ширая, 118
Горленко Якимъ прилуцький полковий писар, 22
Грабянка Григорій гадацький полковник, 46
Гречаний правитель Генеральної військової канцелярії, 29
Григо(р)евичъ Демянь див. Григоріевичъ Демянь
Григоріевичъ Демянь бурмистр і знатний житель м. Стародуба, сват Миклашевського Андрія Григоріовича, 8, 25; Григо(р)евичъ Демянь 10
Григоріевичъ Павло пан, сусід Покорського Данила, 151
Григорій див. Фридрикевичъ Григорій Грицко житель с. Салави, 3
Грицко підданий Сулими Іоанна, 53
Гудовичъ Аньдрей пан, мабуть, власник с. Івантеньок, батько Гудовича Василя Андрійовича, 7
Гудовичъ Василій Андреевичъ син Гудовича Андрія, 140, 141
Гудовичева Марія див. Марія Гудовичева
Галаганъ див. Галаганъ Григорій Ігнатіевичъ
Галаганъ Григорій Ігнатіевичъ прилуцький полковник, 131; Галаганъ 103
Галецький Петръ 112
Галецький Семень стародубський полковий сотник, генеральний бунчучний, 42, 49, 59
Гоги жителі с. Величківки, піддані Сахновського Івана, 103
Гоженко Вакула житель с. Величківки, підданий Сахновського Івана, 106, 110
Голембевский пан, довірена особа Ширая Стефана Спиридоновича, 6
Грабовецкий див. Грабовіецкий Андрий
Грабовіецкий Андрий військовий старшина, пан, 11, 14, 20; Грабовецкий 11
Гроновъчъ Михайло прилуцький полковий обозний, 35
Давидовъ Григорий седнівський наказний сотник, 96
Девіць фонъ генерал-майор, 86
Демянь див. Демяновичъ Н. Н.
Демянь Григо(р)евичъ див. Григоріевичъ Демянь
Демянь Григоріевичъ див. Григоріевичъ Демянь

Демяновичъ Н. Н. пан, власник рудні в с. Чолхові, 36; Демянь 36
Дешакъ полковник, командир Мекленбургського корпусу, 57
Дзівевулский пан, відряджений гетьманом для ведення слідства, 48
Дмитрашко брат Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени, Уліяни, племінник Сулим Василя, Іоанна, Симеона, Феодора, Параскевії Кочубейвни Сулимової і Параскевії Савичівни Симонової Сулиминої, онук Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василя і Василієвої Кочубеевої, 14, 37, 43
Дмитрашко див. Думитрашко Андрей
Дудка житель с. Величківки, підданий Сахновського Івана, 110
Думитрашко Андрей пан, швагер Купчинського Пилипа, 88; Дмитрашко 88
Думитрашко Райча Василій бунчуковий товариш, дядько Кониського Матвія, 73
Думитрашкова Алексѣева Анастасія Забѣловна див. Анастасія Забѣловна Алексѣева Думитрашкова
Дуровъ Александръ стародубський полковник, 61
Дяченко Іванъ житель с. Красного, 126
Ев[докія] З[абѣлина] Івановая Сахновская дружина Сахновського Івана, мати Сахновського Петра і Сахновського Якіма, 103, 105, 106; Евдокія Сахновская 110
Евдокія Івановна Чарнишева дружина генерального військового судді Чарниша Івана, удова, нерідна мати Чарниша Якова, 64; Чарнишева 40, 48
Евдокія Сахновская див. Ев[докія] З[абѣлина] Івановая Сахновская
Евдошенъко Феодоръ козак с. Повстина, 138
Евмущенъко мабуть, житель с. Салави, 1
Евфросинія Івано[вая] Лашкевичова жителька м. Гарцева, дружина Лашкевича Івана Семеновича, 104
Єлена дружина Іскрицького Петра, дочка Скорупи Григорія і Анастасії Шираївни Григорієвої Скорупиної, своячка Юліани Апостолової, 44
Енгелертъ капітан Новотроїцького полку, власник частини с. Мицалівки, 113
Єсимон[товский] А[лексѣй] див. Єсментовський Алексѣй
Єсимонтовский Михайло знатний бунчуковий товариш, чоловік Марини Скорупиної, мабуть, брат Єсмонтовського Стефана і дідер Єсмонтовської Анни Марковичівни, господар Степанця, 115, 117, 120
Єсимонтовский Стефанъ див. Єсмонтовський Стефанъ
Єсипъ староста с. Величківки, 106, 110
Єска слуга Шаги Карпа, 87

Есмонтовская Анѣна Марковичѣвна див.
Анѣна Марковичѣвна Есмонтовская
Есмонтовский Стефанъ знатний бунчуковий
товариш, чоловік Анни Марковичівни
Есмонтовської, мабуть, брат Есмонтов-
ського Михайла і дівер Марини Скору-
пиної, 115; Есимонтовский Стефанъ 115,
120, 122

Жадко Федоръ житель м. Веприка, 153
Жоравко Лу(к)янъ стародубський полковник,
7, 143

Журавский городничий м. Яготина, писар
Яготинської пошти, 88

Жураковская Марія Григорієвна Максимовичовна
Василієва див. Марія Григорієвна
Максимовичовна Василієва Жураков-
ская

Жураковський Яковъ пан, власник с. Без-
углівки, 108

Журманъ пан, 126

Жученко Іванъ помічник Кочубея Василя, 79

З[абѣлина] Ев[докія] Івановая Сахновская
див. Ев[докія] З[абѣлина] Івановая Сах-
новская

Забѣловна Анастасія Алексѣєва Думитраш-
кова див. Анастасія Забѣловна Алексѣє-
ва Думитрашкова

Завадовский Василий бунчуковий товариш,
швагер Скорупи Григорія, мабуть, влас-
ник с. Дохновичів, 48; Завадовський Васи-
лій 68

Завадовський Василій див. Завадовський Васи-
лій

Затиркевичъ пан, 126

Зубрѣцкий Федоръ пан, 142

Зурманъ Василь мабуть, житель с. Іванте-
ньок, 7

Іванъ Василичевичъ див. Василичевичъ Іванъ
Іванецъ житель м. Лютенської, слуга Боро-
ховичевої Марії, 16

Ігнатовъ Кузма житель с. Протопопівки, 56
Іскрицкий див. Іскрицкий Петръ

Іванъ син нестановленої особи, 63

Іванъ житель м. Полтави, кухар, 79

Іванъ житель с. Радомки, 94

Іванъ Харковъ див. Харковъ Іванъ

Івановна жителька м. Стародуба, купчиха, 64

Івановна Евдокія Чарнишева див. Евдокія
Івановна Чарнишева

Іскрицкий Петръ знатний бунчуковий това-
риш, власник озер Раковичів, Осотного,
Слабина, Чортового виру та інших, чо-
ловік Єлени, зять Скорупи Григорія і
Анастасії Ширавни Григорієвої Скору-
пиної, племінник Юліани Апостолової,
38, 39, 43—45, 47, 69, 101, 102, 116, 119,
121—123, 143; Іскрицкий 114

Іуліянна Апостолова дружина гетьмана, тіт-
ка Іскрицького Петра, своячка Скорупи
Григорія і Анастасії Ширавни Григоріє-
вої Скорупиної, Єлени, 44

Іуліана Ханенкова дружина Ханенка Мико-
лая, мати Анастасії Миколаївни, теща
Савича Петра Федоровича, баба Уляни
Петрівни і Федора, 134

Іуліяна дочка Анастасії Забілівни Олексієвої
Думитрашкової, невістка Петровського
Андрія, 84

Кабась житель м. Полтави, керівник оркест-
ру, 77, 83

Казановичъ господар Гадяцького замку, 46
Каленький чернець Каташинського монасти-
ря, 1

Кальсть ігумен Каташинського монастиря, 5
Каменецкий піп, 117

Капоровский пан, 144

Кендзієровскій пан, житель м. Стародуба, 64

Кирикъ житель м. Сокиринців, 22

Клѣтний Денисъ піп м. Стародуба, 59

Коваловский гадяцький полковий сотник,
28

Коваль житель м. Мени, підданий Сахнов-
ського Івана, 106

Кониский Матфей івангородський сотник,
племінник Думитрашка Райчі Василя,
73

Конопка Іванъ бурмистр м. Душатино, 140
Копсь медик, 132

Корецкий пан, швагер Миклашевського Анд-
рія, 10

Короткий Данііль пан, 104

Корсаковъ перевірюча особа, 99

Костантьий див. Фридрикевичъ Костантьий
Кость див. Фридрикевичъ Костантьий

Котенко Антонъ стародубський полковий
писар, 32

Кочубеева Василієвна див. Васылиєва Ко-
чубеева

Кочубеева Васылиєва див. Васылиєва Ко-
чубеева

Кочубей див. Кочубей Василій

Кочубей Василій полтавський полковник,
чоловік Василюєвої Кочубеевої, батько
Параскевії Кочубеївни Сулимової, тесть
Сулими Федора, сват Марії Полуботків-
ни Іванової Сулиминої, Сулим Василя,
Іоанна та Симеона, Параскевії Савичівни
Симеонової Сулиминої, дід Дмитрашка,
Носенка Якова, Обідовського Івана,
Скоропадського Тимофія, Сулим Варва-
ри, Єлени, Уляни, 12, 27, 28, 37, 86,
88, 100, 131; Кочубей 75—80, 82; Кочу-
бей Василь 131

Кочубей Василь див. Кочубей Василій

Кочубей Федоръ пан, 21

Кривій Іванъ Маркутоновичъ довірена особа
Марковича Федора, 18

Кривонось Парфень житель с. Пенькова, 65

Крови́цкая жителька с. Кривця, 134
Кроковскій Іоасафъ кїївський митрополит, 2
*Кругликъ житель с. Рамонки, 121
Кузма Ингатовъ див. Игнатовъ Кузма
Кузмѣнскій менський сотник, 105, 106, 110
Кулябковна Анна Григоріевна Максимова
Турковская див. Анна Григоріевна Ку-
лябковна Максимова Турковская
Купрейчиковъ житель с. Ока, підданий По-
корського Данила, 136
Купчинскій Филипъ яготинський сотник,
швагер Думитрашка Андрія, 88
Кусковъ Никита поручик з м. Мглина, 65

Ладигинъ каптенармус, 71
Ладинскій Павелъ канцелярист Генеральної
військової канцелярії, 29
Лаптевъ пан, житель м. Глухова, 69
Лапѣтиковський господар двору в с. Горськ,
60
Ласкевичъ Іванъ Семеновъ див. Лашкевичъ
Іван Семеновичъ
Ласкевѣчь Іванъ див. Лашкевичъ Іванъ Се-
меновичъ
Лашкевичъ Іванъ Семеновичъ стародубський
міський отаман, полковий комісар, чоло-
вік Єфросинії Іванової Лашкевичевої,
54—56, 63; Ласкевичъ Іванъ Семеновъ
104; Ласкевѣчь Іванъ 7; Лашкевичъ
Янь 57
Лашкевичъ Янь див. Лашкевичъ Іванъ Се-
меновичъ
Лашкевичова Евфросинія Івано[вая] див.
Евфросинія Івано[вая] Лашкевичова
Левенець Іванъ див. Левенець Іванъ
Левенець Іванъ полтавський полковий оса-
вул, кум Жученка Івана, 79; Левенець
Іванъ 100
Леонтій Петровичъ див. Петровичъ Леонтій
Леонтовичъ див. Леонтовичъ Стефанъ
Леонтовичъ Стефанъ другий чоловік Фео-
дори Томарівни Стефанової Леонтовиче-
вої, зять Томари Василія, Томари Іва-
на, Тосі і Настусі, дядько Томари Сте-
фана і Маркевича Федора, свояк Фрид-
рикевича Костантія, 30; Леонтовичъ 23
Леса мабуть, дружина Носенка Якова, 85
Лизогубъ Іванъ Яковичъ житель м. Седнева,
син Лизогуба Якова Семеновича, нерід-
ний син Лизогуб Марії Семенівни, пле-
мінник Лизогуба Якіма Семеновича,
Пелагії Семенівни, Петра Івановича, 150
Лизогубъ Марья Семеновна жителька
м. Седнева, пані, дружина Лизогуба
Якова Семеновича, нерідна мати Лизо-
губа Івана Яковича, невістка Лизогу-
ба Якіма Семеновича, Пелагії Семенівни,
Петра Івановича, 150
Лизогубъ Семенъ див. Лизогубъ Семионъ
Лизогубъ Семионъ генеральний військовий
обозний, 51; Лизогубъ Семень 51, 53

Лизогубъ Якимъ Семеновичъ полковник,
брат Лизогуба Якова Семеновича, Пела-
гії Семенівни, Петра Івановича, дівер
Лизогуб Марії Семенівни, дядько Лизо-
губа Івана Яковича, 150
Лизогубъ Яковъ Семеновичъ житель м. Сед-
нева, пан, чоловік Лизогуб Марії Се-
менівни, батько Лизогуба Івана Яковича,
брат Лизогуба Якіма Семеновича, Пе-
лагії Семенівни, Петра Івановича, 150
Лисенко безранський сотник, 110
Лисенко Федоръ генеральний військовий
суддя, 128
Лисицкая пані, мабуть, жителька м. Мглина,
47
Лишень Андрѣй пан, син Лишня Тимофія,
123, 124
Лишень Тимофѣй пан, власник с. Ниви,
батько Лишня Андрія, 116, 123
Ліозуние жителі с. Рамонки, 121
Лозовський Василъ староста с. Горська, 60
Ломѣковский Павелъ пан, власник млина і
винниці на р. Десні, 125
Лопатиха жителька м. Чернігова, дружина
війта, 66
Лопухинъ генерал, 147
Лукашевичъ пан, 97
Лукашевичъ Александръ Петровичъ пан,
власник с. Дем'янців, чоловік Лукаше-
вичевої Анастасії, батько Лукашевича
Петра Олександровича і Лукашевича
Федора Олександровича, 147
Лукашевичъ Петръ Александровичъ син
Лукашевича Олександра Петровича і
Лукашевичевої Анастасії, брат Лука-
шевича Федора Олександровича, 146
Лукашевичъ Федоръ Александровичъ син
Лукашевича Олександра Петровича і
Лукашевичевої Анастасії, брат Лукаше-
вича Петра Олександровича, 146
Лукашевичова Анастасія пані, дружина Лу-
кашевича Олександра Петровича, мати
Лукашевича Петра Олександровича і
Лукашевича Федора Олександровича,
147
Лукань слуга Параскевії Савичівни Симео-
нової Сулиминої, 85
Луценко Кирило житель м. Ямполья, батько
Луценка Трохима, 24
Луценко Трофимъ житель м. Ямполья, син
Луценка Кирила, хлопець, наймит Со-
роки Овсія Степановича, 24
Магровскій Федоръ піп с. Сокиринців, 22
Максаковский ігумен, 105
Максимовичовна Григоріевна Марія Васи-
лієва Жураковская див. Марія Григорієв-
на Максимовичовна Василієва Жураков-
ская
Марина Скорупина дружина Єсимонтовського
Михайла, мабуть, братова Єсимонтовсько-
го Стефана, ятровка Єсимонтовської Ан-

- ни Марковичівни, 115; **Марина Скоруповна** 115
- Марина Скоруповна** див. **Марина Скорупина**
- Марія Василієва** Ялоцкая пані, дружина Ялоцького Василя, 2
- Марія Григорієвна Максимовичовна Василієва** Жураковская дружина генерального військового осавула, 31, 32
- Марія Гудовичева** пані, мабуть, власниця с. Івантеньок, 142
- Марія Петрова Горленкова** пані, жителька м. Прилук, дружина Горленка Петра, сестра Ширая, 118
- Марія Полуботковна Іванова Сулимина** дружина генерального військового хорунжого, мати Сулим Василя, Іоанна, Симеона та Феодора, свекруха Параскевії Кочубеївни Сулимової і Параскевії Савичівни Симеонів Сулиминої, баба Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени та Уляїни, сваха Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 27—29
- Марія Силевичевна Збытинская** пані, удова, власниця с. Ілбоді, 129
- Маркевич Марко** пан, 70
- Маркевчъ** прилуцький полковий суддя, 22
- Маркович Федоръ** прилуцький полковий сотник, брат Томари Стефана, племінник Томари Василя, Томари Івана, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Тосі, Настусі, швагер Фридрикевича Костантія, свояк Фридрикевича Григорія, Фридрикевички і Леонтовича Стефана, 9, 17, 18, 23; **Феодоръ** 17, 18
- Марковичевна Анъна Есмонтовская** див. **Анъна Марковичевна Есмонтовская**
- Маркутонович Кривій Іванъ** див. **Кривій Іванъ Маркутонович**
- Мартинъ** піп с. Рилівки, 25
- Марфа Андреевна Іванова Борознина** дружина генерального військового судді, 128
- Маря** Стороженкова пані, жителька м. Іржавця, мати Стороженка Івана, 145; **Стороженкова Марфута** 148
- Матрона Алексеевна Плотковна** удова, згодом дружина стародубського полковника, 99
- Мачуга** **Алексей** староста с. Чолхова, 36
- Меценко** **Тарнавский** див. **Тарнавский Меценко**
- Миклашевский Андрей** сват Григорієвича Дем'яна, свояк Кореського, 10, 25
- Миклашевский Іванъ** чернігівський полковник, дядько Скорупи Григорія, 66, 67, 90
- Минецъ** слуга Сахновського Івана, 103, 105, 110
- Минихъ фонъ** граф, генерал-фельдмаршал, 72
- Митрофановський Антонъ** житель м. Стародуба, маляр, 98
- Михайль** пан, син віята м. Полтави, 19
- Михайло** житель м. Глухова, 64
- Михайло Стефановичъ** див. **Стефановичъ Михайло**
- Михайловичъ Сима** поручик Волоського гусарського полку, 113
- Михалко** житель с. Радомки, 93
- Михаловский** **Матвѣй** козак с. Нового, 91
- Михуля** отаман с. Уха, 105
- Мовчанъ Іванъ** стародубський полковий комісар, 54
- Молчаннъ** прилуцький полковий осавул, 22
- Моцарский** мабуть, житель с. Івантеньок, 7
- Настуся** сестра Томари Василя, Томари Івана, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Тосі, тітка Томари Стефана і Марковича Федора, свість Фридрикевича Григорія, Фридрикевички і Леонтовича Стефана, своячка Фридрикевича Костантія, 9
- Несторъ** довірена особа Сулими Іоанна, 52
- Никита** золотар, 49
- Николаевна Анастасія** див. **Анастасія Николаевна**
- Николай Владимировичъ** син чернігівського полковника, 110
- Н. Н. Демяновичъ** див. **Демяновичъ Н. Н. Новаковичъ** переяславський полковий суддя, 29
- Новицкий Іванъ** ічнянський сотник, 138
- Носенко Яковъ** житель м. Прилук, мабуть, чоловік Лесі, брат Дмитрашка, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени і Уляїни, племінник Сулим Василя, Іоанна, Симеона і Феодора, Параскевії Кочубеївни Сулимової і Параскевії Савичівни Симеонів Сулиминої, онук Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василія і Василієвої Кочубеєвої, 85
- Обѣдовский Іванъ** брат Дмитрашка, Носенка Якова, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени та Уляїни, племінник Сулим Василя, Іоанна, Симеона, Феодора, Параскевії Кочубеївни Сулимової і Параскевії Савичівни Симеонів Сулиминої, онук Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 14, 19, 20, 26
- Олховский Стефанъ** ніжинський протопоп, 108
- Опакций Михайло** фактор м. Ропська, дозорець с. Баклана, 91, 92, 95
- Ораховский** пан, 148
- Орель Трофимъ** житель с. Величківки, підданий Сахновського Івана, 106
- Оршаевич Мойсей** житель м. Погара, 63
- Острожский Костантій** господар гетьманського двору в м. Ропську, 39

Отрохымовъ Федоръ житель слободи Лисок, 98

Павло Григорієвичъ див. Григорієвичъ Павло
Панченковъ опішнянський сотник, 141

Панюшка Кириллъ житель м. Погара, пан, 41

Параскевія Савичовна Симеонова Сулимина дружина Сулими Симеона, невістка Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Сулим Василя, Іоанна і Федора, ятровка Параскевії Кочубеївни Сулимової, тітка Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени і Уліяни, своячка Кочубея Василя і Василюєвої Кочубеєвої, господиня Лук'яна, 85, 133

Параскєвъя Кочубєєвна Сулимова дружина Сулими Федора, мати Сулим Варвари, Єлени і Уліяни, дочка Кочубея Василя і Василюєвої Кочубеєвої, невістка Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Сулим Василя, Іоанна і Симеона, ятровка Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, тітка Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана і Скоропадського Тимофія, 14

Пахнутій чернець Каташинського монастиря, 5

Пекалицкий пан, мабуть, урядовець Мглинської сотенної канцелярії, 47

Пелагія Семеновна пані, сестра Лизогуба Якіма Семеновича, Лизогуба Якова Семеновича, Петра Івановича, тітка Лизогуба Івана Яковича, зовиця Лизогуб Марії Семенівни, 150

Петро Івановичъ пан, брат Лизогуба Якіма Семеновича, Лизогуба Якова Семеновича, Пелагії Семенівни, дівер Лизогуб Марії Семенівни, дядько Лизогуба Івана Яковича, 150

Петрова Войцехевичова дружина колишнього седнівського сотника Войцеховича Петра, 33

Петровичъ Леонтій пан, довірена особа перяславського полковника, 113

Петровський Андрей лубенський полковий осавул, свекор Іуліяни, сват Анастасії Забілівни Олексієвої Думитрашкової, 84

Петрокъ житель с. Рамонки, 121

Пилатовичъ Александеръ пан, син Пилатовича Іоанна, 55

Пилатовичъ Іоанъ пан, батько Пилатовича Олександра, мабуть, власник с. Азарівки, 55

Писаренко Василь житель с. Чорторіїв, 9
Плотковна Матрона Алексєвна див. Матрона Алексєвна Плотковна

Поддубний житель с. Величківки, підданий Сахновського Івана, 106

По(д)ємній Наумъ житель слободи Климо-

вої, підданий Хрушова Олексія Васильовича, 140

Покорский Данило див. Покорській Данило
Покорській Данило пан, власник сіл Буди, Павлівки, Яцьковичів, слободи Коновалівки, дядько Скоропи Григорія, 111;
Покорский Данило 117, 127, 135, 136, 151

Покорский Іванъ пан, власник с. Павлівки, зведений брат Олексійовичів. 152

Полєвъ поручик, 61

Польтика пан, колишній власник с. Нового, 91

Полуботковна Марія Іванова Сулимина див. Марія Полуботковна Іванова Сулимина
Полуботокъ Павелъ чернігівський полковник, наказний гетьман, 11

Посудевскій пан, 97

Потапченко козак с. Величківки, 106

Примакъ житель с. Величківки, підданий Сахновського Івана, 110

* **Прокопій**, мабуть, житель с. Салави, 3, 4
Прокоповичъ (Феофанъ) єпископ, 19, 21

Проциха Ювга див. Ювга Проциха

Псіоль Григорій довірена особа Кочубея Василя, 77, 81, 83

Пучковский Максимъ пан, 126

Пятакъ Матвѣй староста с. Сокиринців, 22

Рабочонокъ житель с. Рамонки, 121

Радищєвъ Афанасей полковник, 65

Ракушкина Іванова Романовская Христина див. Христина Іванова Ракушкина Романовская

Ретизкий піп, 26

Римша Іванъ седнівський сотник, 33

Робаковский Іванъ пан, 58, 63

Розумовская мати гетьмана Розумовського Олексія Григорійовича, 106

Розумовский Алексѣй Григорієвичъ гетьман Лівобережної України, син Розумовської, 105, 106

Романовская Ракушкина Христина Іванова див. Христина Іванова Ракушкина Романовская

Романовский Владиміръ пан, син Романовського Івана і Христини Іванової Ракушкиної Романовської, дядько Турковського Максима, 107, 119

Романовский Іванъ пан, чоловік Христини Іванової Ракушкиної Романовської, батько Романовського Володиміра, дід Турковського Максима, 119

Рубецъ Андрей пан, 41

Руденко Лука житель м. Полтави, значковий товариш, 100

Руденъко Тимохъ вїт с. Замишова, 36

Рудъ Іванъ запорізький козак, 100

Руновский Андрей полтавський полковий писар, 71, 74, 76—78, 80—83 /

Савичъ Василь пан, син Анни Василюєвни Василюєвої Савичевої, 51

- Савиць Петро Федорович** бунчуковий товариш, власник с. Загоровки, чоловік Анастасії Миколаївни, батько Уляни Петрівни, зять Ханенка Миколая і Юліани Ханенкової, дядько Федора, власник с. Кривця, Рудні, 132, 134
- Савичева Василиєва Анна Василиєвна** див. Анна Васи́лівна Васи́лієва Савичева
- Савичовна Параскевія Симеонова Сулимина** див. Параскевія Савичовна Симеонова Сулимина
- Сав'язкий Григорій** пан, власник с. Шавулина, 129
- Сакевичева** див. Саковичова
- Саковичова** жителька м. Прилук, пані, 118; Сакевичева 118
- Сахновская Евдокія** див. Ев[докія] З[аб'ялина] Івановая Сахновская
- Сахновская Івановая Ев[докія] З[аб'ялина]** див. Ев[докія] З[аб'ялина] Івановая Сахновская
- Сахновскій Іванъ** чернігівський полковий обозний, чоловік Евдокії Забілиної Іванової Сахновської, батько Сахновського Петра і Сахновського Якіма, 103, 106, 110
- Сахновскій Петро** син Сахновського Івана і Евдокії Забілиної Іванової Сахновської, брат Сахновського Якіма, 103, 106, 110
- Сахновскій Якимъ** менський сотник, син Сахновського Івана і Евдокії Забілиної Іванової Сахновської, брат Сахновського Петра, 105, 106
- Семень Харьковъ** див. Харьковъ Семень
- Семеновна Пелагія** див. Пелагія Семеновна
- Сементовський Алексій** мглинський сотник, знатний бунчуковий товариш, батько Базилія (Василія), Федора, 34; Есимон[товский] А[лексій] 47, 49, 66, 87, 98; Сементовский 50; Симонтовский Алексій 49
- Сементовский** див. Сементовський Алексій
- Силевич** пан, 38
- Сима Михайлович** див. Михайлович Сима
- Симонтовский Алексій** див. Сементовський Алексій
- Синковский Андрей** пан, брат Синковського Максима, 140
- Синковский Максимъ** пан, брат Синковського Андрія, 140
- Скоропадская** пані, 146, 147
- Скоропадский** пан, господар Андрія, 53, 99
- Скоропадский Іванъ** гетьман Лівобережної України, 8
- Скоропадский Михайло** генеральний підскарбій, власник с. Григорівки, дядько Чирниша Івана і Чирниша Якова, 110, 131, 141
- Скоропадскій Тимофій** брат Дмитрашка, Носенка Якова, Сулим Варвари, Єлени, Уляни, племінник Сулим Василя, Іоанна, Симеона, Феодора, Параскевії Кочубеївни Сулимової і Параскевії Савичівни Симеонівни Сулиминої, онук Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василя і Васи́лієвої Кочубеєвої, 37
- Скорупа Григорій** див. Скоруппа Григорій
- Скорупа Павель Григорієвич** пан, швагер Якимовича Андрія, 112, 117, 139, 152
- Скорупина Григорієва Анастасія Ши́раєвна** див. Анастасія Ши́раєвна Григорієва Скорупина
- Скорупина Марина** див. Марина Скорупина
- Скоруповна Марина** див. Марина Скорупина
- Скоруппа Григорій** знатний бунчуковий товариш, стародубський полковий писар, чоловік Анастасії Ши́раєвни Григорієвої Скорупиної, батько Єлени, тесть Іскрицького Петра, племінник Миклашевського Івана і Покорського Данила, швагер Ханенка Миколая, свояк Юліани Апостолової, 31, 32, 45, 48, 65—69, 86, 89, 95, 111, 130, 135; Скорупа Григорій 41, 44, 73, 91, 111, 135; Шкоруппа Григорій 95
- Скоруппа Іоанъ** знатний бунчуковий товариш, 92
- Скоруппина Анастасія** див. Анастасія Ши́раєвна Григорієва Скорупина
- Смешкаль** пан, довірена особа Обідовського Івана, 19, 26
- Соколовскій Андрей** житель м. Баклана, пан, 98
- Сорока Евсей Степанович** див. Сорока Ов'ясей Степанович
- Сорока Ов'ясей Степанович** житель м. Кролевця, господар Луценка Трохима, 24; Сорока Евсей Степанович 24
- Соханский Матфей** стародубський міський отаман, 102, 129
- Старжинскій Іванъ** канцелярист Генеральної військової канцелярії, 62, 64
- Степанець** слуга Есимонтовського Михайла, 115
- Стефанъ Стефановъ** див. Стефановъ Стефанъ
- Стефановъ Стефанъ** піп с. Безуглівки, 108
- Стефанович Михайло** пан, 142
- Стороженко Іванъ** житель м. Іржавця, військовий канцелярист, син Мар'ї Стороженкової, 145, 148
- Стороженко Стефанъ** пан, мабуть, власник частини с. Повстина, 138
- Стороженкова Марфута** див. Маря Стороженкова
- Стороженкова Маря** див. Маря Стороженкова
- Стрешневъ** генерал-аншеф, 146
- Сулима Варвара** дочка Сулими Феодора і Параскевії Кочубеївни Сулимової, сестра Сулими Єлени, Сулими Уляни, Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, племінниця,

- Сулим Василя, Іоанна і Симеона, онука Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 12
- Сулима Василій** син Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, брат Сулими Іоанна, Симеона і Феодора, дівер Параскевії Кочубеївни Сулимової і Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, дядько Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени і Уліяни, свояк Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 14
- Сулима Евстафій Семенович** пан, можливо, син Сулими Симеона, 144
- Сулима Елена** дочка Сулими Феодора і Параскевії Кочубеївни Сулимової, сестра Сулими Варвари, Сулими Уліяни, Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, племінниця Сулим Василя, Іоанна і Симеона, Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, онука Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 37
- Сулима Іванъ** див. Сулима Іоаннъ
- Сулима Іоаннъ** власник с. Гудовки, син Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, брат Сулим Василя, Симеона і Феодора, дівер Параскевії Кочубеївни Сулимової і Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, дядько Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени і Уліяни, свояк Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, господар Грицька, 27; Сулима Іванъ 52, 53; Сулима Янъ 28
- Сулима Семенъ** див. Сулима Симеонъ
- Сулима Симеонъ** баришівський сотник, переяславський полковий обозний, чоловік Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, син Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, брат Сулим Василя, Іоанна, Феодора, дівер Параскевії Кочубеївни Сулимової, дядько Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, Сулим Варвари, Єлени і Уліяни, свояк Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 37; Сулима Семенъ 42
- Сулима Уліяна** дочка Сулими Феодора і Параскевії Кочубеївни Сулимової, сестра Сулими Варвари, Сулими Єлени, Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, племінниця Сулим Василя, Іоанна, Симеона, онука Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 37
- Сулима Федоръ** бунчуковий товариш, чоловік Параскевії Кочубеївни Сулимової, батько Сулим Варвари, Єлени та Уліяни, син Марії Полуботківни Іванової Сулиминої, брат Сулим Василя, Іоанна та Симеона, дівер Параскевії Савичівни Симеонової Сулиминої, дядько Дмитрашка, Носенка Якова, Обідовського Івана, Скоропадського Тимофія, зять Кочубея Василя і Василієвої Кочубеєвої, 12, 14, 19, 20, 27, 28
- Сулима Янъ** див. Сулима Іоаннъ
- Сулимина Іванова Марія** Полуботковна див. Марія Полуботковна Іванова Сулимина
- Сулимина Симеона Параскевня** Савичовна див. Параскевня Савичовна Симеона Сулимина
- Сулимова Параскевѣя** Кочубеєвна див. Параскевѣя Кочубеєвна Сулимова
- Суханский Матфей** житель м. Стародуба, 116
- Суханський Іоанъ** житель м. Ічні, ієрей, 138
- Тарасенченко Федоръ** житель с. Дронова, 123
- Тарнавский Меценко** прилуцький полковий хорунжий, 22
- Тепловъ** радник при Генеральній військовій канцелярії, 141
- Терентієвъ Васи(л)** комісар Новгородківської сотні, 56
- Тернавский сотник** Полтавського полку, 77
- Тестяненко Яковъ** житель с. Займища, підданий Покорського Данила, 127
- Тимофѣй Богданович** див. Богданович Тимофѣй
- Тихоновичъ Федоръ** житель м. Києва, 26
- Товстоногъ Федоръ** полковник Самарської паланки Запорізького війська, 100
- Томара Василій** знатний військовий товариш, чернігівський полковий суддя і наказний полковник, батько Томари Стефана, брат Томари Івана, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Тосі і Настусі, Марковича Федора, швагер Фридрикевича Григорія і Леонтовича Стефана, свояк Фридрикевички і Фридрикевича Костантія, 9, 17, 23, 30
- Томара Іванъ** брат Томари Василя, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Тосі і Настусі, дядько Томари Стефана і Марковича Федора, швагер Фридрикевича Григорія, Фридрикевички і Леонтовича Стефана, свояк Фридрикевича Костантія, 9
- Томара Стефанъ** син Томари Василя, брат Марковича Федора, племінник Томари Івана, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Тосі і Настусі, свояк Фридрикевича Костантія, Фридрикевича Григорія, Фридрикевички і Леонтовича Стефана, 30
- Тося** сестра Томари Василя, Томари Івана, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Настусі, тітка Томари Стефана, Марковича Федора, свість Фридрикеви-

- ча Григорія, Фридрикевички і Леонтовича Стефана, своячка Фридрикевича Костантія, 9
- Турков** майор, 101
- Турковская Максимова Анна Григорієвна Кулябковна** див. Анна Григорієвна Кулябковна Максимова Турковская
- Турковский пан**, 51
- Турковский Максимъ** вїйт м. Мглина, чоловік Анни Григорієвни Кулябківни Максимої Турковської, онук Романовського Івана, племінник Романовського Володимира, 101, 116, 119
- Уліана Петровна** дочка Савича Петра Федоровича і Анастасії Миколаївни, сестра Федора, онука Ханенка Миколая і Іуліяни Ханенкової, 134
- Федоръ** брат Уляни Петрівни, племінник Савича Петра Федоровича і Анастасії Миколаївни, онук Ханенка Миколая і Іуліяни Ханенкової, 134
- Федоръ Максимовичъ** див. Максимовичъ Федоръ
- Феодоръ** див. Марковичъ Феодоръ
- Феодоръ Тихоновичъ** див. Тихоновичъ Феодоръ
- Феодора Томаровна Стефанова Леонтовичова** дружина Фридрикевича Григорія, згодом Леонтовича Стефана, сестра Томари Василя, Томари Івана, Тосі і Настусі, невістка Фридрикевича, тітка Томари Стефана і Марковича Федора, своячка Фридрикевича Костантія, 28; **Хвєся** 9
- Филенко** житель м. Полтави, кравець, 76
- Фридрикевичъ пан**, житель м. Седнева, 96
- Фридрикевичъ Григорій** седнівський сотник, перший чоловік Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, син Фридрикевички, тесть Фридрикевича Костантія, зять Томари Василя, Томари Івана, Тосі і Настусі, дядько Марковича Федора, Томари Стефана і Фридрикевича Костантія, 17, 18, 23; **Григорій** 9
- Фридрикевичъ Костантьий** зять Фридрикевича Григорія, Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, Леонтовича Стефана, Фридрикевички, Томари Василя, Томари Івана, Тосі і Настусі, Томари Стефана і Марковича Федора, 23; **Костантьий** 23; **Кость** 23
- Фридрикевичъка** мати Фридрикевича Григорія, свекруха Феодори Томарівни Стефанової Леонтовичевої, своячка Томари Василя, Томари Івана, Тосі і Настусі, Томари Стефана, Марковича Федора, Фридрикевича Костантія, 23
- Ханенко Николай** бунчуковий товариш, генеральний військовий хорунжий, чоловік Юліани Ханенкової, батько Анастасії Миколаївни, тесть Савича Петра Федоровича, дід Уляни Петрівни і Федора, швагер Скорупи Григорія, 130, 134, 141
- Харковъ Іванъ** житель с. Гнівкова, мабуть, брат Харкова Семена, 65
- Харковъ Семень** житель с. Гнівкова, мабуть, брат Харкова Івана, 65
- Хведаръ** син Сементовського Олексія, 87
- Хведоръ** робітник на винниці Ломиковського Павла, 125
- Хвєся** див. Феодора Томаровна Стефанова Леонтовичова
- Хирса** пан, 47
- Христина Іванова Ракушкина Романовская** пані, власниця с. Костеничів, дружина Романовського Івана, мати Романовського Володимира, баба Турковського Максима, кума Єсимонтовського Олексія, 50, 143
- Хрущевъ Алексѣй Василичъ** пан, 140
- Чарнишъ** пан, 64
- Чарнишъ** див. Чернишъ
- Чарнишъ Іванъ** генеральний військовий суддя, бунчуковий товариш, чоловік Євдокії Іванівни Чарнишевої, батько Чарниша Якова, 9; **Чарнишъ Іоаннъ** 15; **Чарнишъ Іоаннъ** 62
- Чарнишъ Іоаннъ** див. Чарнишъ Іванъ
- Чарнишъ Іоаннъ** див. Чарнишъ Іванъ
- Чарнишъ Яковъ** син Чарниша Івана, нерідний син Євдокії Іванівни Чарнишевої, 64
- Чарнишева** див. Евдокія Івановна Чарнишева
- Чарнишева Івановна Евдокія** див. Евдокія Івановна Чарнишева
- Чарнолузкий Іванъ** стародубський полковий сотник і наказний полковник, 13
- Чернишъ** пан, власник с. Білогощі, 117; **Чарнишъ** 117
- Чернѣцкий Алексѣй Тихоновичъ** яблунівський сотник, 145, 148
- Чернявскій Іванъ** пан, власник сіножатей за с. Рамонкою, 121
- Чирнишъ Іванъ** брат Чирниша Якова, племінник Скоропадського Михайла, 109
- Чирнишъ Яковъ** власник с. Подолова, брат Чирниша Івана, племінник Скоропадського Михайла, 109
- Чмуцієнокъ Андрѣй** житель с. Займища, підданий Скорупи Григорія, 127; **Чмученокъ** 127
- Чмученокъ** див. Чмуцієнокъ Андрѣй
- Чуйко Савка** отаман с. Величківки. 106, 110
- Шага Карпъ** житель м. Стародуба, господар Єськи, 87
- Шаркевичъ Петро** знатний товариш Стародубського полку, 59
- Шаховъ(с)кой** князь, сенатор, президент Малоросійської колегії, 59

Шираєвна Анастасія Григорієва Скорупина див. Анастасія Шираєвна Григорієва Скорупина
Ширай пан, 31, 32, 99
Ширай Михайло Стефанович знатний бунчуковий товариш, мабуть, син Ширая Стефана Спиридоновича, брат Марії Петрової Горленкової, швагер Горленка Петра, 118, 137
Ширай Стефанъ див. Ширай Стефанъ Спиридоновичъ
Ширай Стефанъ Спиридоновичъ знатний товариш Запорізького війська, мабуть, батько Ширая Михайла Стефановича, родич Ширая Якова, дядько Марії Петрової Горленкової, 1, 5, 6; **Ширай Стефанъ** 1, 4, 6; **Ширай Стефанъ Спиридоновичъ** 3, 4
Ширай Федоръ бунчуковий товариш, швагер Скорупи Григорія, 66, 68
Ширай Яковъ власник Соколовського ґрунту, мабуть, родич Ширая Стефана Спиридоновича, 1, 6
Шварко Микола козак с. Нечипорівки, 88
Шкляръ Тимофѣй житель с. Кустичів, підданий і слуга Скорупи Григорія, 45
Шькляревичъ Александеръ чернець, писар, намісник Каташинського монастиря, 4; **Александеръ** 3, 25

Шкоруппа Григорій див. Скоруппа Григорій Шмать житель с. Рамонки, 121
Шрамко житель м. Мени, підданий Сахновського Івана, 106
Шулаковский мабуть, житель с. Займиша, підданий Скорупи Григорія, 127
Ювга Проциха жителька с. Величківки, піддана Сахновського Івана, 106
Юзефовичъ пан, довірена особа Томари Василя, 18
Юркевичъ Григорій пан, стародубський полковий писар і полковий обозний, 40, 86, 99; **Юркевичъ Григорый** 61, 120
Юркевичъ Григорый див. Юркевичъ Григорий
Якимъ підданий Безбородька Андрія, 97
Якимовичъ Андрей пан, власник с. Кирковки, швагер Скорупи Павла Григоровича, 139
Ялоцкая Марія Василієва див. Марія Василієва Ялоцкая
Ялоцкий Василій пан, чоловік Марії Василієвої Ялоцької, 2
Яскевичъ Федоръ пан, житель м. Стародуба, 63, 120, 137

СЛОВНИК ЗАСТАРІЛИХ СЛІВ

ажє оскільки, а, а що
азь я
а(л)бо або, чи
алємбикъ пристрій для виготовлення горілки
афектъ допомога, сприяння; настрій
аще хоча, якщо

барзъй особливо, надто
барзо дуже
блаженный благословенний, щасливий
болѣзнувати шкодувати

валний загальний, головний, сильний
вашецъ ваша милість
васпанъ милостивий пан
ведле згідно з;
ве(л)ми дуже
велце великою мірою, багато, дуже
выводитися виправдовуватися на суді
викуистий давній; істинний, правдивий
виступокъ провина
вишмененний вищезгаданий
встидъ сором, соромно
вторително повторно
въчерайший вчорашній

гди коли, якщо
горливість запал
готовизъна готівка

даби щоб
датокъ повинність, податок
двокротний дворазовий
декляровати заявляти
державецъ власник підданих, пан
державский підлеглий державцеві
десперація відчай, розпач
децизія ухвала, висновок
дондеже доки, поки
дуктъ напрямок, шлях
дщєръ дочка

егда коли
еже щоб, якщо
експєдіованый відряджений, відправлений

єлико скільки, як
єсмь є
єстимовати вважати, оцінювати

же що
жебы щоб
животь життя

залѣцати доручати
замковий міський, належний місту
запомнѣти забути, забувати
засъ далі, знову, ще
заховати зберегти
зешлий померлий, покійник
зѣкуруватися ніяковіти, розгублюватися
злопріятель зловмисник
ибо бо
ижъ що
иже що, який
ижеби щоб
инстанція(л)ній поданий в порядку клопотан-
ня
инстанъція клопотання
интерпозиція посередництво
искъ позов

ієромонахъ чернець

кабала боргове зобов'язання
карта розписка
квѣтанция розписка
колкокротне кількаразово
конверсовати розмовляти
консервовати зберігати, тримати
консистенти військо на постої
конъцептъ твердження, теза, задум

легкомис(л)но легковажно
легъкомислиность легковажність
ледакий абиякий
лечъ але
любо або, хоча

малжонєкъ чоловік
малжонка дружина

медіація клопотання
мененний згаданий
меновите а саме, зокрема
мнѣти вважати, згадати
мосцѣвый милостивий
мосць милість
моць сила

належитий належний, відповідний
нѣсть нема

обачѣ але, проте
обликъ боргове зобов'язання
облѣгований зобов'язаний
облѣговатися зобов'язуватися
обрѣсти заслужити, набути
овторникъ вівторок
ординація порядок, настанова
ординаваний відряджений, посланий

паки знову, ще раз
партикулярно приватно
паче більше, значно більше
пѣнний відданий в борг
повѣншовати поздоровити
поволити зволити, скоритися
пово(л)ний покірний
подлугъ згідно з
пожегнанѣ прощання; поєднання
покуховное вид податку
полѣцити вручити, обіцяти
полѣцатися обіцяти, зобов'язатися
помѣркованѣ замирення
поневажѣ оскільки, бо
понеже оскільки
посєссиве спадково
правитель урядник
правѣ справді
презациний гідний, благородний
презенция успіх
прекладати заявляти, повідомляти
препитатися заробити, прохарчуватися
препомнѣти забути
пререченный згаданий, вищезгаданий
прето а тому, отже
претори судова тяганина
прийдучий наступний
припадокъ випадок, пригода, скрутне стано-
вище
прислушающий підлеглий
приставъ урядовець, начальник

рабовати грабувати
рандея квартира, ставка
расположеніє рознарядка
рацѣя порада
рачити зволити, змогти, вважати за краще
реєстръ список, відомість
реєстровъне за списком, відомістю
реиментарский гетьманський
рейтороватися повернутися
респектъ протекція, сприяння, допомога
розмислитися передумати, відмовитися від
чого-небудь

сатисфакція відшкодування
свойственний родич
сестренецъ син сестри, племінник
сицѣвий такий
скутокъ наслідок, результат
снаднѣйший кращий, надійніший
специфѣковати деталізувати, докладно роз-
глядати
сплендоръ майно
субстанція майно, власність
суєвѣрець невірющий, марновірний
сукѣкурсь допомога
супплементъ подарунок

такожде також
таляръ грошова одиниця
теди то, тоді, в такому разі
токмо тільки, лише
трактовати обговорювати

убо в такому разі
увѣдатися дізнатися, переконатися
уистити відшкодувати, задовольнити
уконтентовати задовольнити, забезпечити
унѣжоний низький, принижений
уношеніє посаг
усугубленіє збільшення, посилення

фортель витівка, підступ
фукъ крик, лайка
фундишъ привілей; підстава
фундовати засновувати
функція завдання

цидула записка, лист
цятуса тітонька

яснєвельможний гетьман

а(:) атаманъ, атамановий
архип(с)трѣ архипастиръ
бгъ богъ
бгмолецъ богомолецъ
бжая божая
бже боже
благод(:) благодѣтель
блгда(т) благода(т)
благодарствовати благодарствовати
благодѣтель благодѣтель
блгодѣяннѣ благодѣяннѣ
блгонадежний благонадежний
блгопризрѣніе благопризрѣніе
блгородіе благородіе
блгородний благородний
блгослвеніе благословеніе
блгословити благословити
блгрдіе благородіе
блгродіе благородіе
блг(с)ловеніе благословеніе
бца богородица
в. вашъ
вликий великий
влч(с)тво величество
влчтво величество
вм. вашмосць
вмм(с). вашмосць мосцѣ
вмоцѣнъ вашмосцѣнъ
вм(с)ть ваша милость
вм(с)цѣ вашмосцѣ
воз(ъ)блгодари(т) воз(ъ)благодари(т)
в(с)цѣ вашмосцѣ
вш. вашъ
вшъ вашъ

вш(с)цѣ вашмосцѣ
гпднѣ господинъ
гпдо господарство
г(с)днѣ господинъ
г(с)дрственний государственний
г(с)дѣ господь
г(с)пдинъ господинъ
г(с)пднѣ господинъ
г(с)пдрѣ господаръ
д. день
доброд. добродѣй
дховний духовний
дша душа
дшевний душевний
є(:) енералний
іер. іеромонахъ
кнзъ князь
м. мосць
ма(р)(:) марть
мл. милость
млсть милость
млть милость
мнастирѣ монастирѣ
мн(с)тирѣ монастирѣ
мн(с)ти(р)ский монастирский
мо(с). мосць
м(с). мосць
м(с)нъ мосцинъ
м(ст) милость
м(с)цѣ мосцѣ
м(с)цѣвий мосцѣвий
мсяць мѣсяць
мцѣ мосцѣ
мць мосць
нделя неделя

ннѣ нинѣ
ншѣ нашѣ
октовр(ѣ). октоврій
оцѣ отецъ
п. панъ
пнѣ панъ
пнѣ панѣ
пнскій панскій
поннѣ понинѣ
премлс(ѣ)тивѣйшій премилостивѣйшій
преосвщнный преосвященный
пртлий приятелскій
пртлскій приятелскій
пртль приятель
п(с). панскій

свто свято
септевр(ѣ). септеврій
снѣ синѣ
соблговолити соблаговолити
стїй святїй
стковати святковати
Хвѣ Христовъ
Хр(с)тосъ Христосъ
Хртосъ Христосъ
црква церква
црковний церковний
црскїй царскїй
члвкъ человѣкъ
широс(р)д(ч)нѣ широсердечнѣ
януар(ѣ). януарїй

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
ТЕКСТИ	17
ПРИМІТКИ	138
ПОКАЖЧИКИ ОНОМАСТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ . . .	154
Покажчик географічних і територіальних назв . .	155
Іменний покажчик	159
СЛОВНИК ЗАСТАРІЛИХ СЛІВ	169
ТИТЛА І СКОРОЧЕННЯ	171

Академия наук Украинской ССР
Институт языковедения им. А. А. Потебни

Памятники украинского языка

Серия частных писем

ЧАСТНЫЕ ПИСЬМА XVIII в.

Подготовил к изданию Виталий Аркадиевич ПЕРЕДРИЕНКО

(На украинском языке)

Киев Наукова думка 1987

*Затверджено до друку
вченою радою Інституту мовознавства
ім. О. О. Потебні АН УРСР*

Редактори *О. А. Дітель, Л. В. Туник*
Художній редактор *Р. І. Калиш*
Технічний редактор *Т. С. Березяк*
Коректори *О. С. Улезко, Л. В. Малюта*

ІБ № 8569

Здано до набору 11.11.86. Підп. до друку 13.04.87. Формат 70×90/16.
Папір друк. № 1. Літ. гарн. Вис. друк. Ум. друк. арк. 12,87. Ум.
фарбо-відб. 12,87. Обл.-вид. арк. 13,22. Тираж 1350. пр. Зам. 6—3343.
Ціна 2 крб. 30 коп.

Видавництво «Наукова думка». 252601 Київ 4, вул. Репіна, 3

Віддруковано з матриць Головного підприємства республіканського
виробничого об'єднання «Поліграфкнига», 252057 Київ в57, вул. Довженка,
3 в Нестеровській міській друкарні. 292310, Нестеров. Львівської обл.
вул. Горького, 8. Зам. 2060.

НОВІ КНИГИ
ВИДАВНИЦТВА
«НАУКОВА ДУМКА»

ДЕМЧУК М. О.

СЛОВ'ЯНСЬКІ АВТОХТОННІ
ОСОБОВІ ВЛАСНІ ІМЕНА
В ПОБУТІ УКРАЇНЦІВ
XIV—XVII СТ.

— 1988.— 10 арк.— 1 крб. 60 к.

У монографії досліджуються особові і власні імена споконвічно слов'янського (в основному праслов'янського) походження, які функціонували в побуті українського народу XIV—XVII ст. і збереглися у складі сучасних українських прізвищ. Дано їх лексико-семантичний, структурний і етимологічний аналіз, визначаються широта і частота вживання, види та онімічні функції, досліджуються функціональні особливості цих імен у зіставленні з церковно-християнськими іменами.

СТРИЖАК О. С.

ЕТНОНІМІЯ ГЕРОДОТОВОЇ СКІФІЇ.

— 1988.— 15 арк.— 2 крб. 60 к.

Монографія, що охоплює період VI—V ст. до н. е. до початку XIII ст. н. е., присвячена вивченню найголовніших етнічних назв Північного Причорномор'я, Степу й Лісостепу в межах УРСР. В ній дається детальний етимологічний аналіз, формуються основні теоретичні положення сучасної етніміки. Етнімічні процеси вивчаються на фоні етногенетичної та етноміграційної динаміки Східної Європи в їхніх зв'язках з аналогічними явищами середньоазіатського, кавказько-коберійського, карпатобалканського й сусідніх регіонів.

Книги адресуються мовознавцям, археологам, історикам, етнографам, викладачам вузів, студентам.

Попередні замовлення на ці видання, інформацію про які вміщено в анотованому списку літератури «Книги України у 1988 році», можна оформити в місцевих книгарнях.

Просимо користуватися послугами магазину видавництва «Наукова думка» (252001 Київ 1, вул. Кірова, 4), який надсилає книги іногороднім замовникам післяплатою.

Покупці повинні оформляти замовлення на поштових листівках, в яких вказуються автор і назва книги, номер за анотованим списком літератури «Книги України у 1988 році», необхідна кількість примірників і адреса, за якою повинна бути відправлена замовлена література.

Організації і установи оформляють замовлення гарантійними листами.

Прийом попередніх замовлень в магазині видавництва припиняється за три місяці до випуску видання у світ.

